Opus Pistorum

Romanul pornografic
al unui mare autor

Henry Miller

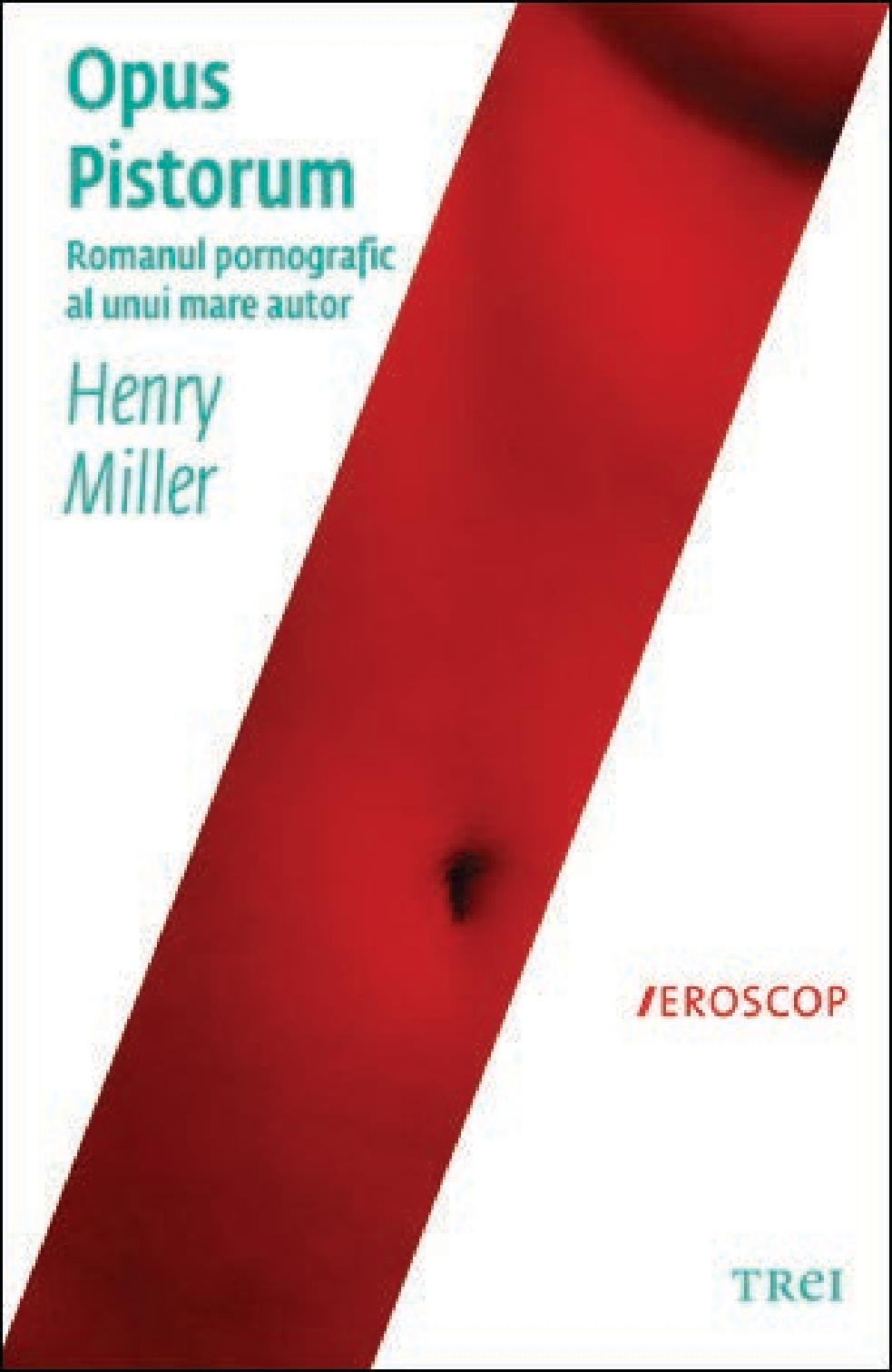

EROSCOP

TREI

Opus pistorum

Colecție coordonată de
Magdalena Mărculescu
Pascal Bruckner

/EROSCOP

Henry Miller

Opus pistorum

TREI

Traducere din engleză, avertisment și note de
Roxana Boboc

Prefață de
Dan-Silviu Boerescu

Epilog de
Milton Luboviski

Editori:
Silviu Dragomir
Vasile Dem. Zamfirescu

Director editorial:
Magdalena Mărculescu

Coperta:
Faber Studio
Foto copertă: James Darell

Redactor:
Domnica Drumea

Director Producție:
Cristian Claudiu Coban

Dtp:
Gabriela Chircea

Corectură:
Roxana Samoilescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MILLER, HENRY
Opus Pistorum / Henry Miller; trad.: Roxana Boboc. -
Ed. a 2-a. - București: Editura Trei, 2012
ISBN 978-973-707-659-5

I. Boboc, Roxana (trad.)

821.111(73)-31=135.1

Titlul original: OPUS PISTORUM
Autor: Henry Miller

Copyright © 1983 by the Estate of Henry Miller

© Editura Trei, 2012
pentru prezenta ediție

C.P. 27–0490, București
Tel./Fax: +40 21 300 60 90
e-mail: comenzi@edituratrei.ro

www.edituratrei.ro

Cuprins

Porno Rulz 6
Avertisment 11

Volumul I 15
Cartea 1 16
Cartea 2 63
Cartea 3 118
Volumul II 157
Cartea 1 158
Cartea 2 204
Cartea 3 253

Epilog 300

Porno rulz

(sau aventurile lui Jean Jeudi

în țara lui Pulliver)

Poate fi pornografia imediată o formă subtilă de literatură, gradul zero al scriiturii erotice? Convenția sexuală, denudată de încărcătura ei moral(izant)ă tradițională, poate funcționa, mecanic *(tel quel?)* sau nu, în literatură? Un text scris la comandă pentru plăcerea unui client unic — și fără o finalitate editorială explicită — este sau nu o carte? Cine a scris, de fapt, cartea/textul: Henry Miller sau Caresse Crosby, pseudonimul (obținut, parțial, prin căsătorie) al lui Mary Phelps Jacob, inventatoarea sutienului modern? *Opus pistorum* sau *Sub acoperișurile Parisului* (cu confuzia de rigoare legată de filmul omonim, din 1930, al lui Rene Clair)?

…O carte care, din start, ridică o asemenea avalanșă de întrebări (deloc retorice!) trebuie să fie fascinantă. Sau fascinant de perversă. Sau perversă la modul fascinant, ceva ce te trimite cu gândul la un Marchiz de Sade eșuat într-un Paris babilonian al tuturor promiscuităților. Dar un Sade dublat de un scriptor hămesit, gata să se producă pe bani puțini, ceva de genul doi dolari pagina — onorariul de început al lui Henry Miller pentru povestirile din această

carte, destinate, se pare, fie unui bogat petrolist din Oklahoma, fie — prin intermediul librarului Milton Luboviski — vedetelor de la Hollywood (Joseph Mankiewicz, Julian Johnson, Daniele Amfitheatrol, Billy Wilder, Frederick Hollander, Henry Blanke). Nu se ştie exact dacă Miller însuşi a scris textul în întregime sau numai primele 100 de pagini, după care s-a sastisit şi a renunţat, comisionând lucrarea prietenei Caresse (pe care a întâlnit-o în Franţa, prin 1933, şi în al cărei apartament new yorkez, de pe East 54th Street, a şi locuit o vreme după 1940, anul întoarcerii de la Paris). Se ştie că autorul *Tropicului Cancerului* (carte interzisă în Statele Unite până în deceniul şapte al secolului trecut), avea probleme cronice cu dimensiunea financiară a existenţei, pe care, adesea, o eluda, bazându-se pe ajutorul amicelor şi/sau iubitelor (Anais Nin fiind una dintre acestea). De aceea, nu apare deloc neverosimilă acceptarea acestei comenzi mai puţin obişnuite de a scrie pornografie pură („mai puţină poezie… fapte concrete") pentru uzul unui cerc de consumatori elitişti. (Ca şi cum, astăzi, Sultanul din Brunei sau vreun magnat moscovit l-ar chema pe Sting pentru o reprezentaţie privată!) Ştiind ce erau dispuse să facă femeile pentru Miller, la fel, nu apare deloc şocantă ipoteza că vreo admiratoare să-i fi preluat din mers treaba. Mary Phelps Jacob (1891-1970), o vreme soţia lui Harry Crosby (editor şi poet american interbelic, membru al Generaţiei Pierdute), adică femeia novatoare care, revoltată de constrângerile corsetului, a brevetat brasiera, ar fi putut juca acest rol. Cunoştea bine industria cărţii, fiind chiar editoarea, la Black Sun Press, a unor nume precum William Faulkner, Ernest Hemin-gway sau Dorothy Parker. Îl aprecia în mod special pe nonconformistul Henry Miller, autor care nu putea să-şi publice capodopera acuzată de obscenitate, nu avea nici un sfanţ, în schimb vroia să întreprindă o lungă călătorie cu maşina prin America. De ce nu s-ar fi jucat ea puţin de-a *ghost writer-ul* genialului, charismaticului, dar neînţelesului autor?

Dincolo de această dilemă a autorului (autorilor?), rămân problemele strict literare pe care le suscită cartea. Nu vorbim, aici,

de morală în sens strict, pentru că morala artei nu are cum coincide întotdeauna (sau vreodată!) cu morala cotidiană, aplicabilă unei societăți date. Însă, totuși, cât de departe se poate întinde coarda susceptibilității publicului și a criticii, când, din prima pagină, naratorul relatează experiența suprealistă în compania unei fete de treisprezece ani (prematur nimfomană), a tatălui acesteia (participant activ la orgie) și a unei curve revoltate? Este scriitura pornografică de apetență tabloidă o formă de rafinament în sine tocmai prin negarea simultană a esteticului și a eticii? Sau poate ea aspira la acest statut dacă este văzută în conexiune cu ansamblul copleșitor al operei unui autor de talia și lipsa de complezență a lui Henry Miller?!? Ori dacă este percepută deopotrivă ca o reacție violentă la adresa stereotipurilor unei societăți burgheze incapabile să-și asimileze propria decadență și ca un preludiu al veritabilei revoluții sexuale? Interzis în propria țară, dar considerat de George Orwell — în vizionarul eseu *În interiorul balenei* (1940) — drept „complet negativist, neconstructiv, amoral, un biet Iona, pasiv acceptant al răului, un fel de Whitman plutind printre cadavre" însă „un scriitor extraordinar… singurul de valoare apărut între autorii /moderni/ de limbă engleză", Miller avea, evident, forța de creație și de convingere, specifice unui Profet, chiar dacă unui Profet al Sexului eliberat de orice constrângeri, prejudecăți, inhibiții. Suprapusă de-a dreptul incestuos textelor sale, viața îi era un continuu manifest artistic, i-limitat de vreun canon.

Când, însă, textele se răzvrătesc împotriva tuturor, precum în această carte, mecanica scriiturii erotice surclasează până și mecanica actului erotic în sine. Un act erotic generalizant ca o sinecdocă a absolutului sexual, în care toată lumea copulează cu toată lumea, o lume oricum centrată în jurul unui organ sexual enorm, dilatat de poftă, întotdeauna nesățios — magnificul Jean Jeudi, zis și Pulliver. Acesta este, de fapt, personajul principal al actului erotic iterativ, declinat în toate pozițiile și contextele. Cartea este, practic, o antologie practică a futu-tului, cu toate variațiile — sfidând, adesea logica — pe care le presupune sau imagina, făcând noțiunea de perversiune

desuetă, de-a dreptul inutilă. Pedofilie, sex în grup, urolagnie, sodomie, incest, viol, lesbianism, sado-masochism, fisting — lista poate continua, explorând toate orientările sexuale. Cu toată această diversitate, există un loc comun, un veritabil axis mundi — sexul bărbatului narator. Iată un adevărat cult al personalității falocratice, în care a penetra este verbul care pune în mișcare, viril, nu rareori cu valențe mistice, lumea! Violența limbajului, cu exces de detalii naturalist-umorale, nu este nici ea deloc întâmplătoare, având rolul de a potența dramatic desfășurarea de forțe din alcovurile relativ jegoase prin care se perindă toată liga marilor obsedați sexuali.

… La finalul acestei cărți pe care orice Inchiziție ar arde-o pe rug numai după ce va fi aprofundat cu asupra de măsură fiecare dintre revoltătoarele ei sugestii, întrebările legate de istoria literară (paternitatea textului, de pildă) sau cele generate de felurite angoase estetice (până unde poate merge scriitura pornache?) devin, în sine, ridicole, chiar hilare. Poți discuta la infinit, dar la ce bun să mai tragi concluzii acoperitoare?!? În momentul în care ai luat cartea în mână, ai devenit părtașul autorului, nici un alibi nu te mai poate salva. Mântuirea de sex nu este posibilă decât prin exorcizarea sexului, realizată prin inflaționarea sa stilistică, semiotică și, la urma urmei, morală. Din acest mecanism infernal, ca printr-un deux ex machina catharctic, te vei regăsi, la final, mai pur ca însăși zăpezile de altădată, contrapuse — deloc retoric! — șuvoaielor de spermă care pregătesc lumea pentru un nou Potop.

Dan-Silviu Boerescu

Avertisment!

Dacă citești această carte,
nu spune nimănui ce faci după ce o închizi!

Sex, sex, sex!

Dați-mi voie să repet!

S E X

Aveți în mână o carte explozivă, care are potențialul de a reintroduce ideea de cenzură pe piața editorială românească. Nu vorbesc aici de literatură erotică, ci de o supradoză de pornografie de cea mai pură calitate. La finalul traducerii ei, am trăit senzația că mă aflu la capătul unei nesfârșite nopți de desfrâu. Epuizată, dar în ultimă instanță, satisfăcută.

Scrisă în 1941, în urma unei înțelegeri făcute cu un editor din California, cartea a stârnit controverse aprige în rândul criticilor, care au pus la îndoială chiar și autenticitatea semnăturii lui Miller pe acest titlu. De altfel, Henry Miller, considerat o forță a literaturii americane, el fiind cel care a deschis drumul generației *Beat,* a fost unul dintre scriitorii interzișii în Statele Unite, lucrările sale fiind catalogate drept pornografice.

Opus Pistorum este prin excelență chintesența erotismului din lucrările lui Miller, cartea fiind un amestec de ficțiune și autobiografie, înțesată cu scene care depășesc granița obscenului și care sfidează orice limită morală sau etică. Cititorul e smuls încă de la primele

rânduri din realitatea înțesată cu etichete a normalității și târât într-un univers al grotescului, în care totul e posibil și totul pare la îndemână. De la pedofilie la zoofilie, lesbianism, violuri în grup, incest și orgii sexuale, de la scene hilare la tablouri dramatice, în care se întrevăd uneori tonalități lirice, *Opus Pistorum* este ghidul ultim în materie de obscenitate și lascivitate.

Romanul este în același timp o parodie ce joacă rol de oglindă îndreptată necruțător spre o societate profund imorală și amorală, în care tentaculele corupției și ale desfrânării își fac prezența chiar și în zonele în care nu te aștepți să găsești altceva decât inocență. Spre exemplu Tania, micuța care îl obsedează și îl hărțuiește constant pe narator, depășește în materie de perversitate toate lolitele literaturii universale, puse la un loc. Portofoliul ei este cu atât mai impresionant cu cât este susținut de fratele ei mai mic, Pete, și de mama sa care se lasă coruptă și îi corupe la rândul său pe cei doi — de altfel, prin acest trio inedit intrăm în zona patologicului absolut.

> *„Pentru mine, obscenitatea este un lucru bun, pentru că înseamnă a povesti lucruri adevărate, iar mie îmi place să scriu despre realitate și nu să o ascund ipocrit".*
>
> *Henry Miller*

Dar oare a cui realitate este dezvăluită aici? De fapt, poate fi a oricui. În *Opus Pistorum,* indiferent de fanteziile care îți bântuie imaginația, este aproape imposibil să nu regăsești un petec din realitatea ta — aceea pe care numai tu o cunoști și care îți aduce satisfacția maximă. În ultimă instanță, *Opus Pistorum* echivalează cu îndosarierea unui viciu, a unei dependențe a cărei satisfacere necesită metode din ce în ce mai rafinate și doze din ce în ce mai puternice.

Mărturisesc că mi-a fost greu să traduc unele scene și cartea în sine a fost o provocare, de la început până la sfârșit. Au existat momente de frustrare când, după 10 pagini traduse, în care obiectivul narativ era oprit pe aceeași protagoniști prinși în diverse poziții,

descopeream încă 10 pagini în care cei doi (trei, patru, cinci sau chiar mai mulți) continuau cu forțe noi să facă schimb de ADN. Erau scene care mă epuizau, urmate apoi de scene care schimbau ritmul și tonalitatea și îmi ofereau acel moment de respiro de care aveam nevoie. Îmi imaginez că lectura cărții va avea efecte similare asupra cititorilor, pentru că nu pot defini altfel această carte decât ca pe un tur de forță într-o dimensiune intoxicată cu sex.

Roxana Boboc

Volumul I

„Jos pulile, sus șosetele.“

CANTERBURY

Cartea 1

Pe acoperișurile Parisului

Numai Dumnezeu știe că am trăit în Paris îndeajuns încât să nu mă mai mire nimic. Aici nu trebuie să cauți aventurile așa cum tre' s-o faci în New York… e de-ajuns să ai puțină răbdare și să aștepți. Viața te caută până în cele mai obscure locuri; aici ți se întâmplă fel de fel de chestii. Dar situația în care mă aflu acum… păpușica asta de treișpe ani, care îmi stă goală în poală, în timp ce tată-său își face de lucru în spatele unui paravan, dându-și jos pantalonii, iar o parașută tânără și planturoasă stă tolănită pe canapea… e ca atunci când privești viața printr-o bucată de sticlă ce distorsionează, iar imaginile, deși recognoscibile, sunt discreditate și nu-ți mai par reale.

Nu m-am considerat niciodată un prădător de leagăne… știi, genu' ăla de bărbați pe care îi vezi alungați din parcările publice, întotdeauna ușor jenați și nesiguri pe ei, încercând să explice că fetița se murdărise pe rochiță, iar ei nu faceau altceva decât să o scuture… Dar acum trebuie să recunosc ca Marcelle, cu trupul ei lipsit de păr, mă excită. Și asta nu pentru că e un copil, ci pentru că este un copil lipsit de inocență… privește în ochii ei și vei vedea fiara cunoașterii,

umbra înțelepciunii… stă culcată pe picioarele mele și-și freacă smochinuța de degetele mele… și-n tot acest timp, privirea ei mă provoacă, luându-mi în râs ezitarea.

Îi ciupesc picioarele în creștere, îi acopăr cu o singură mână o întreagă bucă a fundului care i se tot mișcă… rotunjimea și lipsa de formă a copilăriei abia de i-au părăsit trupul, este o femeie în miniatură, o copie incompletă. Are pizdulicea umedă… Îi place când i-o ating cu vârfurile degetelor… îmi pipăie pantalonii și-mi caută pula… degetele ei mă înspăimântă atunci când mi le strecoară prin fermoar. O prind de braț, dar mi-a găsit deja șomoiogul de floci. Mă înșfacă și se trage spre mine atât de aproape, încât n-o pot ține departe de pula mea; începe să se joace cu Pulliver… ei bine, îl va găsi tare…

În tot acest timp, curva de pe canapea dă din cap… Măi, ce copil… ce copil, oftează ea… asemenea lucruri ar trebui interzise prin lege! Dar în timp ce spune asta, îi privește cu lăcomie fiecare mișcare. Când ai o meserie ca a ei nu-ți permiți să te exciți, curvele trăiesc numai atunci când învață să-și vândă pizdele, și nu pasiunile… dar acum se vede clar cum emoția începe să-i cuprindă trupul, glasul ei deja îngroșat de excitare…

O cheamă pe Marcelle la ea. Copilul nu vrea să se desprindă de mine, dar eu o împing din poala mea… aproape că sunt recunoscător să scap de ea. De ce vrea ea să fie — ăăă, o fată rea? Nu răspunde, stă în picioare, între genunchii curvei, iar aceasta îi atinge corpul gol. Face lucrurile astea cu tăticu' în fiecare seară? Da, în fiecare seară, când sunt amândoi în pat… are un aer plin de sfidare, triumfător… Iar când tăticu' e la lucru, când e plecat în timpul zilei? Uneori băieții încearcă să-i facă diverse chestii… dar ea n-o face niciodată cu ei și nici cu bărbații care vor s-o ducă la plimbare.

Tată-său își face apariția de după paravan, cu o atitudine iritată. *Tânăra doamnă ar face bine să scutească fetița de întrebări…* apoi scoate o sticlă și bem toți trei dintr-un brandy puturos. Pentru fiică, doar un deget de vin alb.

Stau așezat pe canapea, alături de curvă. Este la fel de recunoscătoare de prezența mea pe cât sunt eu de a ei. Și-a uitat meseria, altfel și-ar fi scos hainele atunci când m-am întins să-i ating piciorul… în loc de asta, se întinde pe spate și mă lasă s-o pipăi prin rochie… are picioare mari și solide.

Marcelle șade în poala tatălui ei pe scaun. Se joacă cu pula lui în timp ce el o freacă între picioare… ea își ridică burtica, iar el i-o sărută. Între picioarele ei deschise, se văd degetele lui, alunecându-i în găurică. Își strecoară un deget de-al ei pe lângă ale lui și pizda i se întinde și mai tare. Și ea izbucnește în râs…

Corpul curvei este fierbinte și când își desface picioarele, descopăr că e umedă. Are o tufă cât mâna mea de mare și moale ca un pumn de fulgi. Își ridică poalele rochiei, îmi scoate pula afară și freacă vârful lui Pulliver de mustățile ei… N-aș vrea s-o strâng de sâni — geme ea — și oare aș fi ofensat dacă m-ar ruga să i le sărut sau poate chiar să i le mușc? Toarce pe lângă mine pentru un futai; faptul că a fost plătită să vină aici nu mai are nimic de-a face cu ce se întâmplă acum… probabil că mi-ar da banii înapoi și ceva pe deasupra ca să i-o vâr sub coadă…

Marcelle vrea să ne uităm la ea. Se apleacă peste tatăl ei, ținându-i pula într-o mână și gesticulând cu cealaltă, solicitând în gura mare atenția publicului. O să i-o sugă, ne anunță ea, nu vrem s-o privim cum i-o ia în gură? Tată-său zâmbește ca un dependent de hașiș, acum totul e roz. E pe jumătate căzut de pe scaun, așteptând-o pe curvișt ina aia mică să i-o ia la cioc.

Mă întreb dacă plăcerea ei este reală, măcar pe jumătate din cât pare a fi… a fost învățată, asta se vede de la o poștă, nu e un scenariu pe care să și-l fi imaginat singură. Își freacă sfârcurile cu vârful pulii tatălui ei, și-o pune pe pieptul încă lipsit de sâni, o culcușește… apoi își apasă capul de burta lui, îi sărută coapsele, îi sărută pula, îi sărută smocul de păr… limba ei arată ca un vierme roșu care se pierde prin părul lui negru.

Curva îmi înșfacă mâna și o ține între picioarele ei. E atât de excitată încât aproape țipă atunci când pizda aia mică și perversă își

pune buzele pe pula tatălui ei și începe să i-o sugă. Așa ceva e imposibil! exclamă ea, în timp ce Marcelle plescăie și molfăie, ca dovadă că așa ceva este totuși posibil…

Marcelle vrea să o fut. Dintr-un salt este pe canapea și-și face loc între mine și ștoarfă… are ceva fascinant și grotesc în ea, ceva care mă hipnotizează. Îmi alunecă în brațe, îmi împinge pula cu burta ei goală, își desface picioarele și mi-o potrivește între ele… Când îi simt pizdulicea lipsită de păr atingându-mi vârful pulii, încerc să mă întorc cu spatele ca să scap, dar ea își înlănțuie dintr-odată picioarele în jurul meu și începe să mă călărească.

— Ce cățeluș în călduri — fute-o, ce mai aștepți?!

Parașuta stă aplecată peste mine, cu ochii micșorați de excitație… își trage rochia mai sus și o lasă scoasă pe jumătate peste umeri… sânii ei îmi apasă umărul. Undeva, pe fundal, îl aud și pe tatăl Marcellei:

— Hai, fute-o! Treʼ s-o văd și eu pe fetița luʼ tata cum se fute!

Marcelle își întinde smochina micuță, o ține desfăcută și și-o împinge pe pula mea… monstrulețul ăsta mic reușește cumva să și-o bage înăuntru… îmi privesc pula cum îi lărgește pizda, i-o întinde de două ori pe cât este. Nu știu cum reușește să înghită atât… cert e că pizda ei cheală mă înfulecă până la capăt, îmi cuprinde pula centimetru cu centimetru până nu mai rămâne nimic afară… pentru un moment, mă cuprinde așa o poftă să o răstorn sub mine, să-i desfac picioarele de fetiță și să fut fofleașca aia mică până ajunge zdrențe, să o deschid și apoi să i-o desfac ca pe-o conservă, să-i fut pântecele de copil și să i-l umplu cu smântână… Dar acum mă fute ea, curul ei rotund și mic se lovește ritmic de tufa mea de floci, goliciunea fofoloancei ei ascunse în părul meu… râde, cățelușa, îi place să aibă ditamai puloiul în ea…

O arunc de pe mine, îi fac vânt de pe canapea, dar nu pricepe că n-o vreau sau dacă pricepe, nu-i pasă… Mi se agață de genunchi și-ncepe să-mi lingă coaiele, îmi sărută pizdometrul cu buzele ei roșii — abia acum observ că le are rujate — și-apoi o ia în gură

înainte să apuc s-o opresc. Mi-o suge și abia mă țin să nu termin… plescăie și gâfâie cu gura plină…

— Băi, deraiatule! urlu eu la tac-su. Nu-mi trebuie, bă, să-ți fut copilu'! Fute-ți-o singur dacă tre' musai să și-o tragă!

Îmi bag pula-n pantaloni și Marcelle fuge la tac-su.

— Băi, tre' să fiu la fel de dement ca voi, din moment ce-am acceptat să vin aici… Pentru că știu sigur că nu-s beat… Și-acum, pentru Dumnezeu, dați-vă la o parte din calea mea!

— Papa! strigă Marcelle.

Pentru o clipă mă gândesc că-i înspăimântată de violența mea, dar nu… micul monstru n-are nicio treabă. Clipește spre mine cu ochii ei de culoarea ambrei.

— Adu-o acum, Papa! Adu nuielușa ca să mă poată bate ea în timp ce el mă fute! Oh, Papa, te rog!

Mă evapor cât pot de repede din casa aia. Cred că dacă nu ieșeam instantaneu, aș fi ucis pe cineva. Ajung afară, dar tremur în așa hal, încât trebuie să mă opresc și să mă sprijin de un gard. Mă simt de parcă tocmai am scăpat din ceva întunecat și sângeros, ceva desprins dintr-un coșmar…

— Monsieur! Monsieur!

Ștoarfa venise după mine. Mă prinse de mână și mi-o strânse cu disperare.

— I-am aruncat banii în față, porcu' dracului, moș împuțit și nenorocit!

Vede că dau să scot portofelul.

— Nu, eu nu vreau bani…

O trag după un gard, între niște stive de lemn — după cum arată, pare genul de loc unde se vinde scândură. Se sprijină cu toată puterea de mine, își trage rochia în jurul fundului, lăsându-mi drum liber spre cuibul ei acoperit de floci. E atât de înfierbântată încât zeama i s-a scurs în jos, umezind-o prin părți pe care nici măcar nu sunt interesat să i le ating… pizda i se deschide la atingerea degetelor mele și îl scoate pe Pulliver afară.

Ne întindem pe o grămadă de scânduri. Sunt tari și umede și ea își va petrece probabil restul nopții scoțându-și așchii din buci, dar acum nu mai contează… vrea un futai și pentru asta ar sta întinsă și pe un pat de cuie dacă ar trebui… Cu picioarele desfăcute, își împinge tocurile într-o crăpătură și își ridică fundul, potrivindu-și rochia în jurul taliei…

Îmi îndes puloiul în ea. N-are niciun neuron capu' ăla-al lui chel, dar lăsat de unul singur știe să-și poarte de grijă. Cumva reușește. Îi alunecă prin tufișul de floci și-apoi se poticnește în rectul ei.

Curva asta are sub coadă un râu care inundă tot în calea lui. Nu poate fi oprit… poți să îndeși prosoape, pături, saltele întregi între picioarele ei — tot te-ar înghiți șuvoiul. Mă simt ca un băiețel care trebuie să oprească un potop și tot ce are la dispoziție este un deget. Dar eu am să-i pun dop, am să i-o umplu cu pula mea…

Cum a fost? Asta vrea să afle, mă tot înnebunește să-i zic despre asta. Nu poate uita pizduca aia lipsită de păr, care abia de arăta a pizdă, chiar și când pula mea începuse să-și facă loc între faldurile ei. Îmi spune că i-a rămas fixat pe retină felul în care s-a întins și s-a închis pe pula mea. Trupușorul acela gol alunecând asupra mea… ah, dacă aș fi putut vedea cum arăta asta în ochii unui spectator! Dar mai bine să-i zic cum a fost!

Atunci când mi-a luat-o în gură, cățelușa aia în călduri, cu gura ei vopsită, de copil, și când mi-a supt-o, ce am simțit atunci? Oh, ce fetiță perversă, perversă mică ce este, să știe ea că asemenea lucruri există! În fine, și-o ține tot așa. Dar n-aș vrea mai bine să mă ridic puțin, pe coapsele ei, să-i fie mai ușor lui Pulliver să intre-n grajd?… Monsieur!

O armată întreagă a mărșăluit printre picioarele ei… o armată de ostași nenumărați, necunoscuți și pe jumătate uitați. Dar noaptea asta și-o va aminti. E un eveniment în viața ei, când și-o va da gratis, un eveniment pe care nu-l va uita cu una, cu două. Îmi îndes sula în smochina ei, iar ea mă trage de haină ca să mă țină cât mai aproape. Acum nu e curvă… e doar o pizdă care prezintă o mâncărime ce trebuie tratată urgent…

Mâncărimea n-o s-o țină mult. Am să i-o fut până dispare, am să fut până și amintirea celor care ți-au tras-o înaintea mea. Cu cine-ai mai fost în noaptea asta? Cine te-a futut? Mai contează sau măcar îți mai poți aminti acum? Într-o zi, maximum o săptămână, vor mărșălui alături de cei care au fost înaintea lor. Dar eu voi rămâne, futaiul ăsta nu va fi uitat așa ușor… pula mea a intrat în tine și acolo va rămâne, chiar și după ce eu voi fi plecat de lângă tine. Îți voi lăsa un suvenir de neuitat, îți voi oferi o mică bucată de rai, îți voi umple pântecele cu o căldură care nu va dispărea… Stai acum culcată sub mine, cu picioarele desfăcute pentru a o primi și gura ta de curviștină șoptește cuvinte pe care le-ai mai șoptit de o mie de ori pentru o mie de bărbați. Dar asta nu contează. Înaintea mea nu au existat bărbați, iar după mine nu va mai exista niciunul. Nu e vina ta că nu găsești nicio frază neuzată pentru a exprima ce simți acum… este de ajuns că simți…

Îi ciomăgesc coapsele cu puloiul, mi-o scot din ea și-o-mping din nou în carnea moale, din nou și din nou, pătrunzând-o din afară. Toți ceilalți au lăsat-o răvășită și deschisă, ușor de luat și ușor de futut. Dar eu o umplu, de data asta știe că-i fututã. Își trage iar rochia de pe umeri și-mi întinde țâțele. Îmi frec fața de ele, i le sug și le mușc.

Îi cuprind fundul cu ambele mâini și-i frământ carnea, în timp ce pula mea alunecă spre pântecele ei. Dacă o doare, niciunul dintre noi n-o știe sau nu se gândește la asta. Boașele îmi stau într-un buzunărel fierbinte, în cuibul păros de sub noada ei. Scândurile scârțâie sub noi ca oasele unui schelet.

Din pulă încep să-mi țâșnească valuri fierbinți de spermă, ca apa dintr-un furtun. Curva își pune brusc picioarele în jurul meu și mă strânge ca într-un clește… îi este frică să nu mă opresc înainte ca ea să termine. Dar eu continui să o fut încă un minut bun, scurgându-mă în ea chiar și după ce focul dinăuntrul ei s-a potolit și picioarele i-au alunecat din nou pe lângă mine…

După ce totul se termină, curva rămâne întinsă pe mormanul de scânduri. Nici măcar nu încearcă să se acopere… se comportă de parcă a uitat unde se află. Pare complet satisfăcută, ca una care

tocmai a fost futută pe-ndelete. Dar mă tem să nu cumva să-și amintească și să încerce să-mi sufle cei câțiva franci pe care i-ar lua în mod normal, sau că se va agăța de mine să-i cumpăr o băutură, să-i plătesc vreun taxi ori s-o ascult cum povestește despre mama ei suferindă… Așa că înhaț prima bancnotă pe care o găsesc în buzunar, îmi șterg pula cu ea, o fac ghemotoc și-apoi o așez pe stomacul ei gol, fixând-o cu o monedă, ca să n-o sufle vântul.

Străzile mă primesc înapoi în brațele lor, la fel de străine și dezolante ca mai înainte…

▼

Scrisoarea Taniei mă va găsi oriunde m-aș duce. Sosesc două, una dimineață, iar cealaltă, cu poșta de mai târziu. Se simte singură!…

…cred că o să înnebunesc dacă mai trece o noapte fără să mă fuți. Nu mă pot gândi decât la pula ta imensă, la câte chestii minunate poate face; aș da orice ca s-o mai simt o dată și s-o mai țin în mână. Am ajuns să am și vise despre asta! Futaiurile lui Peter nu-mi sunt de ajuns. Uneori îmi vine foarte greu să mă abțin de la a veni să te văd, chiar și atunci când realizez că asta probabil te-ar înfuria și te-ar face să te porți aiurea.

Tu te gândești vreodată la mine și la momentele pe care le-am petrecut împreună? Sper că da și sper ca, atunci când îți vin în minte, să mă vezi acolo în pat, lângă tine, cum ți-o sug, cum mă joc cu ea și te fut. Mama și-ar fi dorit și ea să fii aici, să i-o tragi și ei, m-am prins de asta după felul în care vorbește despre tine. Mă întreabă mereu ce am făcut, ce se întâmpla mai exact atunci când mi-o trăgeai, mă întreabă chiar și ce am vorbit în momentele alea! La ora asta, nu cred că mai lasă pe cineva în afară de Peter să o fută. În fiecare seară, ne târăște, pe mine și pe Peter, în patul ei și mă pune mereu să-i dau limbi. Nu mă deranjează, îmi place s-o fac, doar că mi-aș fi dorit să fii și tu aici, să mă fut mai des…

Și tot așa. „Cu dragoste, Tania", se încheie scrisoarea asta. A doua este mai lungă. Tania a descoperit o nouă pasiune și, după cum

scrie ea, trebuie să îmi povestească imediat despre asta. *Nu-i așa că-i ciudat? Asta pentru că mi-ar plăcea să fii tu acela care să mi-o facă. Absolut orice îmi face cineva ar ieși mai bine dacă acel cineva ai fi tu. Asta cred că e din cauza pulii tale imense. Mi se face pielea de găină numai când mă gândesc la cât de mare o ai. Și chiar m-am gândit la tine în timp ce el îmi făcea chestia asta!*

M-am bucurat atât de mult că am făcut iar rost de unul care să mă fută (mama e ca un uliu pe mine, îmi urmărește fiecare pas), încât abia am mai găsit răbdarea să mă dezbrac atunci când am intrat amândoi la el în cameră. Inițial a vrut să ne așezăm amândoi în pat și să ne jucăm puțin unul cu altul, dar m-am excitat în așa hal încât a trebuit să mă fută imediat. Mă purtam ca o nebună, cred că îi era teamă să nu sar pe fereastră sau ceva de genul ăsta. Oh, a fost atât de bine să simt iarăși un bărbat mișcându-se în mine. Peter e atât de ocupat să o fută pe mama, încât și-a cam pierdut mâna, iar ăsta a fost primul futai mai de Doamne-ajută de când ai plecat tu. M-a târât prin toată camera! Mi-o trăsese deja de vreo două ori când se apucă să-mi spună că o să mă învețe o șmecherie nouă și că nu-i nicio problemă să i se scoale din nou. L-am lăsat să și-o bage puțin în gura mea, i-am supt-o oleacă și într-un minut era ca nouă! M-a întins pe podea, pe niște perne moi și m-a pus să stau pe burtă; apoi a început să mă fută în cur.

A fost super, evident, deși nu a fost la fel de bine ca atunci când ți-o băgai tu în mine, în poziția asta. Ei, și-apoi mă cam lovise dezamăgirea pentru că nu era chiar așa nouă faza. Și brusc, am simțit ceva nou și ciudat. La început, am avut senzația că termină și mă umplu de spermă, dă' apoi a început să țâșnească foarte tare din mine și-am realizat că se pișa în mine! Uau, ce senzație ciudată, minunată de-a dreptul, am avut atunci! Avea ditamai pula băgată-n mine și nu mai era loc pentru nimic altceva, intrase până la capăt. Era atât de încinsă, încât mi se părea că o să ia foc înăuntrul meu, o simțeam cum acoperă fiecare milimetru din mine.

Mi se părea că nu o să se mai oprească. S-a băgat din ce în ce mai adânc, umflându-mi burta până când am început să mă simt de

parcă aș fi fost gravidă. Când a terminat, și-a scos-o din mine foarte încet și mi-a zis că dacă mă țin strânsă, o să rămână tot în mine. Nu-ți poți imagina cum eram după ce s-a retras din mine, zăcând acolo pe podea, cu pișatul unui tip rămas în mine, simțindu-l prin tot stomacul la fiecare mișcare.

Apoi m-a dus la baie și i-am dat drumul, litri întregi de pipi ieșindu-mi din fund, în timp ce el stătea în picioare în fața mea și mi-o dădea la supt…

▼

Mărturisesc… scrisoarea Taniei mi-a sculat-o instantaneu. O știu pe pizda asta foarte bine… atât de bine încât îmi pot imagina întreaga scenă în detaliu, ca și când m-aș fi aflat acolo când s-a întâmplat. Închid ochii și pot să-i văd fiecare gest, fiecare mișcare pe care-o face. Mă plimb de colo-colo prin cameră, cu un puloi ce-ar face concurență puternică unui armăsar în călduri. Nu știu de ce ideea de a mă pișa în fundul ăla rotund și neted are un asemenea efect asupra mea, dar pur și simplu nu mai pot să-mi scot din cap chestia asta.

Ies la o plimbare cu senzația că târăsc după mine încă un picior. Sunt momeală pentru orice curvă de pe stradă și, ca un făcut, toate se opresc în dreptul meu… sunt experte în evaluarea stărilor în care se poate afla un bărbat. Dar nu găsesc niciuna pe care să o vreau. Eu vreau o altă Tania, dar una cu care să nu fie nevoie să mă îmbârlig atât de serios.

N-am s-o găsesc pe străzi.

Fereastra lui Ernest oferă o priveliște minunată. Un curs de artă, chestie 100% originală, unde studenții pozează pe rând unii pentru ceilalți, fiind prea săraci pentru a-și permite un model profesionist. Când ajung la el, ne așezăm și contemplăm o vreme spectacolul. Îmi place spiritul pe care-l degajă oamenii din locul acesta. Ciupesc

modelul de fund ori de câte ori trec pe lângă ea, o trag de țâțe, o gâdilă între picioare… ea e o blondă îndesată, cu coapse planturoase, și nu pare să fie deranjată de glumele lor. Ernest îmi povestește cum zilele trecute a fost rândul unui puști la pozat și fetele l-au necăjit în așa hal, încât ar fi trebuit să iasă în toate schițele cu ditamai pula sculată. Asta dacă schițele ar fi fost făcute la modul cinstit.

Este un lucru de mare finețe să asiști la momentul în care arta prinde viață. Țin minte că în New York erau niște cursuri d-astea ciudate, de desen, la care asistau fel de fel de gorile ce mișunau pe lângă teatrele de varietăți. Plăteai cincizeci de cenți la ușă și te lăsau să te holbezi juma' de oră la o pizdă goală pușcă. Și făceai asta, evident, sub pretextul că de fapt nici măcar nu te uiți la o pizdă… ci la ceva ce se cheamă artă. Dar puștii ăștia — că altfel nu pot să le zic, sunt toți niște copii, până și instructorul —, ei da, puștii ăștia știu foarte bine ce urmăresc! Fata de pe cutia de săpun e goală c-un ditamai tufișul în jurul pizdei și câteva polonice de zeamă între picioare! Este reală, îți poți pune mâinile pe ea, e ceva în care îți poți băga pula, și, dacă băieții se opresc să o pipăie puțin, dacă o ciupesc de cur și o pictează cu pulile ridicate… ei bine, atunci lumea și misiunea lor vor fi mai bune.

Ernest îmi spune că întotdeauna a avut ferestre bune… toate în afară de una. Cea care nu i-a plăcut avea vedere spre apartamentul unui cuplu de poponari… d-ăia pe bune, de care până și bunică-ta, pe stradă, s-ar prinde că sunt fetițe. Din câte zice Ernest, nu era chiar atât de rău să-i vadă cum și-o luau la muie unul altuia sau cum le-o sugeau prietenilor care veneau pe la ei, dar aduceau acasă în mod constant marinari și sfârșeau prin a fi bătuți dimineața. Diminețile erau groaznice, povestește Ernest, și pe deasupra își atârnau tot timpul chiloții de mătase la uscat în fereastră.

Cel mai mișto a fost un loc în care a stat cu o curvișteină pe nume Lucienne. Bordelul în care lucra se afla lângă apartamentul lor și fereastra lui Ernest dădea chiar spre camera unde își ducea ea clienții. Era foarte reconfortant, declară Ernest, să o poată privi pe

Lucienne a lui cum muncește și să aibă certitudinea că banii pentru chirie sunt asigurați.

Ei, și asta a condus la o întreagă discuție despre femeile cu care Ernest a locuit de-a lungul timpului. Pomelnicul pe care-l face mă lasă cu gura căscată, până când mă prind că trișează. Pune pe lista celor cu care a trăit orice femeie în prezența căreia a petrecut mai mult de zece minute.

— Căcat! sare el când îl iau la întrebări despre una ce figurează pe lista lui. Păi n-am scos-o la cină? Și n-a dormit la mine în pat noaptea aia? Dacă le dai scândură și saltea, atunci se pune că trăiesc cu tine.

Ernest e uimit când află că nu mi-am pus-o niciodată cu o chinezoaică. Până și eu sunt uimit. Cu toate speluncile alea din New York, prin care obișnuiam să mănânc, m-aș fi așteptat să mă aleg și eu măcar cu o bucățică de chelneriță. Discuția cotește brusc și începem să vorbim despre rase — iar Ernest e gata să-mi dea câte un sfat pentru fiecare dintre ele. Nu te băga la japoneze sau chinezoaice, mă avertizează el. Sunt toate epilate și parfumate, dar poartă semnul morții între picioare. Acceptă orice bărbat care le iese în cale și apoi, surpriză! SIFILIS! Genul ăla galopant, care te curăță în vreo șase luni, în niciun caz ceva ce-ar putea trece drept o răceală mai naşpa. Versiunea din Orientul Îndepărtat a mărcii, insistă Ernest, are un iz de sfârșit pentru rasa occidentală. Mie mi se pare că mănâncă rahat, dar Ernest pare destul de convins și reușește să-mi bage frica-n oase față de orientali pentru tot restul vieții.

Apoi, după ce vede că m-am căcat pe mine de frică, Ernest îmi spune că știe el o pizdă drăguțică, destul de sigură. Nu-i curvă, e doar o chinezoaică de treabă pe care el o știe și nu există nicio șansă să mă trezesc cu vreo bucurie. Taică-său are o galerie de artă, o prăvălie din aia cu tot felul de gunoaie aruncate probabil din palate împreună cu alte resturi, cu sute de ani în urmă — statuete reprezentându-l pe Buddha, cutii și cufere învechite și alte porcării. Ei, și fata îl ajută să țină locul și are grijă de flăcăii care se opresc pe acolo în căutarea vreunui colier din jad.

Ernest scrie adresa pe un plic și mi-l întinde. Va trebui să cumpăr ceva — asta de dragul convenienței, îmi spune el —, dar dacă îmi joc cărțile așa cum trebuie, este un futai sigur. El nu vine cu mine… are o întâlnire cu nu știu ce pizdă care pictează și are de gând să i-o tragă în speranța că-i va face un portret gratis, dar mă asigură că totul va fi bine.

— Auzi, Alf, vezi și dacă vând cocaină! îmi strigă el. I-am promis pizdei ăsteia că o să-i fac rost… n-a mai încercat până acum. Și mi-e frică să mai dau prin fostul meu cartier ca să caut o doză. Le-am rămas dator o mică notă de plată și s-au ofticat când m-am mutat de acolo…

▼

După ce îmi termin cele două ore de muncă la birou, mă înarmez cu plicul pe care Ernest a scris adresa și o iau la picior spre magazin. Până să ajung acolo mă răzgândesc de o mie de ori și sunt cât pe ce să mă duc cu o parașută de culoare, care îmi tot făcea semne de pe o bancă din parc. A fost o perioadă, în New York, când îmi petreceam aproape fiecare noapte în Harlem. Câteva săptămâni am fost căzut în cap după o pizdă neagră și nu mă puteam atinge de nimic altceva. Până la urmă mi-a trecut, dar încă îmi place, iar fata asta este atât de masivă și neagră… la dracu', arată atât de sănătoasă, încât cred că ar putea face față și unei epidemii. Ernest chiar m-a îngrozit cu toate discuțiile lui despre boli. Dar până la urmă trec pe lângă ea și îmi văd de drum.

Niciodată nu știu cum se fac chestiile astea. Când sunt beat criță, pot vorbi cu orice pizdă de pe stradă, pot formula cele mai jegoase propuneri fără măcar să clipesc, dar ca să merg în hruba asta fără să fi pus un strop de alcool în gură și să fiu nevoit să-mi pregătesc un mic discurs… asta e prea mult pentru mine. Mai ales când îmi dau seama că fata este o curvă de-aia fițoasă, sigură pe ea, care vorbește o franceză perfectă. Mă așteptam să aibă accent, să nu înțeleg prea bine ce spune; când colo, îmi dă senzația că vorbesc franceza ca un turist american.

Nu știu ce dracu' să spun. N-am nici cea mai vagă idee cam ce vreau să cumpăr de-acolo sau dacă vreau măcar să cumpăr ceva. Recunosc că e o bucată bună, are răbdare cu mine și arată bine. Îmi arată tot ce are în nenorocita aia de prăvălie…

Îmi place cum arată, în special felul ciudat în care nasul ei cârn face ca buza de sus să-i stea mai ridicată. De asemenea, cur și țâțe mișto… chestii la care nu mă așteptam. Am observat că majoritatea chinezoaicelor pe care le-am văzut până acum par să nu aibă țâțe, dar pizda asta are un set de toată frumusețea. Totuși țâțele nu prea constituie genul de subiect cu care să începi o conversație.

Faptul că aduc în discuție numele lui Ernest nu mă ajută cu nimic. Îi explic că am fost trimis aici de către un prieten și îl menționez pe Ernest, dar ea nu-l cunoaște! Sunt atâția oameni care trec prin magazin în fiecare zi, sugerează ea politicos… Mă trezesc că îmi cumpăr de acolo ceva de agățat pe perete, o chestie super cu dragoni. Pizda îmi zâmbește și vrea să-mi dea o cană cu ceai… taică-su se fâțâie prin spatele prăvăliei, apoi înșfacă obiectul de sub nasurile noastre… o să mi-l împacheteze.

Îi spun că nu vreau ceai. Mă gândeam să mă opresc la colț, pentru un păhărel de lichior. Aș fi încântat dacă ar veni și ea cu mine. Acceptă! Rămân fără cuvinte… stau acolo în picioare mișcând din buze ca un pește, în timp ce ea se strecoară repede printre obiecte în spatele magazinului.

Se întoarce purtând pe cap o pălărie gen joben, care o face să arate mai pariziancă decât parizienii. Duce sub braț pachetul meu. N-am găsit încă nimic inteligent de zis. Colac peste pupăză, ieșirea noastră din magazin devine și mai jenantă când un nenorocit de aurolac, ascuns într-un canal, începe să arunce cu bălegar de cal în noi. Dar pizda are o atitudine de milioane… mărșăluim în josul străzii și în curând încep să mă relaxez…

Urmează un interogatoriu! Vrea să știe cine sunt, cu ce mă ocup, dacă se poate, întreaga mea poveste. Apare în discuție și problema venitului meu. Începe să îmi povestească despre jad, dar nu mă

prind unde vrea să bată cu asta. Vezi tu, am o bijuterie mică, îmi zice ea pe un ton intim, care a fost adusă pe căi nu tocmai ortodoxe în țară, o piatră prețioasă originală, care a aparținut împăraților și care ar putea fi vândută pe nimica toată în comparație cu adevărata ei valoare… și apoi menționează, așa, ca din întâmplare, fix salariul meu lunar.

Sunt curios. E clar că-i ceva putred la mijloc și am senzația că vrea să înțeleg acest lucru. Și unde aș putea vedea această piatră, o întreb eu. Ah, acum totul se clarifică! Îmi spune că nu ar fi prea înțelept să țină piatra în magazin… așa că o poartă pe un fir de mătase în jurul taliei. Mângâierea ei rece pe piele îi garantează că piatra se află în siguranță. Dacă vreau să o cumpăr, atunci va trebui să mergem într-un loc ferit, departe de magazin…

De îndată ce înțeleg cum funcționează, jocul mă prinde de minune. Imaginația acestei pizde funcționează brici atunci când vine vorba să-și vândă marfa. Dar ce prețuri practică, frate! Încep să mă târguiesc cu ea și, pe la a treia încercare, cădem la o înțelegere: salariul meu pe o săptămână va fi prețul pe care-l voi plăti pentru bucățica de jad. Va trebui să trăiesc din credite până la sfântu' așteaptă… N-am mai plătit în viața mea atât de mult pentru o gaură, dar pizda asta pare că merită până la ultimul sfanț.

N-am nici cea mai mică îndoială că are un nume franțuzesc, ceva de genul Marie sau Jeanne, dar în taxi, în timp ce ne îndreptăm spre apartamentul meu, inventează ceva ce sună ca un sunet de flaut… Boboc de lotus, îmi traduce ea, așa că îi zic Lotus. Toată chestia asta e o minunată escrocherie, dar Doamne, sună atât de bine…

Adaug și eu partea mea la tot spectacolul ăsta. Îndată ce o văd în camera mea, cobor repede și cumpăr niște vin de la magazinul din colț. Îl servim în paharele mici și verzi pe care mi le-a cumpărat Alexandra. Apoi, când Lotus este gata să îmi arate piatra, întind pe jos superba carpetă și-o invit să se așeze.

Cred că a jucat pe puțin un an de zile pe scena teatrului de varietăți pentru a învăța rutina numărului de striptease pe care mi-l

arată acum. Scoate aproape tot de pe ea, rămânând doar cu ciorapii și pantofii — pe care îi lasă neatinși, pentru impresia artistică. Și, într-adevăr, în jurul buricului are un șnur de mătase roșie de care atârnă o bucățică de jad, ce se pierde prin tufișul ei. Arată foarte mișto, piatra aia mică, verde, cuibărindu-se în fâșia de negru dintre picioarele ei. Își lasă hainele îngrămădite pe carpeta cu dragoni și își deschide picioarele pentru inspecție…

Bineînțeles, piatra este dintre cele mai ieftine porcării care se vând pe străzi, dar pe mine mă interesează ce se află sub piatră. Pe Lotus nu o deranjează faptul că nu sunt deloc interesat de piatra ei… zâmbește repede când o apuc de coapse și îmi trec degetul printre picioarele ei. Are un miros ce-mi amintește de țigările aromate, subțiri, pe care le fuma Tania… îmi zâmbește în timp ce eu, așezat pe marginea scaunului, încep să-i pipăi pizda cu vârful degetelor. Îmi spune ceva în chineză, ceva ce sună fascinant de murdar.

Am uitat de toate avertizările lui Ernest. Mi s-a sculat o pulă cât toate zilele, cu care aș fute-o chiar dacă ar avea o doză de sif, pentru ca apoi să sper într-un leac rapid… dar miroase atât de proaspăt și e atât de roză încât sunt sigur că totul e-n regulă… mă lasă să i-o deschid și s-o miros… apoi se trage iar de lângă mine. Rupe șnurul din jurul taliei și-mi pune piatra în palmă.

O fut pe podea, chiar acolo, pe carpeta întinsă pe jos, după ce i-am așezat o pernă sub cap. N-o las să-și scoată ciorapii și nici pantofii. La naiba cu dragonul brodat… dacă-i scobește ochii negri cu tocurile, dacă lăsăm vreo pată care nu va mai ieși, atunci, cu atât mai bine. Mă reped la ea cu furie… orice curvă franțuzoaică ar face nazuri la o asemenea violență, cu mușcături și ciupituri, dar Lotus zâmbește și mi se supune.

Îmi place să-i strâng tare sânii? Foarte bine, mi-i împinge mai mult în palme. Și dacă îi învinețesc cu gura mea… îmi oferă sfârcurile să i le mușc. Îi conduc mâna spre pula mea și-i urmăresc degetele lungi, de culoarea migdalelor, cum se strâng în jurul ei.

Murmură încontinuu… în chineză. Oh, da' își cunoaște meseria, nu glumă. Clienții o plătesc bine pentru doza asta de condimente orientale, iar ea știe foarte bine ce vor ei să cumpere.

Picioarele și pântecele ei sunt lipsite de păr… numai barbișonul bine întreținut dintre coapse îi întrerupe netezimea. Până și fundul, pielea ușor umedă din jurul anusului moale este neted. Când îi ating rectul, își desface larg picioarele. Coapsele încep să i se înfierbânte și devin alunecoase în zona din apropierea pizdei. O are aproape la fel de micuță ca și Tania, dar lasă o impresie de ceva mai matur… pare mai moale și mai deschisă…

Pare să o intereseze Pulliver. Îl ciupește și-l trage de mustăți. Încetez s-o mai pipăi și atunci ea se așază cu picioarele încrucișate între genunchii mei și începe să se joace cu el. Smochinuța dintre picioare i se deschide ca un fruct copt și zemos, iar coapsele acoperite de ciorapi i se freacă de genunchii mei. Ciorapii și pantofii adaugă o notă de anormalitate care îmi place.

Mă uit la ea și nu reușesc să mă prind dacă este sau nu excitată. Dar o dă de gol pata de umezeală din jurul manșonului ei. Se întinde și lucește între picioarele ei. Treptat, mirosul de pizdă străbate prin parfumul loțiunii de corp pe care o folosește. Freacă ușor capul lui Pulliver în timp ce-mi gâdilă biluțele. Până să mă prind care-i mișcarea, mă trezesc cu ea întinsă sub mine, frecându-și nasul de pula mea și amușinându-mi flocii… are părul negru, cu reflexe albăstrui, drept și lucios…

Habar n-am ce le-nvață ăștia din Orient pe femeile lor… se prea poate ca suptul pulii să fie neglijat acolo, dar Lotus a urmat cursurile școlii franceze originale. Limba i se rulează în părul meu și mi se lipește de coaie. Îmi linge măciuca, îmi sărută pântecele cu buzele ei subțiri… sprâncenele ei arcuite se apropie și aproape se lipesc când își deschide gura și se apleacă pentru a primi capul lui Pulliver… ochii ei par două fante tăiate dintr-o mișcare sălbatică a lamei. Brațele îi alunecă pe corpul meu și-i simt sânii calzi lovindu-se de coaiele mele în timp ce mi-o suge.

Mă cațăr pe ea… se ridică în fund, cu gura încă plină, încă sugând, dar eu o împing să se întindă înapoi și cobor între picioarele ei. Îmi frec obrazul și bărbia de flocii ei, îi încerc savarina cu vârful limbii. Îi ling coapsele și fâșia plată dintre ele… Nu vreau decât să-i simt aproape coapsele, să le simt cum mă înghit, cum gura mea e trasă spre despicătura adâncă dintre ele. Îi cuprind cu brațele talia și îi frământ fundul, în timp ce-i ling nectarul prelins pe piele, din gura aceea larg deschisă. Se aruncă brusc asupra mea. Îmi strivește buzele cu smochina ei, iar picioarele bălăngăne de-o parte și de alta a mea, lipsite de vlagă. O sug și sucul ei îmi picură acum în gură.

Când îmi simte limba pătrunzându-i în pizdă, o simt cuprinsă de un fior. Nici nu mai știe ce să-mi facă în schimb… îmi muşcă pula, îmi linge coaiele, mai are puțin și mă înghite cu totul. Ajunge chiar să-și desfacă și mai mult pizda cu degetele, până când limba mea intră atât de adânc înăuntru, încât încep să cred că-i gâdilă uterul. Și, deodată, se pornește potopul. Termină și-i cât pe ce să-mi muște pula-n două. O las să-mi fută gura cu pizda ei zemoasă…

Vreau s-o văd cum arată, ce va face când Pulliver îi va exploda în gură… Mă las din nou pe spate și o privesc cum lucrează la el. Capul i se ridică și se lasă-n jos încet. Oh, privirea aceea surprinsă… A descoperit că ceva fierbinte îi umple gura. Apoi ochii ei migdalați se închid. Înghite și suge, înghite și suge…

Am auzit sau am citit undeva că la chinezi un futai e măsurat în zile, nu în ore. Când o întreb pe Lotus de faza asta, începe să râdă… Dacă doresc, rămâne cu mine toată noaptea. Și acum, poate să-și scoată ciorapii?

Mi-e foame și-i sugerez să ieșim undeva să mâncăm, dar Lotus mă pune la punct. Când un bărbat cumpără o chinezoaică, îmi spune ea, apoi să știe că a cumpărat o femeie, nu ceva ce ține loc de capră pentru un futai. Femeia îi aparține, împreună cu toate talentele ei… iar Lotus știe să gătească. Îmi place ideea, așa că ne îmbrăcăm și ieșim să cumpărăm ceva de mâncare.

De îndată ce ne întoarcem, ne scoatem hainele și Lotus începe să pregătească masa, cu un prosop prins în jurul taliei. Prosopul îi acoperă partea din față, dar îi lasă fundul descoperit. Eu mă întind pe canapea, iar ea se oprește să-mi sărute pula ori de câte ori trece pe lângă mine… e o pizdă înțelegătoare, așa că nu se supără când o cratiță dă în foc, în timp ce eu i-o trag…

După ce mâncăm, încercăm patul. Lotus e de părere că ar fi mișto să mai facem o dată un 69, dar eu vreau s-o fut… Sar lângă ea în pat și i-o înfig pe la spate. Când vede ce minuni lucrează Pulliver pe sub fundul ei, nu mai pomenește nimic de grozavul 69.

Pentru Pulliver, dragul de el, nu are nicio importanță culoarea pielii ei. E caldă și umedă și păroasă pe margini — asta-i tot ce-l interesează. Se întinde cât e de lung. Umple fiecare crăpătură, fiecare ungher și, când e intrat cu totul, îi înghesui mustățile dedesubt, ca să acopăr colțurile. Din câteva mișcări de-ale lui, fata începe să strălucească… își fâțâie curul mic și galben pe sub nasul meu, implorându-mă să scot mâncărimea din el… n-are nicio importanță faptul că bâiguie mai tot timpul în chineză, ne înțelegem unul pe celălalt la perfecție. Picioarele ei mici se încrucișează la spate între genunchii mei… coapsele ei goale și moi sunt mai puternice decât aș fi crezut…

Este o adevărată ușurare — în sensul bun al cuvântului! Mă gândesc la Tania, la bibliotecarul ăla, cu fata lui pe jumătate îmbobocită — și râd. Lumea albilor e cu susul în jos… dacă un bărbat nu-și dorește mai mult decât un simplu futai normal, liniștit, atunci e musai să-și găsească o chinezoaică. Lotus râde împreună cu mine, fără să știe de ce râdem… probabil că ar râde de mine dacă ar ști. E o pizdă de treabă. Încep s-o fut iar, de-i sar capacele. E supertare să dai peste o fufă d-asta, care poate să râdă în timp ce i-o tragi.

Și chiar nu e curvиștină! Mai repede, un soi de concubină. Lotus oferă pasiune și talentul ei de a găti… faptul că sunt implicați și bani în povestea asta este mai mult o întâmplare… Dacă-ți gâfâie în ureche, gâfâie pe bune, dacă geme încet, poți fi sigur că o face pentru

că *simte*. Trupul ei are viață în el, ulei care-i lubrifiază lucrarea, iar ea oferă toate astea fără zgârcenie…

Mă joc cu sânii ei și vrea să-i sug din nou. Descopăr că sfârcurile-i seamănă cu niște inele de lămâie, ca niște luni chinezești… Ah, Lotus, curând vei descoperi că ai în pizdă o pocnitoare chinezească… O să-ți ard ovarele cu lumânări romane și o să-ți străpung pântecele cu o rachetă… Scânteia se aprinde…

E adevărat că Lotus se fute în chineză, dar când termină, o face într-o autentică franceză pariziană.

Pe măsură ce noaptea înaintează, noi ne veselim din ce în ce mai tare, sorbind din vin. Lotus mă învață câteva expresii obscene în chineză. De fiecare dată când îmi zice una nouă, o uit pe cea pe care tocmai am învățat-o. O fut din nou și din nou, iar dimineață descopăr că a dispărut. În urma ei, a lăsat o pietricică ieftină de jad, pe care a legat-o cu șnurul de mătase în jurul pulii mele epuizate.

▼

Musafiri! Doi, ca să fiu mai exact. Sid, pe care nu l-am mai văzut din noaptea în care i-am făcut viața un iad lui Marion, când am fost în apartamentul lui, și o pizdă. Sau, mă rog, o tipă. Stau cu un aer politicos pe marginile scaunelor și discutăm delicatețuri pe teme gen vreme sau literatură — sau orice altceva din perimetrul acesta de siguranță. Ea este domnișoara Cavendish. O domnișoară Cavendish, fără prenume. Nu trebuie decât să o auzi cum articulează pompos un *How do you do?* ca să îți dai seama că e o creatură ce va aparține pentru totdeauna Angliei.

Domnișoara Cavendish, îmi explică Sid, este o prietenă de-a surorii lui, care trăiește în Londra. Explicația pare strict informativă, iar vizita nu pare să aibă alt scop în afara celui de natură socială, cu toată eticheta de rigoare. Dar Sid continuă să vorbească și așa aflu că domnișoara Cavendish urmează să predea în Lyons și, din moment

ce slujba începe abia peste două luni, plănuiește să petreacă puțin timp în Paris, pentru a se obișnui cu noul mediu.

Trebuie să fii respectuos chiar și în fața unei femei care poartă țoale croșetate și ciorapi de bumbac. Așa că pun întrebări voioase, iar mâine, la fel de voios, o voi uita cu desăvârșire pe madamă. Și unde anume va locui?

Ochelarii îi strălucesc o secundă în momentul în care se întoarce spre mine.

— Ei bine, aceasta este una dintre problemele cu care mă confrunt, spune ea. Sid mi-a sugerat că aș putea închiria un apartament aici.

Își plimbă privirea prin încăpere, de parcă abia atunci ar fi observat spațiul din jurul ei.

— Pare foarte drăguț… și ieftin?

— Oh, absolut! o asigură Sid. Alf, aranjezi tu lucrurile, pregătești tot, nu-i așa?

O să aranjez să-i sucesc gâtul nenorocitului! Dar nu pot face nimic… Se pare că asta e, tipa se va muta undeva în clădire. Oricum, are picioare mișto și există o posibilitate foarte vagă să fie bună de un futai. Dar ce prieten de căcat e Sid! Aș vrea s-o văd măcar fără ochelari…

După ce se va muta — ciripește domnișoara Cavendish — să facem bine să n-o uităm, pentru că Parisul poate fi un loc foarte pustiu pentru o fată singură ca ea…

▼

Oaspeți de seară… Anna, întoarsă din mormânt, și, zece minute mai târziu, Alexandra. Anna face pe neștiutoarea cu privire la micul nostru chef de acum câteva seri. Râde când vine vorba despre asta și este clar că e jenată, exagerând cu râsul ei. Povestește ceva foarte vag despre ce i s-a întâmplat după ce a ieșit în fugă de aici, goală pușcă. Nu insist pe subiect. De îndată ce sosește Alexandra, Anna își

amintește că are nu știu ce programare. De data asta, îmi amintesc la timp să-i cer adresa.

Alexandra își varsă ofurile pe capul meu, ca dintr-o găleată. Acum e sigură că va pleca într-o excursie, ca să pună ceva distanță între ea și Tania și Peter. Rearanjare, îi dă ea un nume procesului. Stă așezată pe canapea, arătându-mi coapsele, în timp ce face pomelnicul tuturor păcătoșilor din istorie care au sfârșit în brațele lui Iisus. Poate… cine știe?… poate chiar și ea va lua calea bisericii, mi se confesează.

— Dar tu ce crezi, tre' să intru în detalii la spovedanie? vrea ea să știe. Chiar e necesar ca biserica să știe tot?

Eu chiar n-am habar de lucrurile astea, dar e destul de clar ce vrea să audă. Așa că îi servesc drept opinie personală cum că probabil Iisus ar vrea să știe întreaga poveste. Alexandra se înfioară delicios, de plăcere. Dacă ar putea să scape de copii, mi se destăinuie ea, atunci totul s-ar aranja. Dar par să aibă un efect malefic asupra ei și nu-i mai dau pace. Iar despre Tania… acum, că s-a culcat cu mama ei, e cu mult mai rău decât în cazul lui Peter. Intră la ea în cameră, mărșăluind prin fața ei, cu trupul mic și gol — atunci nu mai are nicio scăpare…

— Nu știu cum vor sfârși toate astea, mai adaugă ea.

Face o pauză, îmi aruncă o privire, apoi se uită repede în altă parte.

— Azi-noapte s-a întâmplat ceva atât de murdar, încât nici nu poate fi pus în cuvinte… Îți spun ție numai pentru că știu că tu înțelegi. L-a torturat pe Peter ca să… ca să se ușureze pe fața mea, în timp ce ea avea gura mufată între picioarele mele…

Își flutură degetele în aer, vădit tulburată.

— Momentul a fost… dar înțelegi ce zic. În focul pasiunii, mintea este încețoșată… cred că am zis ceva… poate am zis că… îmi place. Ea m-a numit cumva, foarte murdar… și m-a mușcat de coapsă. Încă mai am semnul.

Bineînțeles, nu pomenește niciodată de toate acele dăți când s-a pișat pe fața Taniei. A trecut peste această mică perversitate, a

dat-o uitării. Își trage fusta peste coapse ca să-mi arate locul unde a mușcat-o Tania. Carnea albă i se revarsă pe marginea portjartierei. Iar semnul, așa cum a spus și ea, a rămas… o amprentă rotundă, perfectă a dinților Taniei, sus de tot, pe partea interioară, la câțiva centimetri de pizdă. Își ridică genunchiul și își desface picioarele în timp ce eu o examinez. Îi strâng piciorul și încep s-o pipăi.

Ea nu mi-a dat de înțeles prin nimic că așa ceva ar trebui să se întâmple! Nu prea mult! S-a excitat și m-a încins și pe mine cu mostra vizuală a poveștii ei… a dracu' fufă, știe foarte bine ce vrea. Dar dacă e vorba de vreo mostră din ceea ce urmărește Pulliver să guste… capul lui e deja ridicat. Îi ridic fusta pe stomac și-i dau jos chiloții.

Frăție, ce bucată de cur are! Ar putea ușor să găzduiască un cuib de hamsteri în șanțul păros dintre bucile ei — și asta chiar fără să aibă habar de existența lor acolo; ar putea trăi confortabil o întreagă familie, fără să aibă nicio grijă pe lumea asta. Îi gâdil flocii și ea începe să se încălzească. Degetele i se strecoară prin șlițul meu și Pulliver este eliberat.

În timp ce ne jucăm unul cu celălalt, îmi mai povestește câteva aventuri cu puștii ei năzbâtioși. Pe măsură ce se excită, își dă drumul la gură. Mai nou, se pare că Peter crede că luatul la muie îl face mai potent… amenință să devină un obicei. Mă bucur că am scăpat din azilul ăla de nebuni. Pe de altă parte, e drăguț să ascult ce se mai întâmplă pe-acolo…

Am idee — mă-ntreabă ea — de ce Tania are o asemenea putere asupra ei? Ei bine, asta se întâmplă pentru simplul motiv că-i place atât de mult să i se dea limbi… iar Tania o face la modul cel mai zguduitor cu putință. Nimic nu o poate opri. Poate dacă nu era acest aspect, s-ar fi putut elibera. Și-n timp ce-mi spune asta, își freacă tufișul de mâna mea. E o invitație, se așteaptă ca eu să mă aplec și să-i aplic același tratament precum cel pe care tocmai îl descrie. Dar o dezamăgesc.

Îmi îndes pula între coapsele ei și-i frec cu vârful deschizătura scoicii. Își aruncă un picior peste mine și crăpătura se deschide toată.

Alexandra își întinde o mână pe sub fund și-mi potrivește pula în locul unde are ea nevoie. Reușește chiar s-o bage puțin înăuntru. E atât de încinsă, încât nu vrea nici măcar să se mai dezbrace. Îi spun că n-am de gând s-o fut așa, îmbrăcată…

Ajungem la un compromis. Tania i-a povestit atâtea lucruri… da, știe chiar și faptul că dragul ei Peter mi-a supt-o cu o zi înainte să plec… și am s-o fut așa cum i-a povestit Tania că o făceam? Vrea să-i fac tot… absolut tot ce i-am făcut fiică-sii.

Se ridică să-și scoată hainele și de-ndată ce suntem amândoi goi o azvârl jos, lângă canapea, și o așez în genunchi în fața mea. Îmi șterg pula cu părul ei și i-o dau să mi-o sărute. Ah, îi trag fața în flocii mei și-o las să mă lingă. O secundă mai târziu, i-o bag în gură și încep să-i iau mostre de celule din gât. Sunt bine-venite și câteva apelative, alese cu grijă. Mă înfulecă într-un delir când îi spun ce curvă este — plus alte câteva sinonime din aceeași zonă semantică…

Îi curg balele pe pula mea de parcă ar fi un copil sugând dintr-o acadea zemoasă. Pulliver e varză, dar cel puțin se alege cu barba săpunită… Încearcă să-mi lingă flocii în timp ce-l ține pe Pulliver în gură și aproape că reușește să se sufoce singură. Apoi, tocmai când începe să lucreze la greu la pula mea, după ce am lăsat-o să-i dea atâta dragoste încât aproape doare, i-o iau de la gură.

Alexandra e prea mare să o pot întoarce în voie în toate pozițiile, așa cum făceam cu Tania. Reușesc totuși să o împing înapoi pe canapea și s-o răstorn cu picioarele în sus. Toată partea de dinapoi, tot ce are între picioare, i se arcuiește în aer. Strigă atât de tare, că-l scoală și pe dracu' din mormânt. Brusc îi înfig un deget în cur și-i spun să-și țină fleanca dacă nu vrea să-mi bag tot pumnul acolo. Cu trei degete băgate adânc în rect, pare destul de amețită, dar asta a cerut, asta primește. Sunt hotărât să-mi țin promisiunea până la capăt.

Nu obiectează nici măcar atunci când îmi așez curul pe fața ei și-i poruncesc să mi-l sărute. Ba chiar îmi linge și bucile, fără prea multe fandoseli. Dar când îi spun să îmi desfacă fesele și să-mi lingă gaura curului… oh, asta e într-adevăr prea mult! Începe să se plângă — că

ea nu poate face așa ceva, nici chiar dacă fiica ei a făcut-o. Oricum, eu mă așez pe gura ei și-o fac să mă sărute.

Să fiu al dracu', dacă știi cum să le-o ceri, ți-ar face orice, absolut orice. N-au trecut nici trei secunde și simt limba fierbinte a Alexandrei alunecându-mi printre flocii dintre buci și începând să mă lingă. Sunt nevoit să o învăț joculețul pe care l-a inventat Tania și nu îi ia mult să prindă șmecheria — limba ei mi se înfige adânc în fund, pentru ca apoi să mă lase să i-o cac înapoi afară. Și, pe deasupra, asta o excită și mai tare… se agață de pula mea de parcă e un colac de salvare… dacă cineva ar încerca acum să i-o ia din mână, cred că ar smulge-o din rădăcini, ar sfâșia pereții cu unghiile.

Sunt sigur că știe ce urmează, dar se preface că n-are habar, așa că o forțez să spună cu glas tare toate variantele. În cele din urmă, bate un apropo despre asta. I se simte ezitarea în glas, ca și când ar spera că a ghicit greșit și de data aceasta. Doar nu cumva intenționez — sugerează ea — să-mi bag pula în rectul ei. Ca o favoare și drept recompensă că a ghicit corect, îi dau voie să mai guste puțin din Pulliver.

Oh, dar nu, asta nu! mă imploră ea. A uitat cu desăvârșire, atunci când a avut ideea de a se lăsa pe mâna mea, să-i fac tot ce-i făcusem fiică-sii, a uitat că am făcut și asta cu Tania… dar acum își amintește… cum chestia aia mică era întinsă, atât de întinsă, aproape sfâșiată… OH, oh! Nu poate să-nțeleagă cum e posibil așa ceva, am pula mult prea mare pentru ca asta să fie tehnic posibil.

Se preface, pizda naibii! În cele din urmă, îmi dă undă verde. Îmi mărturisește ezitând în continuare că poate au fost câteva momente când … în fine, după ce m-a văzut trăgându-i-o fiică-sii în felul ăsta, i-a fost greu să își scoată imaginea din cap. Și da, posibil chiar să-și fi dorit să i se întâmple și ei. O ciupesc de fund. Și acum? vreau eu să știu. Nu vrea să i-o trag? Păi… VREA SAU NU? Da, crede că e posibil să vrea asta.

În secunda doi sunt pe ea. O întorc cu spatele și o trag spre mine. Pulliver este deja înțepenit în ușa ei de la spate. În timp ce îl împing

înăuntru, Alexandra îngenunchează cu picioarele larg desfăcute și capul lăsat să atârne în jos. Spre deosebire de faza de mai devreme, când i-am băgat un deget în cur, de data asta nu comentează nimic… Chiar seamănă mult cu fii-sa la chestiile de genul ăsta. Pur și simplu așteaptă ca lucrurile să se întâmple.

N-are fundul atât de strâmt pe cât mă așteptam eu să fie. Îmi zic în sinea mea că fie are obiceiul să-și înfigă lumânări în el, fie a mai jucat jocul ăsta înainte. Mă rog, nu pot să zic nici că îmi pierd pula în el, dar oricum nu întâmpin niciuna din problemele pe care le-am avut când am făcut-o cu Tania. I-o bag pe toată, fără să mă opintesc prea mult.

— Ai mai făcut-o așa! îi zic.

E șocată. Cum pot să gândesc așa ceva despre ea? E anormal să o faci așa! Asta-mi spune curva… că-i anormal!

Atunci, na, las' să fie anormal. O fut așa pentru că-mi place și pentru că-i place și ei. Doar ca să mă asigur — îmi retrag puțin pula. Se uită disperată în toate părțile și se întinde imediat după ea.

— Te rog!

Atât spune, dar e de-ajuns ca eu să înțeleg. Nu mă pot abține să nu o necăjesc cu faza asta. Încep să o bag în ea și apoi o scot. Îmi place să o aud cum mi-o cere înapoi. O fac să-și zică sieși în toate felurile, muistă care suge de la toți porcii, pupincuristă de doi bani, curvă care se fute cu toți câinii din canale.

— Te rog, bag-o la loc! Am mințit… Îmi place așa… Peter mi-o trage… Tania l-a văzut… Peter mi-o trage pe la spate, da, propriul meu fiu mi-o bagă-n cur! Bag-o la loc și fute-mă… Pula ta e mai mare decât a lu' fi-miu… Muistu' de fi-miu… ah, e atât de bine să-ți simt pula acolo! Pula ta minunată pe care toți ți-am supt-o… și fi-miu, și fii-mea, și eu…

Îmi amintesc de scrisoarea Taniei… cum își dorește ea să vin s-o văd și să încercăm împreună noile șmecherii pe care tocmai le-a învățat. Păi, dacă fata nu-i aici, nu mă ține nimic să le încerc pe mă-sa…

Alexandra țipă a încurajare când simte pișatul fierbinte începând să o umple. Nu știu ce părere are ea, dar eu am o senzație absolut superbă. Îmi țin pula înfiptă în ea până la capăt și mă piș fără nicio reținere. Mă imploră să mă opresc, dar n-aș putea să fac asta nici dacă aș vrea. Continui s-o umplu până când îi simt pântecele umflându-i-se în mâinile mele. Geme și țipă că termină…

O trag de pe canapea. Se zbate în fața mea, în genunchi. E fierbinte înăuntru, scheaună ea, o face să termine într-un fel în care n-a mai terminat până acum…

— Ridică-ți fața…

Se agață de genunchii mei și își ridică bărbia spre mine.

— Știu ce ai de gând să faci… Repede, acum… în timp ce termin… te rog, fă-o…

Îmi sărută pula și își lipește buzele de ea în timp ce eu mă piș, lasă să-i cadă câteva picături în gură… Apoi, când se termină tot, rămâne în genunchi și-mi suge pula, până când un nou gust îl șterge pe cel vechi…

▼

Domnișoara Cavendish este o pacoste al dracu' de enervantă. Sau, ca să fiu mai clar, este o pacoste care nu se fute, al dracu' de enervantă. Pe scurt, e una de-aia care face-n ciudă pulii, plină de promisiuni, dar fără nicio promisiune ținută. De trei zile de când s-a mutat aici, a inventat trei sute de motive pentru trei sute de vizite… sau cel puțin așa mi se pare mie. Dacă nu-i vreo problemă cu chiuveta care curge, atunci are ceasul stricat. În loc să meargă jos, la administrator, vine și bate la ușa mea. Chiuveta nu trebuie decât să fie închisă ca lumea, iar ceasul n-are nici pe dracu' — pur și simplu a uitat să-l întoarcă. Dar ce contează — important e că are motiv să vină până la mine și să-mi facă în ciudă.

Nu mai poartă ochelari și acum arată chiar bine. Pare că și-a pus la păstrare și ciorapii de bumbac, iar nădragii de lână s-au făcut

nevăzuți peste noapte… înflorește toată în organdi și mătase. Și pe deasupra, are coapse…

Coapsele alea pe care le-am descoperit prima dată când a venit pe la mine. Bănuiesc că e simplu — să arăți nici prea mult, nici prea puțin, să scoți din minți un bărbat lăsându-l să vadă aproape 10 centimetri în plus. Partea cu adevărat dificilă este aceea de a nu-l lăsa pe bărbat să-și dea seama că știi foarte bine ce faci, iar la asta domnișoara Cavendish nu-i atât de bună pe cât ar putea fi.

Prima dată am crezut că se freacă de mine în speranța unui futai. Dar după câteva încercări în direcția asta, care au eșuat lamentabil, mi-am dat seama că sunt pe un drum greșit! Nu are nici cea mai mică intenție să-și dea chiloții jos pentru un bărbat… cu atât mai puțin pentru mine… dar mă ațâță, și mă ațâță, și iar mă ațâță, până îmi vine să mă-nfig în ea și s-o pun cu fundu-n sus.

Dar faza tare e că nu sunt singurul cu care se joacă… Sid era sigur că a pus-o de-un futai, îmi tot povestea de chestia asta, s-a oferit chiar, în modul cel mai generos cu putință, să-mi pună și mie o vorbă bună. Acum și-a schimbat deja placa, cică tipa își folosește probabil irigatorul din baie doar pentru a-și scoate ceara din urechi. N-are nicio șansă cu ea.

Dacă le iei în serios, femeile de genul ăsta te pot duce în pragul disperării. După două ore de mers cu pula țeapănă în pantaloni, ești gata de labă. Și nu poți să n-o iei în serios pe domnișoara Cavendish. Ți se fâțâie prea mult timp pe sub nas ca să n-o crezi. Eu unul mi-am ros unghiile până la sânge…

Iisuse, nu pupi nici măcar o pipăială de la ea. Fiecare celulă din corpul ei urlă futai. E futai-futai-futai, fiecare minuțel pe care-l petrece fâțâindu-se pe lângă mine… dar nimic pe șleau, evident. Mamaia ar fi numit-o femeie ușoară care îți face ochi dulci. Știe povești porcoase cu băieței și fetițe… dar încearcă numai să-i pui o mână pe fundul ăla! Vine la mine cu o pereche de chiloți pe care tocmai i-a cumpărat și mă pune să-i admir… ajunge chiar până acolo încât își ridică fusta ca să pot arunca o ocheadă la cei pe care îi

poartă acum și să pot face comparație cu cei noi… dar nu încerca să te apropii prea mult de perechea de pe ea!

Apoi, când ești pe punctul de a te lăsa cuprins de disperare și de a renunța dezgustat la orice tentativă, devine brusc o cu totul altă persoană. Regulile s-au schimbat, iar ea vine și se așază la tine în poală. Ți se permite chiar să o strângi puțin de fund sau să te joci cu balcoanele ei, dar până să mai obții și altceva în afara unei erecții beton, dispare în ceață, iar data viitoare când încerci s-o atingi îți aruncă o privire gen drept-cine-dracu'-mă-iei-tu-pe-mine, de-ți taie imediat pofta de atins.

Aseară, eu și Sid am încercat s-o îmbătăm, dar nu ne-a mers de nicio culoare. Mă rog, s-a pilit ea puțin, râdea ușor, ba chiar ne-a lăsat să aruncăm câteva ocheade la ce are ea între picioare… asta așa, ca un minunat accident, cum îi place ei să pretindă. Dar asta a fost tot. După ce ne-a ațâțat până în punctul în care tensiunea devenise imposibil de suportat, s-a cărat acasă.

Pe bune că aș trece peste asta și aș uita faza, dar pizda naibii nu mă lasă. Azi-dimineață a dat buzna la mine fără să poarte nimic altceva în afara unui prosop înfășurat în jurul ei… un prosop mare, de baie, dar până la urmă tot un prosop — și asta ca să mă întrebe cum funcționează încuietoarea de la ușa băii…

▼

Sun la ușa lui Ernest și îl găsesc în pat. Chiar voia să vadă ce mai fac, îmi spune el, și se bucură că Anna a apărut din nou, întreagă la trup și suflet. Dar este interesat mai mult de povestea despre micuța chinezoaică la care m-a trimis. Nu-i spun că m-a costat salariul pe o săptămână…

Nu mai contează că am uitat să aflu cum stă treaba cu cocaina. Oricum, a terminat-o cu târfa aia. În definitiv, nici măcar nu-l voia. Ea umbla de fapt după tânăra spanioloaică pe care o văzuse cu el de câteva ori, iar acum Ernest este scârbit. Lesbienele preiau controlul lumii chiar sub nasul nostru. Un minut mai târziu, deja făcea epigrame… de fapt, ne fură pizda de la nas… chiar de sub nasul nostru.

Ernest se poartă ciudat și mă gândesc că probabil așteaptă vreo tipă. Stă în pat cu genunchii strânși la piept și cu pătura îngrămădită în jurul lui. Pare că nu are nici cea mai mică intenție să se dea jos din pat azi. Îl întreb dacă se simte bine. Oh, da, e bine, doar puțin obosit… și mimează un căscat demonstrativ. Păi atunci, cred că mă car și eu, îi zic… și tocmai atunci ceva se mișcă sub pătură, chiar lângă genunchii lui Ernest.

N-am mai văzut în viața mea o mutră atât de vinovată ca aceea pe care a făcut-o acum Ernest… Cred că o să mă cac pe mine de râs când o să văd ce ascunde sub pătură.

— Ce sex are? îl întreb eu.

Ernest trage la o parte pătura și o fetiță de vreo zece sau unsprezece ani iese la iveală, cățărându-i-se pe genunchi.

— Încă două minute și n-ai fi ghicit niciodată că e aici, zice el. Dar acum, Alf, pentru Dumnezeu, nu-i așa că n-o să mai spui nimănui despre asta? Știi cum se întâmplă.

Fata își dă pe spate părul lung și drept și își șterge fruntea de cearșaf. Se plânge că era prea cald acolo, dedesubt… mai avea puțin și murea. Stă așezată pe marginea patului și se uită fix la mine.

— Cum dracu' ai reușit să ții așa ceva pe lângă tine? îl întreb pe Ernest. Ce faci? Îi dai mentosane ca să urce pân' la tine?

Ernest îmi spune că este fetița familiei care ține barul de alături. Și, continuă el pe un ton defensiv, nu este singurul pe care îl vizitează… toată lumea din cartier știe povestea ei.

— Adică, pe bune, nu-i ca și când aș fi agățat-o pe undeva! continuă el. La dracu', oricum nu cred că e ceva ce eu știu și aș putea s-o învăț… știe tot, cu ce se mănâncă. Uite, pune mâna și întreab-o câte ceva — să vezi că nu fac mișto de tine. Singura fază e că a învățat să se fută ceva mai devreme decât restul fetelor, atâta tot.

Fetița își crăcănează picioarele, lăsându-mă să-i văd micuța găurice dezgolită. Ba chiar și-o desface mai bine cu degetele, să fie sigură că observ bine toate detaliile.

— Poți să mă fuți dacă vrei, ciripește ea spre mine. Doar că trebuie să îl las pe domnul Ernest să mă fută primul.

Da' domnul Ernest o fute des? o întreb eu. Nu, asta e doar a treia sau a patra oară când vine aici. El tocmai se pregătea s-o fută când am intrat eu…

— Păi, dă-i bătaie! îl încurajez eu pe Ernest. Nu vreau să întrerup nimic.

Fata a început să se mângâie cu o mână, iar cu cealaltă să-i frece pula lui Ernest.

Ernest crede că eu nu înțeleg situația. El nu face nimic în plus față de oricare altul etc., etc. Pe de altă parte, chiar îl înțeleg, îl asigur eu. Eu însumi am fost pe punctul de a face ceva de genul ăsta la un moment dat… de fapt, la drept vorbind, se poate spune că… Așa că Ernest se simte mai bine.

— Alf, pe bune, tre' să o-ncerci, măcar o dată. Nu credeam că o să apuc ziua în care am să recunosc asta, dar adevărul e că chiar e altceva.

Împinge cu picioarele pătura de pe pat și se ridică în fund. O ciupește pe fetiță de fund și îi îndreaptă umerii.

— Uită-te la ea! Nu-i așa că e o mică frumusețe? Asta o s-ajungă pizdă de pizdă când se va face mare. Și e al dracu' de spurcată… tre' s-o auzi ce poa' să debiteze când se-ncinge. Și, frate, să vezi ce povești îmi toarnă! Nu cred nici juma' din ele, dar jumătatea pe care o cred totuși sună destul de strașnic. Știai că au miros chiar și atunci când sunt mici, ca asta? E mai mult o urmă de miros, dar e acolo, trebuie doar să îți apropii nasul îndeajuns de mult.

Fetița se oprește din joacă și îi apucă pula cu amândouă mâinile. Are destule cunoștințe despre conceptul de pulă ca să realizeze ce anume o face să se întărească… se apleacă și-și lasă părul să gâdile ciomagul lui Ernest, în timp ce degetele ei alunecă de-a lungul lui, în sus și-n jos.

— Nu-i ca și când asta-i tot ce-mi place să fut, continuă Ernest. Să fiu al dracu' dacă-i așa! Încerc și eu asta așa, ca variație. Și-n

plus, e destul de mare… adică n-o doare sau ceva de genu' ăsta. Băi, Alf, să dea dracu', oricum se fute… Așa că pot și eu să-ncerc, să văd cum e.

Mai are nițel și-mi cântă imnul național, dar puștoaica l-a excitat în așa hal încât începe să se bâlbâie. De fiecare dată când duce pula lui Ernest spre gură, buzele ei ajung foarte aproape, pentru ca apoi să se retragă fix când ai impresia c-o s-o ia la mozolit.

— Are tarif mai mare pentru muie, îmi explică el, dar de fiecare dată uită de fază și mi-o suge pe de-a moaca.

— Tarif mai mare!? strig eu. Vrei să zici că astea știu atât de multe la vârsta lor, încât și-o vând? Păi, la naiba, eu când eram puști…

— Bineînțeles că și-o vinde. Dar asta nu o face mai puțin futabilă, crede-mă…

Fetița se oprește din frecat și începe iar să se joace singură.

— Ai văzut? întreabă Ernest. E disperată după pizdulicea aia dintre picioarele ei și după senzațiile pe care le stoarce din ea. Partea cu banii nu prea are a face cu chestia asta, cine știe ce fraier i-o fi scăpat câteva parale și de atunci s-a prins ea că poate să scoată și bani pe deasupra. Dar, Alf, pe bune acum, când îți înfigi pula în chestiuța asta a ei, când începe să se fâțâie sub tine și să-și frece burtica asta mică de tine… Îți spun, nimic nu se compară cu asta.

— Nu vreau să vorbesc! se plânge fata brusc. Vreau să mă fut.

— Uite-așa stă treaba, Alf… uite-așa, cum zice ea acum. Acum fii atent cum face când o simte că i-o bag între picioare. Să fiu al dracu' dacă nu zici că se sinucide când se înfige așa în ea. Da' e destul de mare înăuntru. Adică-i așa cum se vede… nu și-o bagă în pizdă, mai repede se înfășoară cu totul pe pulă…

În timp ce Ernest se tot foiește încercând să se așeze peste ea, fata evită să-i atingă pula… în schimb își înfige mâinile în flocii lui și rămâne așa, ținându-se cu putere. Își ridică fundul la vreo cincisprezece centimetri de pat și-mi dă senzația că se aruncă apoi în jos. E incredibil, dar numai din mișcarea asta reușește să-și înfigă în ea jumătate din pula lui Ernest.

— Prima dată când a făcut faza asta, am crezut că e complet dusă cu pluta, declară Ernest. Da' se pare că așa-i place… vezi? Băi, frate, mă crezi că i-am ținut la un moment dat o oglindă în spate doar ca să văd cum intru în ea? Pe bune, poți să vezi tot mecanismul cu pizda asta mică, n-are niciun fir de păr pe ea care să ascundă realitățile vieții. Și tre' să vezi cum…

Nu apuc să aflu ce anume era musai să văd, pentru că Ernest uită ce vrea să spună. Fata a început să facă mișcări circulare și, de câte ori își scutură fundul, corpul ei mai înghite puțin din pula lui Ernest. Iar Ernest face parte din categoria tipilor care n-au fost păcăliți când s-au împărțit sculele pe pământ, drept pentru care încep să mă tem că puștoaica o să sfârșească prin a-și face vreun rău care nu va mai putea fi îndreptat fără câteva cusături chirurgicale complicate.

Pizdulicea ei se întinde și se-ntinde, până când ajunge să fie de două ori cât ar trebui să fie, poate chiar mai mult. Și-n tot acest timp, nici vorbă să auzi vreo chițăitură de la micuța șoricică… își scutură fundul și-și încordează picioarele în jurul lui Ernest mai ceva ca o tipă de carieră. În sfârșit nu mai intră în ea nimic — dar asta pentru că nu mai are ce să bage… în afara trupului ei n-a mai rămas… cu excepția lui Ernest… decât o claie de floci și o pereche de coaie.

— Alf, fii atent acum, uită-te mai de aproape! mă imploră Ernest. Fă-mi, te rog, favoarea asta. Vreau să te uiți și să-mi spui că așa ceva e posibil. Iisuse, am visat urât din cauza ei azi-noapte, dar pur și simplu nu pot renunța la ea. Ah, curviștină mică, așa, da. Mai dă puțin din buci! Dumnezeule, în viața mea n-am avut parte de așa ceva — parcă aș fute un șarpe, nu alta…

— Ce dracu' o să faci când o s-o lași borțoasă? îl întreb eu.

— Ce? Ce-ai zis? S-o las borțoasă?

Pe Ernest îl apucă entuziasmul.

— Nu mă-nnebuni, e prea mică să o las gravidă… nu-i așa? Băi, Alf, tu ce zici? Cât de mici pot fi ca să rămână? Tre' să aibă floci, nu?

— Ei, pe dracu', tre' să aibă floci. Tot ce le trebuie este o gaură în care să le-o înfigi — și gata, deja le-ai netezit drumul spre o familie de toată frumusețea. Vrei să zici că nu folosești nimic când i-o tragi?

— Băi, Alf, lasă-mă dracului în pace! Oricum, nu-s singurul care o fute. La o adică, n-au cum să demonstreze că eu am fost… nu? La dracu', păi o să trag tot cartierul după mine la tribunal, toată lumea de pe-aici i-o trage. Băi, Alf, nici nu m-ai crede dacă ți-aș spune câțiva din tipii despre care mi-a povestit ea că i-o trag. Ba chiar și câteva femei, să fiu al naibii! Și nici măcar nu-s curve sau ceva de genul. Pur și simplu oameni de prin cartier.

Stă acolo lungit, cu pula înfiptă sub noada puștoaicei și discută cu mine dacă poate sau nu să o lase gravidă. Dar fata se satură să ne tot audă pălăvrăgind… vrea să fie fututã, declară ea, iar dacă Ernest n-are de gând să i-o tragă așa cum trebuie, n-o să mai vină pe la el. Așa că Ernest face câteva mișcări circulare în găurica ei, după care o lasă pe ea să și-o înfigă cât vrea — ceea ce și face de câteva ori, cu atâta aplomb, încât mă aștept să-i văd dinții zburându-i din gură.

— Fii pe fază! mă atenționează el. Observi cum i se strânge curul? Ei bine, ea se jură că are orgasm atunci când face așa. Crezi că e pe bune? Chiar termină? Adică nu se mai întâmplă nimic altceva, da' dracu' mai știe…

Începe iar să o futã concentrat.

— Băi, să fiu al dracu', când îmi dau drumul în curvulița asta…

O înșfacă de cur și o ridică pe jumătate din pat. Pula i se înfige în ea și patul geme sub ei… sau poate Ernest e cel care geme. Puștoaica își ține picioarele larg desfăcute astfel încât Ernest să poată intra în ea cât de adânc dorește și pentru o fracțiune de secundă am senzația că văd cum i se umple stomacul până la refuz…

— Frate, asta absoarbe galoane întregi, nu glumă! articulează gâtuit Ernest. Galoane imperiale[1]…

Mda, nici eu nu rămân stâncă la schemele astea și sincer să fiu, după ce se termină tot, mă trec toate apele. Personal, mă aflu într-o

1 Galon imperial — unitate de măsură a lichidelor în Marea Britanie, egală cu 4,545 litri.

stare generală mai proastă decât Ernest — iar ăsta nu-i tocmai prospețimea în carne și oase, cel puțin nu la ora asta. Fata îmi oferă tot setul cu o nonșalantă inocență. Vrea să știe dacă nu cumva doresc să o fut acum!

— Hai, Alf, bagă-te! mă încurajează Ernest, tolănit încă în pat. N-o să te mai întâlnești vreodată cu așa ceva. Dar tre' s-o faci pe podea sau în altă parte… Pur și simplu, nu mă pot mișca un centimetru de aici…

Îi zic fetei că nu vreau să o fut chiar acum… poate cu altă ocazie, dar ea se apropie oricum și își freacă bucile de copil de genunchiul meu. Dacă i-aș pune puțin mâna pe pizdă, îmi spune ea, atunci o să vreau cu siguranță să o fut.

— Toți vor după ce mi-o ating! mă informează ea. Hai, băga-ți-vă mâna între picioarele mele… puteți simți sperma domnului Ernest scurgându-se din mine…

Dar eu nu, chiar nu vreau s-o fut, o țin pe-a mea și pace. Nu vreau să simt cum iese din ea sperma domnului Ernest. Atunci poate mi-ar plăcea să i-o dau la muie? Nu! Să se joace cu ea? Sau poate am alte preferințe… Îmi alunecă între genunchi și-și freacă pieptul de pula mea… În timpul ăsta, eu am o ditamai erecția, o simte și ea și nu poate să înțeleagă de ce nu vreau să i-o trag. Brusc, mă întreabă dacă nu cumva sunt poponar! Sau în cazul în care sunt pur și simplu falit — atunci mi-o dă pe datorie de data asta, așa, ca o excepție.

Auzi la ea, ca o excepție! Precauția franțuzească începe să se manifeste destul de precoce. Dar nici măcar oferta pe datorie nu mă înduplecă, așa că până la urmă se convinge că vorbesc serios. Păi atunci, poate altă dată, conchide ea… Domnul Ernest îmi va spune unde o pot găsi… ea mă va aștepta…

▼

Domnișoara Cavandish! O curvă pe roți, dacă o exista așa ceva. Dimineața asta am avut ocazia să o văd în toată splendoarea ei, cum

s-ar spune… Că cică acum ar fi nu știu ce problemă cu veceul… curge întruna, ea nu poate să-l oprească și zgomotul o scoate din minți. Acum dracu' știe cum se nimerește ca fix în momentul în care se schimbă de țoale, să realizeze că o înnebunește apa de la budă… chestiile de genul ăsta depășesc limitele normale ale inteligenței. Dar uite că avem o budă gălăgioasă, iar eu sunt băiatul ales de ea să i-o repare.

Îmi ia vreo cincisprezece secunde să ridic capacul veceului, să deșurubez puțin dopul și să înlocuiesc capacul, timp în care domnișoara Cavendish reușește să scape de cele câteva haine pe care le avea pe ea în momentul apariției mele și să defileze calmă dinspre dormitor, pentru a da nas în nas cu mine în pragul ușii de la baie. Oh, dar bineînțeles că este profund șocată și se rușinează îngrozitor. Pur și simplu nu și-a imaginat că ar putea fi vorba de o problemă atât de ușor de rezolvat… se aștepta să fie în deplină siguranță, mărșăluind în pizda goală prin casă… ca din întâmplare, are în mână o eșarfă mică, albă pe care încearcă s-o aranjeze repede în față.

Pizda dracului! Stă în fața mea și tot fâțâie eșarfa aia până e sigură că văd tot ce se poate vedea… țâțe, buric, pizdă… tot tacâmul. Și tre' să admit că n-arată rău deloc. Poate Anna să aibă țâțele mai mișto, dar Anna e o excepție, nu poți compara setul de boxe pe care-l posedă cu accesoriile purtate de majoritatea femeilor. A, și bag de seamă că domnișoara Cavendish are un buric mare, adânc, de genul buricelor în care poți băga și-o castană. Din cauză că stă în picioare, nu reușesc să văd mare lucru din fofoloanca ei, dar are grijă să-și țină coapsele desfăcute, astfel încât lumina soarelui să bată printre ele… flocii îi atârnă într-o claie roșcată.

Își mișcă greutatea de pe un picior pe altul, oferindu-mi vizibilitate din toate unghiurile posibile și, când e sigură că mi-am întipărit pe creier tot, se întoarce încet… ah, băgam mâna în foc că se va întoarce încet!… mi se prezintă din profil, apoi îmi oferă în prim-plan bucile în timp ce unduie fără grabă spre dormitor. Iar eu rămân acolo cu ditamai pula sculată și fără nimic de futut.

Aș da regatul meu cu cal cu tot numai să i-o trag o dată doamnei Pizdă-n-ciuda-pulii! Și asta nu pentru că aș avea falsa impresie că va fi futaiul vieții mele, dar pentru că mă scoate din minți de furie. Aș vrea să-mi bag pula-n flocii ei măcar o dată, doar pentru satisfacția de a o auzi articulând câteva cuvinte de scuză, bine alese, către Pulliver… doar pentru a-i face vânt de pe soclul pe care singură s-a așezat, să-i mai tai puțin din vârful nasului, să-i bag un băț în roată, precum și alte câteva duzini de expresii metaforice care însumate ar echivala cu *s-o fut până-i iese tot nonsensul pe nas.*

▼

Arthur e cel care vine cu ideea asta de milioane. Sid, cu Arthur și cu mine suntem într-un bar, puțin cam luați, iar Sid tocmai i-a spus lui Arthur trista poveste cu domnișoara Cavendish, la care mai adaug și eu, când e cazul, câte o bucățică din necazurile mele cu ea. Bineînțeles că Arthur e convins că nu prea ne-a dus capul la faza cu pizda asta. Adică dacă el ar fi fost în locul nostru, atunci situația ar fi fost cu totul alta. De fapt, având în vedere faptul că deja i-am prezentat totul destul de clar, el se oferă să schimbe situația pentru noi toți. Ideea de milioane este să mergem să sunăm la domnișoara Cavendish și apoi s-o futem. Nu există nici cea mai mică șansă ca planul nostru să nu reușească, ne asigură Arthur, și asta pentru că suntem doi în plus față de ea.

— Mergem sus și discutăm frumos cu tânăra doamnă, ne explică el. Și încercăm s-o facem să se fută de bunăvoie. Dar dacă nu o va face — hop! O luăm pe boarfă cu japca și gata!

Sid aplaudă plin de încântare. Dacă i-ar da și lui prin cap chestii de genul ăsta! exclamă el. Dar mintea lui nu funcționează așa, nu vede niciodată soluția simplă, evidentă… În fine, mergem și sunăm la domnișoara Cavendish.

Este chiar bucuroasă de oaspeți, ne spune ea în timp ce ne face loc să intrăm… cu toate că se vede clar că nu se aștepta la vizitatori. Își

desface puțin neglijeul, ocazie cu care putem să ne holbăm la picioarele ei, ne conduce în casă și produce imediat câteva pahărele de bun-venit. Cât timp e în cealaltă cameră, Arthur ne șoptește că asta-i floare la ureche și n-o să fim nevoiți s-o facem poștă, cum ne gândiserăm noi inițial… nu ați fost pe față cum l-a măsurat din ochi când a făcut poanta cu ținuta nu tocmai potrivită pentru oaspeți? Arthur râde mânzește către noi.

Apoi, conversația începe să curgă… Matisse… Gertrude Stein… Nu sunt nevoit să fiu atent pentru a-mi aduce aportul inteligent la discuție, e de ajuns să rostesc nume la întâmplare, pentru că oricum nimeni nu ascultă ce se vorbește. În schimb, îmi concentrez atenția asupra domnișoarei Cavendish. Îl lucrează la greu pe Arthur… i se tot dezgolește genunchiul, iar neglijeul i se desface până sus, la jumătatea coapsei. Bietul fraier se benoclează la ea și așteaptă înfrigurat să-i alunece chestia complet de pe coapse, iar el să-i poată vedea în prim-plan smochinuța… dar după cum o cunosc, mai mult ca sigur o să dea peste o pereche de chiloți sub neglijeul ăla, iar domnișoara Cavendish nu are nici cea mai mică intenție să și-i scoată.

După vreo oră, Arthur reușește performanța de a ajunge la canapea în același timp cu domnișoara Cavendish. Numai bine, acum o să se prindă și el care-i schema… Îi permite să-i atingă genunchiul și s-o pipăie puțin… are voie să o ciupească puțin de coapsă, pe deasupra neglijeului, dar nu-l lasă să-și bage degetele sub material. Când ea se ridică și părăsește canapeaua, Arthur o urmează, strecurându-se după ea ca un câine căruia tocmai i-a trecut pe la nas un miros de carne crudă. Eu și cu Sid ne prefacem că discutăm în contradictoriu pe nu știu ce temă, ca să fie clar că nu vom deranja pe nimeni cu prezența noastră… e aproape amuzant să-l vezi pe altul cum ia țeapă…

Domnișoara Cavendish a scos la iveală întreaga ei colecție de povestioare murdare… în plus și câteva fragmente cu iz personal, pentru a-l face pe Arthur să creadă că există posibilitatea ca ea însăși

să aibă tendințe nu tocmai ortodoxe. Imediat ce rămânem iar singuri în cameră, Arthur ne declară că suntem niște prostovani, atât eu, cât și Sid.

— Îi curg balele după o bucată de pulă! spune el. Ce dracu' aveți, băi, gigeilor? Se vede cât colo că-i ca un fruct copt, gata să vă cadă în mâini. Doar că nu vi-o cere cu glas tare, că în rest face tot ca să vă arate că vrea.

Moment în care se aude vocea domnișoarei Cavendish. E ceva în neregulă cu becul din dormitorul ei. Nu vrea careva să vină s-arunce o privire… ? Ea se teme de electricitate…

— Iată, Art, băiete! zice Sid. Acum o cere cu glas tare. Așa că, te rog, poftește de du-te acolo și vezi ce poți face s-o ajuți pe tema asta. Dacă ai nevoie de ajutor, noi suntem aici.

Arthur nu stă mai mult de un minut în dormitor, când o auzim țipând și o vedem pe pizdă zburând din dormitor în sufragerie, cu Arthur urmând-o îndeaproape. Neglijeul este acum pe jumătate scos și, după cum mă așteptam, poartă o pereche de chiloți pe dedesubt. Se adăpostește în brațele lui Sid, ghemuindu-se așa, goală, la pieptul lui. Începe să povestească printre suspine — când erau în dormitor, pe întuneric, Arthur a încercat să-i facă ceva imposibil de menționat.

Sid se întoarce impasibil către Arthur.

— Om imposibil ce ești, cum ai putut să faci așa ceva?

Arhtur stă cu limba scoasă și nu i se pare nimic amuzant în toată scena asta.

— Dă-o dracu' 'ncoa! se rățoiește Arthur. O să-i dau eu ceva nemenționabil de menționat! Uită-te la prohabu' meu! Cine pula mea crezi că mi l-a deschis? Ea, normal. Auzi tu, japița dracu', mă duce acolo, îmi scoate pula afară și tot și apoi mă lasă cu ochii-n soare. Dă-o-ncoace s-o fut.

— Ei, n-a fost chiar așa înțelegerea! îl contrazice Sid. Am convenit c-o futem toți, nu doar tu. Unde s-o facem, aici sau în dormitor?

Dificilei domnișoare Cavendish nu-i vine a crede ce aude. Se apleacă pe spate, în brațele lui Sid, să vadă dacă nu cumva glumește,

dar descoperă că acesta o strânge cu putere, fără nici cea mai mică intenție de a-i da drumul. Cere să fie eliberată imediat. Sid o strânge de țâțe și-i spune să se poarte frumos.

Apoi, când își dă seama în sfârșit că noi chiar vorbim serios, începe să ne ordone să ieșim imediat din casa ei și sfârșește prin a ne implora, explicându-ne că ea nu a dorit răul… era doar o glumă inocentă.

— Păi și-atunci ce zici de un futai, o-ntreb eu, un futai drăguț, inocent, așa ca o glumiță?

Nu putem să-i vorbim în halul ăsta! Dacă nu-i dăm drumul imediat sau oricum în câteva secunde, o să țipe! Dacă facem vreo mișcare greșită, o să ne dea pe mâna poliției. Oh, da, o să aibă ea grijă ca autoritățile să afle despre comportamentul nostru scandalos!

— Uite ce e, Sid, zice Arthur, eu nu suport genul ăsta de limbaj… pe bune, îmi face greață. Oricum, posibil să înceapă să urle și, crede-mă că mă doare sufletul să aud o femeie urlând, așa că mai bine hai s-o aranjăm ca să nu facă zgomotele astea pe care tocmai le-a pomenit.

Sid îi mai dă o șansă spre calea pașnică a colaborării. Nici gând, urlă ea. Ce fel de fată credem noi că este, de ne-așteptăm să-și dea acordul ca trei bărbați să o folosească? Arthur îi îndeasă o batistă-n gură, pe care apoi i-o leagă la ceafă.

— Ia hai, ciripește ceva! o îndeamnă el și domnișoara Cavendish zice „meee“ cu un accent englezesc, sau cel puțin așa cred eu. Ei, așa mai merge! declară el admirativ. Acum, fufă dragă, o să afli ce înseamnă în realitate un futai. Și, drept răsplată că nu lași pe nimeni să se apropie de tine, o să fii violată în propriul tău pat.

Începe atunci o luptă care implică lovituri din picioare și zgârieturi, dar suntem trei și nu are nicio șansă în fața noastră. O ducem pe sus până-n dormitor și-o aruncăm pe pat. Sid și Arthur o imobilizează, în timp ce eu o dezbrac.

N-am mai violat în viața mea pe cineva, până acum. Întotdeauna mi s-a părut o chestie cam stupidă, dar asta a fost înainte s-o întâlnesc

pe domnișoara Mă-mișc-în-ciuda-pulii-tale, aici de față. Acum sunt sută la sută pro-viol și, sincer să fiu, rareori am simțit o plăcere mai mare ca acum, când o dezbrac pe pizda asta. O pipăi puțin, o strâng de aici și-o ciupesc de-acolo, și cu cât se zbate și bolborosește mai tare în căluș, cu atât mai mult mi se ridică pula.

Din cauză că e nevoie de doi dintre noi ca s-o țină, hotărâm că varianta cea mai corectă este s-o futem pe rând, în ordinea în care am cunoscut-o. Asta înseamnă că primul este Sid — iar Sid este într-o formă de zile mari pentru ceea ce urmează. Domnișoara Cavendish aruncă o privire spre el, cum stă cu pantalonii în vine, și închide strâns ochii. O simt cum tremură sub mine. Ar fi putut chiar să-mi fie milă de ea dacă nu aș fi fost atât de ofticat de felul cum s-a purtat cu mine…

Sid nu se grăbește deloc, în general trage de timp la fiecare chestie pe care-o face — se pare că același ritm îl are și când violează. Îi gâdilă pizda, o pipăie, începând de jos, de la picioare și muncind o veșnicie până să ajungă iar la ghemotocul de floci dintre coapsele ei. Își plimbă palmele peste stomacul ei, se joacă cu țâțele ei… apoi îi desface picioarele și se uită cu atenție în pizda ei. Nu-i virgină, anunță el…

Domnișoara Cavendish e speriată de moarte. Probabil se gândește că ne-am făcut deja planuri cum să scăpăm de cadavrul ei, după ce terminăm cu ea. Dar continuă să lupte ca o pisică, de fiecare dată când își mai recapătă suflul… Se zvârcolește în așa hal, încât Sid nu reușește decât după multe încercări să-și înfigă pula-n gaura ei.

Eu și Arthur ne aplecăm ca să vedem mai bine cum intră-n ea mătărânga lui Sid… În timpul ăsta, Sid îi desface savarina și își freacă vârful pulii de coapsele ei întinse, încordate de la luptă. Domnișoara Cavendish se holbează în tăcere când la unul, când la altul. Nu știu cum, dar reușește până la urmă să se elibereze parțial din căluș, dar groaza pare să fi lăsat-o fără glas… nu țipă, în schimb ne imploră în șoaptă, înspăimântată, să îi dăm drumul.

— Vă rog, nu-mi faceți asta! Nu o să mai chinuiesc pe nimeni, în viața mea… Vă jur! Oh, vă rog… vă rog! Îmi pare atât de rău că am fost așa rea… n-o să se mai întâmple! Nu vă mai bateți joc de mine…

Din păcate e cam târziu pentru ea și promisiunile ei pline de intenții bune. Poate mai târziu o să purtăm o discuție rezonabilă cu ea, dar, după cum îi spune și Arthur acum, mai întâi are o lecție de învățat. Sid își vâră pula în ghemotocul de floci… coapsele ei se încordează și mai mult. Eu și cu Arhur încetăm să ne mai jucăm cu țâțele ei și-i cedăm tot terenul lui Sid. Stomacul ei tremură și se zguduie și observ la un moment dat că are sfârcurile excitate… stau ridicate, mari și întunecate, în mijlocul monedelor cafenii ale țâțelor ei…

— NU… nu… nu… nu… nu.

Sid și-a băgat pula până la rădăcină sub coada ei. O îndeasă în ea cu forța… coaiele i se freacă de coapsele ei netede. Îi ține picioarele desfăcute și-o fute pe fufă cu încetinitorul. În timp ce el se apleacă peste ea și începe s-o fută, stomacul ei se strânge spasmodic. Ea geme. Nu vrea să vadă și nu vrea să-i vadă cineva fața… Sid o prinde de cap și-o face să deschidă ochii.

— Ia zi, știoarfo, cum ți se pare? Pentru așa ceva ne-ai tot chinuit de când te-am cunoscut… de ce nu zâmbești? Nu te bucuri, pizdă împuțită ce ești? Fir-ai a dracu', na de simte pula asta în pizdă! Vreau s-o simți! Na de-aici, poate asta o să te ajute să afli ce ai între picioare!

O fute într-un asemenea ritm, încât e greu de spus dacă patul se zgâlțâie așa de la zvârcolelile ei sau de la futai.

— N-o să mai fii așa înțepată după ce ți-o trag eu… data viitoare când o să mai ai vreun amărât care să transpire pe lângă tine doar-doar ți-o trage-o, n-o să-ți mai fie atât de ușor să stai picior peste picior…

Primele câteva minute pizda se luptă cu el. Dar nimic pe lumea asta nu mai poate să scoată pula de sub coada ei, cel puțin până nu termină Sid. Își dă seama că n-are nicun rost… nu-l poate împinge de pe ea… mișcările ei devin din ce în mai slabe… este învinsă. Nu mai poate face nimic decât să cedeze. Încremenește.

— Ia te uită, acum suntem rezonabilă, declară Sid. Poate că învață din nou că e bine să te fuți… nu se poate să nu-i fi plăcut și ei la un moment dat… cineva a mai futut-o înaintea noastră. Trebuia să facem asta săptămâna trecută… cred că-i place să fie violată! Fufă nenorocită, mâine n-o să te mai dai în spectacol așa ușor! Ascultă aici la mine, știoarfă împuțită, suntem trei. Bagă la cap… trei. Trei puli exact ca asta care te fute acum. Și ține cont că ne-ai tot frecat untul ceva vreme… nu-ți face iluzii că ne vom mulțumi cu câte un futai fiecare… o să ți-o tragem o dată, de două ori, de trei ori… Dracu' știe cât de des, până când terminăm cu tine. O să-ți oferim o noapte cum numai o curvă știe cam ce înseamnă… să fiu al dracu', ce idee, poate mai încolo să ieșim pe-afară, să căutăm niște băieți interesați și apoi o să te vindem, poate o să-ți placă să fii curvă… ei, dar n-o să mai fii tu chiar așa proaspătă după ce terminăm cu tine, cel puțin o vreme n-o să-ți mai ardă de zburdat ca un fluturaș…

Deja fute la ea de rupe. A început să se scurgă zeamă dintre picioarele ei și bănuiesc că, la ritmul pe care-l are când intră în ea, i-a străpuns tot pântecele. Mă aștept să se rupă patul cu noi în momentul în care va ejacula…

— Ia de-aici ceva care să-ți încălzească puțin pizda! strigă Sid. Poate că n-o să ți-o umple chiar cu vârf, dar nu-ți face griji… mai avem o grămadă pregătit numai pentru tine… Băi, fraților, țineți-o… O să sară ca o lăcustă când o să simtă…

— Nu face asta!

Începe iar să se tânguie… pare s-o îngrozească și mai tare gândul că pizda îi va fi inundată de sperma lui Sid, decât faptul că acesta o fute.

— Nu poți să-mi faci una ca asta!

Dar Sid continuă netulburat și îi demonstrează fix contrariul. Apoi, își scoate pula din ea și, pentru ca insulta să fie completă, își stoarce ultimele picături rămase-n el pe stomacul ei. Domnișoara Cavendish își ascunde fața în așternuturile mototolite și geme.

Lui Sid i-a reușit cel puțin un lucru… i-a deschis pizda în așa hal încât eu nu întâlnesc nicio rezistență când mă urc pe ea. În plus, cu

mine nu se luptă cu aceeași putere. Mă rog, nu pot să zic acum că-și aruncă picioarele în jurul meu și-mi urează bun venit… reușește să încropească un iad, doar că unul în variantă mai slabă de data asta. Nu încă unul, imploră ea… doar n-o vom face să treacă iar prin tortura asta? Nu ne-am răzbunat de-ajuns?

E chiar foarte plăcut s-o aud cum imploră după ce s-a purtat cum s-a purtat cu mine, cel puțin în ultimele zile, așa că o necăjesc puțin înainte să-ncep s-o fut pe bune. Și asta doar de dragul de-a o auzi cum se roagă de mine. M-am urcat pe pereți la gândul că aș putea vreodată să i-o trag și acum, când în sfârșit s-a ivit ocazia, am să profit la maximum de situație… îi gâdil flocii cu vârful pulii, îi pipăi gaura rămasă larg deschisă de la futaiul precedent, gaură pentru care făcuse atâta caz…

— Hei, Sid! strig eu. Îi curge ceva din pizdă! Cred că-i spermă… i s-a-ntins peste tot pe picioare. Tu ce zici să fac?

Sid aruncă o privire și declară că cel puțin jumătate e zeamă de pizdă.

— Bagă-ți pula-n ea și împinge-i-l înapoi, mă sfătuiește el. N-am vrea să piardă vreo picătură din bunătatea aia de smântână… tre' să o păstrăm moale și zemoasă pentru următoarea rundă… și-n cazul în care ne hotărâm să vindem futaiuri pe contul ei, tre' să avem grijă să fie numai bună pentru băieți…

— Pentru Dumnezeu, Al, lasă gargara și fute-o odată! protestează Arthur, pe un ton răgușit. Nu mai pot să stau așa, doar să-i pipăi țâțele, în pula mea… o să-mi dau drumul pe fața ei. Să mor io, dacă nu mă lași să-mi iau rândul mai repede, o să-i bag pula pe gât și cred că n-o să vrea nimeni să fută un cadavru… cel puțin, nu așa devreme.

Așternuturile i s-au încolăcit de tot în jurul corpului, dar o desfac din ele înainte să-mi înfig pula în fofoloanca ei. Vreau să o am în fața ochilor în întregime, vreau să pot simți tot, să văd exact pe cine și ce fut. Îl las pe Pulliver să-i amușineze flocii…

Când intru-n ea, dau peste un adevărat potop… Sid parcă a rumegat și-apoi a borât în ea tot ce avea în el… ori varianta asta ori,

dacă nu, am de-a face cu un futai al dracu' de umed. Pula mea este complet scufundată. Pulliver tre' să înoate acolo ca să supraviețuiască. Dar asta nu interferează în niciun fel cu plăcerea pe care o simte.

— Mai poftește, te rog, să-mi bați la ușă și pe viitor, da? o implor eu pe față. Vino mâine, să zicem, și ciocăne de trei ori. Promit să fiu la post — Hopa-Mitică, te freci de el și se ridică.

Îmi bag pula-n ea și mai adânc și simt cum corpul i se înmoaie sub mine.

— Despre ce să fie vorba… un ceas care trebuie întors, poate? O pizdă care trebuie fututǎ? Nu trebuie decât să mă chemi, ciocăni de trei ori și te rezolv…

O plesnesc peste bucile dezvelite… Dumnezeule, e un adevărat deliciu să pot face asta! … O înșfac de țâțe și i le ling. Chiar dacă în timpul ăsta e ținută, POT SĂ FAC TOT CE VREA PULA MEA CU EA! Îi întind pizda, ca să fiu sigur că-mi intră pula-n ea până în pântece…

Camera pare că plutește pe valuri. Pizda îi miroase ca apa mării și-ntreaga lume se leagănă ca o barcă. Privirea mi se înceţoșează… Sperma țâșnește din mine ca dintr-un spray…

Arthur abia așteaptă să-i vină rândul. Mă-mpinge de pe ea și se așază cât ai clipi între picioarele fetei. E prea slăbită acum ca să-l mai poată opri. Picioarele îi zac desfăcute și nu mai are puterea nici măcar să încerce să și le apropie. Dintr-o mișcare, Arthur e în ea. Împinge înainte și-napoi, și dă să se cațere și mai mult pe fată. Ea nici nu-și mai ascunde fața… pur și simplu zace acolo, în pat, și-l lasă s-o fută… nu e nevoie să ne mai căznim s-o ținem.

Sid își pune pula-n palma ei și-i poruncește să se joace cu ea. Fata își îndoaie degetele în jurul ei. Îmi pun și eu scula în cealaltă palmă a ei… e încă umedă…

— Vă rog, nu mă mai futeți… vă rog, nu mă mai futeți…

E atât de slăbită, încât nu poate scoate mai mult decât o șoaptă.

Arhtur se oprește din pompat.

— Poate că o futem prea tare, zice el. Eu nu vreau s-o rănesc, chiar dacă ne face în ciudă.

Sid se așază între picioarele ei și-i aruncă o privire în peșteră. Nu pare a fi ceva în neregulă cu ea, dă el diagnosticul. E imposibil s-o doară… e la fel de proaspătă cum era când am început, doar că-i puțin mai deschisă.

— Bagă mare, îl încurajează el. Dacă era ceva în neregulă, ți-ar fi dat ea de înțeles cumva. Ascultă, pizdă… da, TU! Vreau să spui adevărul… te rănim sau nu?

Are o figură atât de înfricoșătoare, încât pizdei îi e frică să mintă. Nu, răspunde ea în șoaptă, nu o doare deloc. Dar nu mai suportă… n-o să ne mai chinuie, nici pe noi, nici pe alții, niciodată…

Și bineînțeles că lui Arthur nu i-a trebuit să audă mai mult. Își înfige repede pula-n savarina ei și își aduce conștiincios aportul la lărgirea ei. Geme ca o cămilă răgușită și când termină, lasă în ea o dâră groasă de smântână, care-i mozolește coapsele.

— Fii atentă aici! îi spune el, arătând spre o pată de spermă de pe cearșaf. Mâine când te-apucă iar mâncărimea aia, poți să miroși petele astea și să ți-o iei la deget… sau poți să mesteci cearșafurile dacă-ți place gustul.

Sid se apleacă între picioarele ei, își înmoaie degetele-n spermă și-apoi și le freacă de buzele ei.

— Linge tot, în pula mea! scrâșnește el. Mai știi, dacă-ți place, poate-o să-ți dăm și muie… poate că oricum îți dăm muie…

— Io m-aș gândi de două ori înainte să-mi bag pula-n gura ei, zice Arthur. După toată povestea asta, am șanse mari să rămân doar cu juma' de cârnat și cu un singur ou. Pentru Dumnezeu, Sid, nu fi nebun, nu-i da ocazia să-și pună dinții pe tine. Eu unul am mai fost mușcat de pizde. Să mor io, știu ce înseamnă…

Sid se apleacă asupra domnișoarei Cavendish și îi șoptește ceva la ureche.

— Ce zici de asta, știoarfo? o întreabă el. Pun pariu că ai mai gustat pulă la viața ta, nu-i așa? Oh, dă-o dracu', nu mai fi atât de rușinoasă, doar ești între prieteni… cei mai buni prieteni ai tăi. Ai ținut vreodat-o pulă-n gură?

Cartea 2

În stil franțuzesc

Domnișoara Cavendish nu mai vrea să se joace cu noi. Eu cumva o înțeleg… Sid a futut-o, eu am futut-o, Arthur a futut-o și el, i-o fi ajuns. Și, ca o ultimă flegmă pe fața ei, Sid a început acum să-și bage nasul în viața ei personală… Iar domnișoara Cavendish este o englezoaică veritabilă. Sid vrea să afle dacă a luat vreodată muie, dar n-o să afle nimic până la urmă, cel puțin nu cu strategia asta.

Pe de altă parte, merită tot ce i se întâmplă în seara asta, până la ultima picătură… de fiecare dată când vocea gravă a conștiinței începe să-mi zgândăre creierul, îmi amintesc în ce hal a putut să mă frece pizda asta; și asta-i de-ajuns să nu-mi mai fie milă de ea. Dacă stai puțin să analizezi treaba, chestia cu adevărat remarcabilă în cazul domnișoarei Cavendish este faptul că până acum nu a mai fost violată. O pizdă care se comportă cum o face ea ar putea la fel de bine să poarte o etichetă pe care să scrie clar: „Solicit luare cu japca". După câteva experiențe cu domnișoara Cavendish, începi să simți cum se dezvoltă agresivitatea în tine. Faptul că a scăpat nevătămată atâta vreme este încă o dovadă a slăbiciunii sexului masculin.

Să-l luăm pe Sid, de exemplu… are omu' o vârstă, i s-au întâmplat o grămă' de chestii, așa cum de altfel ni se întâmplă tuturor, dar, dacă nu s-ar fi nimerit să ne adunăm toți trei în seara asta, probabil că n-ar fi făcut nimic ca s-o pună la punct pe curva asta pentru toate căcaturile pe care i le făcea. Și din fix același motiv, eu, la rândul meu, am lăsat-o până acum să mă trateze cum avea ea chef. Mă rog, presupun că de-aici înainte n-o să-mi mai bată la ușă la fel de des… Presupun că de-acum își va vedea mai mult de treaba ei, fără să mai ceară ajutorul așa des…

Arthur e pe punctul de-a izbucni în lacrimi, fiind convins că Sid e pe cale să-și piardă bunătate de pulă între dinții madamei, și asta chiar acolo, sub ochii lui. Faza asta e o adevărată fobie la el… câteva experiențe nefericite au fost de-ajuns încât să rămână fixat pe niște imagini de groază legate de subiectul ăsta. Îl imploră pe Sid să o lase dracu' baltă. Mai fute-o o dată și gata cu datu' muie… cel puțin pe seara asta. Poate cu următoarea ocazie când o vom face poștă pe domnișoara Cavendish, când poate nu va fi atât de tulburată și predispusă la excese într-o direcție sau alta, atunci da, va fi o chestie mișto, sugerează el.

— Ei, ce zici de asta? o întreabă Sid pe domnișoara Cavendish. Crezi că o să ai chef să ni le sugi cu altă ocazie? Să zicem… mâine-seară?

S-o întrebi pe domnișoara Cavendish cum se va simți peste două seri e ca și când ai întreba un om pe cale să se înece unde își va petrece următoarea vacanță de vară… nu are timp să se gândească, dar speră că va exista o următoare noapte care să îi pună capăt celei pe care o trăiește acum. Deodată îmi dau seama că motivul pentru care nu ne dă drumul la puli, nici mie și nici lui Sid, este faptul că, atâta timp cât are mâinile pe ele, nu o putem fute. Se holbează la tavan, arătând foarte lungă și extrem de goală, cum stă întinsă pe pat, în timp ce Sid se joacă cu pizda ei. Ies clăbuci de spermă din ea când o ciupește.

Arthur e de părere că ar trebui să o mai futem o dată, toți în același timp.

— Trei în unu, ca să simtă! se entuziasmează el.

Și apoi ține un mic discurs pe tema obligației pe care o avem, atât față de cei dinaintea noastră, cât și față de cei ce ne vor urma. Primul futai, declară el, a fost așa, de plăcere… al doilea este deja o responsabilitate pe care ne-am asumat-o. A doua rundă este cea cu adevărat valabilă, futaiul care îi va scoate gărgăunii din cap.

— Băga-mi-aș, nu vedeți cum stă treaba? se miră el spre noi, cu o voce de bețivan. Acum am futut-o îndeajuns cât să nu ne mai frece la creieri… dar asta nu-i de-ajuns. Trebuie s-o aranjăm în așa fel încât să nu se mai joace cu nimeni niciodată, și asta înseamnă că trebuie să i-o mai tragem o dată… băga-mi-aș, asta se vede clar, de la o poștă.

Nu-i foarte clar cum s-a ajuns la concluzia asta, dar nimeni nu pune sub semnul întrebării logica lui Arthur. Sid îi spune să bage tare și s-o fută.

— Aș face-o chiar eu, zice Sid, dar apoi nu mă mai lasă inima să-mi scot pula din ea. Nu vezi ce frumos și-o ține? De parcă ar fi o floare sau așa ceva.

O apucă pe domnișoara Cavendish de bărbie.

Arthur își freacă de câteva ori pula. E moale ca o cârpă și, după cum se prezintă situația, așa o să și rămână.

— Băi, nu că n-aș avea chef s-o fut, se explică el. Dar, pentru Dumnezeu, abia m-am dat jos de pe ea. N-are cum să mi se ridice înapoi așa repede. Alf, nu vrei să te bagi?

În momentul în care Arthur spune asta, simt degetele curvei mișcându-se aproape instantaneu și strângându-mi mai tare pula. E încă speriată și se pare că încearcă să-și dea seama dacă sunt în stare să o mai fut. Pulliver este într-o formă de zile mari…

— N-o mai face…

Domnișoara Cavendish arată remarcabil de bine fără ochelari și aproape mă convinge că îi facem o glumă proastă.

— N-o să vă denunț, vă promit, dacă nu mai faceți…

Auzi la ea, cică n-o să ne denunțe! Uneori logica feminină e un motiv suficient de tare pentru un bărbat să-și taie gâtul. A fost

criminală… de fapt, zile-n șir n-a făcut altceva decât să ne ațâțe, pe mine și pe Sid, în cel mai penal mod cu putință… înainte de noi… Dumnezeu știe câți bărbați sau câți ani. De atâtea ori și-a fluturat pizda pe sub nasurile noastre pentru ca apoi, în ultima secundă, să ne întoarcă tacticos curul, transformându-ne în niște labagii cronici, niște idioți care abia mai puteau să lege două vorbe. Dar acum… EA o să se abțină de la a NE denunța! Aproape că îmi rup scula când i-o înfig sub coadă… dacă Pulliver ar avea picioare, nu s-ar mai vedea decât degetele din el.

— Asta-i pentru ziua în care m-ai rugat să întind pentru tine capcana de șoareci, îi zic și iarăși îmi bag pula-n ea. Iar asta-i pentru când ai vrut să-ți atârn tablourile de pereți, în timp ce tu te fâțâiai prin casă într-un halat de baie, care tot cădea de pe tine. Și asta pentru fereastra care s-a înțepenit… dulapul care nu mai voia să se deschidă… tapetul care începuse să se dezlipească…

Am o listă care ar putea continua câteva minute-n șir, dar niciodată nu am putut vorbi în același ritm în care fut. Îmi bag și-mi scot din ea de parcă am un pickhammer în loc de pulă; cred că mai e puțin și-i rup pizda-n două. Dar acum nu mai opune niciun fel de rezistență… O ciupesc de cur să-i pun puțină sare sub coadă…

— Băi, ce jeg de pizdă! exclamă Arthur dezgustat. Ba se fâțâie prea mult, ba zace blană de nu poți face nimic cu ea. Poate ar trebui s-o învățăm cum să se fută dacă tot suntem aici. Fute-te, știoarfo, că dacă nu, mă piș în urechea ta…

Domnișoara Cavendish își revine îndeajuns încât să-l informeze pe Arthur că nu are de gând să se lase intimidată. Om fi noi în stare s-o violăm, dar ea nu se va lăsa convinsă… îi putem subjuga trupul, dar nu și voința etc. etc…

— Sid, poate ar trebui să băgăm toate șuruburile înăuntru, zice Arthur.

— Da, se pare că tre' să clarificăm puțin lucrurile… uite ce e, parașuto, s-a căcat vreodată cineva pe nasul ăla-al tău drăguț și-apoi

să se șteargă la cur cu pleata ta? Eventual să-ți dea și-un lighean cu pișat în care să te clătești? Să îți facă poze așa și să le împartă pe Boulevard des Capucines[2], ba chiar să trimită câteva prietenilor tăi din Anglia? Neah, așa credeam și eu…

Domnișoara Cavendish se potolește brusc. Arthur se bagă și el în vorbă… întotdeauna și-a dorit să facă niște fotografii care să pună capac tuturor fotografiilor. Are câteva idei… domnișoara Cavendish cu niște artificii aprinse înfipte-n cur și un căcat negricios încovrigat între degetele de la picioarele ei, din care să fluture patriotic tricolorul… Domnișoara Cavendish stând în cap sau atârnată cu o funie de degetele de la picioare, în timp ce un câine răpciugos… sau poate un băiețel gras… încearcă să i-o înfigă…

— Sau preferi să fii fată de gașcă și să-ncepi să te fuți? o întreabă el.

Este foarte dificil pentru domnișoara Cavendish să mi se dea pe pulă. Dar Sid și Arthur au speriat-o de moarte… ne crede în stare de orice. Sid vrea să vadă mai mult entuziasm…

— Allegro con moto, strigă la ea. Iisuse, ce mișcare de căcat ai în tine! Fato, așa crezi tu că se fut oamenii? Nu-i de mirare că nu ți-o tragi…

— Mișcă-te ca și când te-ai juca singur! îl sfătuiește Arthur pe Sid. Cu timpul se transformă în obicei, într-un fel… dar dacă le bagi pula în cur de câteva ori, faza își pierde din efect.

— Băi, da' voi n-aveți de gând să tăceți în pula mea odată? țip eu la ei. S-ar descurca foarte bine dacă ați lăsa-o în pace… căcat, am plătit bani buni pentru futaiuri mult mai proaste decât ăsta…

Domnișoara Cavendish nu pare să aprecieze complimentul. Încearcă să adopte un aer de reproș, dar nu reușește decât să pară lovită cu leuca. Pula îmi alunecă din ea și atunci își înalță curul în aer, ca să i-o pot băga la loc…

Arthur jură că a început să-i placă… Sid însă e de părere că imaginația îi joacă feste lui Arthur.

2 Unul dintre cele patru mari bulevarde din Paris (*n. red.*).

— Nu trebuie să-i placă, se agită Sid. Dacă-i place, înseamnă că nu o facem bine. Tu ce zici, Alf… crezi că-i place?

Eu nu mă pot gândi la nimic altceva în afară de ştoiul meu… e pierdut adânc înăuntrul ei, iar eu termin…

Sid este gata s-o preia de la mine. Curva nici măcar nu se oboseşte să îşi apropie picioarele după ce termin cu ea… le ţine desfăcute şi-l aşteaptă pe Sid să se urce pe ea… am încetat să mai pretindem că o ţinem, aşa că mă aşez pe un scaun şi-i privesc din celălalt capăt al camerei.

Sid o fute timp îndelungat. Când lucrurile se precipită şi e gata să termine, se opreşte şi se odihneşte, iar domnişoara Cavendish nu se poate gândi la nimic mai bun de făcut decât să se oprească şi ea. Dacă nu s-ar opri tot timpul din futai, el ar fi terminat demult. În loc de asta, de fiecare dată când el îşi scoate pula din pizda ei, se opreşte şi ea. Obosesc numai uitându-mă la ei…

— Băi, ştii, nu-i chiar aşa rea! observă Sid într-una din pauze. Dacă am trece pe-aici mai des, am avea şanse să facem din ea o pizdă adevărată. Ia zi, Arthur… ai putea găsi vreo două nopţi pe săptămână?

Dar acum ameninţările au mai puţin efect asupra domnişoarei Cavendish… poate crede că nu avem ce altceva să-i mai facem sau poate pur şi simplu ştie că facem mişto de ea. Îşi întoarce privirea spre pula lui Arthur… a început să i se întărească în mână.

— Haideţi să nu ne mai prostim şi s-o futem, ce ziceţi? se plânge Arthur. Am reuşit eu s-o fac să mi se ridice din nou, dar n-o să rămână aşa toată noaptea…

Sid îşi înfinge pula-n ea ca un berbec şi o acoperă cu braţele de parcă ar fi un crab… Domnişoara Cavendish scoate un ţipăt ascuţit şi apoi totul e acoperit de tăcere. Sid tremură când şi-o scoate din ea…

Arthur îşi mijeşte ochii, zgâindu-se la crăpătura domnişoarei Cavendish. Cum dracu', vrea el să ştie, poate cineva să fută o peşteră ca asta? Tre' să-şi facă mai întâi asigurare… altfel ar putea la fel de bine să-şi bage pula într-un ulcior cu lapte fiert.

Sid îl sfătuiește să nu mai fie idiot… tot ce trebuie să faci e să i-o tragi pe la spate. Pune-o să se întindă pe burtă și va fi bine… totul va merge ca uns, direct în ea, explică el.

— Uite aici, fii atent, o întoarcem, continuă el.

Dar înainte să apuce s-o atingă, domnișoara Cavendish se rostogolește singură, fără niciun ajutor.

— Așa-i bine, comentează Arthur, luat puțin prin surprindere. Acum ridică-ți curu-n sus ca să-mi pot băga chestia asta sub el…

E chiar amuzant să privești cum domnișoara Cavendish își arcuiește curul în aer și apoi se uită întrebător în jur să vadă ce se întâmplă. Mă bufnește râsul și, când Sid și Arthur încep și ei să hohotească, domnișoara Cavendish arată cât se poate de încurcată. Arthur îi lipește una peste buci… Când începe să o fută, ea își ascunde fața în brațe…

În final, Sid ține un discurs de adio în timp ce își pune nădragii pe el. Modestia! Domnișoara Cavendish se acoperă cu un cearșaf și își ferește privirea de noi, până când terminăm toți de îmbrăcat. Ospitalitatea ei ne-a fermecat pe toți. Sid o întreabă… dacă se poate să o sunăm a doua zi, în jur de nouă să zicem?… a, da, are vreo doi prieteni care ar vrea să o cunoască…

▼

Ernest stă și își răsucește o țigară; aproape tot tutunul îi cade pe haină. Ernest a crescut în Oklahoma și n-o să te lase vreodată să uiți chestia asta. Vorbește întruna despre cum se va întoarce el acolo într-o bună zi, dar adevărul e că nu o va face niciodată. Nu poate să se întoarcă pentru că locul în care Ernest crede că a copilărit pur și simplu nu a existat…

Admiră carpeta pe care am cumpărat-o de la fufa chinezoaică. Foarte drăguț, comentează el și apoi întreabă dacă pula mea dă în continuare semne că ar fi în regulă. În cazul ăsta, continuă el, poate o să facă și el o plimbare până la magazinul ei într-una din zilele astea.

Ei, dar cum e cu puștoaica lui, cea cu care l-am prins în pat acum câteva dimineți? Ah, curvișTina aia mică! Las' că pune el laba pe ea! Odată a dat-o afară fiindcă aștepta o pizdă să treacă pe la el și, a doua zi, când el era plecat, ea i-a distrus apartamentul de la un cap la altul. I-a răsturnat cărțile de pe rafturi, i-a rupt hârtiile de pe birou, i-a tăiat salteaua cu o lamă și apoi s-a căcat chiar în holul de la intrare, asta ca să aibă el în ce călca atunci când a intrat în casă.

— Copiii ăștia, zice el… Dumnezeule, sunt groaznici, mai ales ăștia mai precoce. Uite numai la ștoarfa asta mică, de exemplu… e răzbunătoare ca o femeie și are o imaginație d-aia teribilă, cum numai copiii pot avea. Iisuse, mi-e și frică să mă gândesc la copii… le place faza cu Scufița Roșie și lupul în pat…

Ernest vrea să afle dacă nu cumva doresc s-o cunosc pe curva lui, spanioloaica, aceea după care îi curgeau mucii pictoriței lui lesbiene. De obicei, freacă menta într-un grup destul de colorat, unde în schimb poți urmări un flamenco spaniol get-beget…

În drum spre ieșire, mă opresc și trag cu urechea la ușa domnișoarei Cavendish. Nu s-aude nici musca. De fapt, nu s-a auzit nimic toată ziua, deși cineva îi adusese o telegramă pe care până la urmă o lăsase prinsă de clanța ușii…

▼

Garderoba e supravegheată de o cotoroanță rea și bătrână ca Baba-Cloanța din poveste. În America, indiferent cât de jegoasă e bomba în care aterizezi, tot ai parte de o bucățică tânără și sexoasă, care să-ți parcheze pălăria în cuier… dar oamenii ăștia-s realiști… pentru ei, o bucată bună plasată la garderobă este o pierdere din cele mai mari. Oricine poate să-ți agațe haina într-un cuier, pe când o pizdă arătoasă poate fi folosită în scopuri mult mai bune… Ernest îmi șoptește că programările pentru camerele din spate se fac la Muma Pădurii…

Locul e plin de marinari spanioli, pești și curve. Cel puțin pe ăștia îi pot identifica. Restul… Dumnezeu știe… ar trebui să le citești dosarele penale ca să te prinzi ce și cine sunt. Ernest își găsește imediat o curvă.

— Labele jos, îmi șoptește el din colțul gurii, în timp ce ne îndreptăm spre masă. Și te-aș sfătui să nu încerci decât vin aici… e mai sigur.

Locul e impregant cu un miros împuțit de mâncare veche și bere răsuflată. Mă bucur că am mâncat înainte să ajungem aici…

Ernest nu trebuia să-și facă griji în privința curvei lui… n-avem nici în clin, nici în mânecă unul cu altul. Adică e destul de drăguțică și cred că aș putea s-o fut fără să sting lumina, dar pur și simplu nu există niciun pic de atracție între noi doi. Începe să se certe cu Ernest pe tema lesbianei… crede că Ernest e prost când vine vorba de asta… Lesbiana îi face cadouri, pe când Ernest nu-i face. Încep să mă plictisesc…

O orchestră mică pompează la greu melodii săltărețe… Știu și tipii ăștia una și bună — să nu se lase! Trei femei dansează una câte una… toate au dinți de aur puși. E atât de penibil și îngrozitor, încât până și un turist s-ar prinde că toată chestia asta e autentică… treabă adevărată… Trece o oră cât un secol…

Fără absolut niciun avertisment, o fată iese în ring. E acoperită cu un voal, dar se vede că e tânără și bună de pulă. Lăutarii care au zdrăngănit până acum își pun chitarele deoparte…

— Flamenco! exclamă Ernest. Am auzit c-ar fi cea mai tânără fată care poa' să danseze… adică să-l danseze pe bune.

Din partea mea, poate să nu fie decât o vrăjeală, dar din câte știu e nevoie de vreo zece ani să înveți ca lumea flamenco. Zece ani pentru un dans care nu-ți ia mai mult de zece minute! E genul de chestie care nu prea mă interesează… mi se pare că nu-i decât un efort inutil, cum ar fi învățatul Bibliei pe de rost. Da' oricum, faza e că cică ar lua zece ani să-l înveți, așa că femeile care dansează flamenco sunt de obicei trecute de vârsta când le-ar sta bine să danseze așa.

Dar fătuca asta…! Tipa lui Ernest observă cum mă uit la dansatoare și îmi spune că o să danseze din nou, într-o cameră de sus, pentru o audiență mai restrânsă. Își smulge șalul, scutură din castaniete. Dansul începe și se vede de la o poștă că pizda asta știe din ce e făcută. Ideea esențială în flamenco este că, dacă ți se scoală în timp ce privești, înseamnă că e bine dansat…

— Cum o cheamă? întreb eu în timp ce pizda se unduiește pe lângă mine, aruncându-mi o privire în care citesc mare cuvântul pat. Ce ziceai de dansul ăsta de la etaj?

— Tre' să vorbești cu Bunicuța de la garderobă pentru asta, zice Ernest. Pe fată o cheamă Rosita… dar ai grijă! Micuța roză are spini…

Pizda asta știe să-ți înfierbânte bine sângele. Îți pune piper sub coadă… Pulliver adulmecă în aer miros de pizdă și își ridică nasul în sus. Ernest și curva lui se joacă unul cu celălalt pe sub masă. Dacă dansul ar mai fi durat trei minute, Rosita i-ar fi făcut pe toți din încăpere să și-o ia la labă…

Fata se unduiește repede și, dintr-o smucitură, își adună sub fund, în jurul picioarelor, fusta grea și tulul. Mă întorc spre Ernest. Trebuie să aflu dacă spectacolul ăsta de sus e o cacealma sau e pe bune.

— Uite ce e, Alf! zice el. Tot ce știu e că sus dansează dezbrăcată. Personal, n-am asistat niciodată, nu știu nimic.

— Păi atunci de ce nu mergem să vedem despre ce-i vorba… toți trei?

Din păcate, doamnele nu au acces acolo. E numai pentru bărbați și Ernest n-are chef să-și lase curva tocmai acum. Ce să-i faci, o să merg singur sus… Mă duc la garderobă și încep să negociez cu Bunicuța… Pur și simplu trebuie s-o văd.

La etaj, într-o cameră fără ferestre și fără aer, așteaptă vreo douăzeci de bărbați, așezați în grupuri compacte la mese. Nu prea vezi marinari pe-aici… majoritatea tipilor sunt grași, îmbrăcați în costume de afaceriști, purtând diamante strălucitoare, mari cât niște

coaie… Înhaț și eu singurul loc mai bine plasat rămas neocupat și comand niște vin.

Nu ne lasă să așteptăm prea mult. În America, la un spectacol de genul ăsta, prețurile la băutură sunt umflate cam de patru ori și-apoi te țin până colectează suma pentru întreaga chirie pe luna respectivă. Dar aici, imediat ce s-au adunat toți care au plătit să vină sus, apare și fata…

Rosita intră dintr-o parte a camerei. E dezbrăcată, de fapt, la dracu'… e mai rău decât dezbrăcată… Poartă o coroniță și o mantilă lungă… până la fund. Sandale roșii cu tocuri foarte înalte, CIORAPI NEGRI! Ciorapii i se întind pe coapsă, până sus și, ca să nu-i alunece, și-a legat strâns jartierele… pielea i se revarsă puțin pe margini… Pe un braț poartă un șal din dantelă… tot negru. Și apoi o chestie din vechea recuzită de căcat, un trandafir prins în păr.

Nu începe să danseze decât după ce face ocolul încăperii, dându-ne tuturor șansa de a vedea pentru ce am plătit. Pula mi se ridică de parcă ar fi un obiect cu sfori… Un marinar încearcă să o prindă de cur, dar ea se unduiește pe lângă el. Nu m-aș fi mirat dacă tipul ar fi încercat s-o și muște de buci, nu doar să se întindă după ele.

Are păr, nu glumă, pizda asta, poți să i-l vezi prin șalul care-i atârnă de pe braț. E așezat în așa fel încât îi acoperă doar fofoloanca… Claia dintre picioare seamănă mai repede cu blana unui animal decât cu flocii obișnuiți. Dar poartă șalul ăla cu atâta măiestrie, încât nu-i vezi bine capcana decât atunci când e ea pregătită să ți-o dezvăluie.

În funcție de locul unde ai crescut și de gusturile pe care le ai, o poți considera mai mult sau mai puțin tânără… Are în jur de optișpe ani și are niște ugere de-ți vine să încerci urgent o dietă bazată pe lactate. Sunt mari și îi saltă la fiecare mișcare, iar sfârcurile sunt ca niște butoane roșietice… Bucile îi tremură la fiecare pas pe care-l face, iar în jurul taliei se mai văd încă urmele lăsate de corsetul pe care tocmai și l-a dat jos… te fac să te gândești la un bici urmele astea…

Și-a lăsat voalul să cadă și pe bune dacă nu e fix genul de pizdă după care aș tânji în eventualitatea unei mâncărimi după o fofoloancă latino. E adevărat că un spaniol ar cam strâmba din nas la cum arată (ăștia de obicei își aleg cu grijă femeile; sunt conștienți de faptul că fetele lor se ofilesc repede). Trag cu ochiul în jurul meu. Toți ochii sunt lipiți pe ea, mai ceva ca niște timbre poștale. Iisuse, probabil că se simte devorată de fiecare dată când dansează…

Habar n-am cât primesc fetele pentru o chestie de genul ăsta. Adică nu-i ca oricare altă curvă, care și-o vinde pe bani… Adică, o curvă… vine omu' la ea cu o mâncărime în nădragi, iar ea face tot posibilul să amelioreze situația. E un serviciu, un adevărat act de mărinimie din partea curvei. Dar să te fâțâi pe sub nasul a douăzeci de bărbați de fiecare dată când îți faci numărul… adică să-ți miști curul prin fața lor și să provoci cu bună știință acea mâncărime din nădragi… asta da, asta chiar înseamnă să curvești. Până la urmă, totul se rezumă la a ieși în fața atâtor bărbați cu o atitudine care cere clar futai, aţâţându-i până în punctul în care ajung toți să-și imagineze că ți-o trag la ADN până ți-l schimbă. Și-apoi, când ai terminat, ce mai rămâne pentru tine? Să fiu al naibii, va trebui să inventeze o nouă monedă… nici Banca Franței n-ar putea să plătească pentru așa ceva…

Tocurile Rositei tropăie mărunt pe podea, ca niște picături de ploaie pe-un acoperiș. Își lasă capul pe spate și dinții îi lucesc printre buze… sânii îi saltă, în timp ce talia îi zvâcnește înainte… iar șalul se mișcă dintr-o parte în alta…

Pulliver se întinde ca o creangă retezată de copac. Să vreau să-l țin în frâu și n-aș putea… nu cu pizda asta care zvâcnește așa în fața lui… Rosita se rostogolește într-un vârtej prin cameră, iar șalul se ridică și mai mult, ca o promisiune întunecată… are pântecele negricios, acoperit de un strat de puf… o linie neagră de păr cârlionțat se ridică de la marginea tufișului de floci… pizda-i arată ca o umflătură roșiatică, având deschizătura zemoasă spre centru… inspiră fecunditate și adâncimi nebănuite.

Tocurile îi tropăie acum mai puternic și țâțele îi saltă la fiecare pas pe care-l face… privirile încep să i se încețoșeze, de parcă ar fi beată.

— Dansează, muisto, dansează! strigă o voce în spaniolă.

Toată lumea din cameră izbucnește în râs, iar Rosita își aruncă zâmbetul întunecat peste umăr. Cineva o ciupește de cur. Rosita scoate un țipăt și sare înainte, schimbând în aer saltul într-un pas îndrăzneț de om beat, iar țipătul într-un strigăt de dans… Coapsele i se unduiesc sălbatic…

— Oh!

Pe măsură ce dansul își schimbă ritmul, camera se umple de exclamații. Se fute acum, se fute în cine știe ce imagine din mintea ei… Ne fute pe toți… Își aruncă în față și-n spate curul… Aproape că poți să vezi degetele care-i alunecă pe pântece, în josul brațelor, de-a lungul coapselor care i se mișcă încontinuu…

Nimeni din cameră nu mai face vreo mișcare… Rosita își pune mâinile pe coapse, întorcându-se încet în jurul celor din public, până când a epuizat fiecare masă, oferindu-și pizda privirilor fiecărui tip de acolo… Ochii se deschid larg pe fețele inflamate, o cameră întreagă tapetată cu ochi flămânzi… este înconjurată complet, zidită în cărnurile noastre zvâcnind de dorință… oriunde s-ar întoarce, o așteaptă o pereche de ochi gata să o posede… Se învârte în cercuri din ce în ce mai mici, până ajunge să stea în mijlocul camerei, răsucindu-se încet pe vârfurile picioarelor.

Fiecare bărbat care o privește acum… o văd toți cum stă înaintea lor, implorând milă… Rosita se lasă încet în genunchi… capul ei face o plecăciune în timp ce se-apleacă înainte… din gâtlej îi ies niște sunete sacadate, obscene… Se întinde pe spate, lăsându-se înlănțuită de brațe ce nu mai pot rezista presiunii exercitate asupra lor… Genunchii i se desfac… bărbații încep să urle ca niște câini…

Și-atunci pizda începe să râdă! Trupul ei se zguduie de râs, un râs mustind de dispreț, în timp ce-și lasă corpul să cadă pe spate, iar genunchii i se desfac și mai mult, ridicându-și pizda în sus, sub nasurile tuturor… Camera întreagă fierbe de mânie. Hohotele Rositei se

ridică în aer ca un val de isterie peste murmurul comun, din ce în ce mai nemulțumit al bărbaților, un murmur care se târăște din ce în ce mai aproape de ea…

— Fiară împuțită! îi strigă un tip, scuipând-o în timp ce ea îi râde în față.

Un marinar își izbește berea de masă. Îmi simt coaiele făcându-se din ce în ce mai mici în nădragi… Pentru Dumnezeu, curva asta nu vede ce face? Sunt câțiva zdrahoni în cameră atât de beți că ar putea lejer s-o bată măr, până rămâne țeapănă… Un goriloi de doi pe doi apucă scaunul de sub el și-l agită spre ea… se apleacă asupra ei cu pumnii ridicați… Rosita râde, iar el devine și mai livid… mușchii îi tresaltă greoi în brațele ridicate…

Cumva pizda reușește să sară în picioare. Zdrahonul se întinde după ea, ca un urs… dar ea își aruncă șalul desfăcut pe fața lui. În timp ce fuge spre ușă, cineva îi prinde voalul din păr… cocul i se desface și părul îi cade în valuri peste umeri…

Sunt convins de un singur lucru… în trei minute, douăzeci de bărbați vor fi la recepție, certându-se cu Bunicuța. La dracu', te pomenești că or să facă rând la ușa Rositei… Mă reped în jos pe scări…

— Repede! Fata care dansează în camera de sus…

Cotoroanța îmi ia banii și-mi numără restul într-o farfurioară. Camera numărul trei, pe holul din spate… E o copilă foarte drăguță, ascultătoare și gata să te satisfacă…

Rosita stă așezată pe un mic pat de fier, trăgând dintr-un cigarillo de foi. Este exact la fel cum era când a fugit din cameră… încă respiră sacadat…

— Eram sigură că tu o să fii! spune ea.

Apoi adaugă:

— Am sperat să fii tu…

E posibil ca toți clienții ei să aibă parte de aceleași replici… dar asta nu mai contează. O privesc de sus în jos și mă-ntind s-o apuc de pizdă. Ea râde și aruncă țigareta. Are pântecele fierbinte și ușor umed de transpirație.

În timp ce mă dezbrac, ochii ei se aprind, amintindu-mi de ochii celor care au privit-o înfometați în timp ce dansa. Se uită la Pulliver de parcă ar fi gata să-l decapiteze cu dinții… E bună de pulă tipa, nici vorbă de vreo îndoială în privința asta…

— Uite! îmi spune ea.

Își desface picioarele, lăsându-mă să-i văd pizda. Are suc între coapse, un mic râu care i se scurge de sub cur. Mi se întinde în brațe în timp ce-i bag degetele în pizdă… pe neașteptate, dinții ei îmi înțeapă pielea ca niște ace fierbinți.

Pot să-i dau ce are nevoie… mă apucă de coaie și-și freacă sfârcurile erecte de pieptul meu; apoi degetele ei mi se înfășoară pe pulă… îl trage pe Pulliver de mustăți și-l gâdilă sub bărbie. Când descoperă cât e de tare, începe să scoată un sunet moale de satisfacție, ca o pisică. Când îi bag mâna-n pizdă, degetele de la picioarele ei încep să frământe salteaua patului… cearșafurile se strâng sub noi, încep să le simt grele și mototolite… Rosita îmi strânge coapsele între picioarele ei, frecându-și tufișul și pizda de mine… se joacă singură, frecându-se de piciorul meu, iar pântecele ei acoperit de puf îmi gâdilă coapsa.

O târăsc din pat și-o așez în genunchi, așa cum stătea în momentul cel mai intens al dansului. Privește în sus, către mine…

Știe ce vreau… Pula îmi tremură în fața ei… Își pune mâinile pe genunchii mei și se apleacă… îmi ia pula-n gură și începe s-o sugă, așteptând să o împing pe spate…

Hai, râzi acum, curvă! Încearcă numai să râzi cu pula asta pe care ți-am îndesat-o pe gât! Încearcă să storci câteva hohote pe marginile ei, în cuibul de floci dintre picioarele mele; vor rămâne prinse în el, ca într-o plasă… O să-ți îndes râsul înapoi pe gât, o să ți-l înghesui până-n stomac, până-ți va ieși pe gaura curului… O să-ți transform râsul într-un miorlăit, iar după ce termin cu tine, hohotele îți vor fi înecate în spermă… de fiecare dată când o să chicotești o să-ți tâșnească spermă din urechi… iar dacă o să râzi cu poftă, or să-ți curgă lacrimi de spermă… o să ți se prelingă din nas…

Brațele acoperite de brățări ale Rositei se înmoaie sub presiunea mișcărilor mele… genunchii i se desfac și trupul îi cade pe spate până când părul ajunge să mătură podeaua. Mă las și eu în genunchi ținându-mi în continuare pula-n gura ei, în timp ce ea mi-o suge, înfigându-și degetele în coapsele mele. Îi simt pântecele sub bucile mele, cum se ridică și cade înapoi, într-un ritm sacadat… o strâng de țâțe și-o fac să-și lingă balele care i se scurg din gură pe coaiele mele…

Nu poate să-mi înghită sperma când termin! Capul îi este prea jos și se îneacă atunci când încearcă să-nghită… dar eu o sprijin, îmi țin pula-n gura ei până când își capătă echilibrul, și-atunci descopăr că încă mi-o suge, nu s-a oprit nicio secundă, deși are gura plină de spermă pe care nu poate s-o înghită.

O ridic, o cuprind cu un braț și-mi înfig mâna în părul ei. Își scutură capul… n-o să înghită. Încearcă să scape și o vreme ne luptăm pe preșul așternut pe podea. Deodată izbucnește în râs și-și deschide gura către mine, arătându-mi că a înghițit tot.

Stă culcată pe burtă în timp ce eu sunt așezat pe podea; începe să-mi lingă din nou pula. Limba i se încolăcește pe coaiele mele, mi le sărută. Vrea să știe dacă mi-a plăcut cum a dansat. Așa e de fiecare dată când dansează, îmi spune… le arată tot, iar ei sfârșesc urlând. Într-o noapte, un negrotei, un tip imens cu buze aproape albăstrui, a tăiat-o cu o lamă… îmi arată o cicatrice fină, ce i se ridică din piele în diagonală, de-a lungul pântecelui… După spectacol, a venit la ea în cameră și a futut-o și n-a mai plecat toată noaptea… a fost singura dată când i-a permis Bunicuței să-i trimită în cameră un negrotei.

Mă mir cum de n-a mai venit nimeni să bată la ușă în timpul ăsta. Oh, dar ea nu procedează așa. Uneori ia câte unul… oricum, niciodată mai mult de trei, după dans. Se mai întâmplă din când în când să accepte câte doi tipi în același timp. Ar putea să-i aibă pe toți dacă ar vrea, dar n-a făcut mișcarea asta decât o singură dată. Cincisprezece bărbați, unul după altul, imediat ce a terminat de dansat! Și toți erau atât de duri cu ea, încât o înspăimântau… a trebuit să cheme oamenii clubului, să dea doi dintre ei afară cu forța.

De când dansează? Nici nu mai știe… crede că avea doișpe ani când taică-său a obligat-o să-și scoată hainele și să danseze goală în fața unor bărbați… avea un bar acasă, în Madrid. Își amintește că atunci se speriase… unul dintre bărbați a vrut să i-o tragă, dar taică-său l-a prins când a încercat s-o atingă, pe veranda întunecată a barului… taică-său l-a îmbrâncit pe scări… Ea a mințit atunci, a spus că de fapt nu-i făcuse nimic… în realitate, îi sărutase ăluia pula și i-o luase în gură.

În timp ce-mi povestește toate astea, îmi linge cârnatul și-apoi mi-l cuprinde iar cu gura. Începe să mi se întărească iar… îmi linge picioarele și burta. Îi place de mine, îmi spune ea… dacă n-aș fi venit singur la ea, ar fi coborât după mine și m-ar fi căutat. Vrea să-mi aranjeze să rămân toată noaptea? Nu o să mă coste nimic în plus și-mi va garanta că îmi poate provoca mai multe erecții decât oricare altă fată din clubul ăsta…

Îi explic că sunt aici cu niște prieteni, că va trebui să cobor în curând… iar pizda chiar pare dezamăgită. Își bagă-n gură pula mea și mi-o suge câteva minute… apoi se ridică și se așază pe pat, cu picioarele desfăcute. Își freacă tufișul de parcă ar fi îndrăgostită de ce are acolo, între picioare.

Pulliver pare să fi uitat că nu demult a fost la un curs de franceză. S-a ridicat și-i gata de întâlnirea cu piersica zemoasă desfăcută în două bucăți dintre coapsele Rositei. Mă apropii de ea și pizda își împinge picioarele și brațele în sus; și le leagănă în aer ca un crab care-și mișcă cleștii.

Odată deschisă și întinsă în fața mea, pizda Rositei pare imensă… Ar fi bună o lanternă acum, să mă pot uita mai atent în peștera asta neagră. Arată ca Gaura Neagră din Calcutta[3]… Aproape că vizualizez leșurile tuturor bărbaților care au încercat de-a lungul timpului s-o fută, zăcând într-un morman, unul peste altul, înăuntrul ei. Cu o gaură ca asta, ai putea să privești drept prin ea și să ai vizibilitate maximă la măselele ei.

3 Închisoare din Fortul William, India, unde erau ținuți prizonierii de război britanici după asedierea fortului, pe 20 iunie, 1975.

Dar eu am o ditamai pula cu care s-o umplu… O apuc pe Rosita de picioarele ancorate în aer și i le împing în spate, până când genunchii îi ating țâțele. Tot ce pot să mai văd din ea, de la capătul în care mă aflu, sunt curul și pizda… nimic altceva. Îmi strecor pula sub coada ei și-o las să dispară în mijlocul tufișului de floci. Nu și le scutură puțin? Înainte să apuc să-mi pun pula-n acțiune, Rosita saltă spre mine de parcă i-am băgat o găleată de cărbuni încinși pe ușa din spate a furnalului dintre picioarele ei. Își întinde mâna spre cur și-mi prinde coaiele cu niște smucituri atât de violente, încât încep să-mi fac griji ca nu cumva să mi le smulgă de tot din balamale… Termin, strigă ea… îi sug sfârcurile țâțelor… țin în mâini un vulcan în erupție.

În realitate, nu încep s-o fut cum trebuie decât după ce epuizez această primă tură. Mă așez apoi confortabil deasupra ei, de parcă am de gând să petrec ani în șir acolo… După trei minute deja respiră sacadat, hăpăind după aer… în cinci, mă implor să am milă de ea.

Când îmi dau drumul am senzația că stau întins pe un pat, iar camera se răstoarnă cu mine de câteva ori. E ca o lovitură în capul pieptului. Totul în jur se distorsionează, o mai aud doar pe Rosita gângurind… a lovit-o și pe ea.

Pizda asta-i dusă cu pluta… Imediat după ce mă dau jos de pe ea, se aruncă pe jos, se întinde pe burtă și-ncepe să-mi sărute picioarele și să mă muște de degete… Trebuie să mai rămân cu ea, îmi spune… Nu pot să plec și să o las fără minunăția asta de pulă. Vrea să rămân toată noaptea… toată săptămâna… nu va costa nimic. Se uită spre hainele mele… o să-mi cumpere un costum nou… o droaie de costume noi. Cu alte cuvinte, îmi propune să fiu peștele ei… ultimul ei pește, îmi povestește ea, s-a îmbătat și a căzut pe fereastră acum o lună…

Căcat, n-am timp să fiu peștele nimănui… Și-n plus n-aș suporta temperamentul spanioloaicei mai mult de două săptămâni. Încerc să-i explic, dar nu vrea s-audă… i s-a pus pata și cu cât încerc să-i explic, cu atât mai tare insistă. Vocea i se ridică și devine ușor răgușită. Răgușesc și eu… A fost un futai de zile mari, recunosc, dar nu

am plătit să mă iau de guler cu nimeni. Mă răstesc și eu la ea. Până la urmă, încep să mă îmbrac.

Mă ridic în picioare, gata să plec, mai am să mă încalț cu un pantof… când văd lama scurtă a cuțitului din mâna ei. Înșfac o perie de șters praful de pe masă și o arunc spre ea. Ratez, dar și ea ratează… cuțitul alunecă pe perete și cade.

Mă reped într-un picior spre hol, încălțat cu un singur pantof… Rosita se aruncă iarăși după cuțit. Urlăm unul la celălalt, de o parte și de alta a ușii, până când își ridică iar mâna înarmată cu briceagul… atunci îi trântesc ușa-n față. În același moment se aude un zgomot ca un pârâit de oase… e scândura subțire din care-i făcută ușa… prin ea iese vârful negru al cuțitului. Are un braț bun, curva dracului… și o țintă și mai bună. Îmi pun și celălalt pantof și mă car naibii de-acolo.

Ernest nu mai e jos. S-o fi jucând de-a trânta la orizontală cu fufa lui. Mă duc să-mi recuperez pălăria de la hârca bătrână de la recepție. M-am distrat bine? mă întreabă ea. Să mai poftesc și altă dată…

▼

Domnișoara Cavendish ne-a părăsit. Cartierul ăsta nu e chiar pe gustul ei, i-a explicat ea la plecare portarului… Așa că și-a strâns boarfele și dusă a fost. Sid cică ar fi văzut-o pe bulevardul Saint-Germain cu vreo două zile în urmă. Când l-a zărit, povestește el, a tirat-o fără să ezite în cealaltă direcție, a sărit într-un taxi și-a dispărut.

Între timp, eu am început să văd peste tot numai spanioli. Sunt convins că pizda aia de Rosita a pus pe urmele mele câțiva prieteni de-ai ei… M-aștept la un cuțit în spate de fiecare dată când cobor pe o stradă mai întunecoasă. Am ajuns în așa hal, încât, atunci când dau colțul unei străzi, mă asigur că las destul spațiu între mine și zid și tresar de fiecare dată când vreun pușți năvălește în fugă afară din bloc. Nu pot să fac nimic decât să sper că o să rămân întreg până în

momentul în care Rosita va găsi un alt subiect care să-i ocupe timpul și mintea.

Iisuse, pizdele astea! Dacă nu le devii sclav, vor să te ucidă și, dacă nu vor să te ucidă, vor să se sinucidă. Abia atunci când ajungi în Franța — și mai ales în Paris — începi să devii conștient de monstruozitatea femeilor; nu e o întâmplare faptul că romanul franțuzesc a devenit sinonim cu o amețeală despre cine a iubit pe cine și de ce nu a fost să fie. E ceva până și în aer care te face în mod constant conștient de șmecheriile și intrigile femeilor.

S-o luăm pe Toots a lu' Carl, de exemplu. Acum e chitită să-și găsească un american bogat. Traiul lângă Carl a devenit pur și simplu imposibil, îmi explică ea. Realitatea e că, cel mai probabil, Carl a început să nu mai aibă bani… dacă ar afla că omul a dat peste câteva sute de mii, traiul lângă el ar deveni brusc mult mai ușor. În fine, Toots oricum și-a găsit americanul bogat pe care-l căuta și acum se pregătește să-l agațe. Îmi spune că e posibil să se mărite cu el. Deține un lanț de supermarketuri în America și nu are familie sau copii. Dar înainte să-l facă s-o ia de nevastă, trebuie să-l convingă s-o fută… și asta fără ca ea să pară o târâtură. Cică-i un boșorog nenorocit, cu valori morale, îmi spune Toots… nici măcar nu încearcă s-o pipăie… pur și simplu, a început s-o îngrijoreze atitudinea tipului.

Alexandra trece printr-o perioadă de bufeuri morale. Primesc o scrisoare de la ea — cică s-a întors la biserică… nu la cea ortodoxă din Rusia… ci la triumfătorul romano-catolicism. Un preot o sună de trei ori pe săptămână ca s-o instruiască. A trimis copiii la țară. Scrisoarea ei are tente mistice… o scrisoare mistică de la pizda asta! Tot ce pot face este s-o citesc până la capăt. Nu pare a fi un răspuns la o chemare anume… Alexandra a găsit răspunsul la toate… cel puțin, pentru o vreme…

Anna trece printr-o depresie. O întâlnesc pe stradă — nu merge într-o direcție anume și nici eu nu am o destinație precisă, așa că ne îmbătăm cot la cot. La început vrea să plângă, dar câteva păhărele de licoare îndreaptă imediat situația. Prima dată cred că e pe stop, dar se

pare că nu asta-i problema… doar că e femeie, zice ea, și nu are talent la nimic. Dacă un bărbat s-ar simți cum se simte ea acum, fie ar pune ciomagul pe muiere, fie s-ar duce să se bată pe bani. Nu are pic de liniște, zilele trec una după alta, iar ea nu face nimic cu timpul ăsta care se scurge pe lângă ea. Măcar dacă ar putea să picteze sau să scrie cărți! Sau măcar dacă ar avea o slujbă la care să meargă în fiecare zi. Dar nu poate să picteze sau să scrie și nici nu are nevoie de slujbă… după o săptămână, ar fi sătulă de trezit dimineața și de program…

Eu sunt convins că nu are nevoie decât de un futai sănătos. Se întâmplă ceva cu mintea femeilor atunci când sunt private pe o perioadă prea lungă de timp de acest petic de fericire dintre picioarele lor. O întreb când a făcut-o ultima dată.

Anna zice că o face destul de des, doar că nu la nivelul la care ar trebui să o facă. Mă rog, dacă ar fi să fie cinstită, n-a mai ajuns la orgasm în ultima vreme… tipul cu care e acum și care o finanțează e prea bătrân ca să o fută cu frecvența pe care el și-ar dori-o și, de cele mai multe ori, nu face altceva decât să o deranjeze degeaba… Dacă ar încerca și el s-o fută cum trebuie o dată la două săptămâni sau chiar o dată pe lună, tot ar fi ceva! Dar nu, tre' să-i arate ce bărbat e el și uite așa, treaba nu stă deloc bine.

De fapt, ca să fie corectă până la capăt, Anna mi se confesează într-un sfârșit că n-a mai avut orgasm din noaptea aceea petrecută la mine… de când s-a speriat și a fugit afară din casă, fără haine pe ea. Asta, bineînțeles, nu pentru că ar crede în astfel de chestii pe care le fac oamenii. Dar ce a făcut ea în noaptea aia… felul în care s-a purtat… a înspăimântat-o atât de tare, încât a decis să-i fie fidelă admiratorului ei. El e singurul care a futut-o din noaptea aceea când ne-a lăsat pe toți trei s-o poștim… și, după cum tocmai mi-a povestit…

Pe Anna n-o deranjează să se lase puțin pipăită, dar e de părere că nu-i frumos să ne jucăm așa unul cu celălalt cu atâția oameni de față. Cu toate astea, îmi strecor mâna sub rochia ei și o gâdil pe coapse până când începe să se zvârcolească pe scaun. Pe măsură ce bem, joaca noastră devine din ce în ce mai distractivă și, în cele din

urmă, Anna își mișcă scaunul spre mine, astfel încât să-și poată strecura și ea degetele prin fermoarul meu.

Pe bancheta din spate a taxiului, în timp ce suntem duși spre apartamentul meu, situația începe să se încingă simțitor. Îi ridic rochia Annei și-i dau jos chiloții, iar ea îl lasă pe Pulliver liber, în aerul nopții. Mă lasă să o gâdil puțin între picioare, deși n-ar trebui să-mi bag degetul în borcanul cu miere… șoferul ar mirosi imediat. Căcat, dacă nu-i miroase deja, înseamnă că-i ceva în neregulă cu el. Până la urmă o înșfac și-ncerc să mă joc oricum cu ea. Anna se dezechilibrează într-o mișcare de femeie beată și-și pune capul în poala mea. O să facă ASTA, îmi șoptește, dar numai cu condiția să nu scot niciun zgomot până ajungem la destinație. O las să facă ce vrea… Mă reazem de banchetă și o privesc pe Anna cum îmi suge pula, până oprim în fața ușii mele.

Apoi, când ajungem sus, surpriză! Toots doarme beată moartă, făcută covrig pe preșul de la ușa apartamentului meu. O scutur puțin, dar nu se trezește… începe să geamă și să facă scandal, așa că o iau cu Anna de picioare și o târâm înăuntru… Anna râde.

Toots zace în mijlocul camerei, cu picioarele desfăcute și rochia trasă în sus, peste pântece. Are chiloți pe ea, dar flocii i se revarsă pe margini, între coapse. Anna o gâdilă și ea zvâcnește din picioare.

Annei îi vine o idee trăsnet. Vrea să o dezbrăcăm pe Toots și eu s-o fut în timp ce ea doarme! Dumnezeule, de câtă puritate sunt în stare femeile! Și să ținem cont că Anna e o pizdă cu valori morale… cel puțin, pe cât de morală poate fi o femeie. Este ceva în structura femeilor care le face al dracu' de interesate de alte femei, mult mai mult decât ai crede că sunt în realitate. Uite, să zicem că avem formula asta — doi tipi și-o femeie, iar unuia dintre tipi i s-a rupt filmul. Sunt șanse de 90 la 1 ca singurul a cărui pulă va avea parte de ceva este cel rămas în picioare. Și dacă bețivul leșinat ar fi în vreun fel implicat în joc, atunci cu siguranță asta s-ar datora femeii.

Anna îi desface rochia lui Toots și i-o scoate cu grijă pe cap. Apoi se-așază pe jos, cu fusta strânsă în așa fel încât să-i pot vedea pizda,

și începe s-o pipăie pe Toots. O face mai mult din curiozitate… vrea să vadă ce face o pizdă când simte mâinile cuiva în ea… dar scena mustește de lesbianism. Și normal, fiind femeie, știe toate locurile care trebuie atinse…

La început, Toots nu schițează nimic. Stă nemișcată ca o stâncă, în timp ce Anna o strânge și-apoi o ciupește de țâțe, după care îi dă jos sutienul. Își plimbă degetele pe pântecele ei și între picioare… începe să-i pipăie coapsele și să i le frece.

— Mă simt ca o lesbiană de-aia, să dea dracu'! zice Anna.

Vorbește serios… încearcă să râdă, dar vocea îi sună ciudat. Îmi torn niște băutură și mă așez să privesc… pe lângă faptul că i-am dat o muie Annei în taxi, toată povestea asta îmi provoacă o erecție de zile mari.

Anna nu se atinge de smochina lui Toots. O freacă peste tot în jurul savarinei, îi trage chiloții în jos și aproape îi scoate de pe Toots, își întinde mâna între coapsele ei și-i pipăie puțin bucile. Toots se trezește pe jumătate și-ncepe să dea din fese… se-ntinde după mâna Annei și-o prinde… apoi i-o împinge în fofoloanca ei. Anna chicotește, dar, în același timp, se înroșește cum n-am mai văzut-o în viața mea roșind. Se joacă acum cu savarina lui Toots, atingându-i partea de sus a despicăturii, dar fără să-și bage degetele în ea.

— Visează la tine, îmi zice ea.

Probabil că Toots visează într-adevăr la ceva… își apropie picioarele și ține mâinile Annei între ele, apoi le deschide iar cât de larg poate.

— Deci asta simte un bărbat, zice Anna. Chiar mă întrebam uneori…

Degetul îi alunecă în pizda lui Toots și, odată ajuns acolo, începe să se miște în diverse direcții.

— Doamne, ce ciudat… Mă bucur că nu-s bărbat! Cu tot părul ăsta care-ți gâdilă degetul…

— Hai, Anna, las-o baltă! Ți-ai gâdilat singură degetul cu propriii floci, așa că schimbă placa.

— Asta-i altceva, îmi răspunde ea. În plus, nu m-am mai jucat singură de când eram mică…

Anna vrea să mă urc pe Toots și să i-o trag. Las-o dracului, îi zic… Dacă Toots o să învie vreodată din morți, atunci aș putea s-o fut, dar așa, să bag carne între picioarele ei când ea e un cadavru… e pur și simplu risipă de pulă. Când fut o pizdă îmi place să știu că simte, că e conștientă de ce se întâmplă înăuntrul ei și că va țipa la momentul potrivit.

Anna își pune capul pe coapsa lui Toots și îi mângâie pântecele. Nu și-a mai ținut în viața ei nasul atât de aproape de gaura unei pizde, îmi spune ea… are un miros ciudat când stai așa aproape.

O las acolo și mă duc să mă piș… Trebuie să fac ceva sau Pulliver se va îneca în propriul lichid. Când revin, Anna se ridică foarte repede… Își șterge gura cu dosul palmei. Curva dracu', chiar îi lingea savarina lui Toots! Bag mâna-n foc numai uitându-mă la fața ei, iar ea știe că nu-i un secret ce a făcut… își scoate pantofii și își îndoaie degetele de la picioare.

— Nu te opri din cauza mea, îi zic.

— Ascultă, Alf, începe ea, articulând foarte repede, tre' să mă crezi… N-am mai făcut în viața mea așa ceva! Mă întrebam și eu… Am vrut să știu cum este… Cred că… cred că m-am îmbătat rău…

Chiar e beată. Și, bineînțeles, o cred. Căcat, n-am niciun motiv să n-o cred… Anna nu iubește fetele. Dar e o curvă împuțită… Nu-mi pot imagina ce n-ar încerca dacă ar fi îndeajuns de excitată sau de beată.

— Păi, și cum e? o-ntreb eu.

Nu știe. Pe bune, chiar nu știe, insistă ea. Abia începuse când am intrat eu. O-ndemn să continue de unde a rămas… din moment ce tot a început, n-are rost să se oprească așa.

— Să fiu a dracu', cred că ți-ar plăcea să mă privești în timp ce i-o ling, exclamă Anna. Cred că ți-ar plăcea să mă privești cum ling pizda ăsteia, încă ceva de adăugat la toate chestiile pe care le știi

despre mine… chestii pe care nimeni n-ar trebui să le știe… care n-ar fi trebuit vreodată să se întâmple.

— Oh, mai lasă băşinile astea şi fă-o! Ce dracu' crezi că sunt? Să fiu al naibii, dacă n-o faci, vin la tine şi-o să te ţin cu nasu-n ea ca pe o mâţă care s-a căcat unde nu trebuie…

Anna îi scoate pantofii, ciorapii şi chiloţii lui Toots… se aşază pe burtă şi se uită în piersica aia desfăcută-n două, holbându-se cu atenţie în ea. Arată ca o gură tăiată invers, cu barbă crescând din toate părţile în jurul ei… Îşi plimbă limba roşie de-a lungul coapsei lui Toots şi-apoi i-o strecoară în cuibul de floci… îi linge măturoiul şi-i atinge pizda lui Toots cu limba. Apoi limba dispare înăuntru…

Toots se trezeşte atât de brusc, încât până şi eu tresar. Bum… aşa, dintr-odată. Fără nicio avertizare. Se ridică şi priveşte-n jos spre Anna, care n-a avut timp să se mişte dintre picioarele ei. O privire împrejur şi-apoi una spre mine sunt de-ajuns s-o facă să înţeleagă unde se află. Apoi o înşfacă pe Anna de păr şi îi smulge capul de pe pizda ei.

— Curvă împuţită! strigă ea. Nu-i de mirare că am avut aşa vis! Perverso! Uită-te la gura ta! Doamne, Dumnezeule, şterge-ţi bărbia aia împuţită!

Îşi aruncă chiloţii în faţa Annei şi-i şterge sucul de pizdă de pe bărbie. Încep să râd de ele… arată aşa de caraghioase, pizdele astea două, cum se uită una la cealaltă, speriate ca dracu' fiecare de prezenţa celeilalte. Îi explic lui Toots… că a fost o greşeală etc., etc. Şi după ce mi-am spus povestea, ea sugerează să bem un pahar de vin şi să fim iar prieteni. I se pot reproşa multe lui Toots, dar ce-i al ei e-al ei: este pizda cu cel mai mişto temperament din câte am întâlnit…

Oricum, comentează Toots, Anna nu ar fi trebuit să facă ce-a făcut. Acum Toots s-a înfierbântat şi, când se înfierbântă aşa, singura soluţie este să fie futută, futută şi iar FUTUTĂ! Ea şi Anna cad una în braţele celeilalte, într-o îmbrăţişare de beţive care-s gata să facă pace. Toots vrea ca Anna să se dezbrace.

— Vreau să văd dacă chestiile alea sunt pe bune! spune ea făcând semn spre ţâţele Annei.

Anna e mândră ca o porumbiță de perechea de țâțe pe care o etalează… de fapt, singura modalitate prin care poți fi sigur că se va dezbrăca este să-i admiri bustul. Își scoate hainele… rămâne un mister de ce tre' să-și scoată și pantofii, când Toots nu voia decât să-i vadă țâțele, dar în fine! Personal, n-am de ce să mă plâng… Sunt la mine în apartament, cu chiria plătită, beat pulă și cu două pizde la dispoziția mea, ambele arătând beton și pe deasupra goale pușcă. Iisuse, mă simt de parcă aș fi un lord pe moșie…

Își parchează cururile pe canapea lângă mine, una în stânga, cealaltă în dreapta mea. O cuprind cu un braț pe Toots și cu celălalt pe Anna și le strâng puțin de țâțe. Când ai la dispoziție o pereche normală de ugere, Anna, prin comparație, pare uriașă. Îmi deschide fermoarul și-mi scoate pula… Toots vrea și ea să se joace cu Pulliver… încep amândouă să mi-o frece…

E o singură problemă majoră atunci când ai alături două pizde gata să se fută. E destul de nasol oricum că ai la dispoziție o singură pulă, dar necazul e că sunt șanse mari ca aceea care va fi futută ultima să se supere și să nu te mai ierte vreodată. Logic ar fi să i-o trag Annei mai întâi, bineînțeles… Toots oricum vânează la nivel înalt zilele astea. Totuși, parcă n-aș abuza prea tare de firea iertătoare a lui Toots… e de-ajuns că am o șleahtă de toreadori pe urmele mele — e chiar mai mult decât pot duce…

Din fericire, găsim o soluție amiabilă. Se pare că lui Toots chiar i-a plăcut când Anna i-a lins păsărica… n-ar fi făcut atâta gură, dar a fost luată prin surprindere etc. Și dacă Anna ar vrea să mai continue puțin… numai puțin… și-apoi dacă aș fute-o… oh, dar numai un pic… i-ar plăcea și asta, și astfel aș putea s-o fut și pe Anna.

Anna se cam îndoiește. De fapt, în mod normal, nu face chestii de genul ăsta, explică ea… a fost doar un capriciu. Dar, în fine, este atât de sigură că Toots nu va spune nimănui despre asta, încât… cât despre mine, evident că nu voi vorbi cu altcineva… Până la urmă, sfârșim în următoarea schemă: eu, la capătul canapelei, cu picioarele spre celălalt capăt, și Anna întinsă pe spate, sprijinindu-și capul

în poala mea. Apoi Toots se urcă pe ea, îngenunchind cu picioarele de o parte și de alta a picioarelor mele. Pulliver e pierdut undeva prin părul Annei și ei nu-i pot vedea fața pentru că o are ascunsă sub bucile lui Toots… în schimb, o pot auzi cum suge… molfăie ca o apucată la piersicuța lui Toots… Toots mă cuprinde cu brațele, îmi îngroapă obrajii în țâțele ei și-ncepe să-mi sugă limba…

Odată ce-a acceptat să intre-n horă, Anna pare că joacă așa cum trebuie. Toots își mișcă bucile întruna și-și lipește gura de urechea mea. Peste umărul ei, o văd pe Anna frecându-se singură între picioare…

— Îmi linge curul, șoptește Toots în urechea mea.

Privește în jos, spre Anna…

— Te rog, te rog, bagă limba înăuntru… sus… acolo, înăuntru… bag-o… bag-o…

Nu pot să văd ce se întâmplă acolo jos, dar Toots mă ține la curent. Anna și-a băgat limba în curul lui Toots, iar limba ei este moale și se mișcă întruna, ca un vierme! Frate, ce pereche de pizde am eu aici! O apuc de picior pe Toots și mă întind spre curul ei, pipăi în jur cu vârfurile degetelor…

Și curva asta de Toots! Își aruncă țâțele în fața mea, mi le dă să i le sug și să i le mușc, apoi se întinde și o apucă de păr pe Anna, înșfăcând odată cu părul și pula mea ascunsă în el… Să fiu al dracu', de ce soi de pulăreală am parte! Dacă nu mă fut în minutul doi, o să-mi dau drumul în permanentul Annei.

Toots este și ea gata de futai. Se ridică, se uită puțin la fața Annei, apoi se întoarce, oferindu-i Annei curul pentru a i-l săruta. Iar Anna, curvă împuțită, i-l sărută! Îi linge bucile… linge șanțul dintre ele… și, în sfârșit, își pune buzele între ele și-i dă lui Toots un pupic, din ăla normal, cu zgomot.

Sar în sus și le arunc pe pizde pe canapea… Îi desfac picioarele lui Toots și-i țin capul Annei în flocii expuși… Vreau să mă uit cum îi linge acadeaua lui Toots… și chiar mă uit. Îi desface cât poate de mult coapsele lui Toots și se poartă de parcă ar vrea să intre-n ea cu capul înainte…

Toots începe să o ia razna și ea… vrea să încerce un 69 cu Anna. Se aruncă una peste cealaltă și descopăr că Toots este la fel perversă ca Anna… Trupurile lor se înlănțuiesc ca piesele dintr-un puzzle de lemn chinezesc, cu brațele cuprinzându-și reciproc mijloacele, capetele pierdute sub cozi, cu bucile grase arcuite în aer… Toots e la margine, așa că mă urc pe canapea lângă ea… Din poziția asta, pot să mă uit direct în tufișul Annei, să văd ce face Toots cu piersica aia zemoasă din care mușcă.

Deodată se ia curentul și rămânem într-o beznă totală. Nu mai distingem nimic în jurul nostru. Îmi tot împing pula în bucile lui Toots, încercând s-o bag în ea… dar Anna mi-o prinde și-ncepe să mi-o sugă… apoi o lasă să-i alunece din gură… pizdă nebună… îmi linge pula și, în același timp, mi-o bagă în pizda lui Toots! Păi, asta e acum, dacă vrea să vadă cum intră, n-are decât… Încep să pompez în Toots, în timp ce Anna ne linge pe amândoi, sugând încontinuu din pizda lui Toots, chiar și când pula îmi intră și-mi iese din ea!

Când ești beat și mai e și întuneric pe deasupra, este mult mai ușor să faci ceva care în mod normal ar putea fi… Anna îmi ia din nou pula, o suge și-așază nasul lui Pulliver în gaura curului lui Toots… O bag înăuntru și Anna încearcă în continuare să mi-o lingă…

Este foarte ușor să uiți unde te afli, deși… Pizdele astea se poartă de parcă s-ar afla într-un pat de doi metri pe doi. Sunt împins la marginea canapelei și când cad, mă agăț… ne prăbușim grămadă pe podea… simt un cur ridicându-se în aer… mă urc pe el și-ncerc să-l aduc pe Pulliver în punctul în care fusese cu câteva secunde mai înainte… Anna țipă și mă împinge din nou de pe ea… cineva mi-a prins pula în gură… cealaltă îmi linge curul și se cațără pe mine… simt miros de pizdă și mă trezesc cu o claie de floci pe față… nu mă prind a cui este, dar încep oricum să o molfăi… ochii mi se obișnuiesc treptat cu întunericul. Pot să văd acum linia întunecată a capului mișcându-se în jos și-n sus în timp ce una dintre pizde îmi suge pula… cealaltă încearcă să se joace cu ea, iar eu îi țin un deget înfipt în cur…

Vine curentul și lumina pâlpâie din nou în cameră. Toots e în genunchi, sugând la greu din curul Annei… Anna e cea care stă pe vine deasupra mea, cu pula mea înfiptă sub coadă.

— Stinge lumina și fute-mă!

Toots mă trage și vrea să o urmez la canapea. O arunc pe pat și-i desfac coapsele… Dar las lumina aprinsă… E-adevărat că o văd așa cum este acum, dar în întuneric aș putea să o pierd…

Anna cred că a amețit… stă așezată pe podea și ne privește, scuturând din cap de parcă ar vrea să-și facă ordine-n gânduri. Peștera lui Toots îmi înghite toată pula dintr-o îmbucătură… îmi tot zice să sting lumina… până când seismul care începe în ea îi ia piuitul… arde toată …; e ca și când ai îmbrățișa un furnal. Fut la ea mai ceva ca un urangutan, dar pare că nu se mai satură.

Se înmoaie în brațele mele… a terminat și acum a leșinat din nou. Continui s-o fut până când Anna mă apucă de genunchi… vrea să i-o trag acum. O dă jos pe Toots de pe canapea și sare pe mine, zgâriind și mușcând ca o tigroaică. Ne luptăm până când reușesc să o imobilizez sub mine, culcată pe burtă… Nu așa, geme ea… Dar Pulliver își împinge capul în rectul ei și se fâțâie până reușește să intre de tot… Căcat, dacă pizda asta nu se rupe-n două acum, nici n-o să se mai rupă… pula mea o întinde ca pe o bucată de plastic… și când în sfârșit am băgat-o pe toată, îi place…

În timp ce-mi potrivesc mai bine pula în Anna, mă uit în jos la Toots, cum zace lată pe podea, cu picioarele desfăcute în așa fel încât îi pot vedea pizda fututã din care iese smântână… în timp ce mă uit la ea, se întinde… cască de parcă ar fi o cavernă și am impresia că mă aflu la marginea unui vulcan activ, trăgând cu ochiul la magma fierbinte dinăuntru…; scântei arzătoare, strălucitoare zboară pe lângă mine în timp ce eu mă prăbușesc în lava încinsă, misterul…

Cineva îmi trage palme peste față. Dau deoparte mâinile care mă pălmuiesc și mă ridic amețit. Anna îmi spune ceva… Probabil că mi s-a rupt puțin filmul. Frățioare, dacă ai termina așa prima dată când

ți-o tragi, probabil că te-ai căca pe tine și-apoi ți-ai tăia cârnatul cu briceagul de ras al lu' tac-tu…

Anna îmi spune că mai vrea un futai… dar că mai întâi tre' să facă nu știu ce urgent la baie… Dispare legănându-se, în timp ce eu mă așez pe canapea și mă uit la Toots. Iisuse, dacă ar vedea acum Carl în ce stare e bunătatea lui de pizdă, și-ar mușca limba…

O găsesc pe Anna dormind în baie. Stă așezată pe budă, sforăind încet și ritmat, ca un copilaș. Aș lăsa-o acolo, dar probabil că o să cadă… așa că o car în dormitor și o învelesc. Tocmai o pipăiam nițel înainte să trag cearșaful peste ea, când o aud pe Toots strigându-mă din cealaltă cameră. Vine în dormitor și se prăbușește peste Anna… Anna parcă-i în lumea celor drepți… nu schițează nicio mișcare când Toots își încolăcește picioarele în jurul gâtului ei și-și freacă mărgica de gura ei.

Toots vrea să se joace de-a capu-nghite coada cu mine. Căcat, Toots chiar e una dintre pizdele pe care le-aș putea linge și-o noapte întreagă… O privesc cum îmi spală mustățile și, când pula mea ajunge în gura ei, mă reped și eu cu nasu-n tufișu' ei… Îi ling coapsele și pântecele, iar când ajung la pizda ei, este deja atât de încinsă, încât am senzația că o să-și întoarcă vaginul pe dos.

Pizdele astea-s ca un vis pe care l-ai avut la cinșpe ani… nici măcar nu așteaptă să ți se întărească, pentru ca apoi tu să le rogi să ți-o sugă… ți-o iau când este moale și ți-o molfăie în gurile lor până când ți se întărește. Când Toots a luat-o-n gură, pula mea arăta ca o lumânare muiată de căldură… dar mi-a întins-o imediat, n-a mai rămas nimic din ridurile și pielea strânsă de la început…

Camera duhnește a suc de pizdă. Eu miros a pizdă, patul miroase a pizdă… s-a strecurat în fiecare colțișor și-n fiecare ungher al casei. Mă întreb dacă pisicile din cartier nu s-or fi strâns deja, într-un cor, sub geamurile apartamentului meu.

În vremuri ca astea nu mă pot gândi la nimic mai bun de-atât… Să ai un cur gras în palmele tale, o pizdă în care să-ți ascunzi nasul și o curvă încinsă care se chinuie să-ți smulgă pula din rădăcini cu

limba… asta-i tot ce-și poate dori un bărbat pe lumea asta, ba chiar și pe cealaltă. Ling sucul ieșit din pizda lui Toots și întins acum pe coapsele ei… dacă-mi împing pula încă un milimetru pe gâtul ei, o să-i iasă scârțâind pe cur, pe lângă nasul meu, ca un căcat mare și roșu.

Termină și eu îi umplu gura cu smântână… Dar nu reușește să-nghită tot… câteva picături ajung pe cearșaf! O fac să le lingă de pe așternut și-apoi nu mă pot gândi la nimic mai bun de făcut decât să-mi șterg cârnatul zemos de părul ei…

Cu cele două pizde zăcând adormite în pat, singurul loc rămas pentru mine este canapeaua. Dar nu-s așa de sigur că vreau să fiu prin preajmă când se vor trezi, una cu capul în pizda celeilalte, și vor începe să mediteze la păcatele pe care le-au făcut… așa că-mi iau periuța de dinți și mă car într-un hotel. Le las dormind încolăcite ca niște pisoi, Anna proptindu-și nasul în fofoloanca lui Toots…

▼

Nu vreau să mor. Azi am dus jumătate de duzină din cărțile mele la legătorie… pentru două dintre ele nu s-a mai putut face nimic. N-am observat că erau pe moarte, că hârtia devenea din ce în ce mai fragilă, până când a ajuns în stadiul în care nu s-a mai putut ține în firul care lega foile între ele… dar chiar sunt pe ducă și abia de le-am cumpărat, acum o săptămână sau două… când eram în America, bineînțeles. Unde în altă parte poți cumpăra cărți atât de prost legate încât sunt bune de pus pe foc dinainte ca omul să le ducă acasă? Dar timpul trece.

Puțoii ăia care spun că în cinci sau cincizeci de ani sunt gata să se transforme în fantome… cum Dumnezeu poate un om să spună una ca asta? Sunt prea multe chestii de văzut, prea multe de făcut și, atât timp cât ești în viață, ar trebui să fie cumva imposibil să te saturi de acea fărâmă de conștiință…

Atât timp cât ești în viață! Dar trăim într-un tărâm al fantomelor. Lumea este pe jumătate moartă înainte ca măcar să se fi născut.

Oamenii se târăsc prin viață cu un picior în groapă și cu celălalt lovind încă în pântece… nu se maturizează niciodată și, în același timp, sunt bătrâni din secunda în care scheaună primele proteste, când descoperă că sunt pe cont propriu…

După un schimb de bilețele, Alexandra vine să mă vadă. E cufundată în catolicismul ei până dincolo de urechi… Satanismul o atrage. Îmi vorbește despre magie, despre negru și alb, despre Rosicrucieni[4], sucube[5] și incubi[6], despre liturghia neagră… Oh, e foarte informată, cunoaște toate cuvintele și se poartă atât de serios, încât sunt gata să cred că neuronii i-au fost serios afectați.

Mai nou, a decis că trebuie să afle nu știu ce despre un preot caterisit care cică ar fi strâns în jurul său un grup de sataniști și care practică liturghia neagră aici, în Paris. A auzit că prin el femeile se pot bucura de darurile pe care un incubus le poate oferi! Ar fi absolut minunat să poți merge la culcare și apoi să fii vizitată de Byron, să zicem, sau de alt bărbat care, din motive de prudență etc., etc., nu este disponibil.

Și chiar crede chestiile astea! Din câte-mi spune, a citit tone de cărți pe subiectele astea, iar duhovnicul ei este tare furios pe ea. Sunt conștient, spre exemplu, de faptul că în întreaga lume sunt răspândite peste douăzeci și șapte de societăți declarate, ai căror membri și-au dedicat viețile AntiHristului? Îmi povestește de vrăji și incantații, de friguri și diverse maladii transmise prin hipnoză și spiritism. Să dea dracu', dacă stai s-o asculți, ai zice că și-a petrecut nopțile numai cu fantome și draci. Ajunge să vorbească până și de alchimie… are

---

4 Tovărășia Rosicruciană (Asociația Misticilor Creștini) a fost fondată de danezul Carl Louis von Grasshof (Max Heindel), între 1908 și 1911.

5 Sucube — demoni-femei care seduceau bărbații și le sugeau toată energia, epuizându-i până la moarte; conform mitului, acești demoni au fost creați de o fantomă numită Succuba, în perioada medievală.

6 Incub (plural incubi) — conform unor mituri și legende, incubul este un demon în formă masculină despre care se spune că se așază pe persoanele care dorm, în special pe femei, pentru a avea relații sexuale cu acestea. Corespondentul feminin al unui incub este sucuba. Un incub poate avea relații sexuale cu o femeie cu scopul de a se înmulți — ca în legenda lui Merlin. Din surse rămase neidentificate, se știe că un incub poate fi recunoscut după răceala neobișnuită a penisului său.

liste întregi de fachiri din toate timpurile, toți legați prin conexiuni invizibile de memoria ei. În plus, mi se spune că numai în Franța există douăzeci și șapte de furnale de transmutație, aprinse în fiecare noapte.

Este practic imposibil să fuți o femeie aflată în starea asta. Mai repede aș fute o pizdă dintr-un azil. Sincer să fiu, mă bucur s-o văd plecând. În urma ei, simt încă fiorul pe care mi l-a provocat. Și chiar nu are nimic de-a face cu demonii și duhurile despre care mi-a îndrugat.

Toots își aduce contribuția la săptămâna pe care o am. Toots și Peter! Americanul bogat pe care Toots se tot chinuie să-l prindă-n plasă și-a exprimat dorința de a întâlni și alți americani, oricare, stabiliți la Paris… îi este dor de casă, o boală ce-i afectează pe toți turiștii care se depărtează mai mult de patru mii de kilometri de casă și a cărei victimă sigură este orice „frate" bun de futut la cap cu porcării sentimentale și confidențe. Așa că Toots mi-l aduce mie pe cap.

De fapt, nu-i chiar așa o pacoste cum mă așteptam eu să fie… asta poate pentru că atât el, cât și pizda care mi l-a adus pe cap sunt într-o dispoziție foarte bună… au făcut un tur al tuturor barurilor din cartier. În plus, nu-i nici prea bătrân… e un mister de ce nu i-a tras-o lui Toots până acum… pe ea oricum începe s-o cuprindă disperarea… Se așază în poala lui și dă din buci pentru el, chiar acolo, sub nasul meu. El, în schimb, nu pare să poată merge mai departe de o ciupitură, după care continuă să vorbească.

Toots pare că s-a hotărât: ori noaptea asta, ori niciodată… încearcă de atâta vreme să-l prindă în plasă, încât a făcut aproape orice în afară de faptul că nu s-a dus la el să-i ceară pe față s-o fută. Începe să-l ademenească… își freacă țâțele de umărul lui, coapsa de genunchiul lui… frate, pot să văd tot arsenalul pe care îl are și, în timp ce „Henry" al ei stă acolo și aberează despre cum arăta Parisul în Evul Mediu, eu am o pulă pe care aș putea s-o etalez într-o expoziție.

Toarce pe față după un futai, ca o pisică în călduri… și am impresia că vrea pulă doar de dragul futaiului în sine, asta pe lângă

dorința ei de a-l lega pe acest Henry de ea. Oh, este o pizdă în adevăratul sens al cuvântului, nu am nicio îndoială în privința asta… nu dă niciun semn că i-ar păsa de ce i s-a întâmplat aici noaptea trecută… m-a sunat a doua zi să mă întrebe cum mă simt! În timp ce Anna… Anna dispare și se ascunde o zi sau chiar câteva săptămâni, până să-și arate din nou coada…

Apoi sună soneria și mă trezesc cu Peter la ușă. A venit tocmai de la țară, l-a adus un fermier și are o scrisoare de la Tania. Nu a putut să mi-o trimită prin poștă pentru că sunt supravegheați de aproape, în locul unde Alexandra i-a ascuns. Nu pot să iau scrisoarea și să-l alung… nu după ce a străbătut atâta drum. Intră în casă… și, frate, cum i se aprind ochii lui Henry la vederea acestui puțoi drăgălaș! Căcat, ar fi putut la fel de bine să o trântească pe Toots pe podea, cu cracii în sus… nici măcar nu se mai preface că ascultă ce spune ea.

Peter se prinde imediat. Se așază și devine timid… tot ce-i mai trebuie acum este o batistă brodată pe care să o fluture în timp ce vorbește. Al dracu' muist căcăcios! Americanul bogat al lui Toots este absolut fermecat… îi oferă un pahar cu vin și se agită de colo-colo, animat de prima scânteie de viață pe care reușesc să o văd la el în seara asta. Apoi se așază lângă Peter și încep să chicotească unul lângă celălalt.

Toots vine lângă mine pe canapea, și pe un ton sarcastic, sugerează că Henry și băiatul s-ar simți mai bine dacă i-am lăsa singuri! De ce dracu' nu cad pur și simplu unul în brațele celuilalt? La început se fâțâie plină de nervi lângă mine; apoi, toată situația începe s-o amuze. Se ridică și-i spune în față lui Henry ce farsă plănuise… că a tot încercat să-l agațe și să se mărite cu el. Și uite, acum descoperă că el de fapt dorește un băiețel drăgălaș și în niciun caz pe ea! Probabil că-i mai beată decât pare… cu siguranță este dezgustată. Dacă aș fi în locul lui Henry, aș pune-o pe genunchii mei, i-aș da jos chiloții și i-aș trage câteva palme — asta tot pentru ea. Dar și el crede că este amuzant… cei doi încep să râdă și ciocnesc un pahar în cinstea fazei în timp ce Peter roșește și face o față drăgălașă.

— De ce nu vă… sau mă rog cum oți numi voi ce faceți? îl întreabă Toots pe Henry. Du-l în dormitor… Alf nu se supără, dar eu aș vrea să văd, să am satisfacția că știu ce are el și eu nu am.

Peter își leagănă mâinile lungi pe lângă brațele scaunului. Reușește cumva să pară șocat… chestie care nu i-a mai ieșit lui Peter până acum. Henry se încruntă… probabil crede că Toots este crudă într-o oarecare măsură… dar pizdele astea pot fi mult mai crude decât atât. Dintr-odată Toots își ridică fusta și ne arată pizda. Când îndreaptă chestia aia spre tine e ca și cum cineva ar aprinde brusc o lumină puternică în fața ta. Aproape că i-o aruncă lui Henry pe față.

De ce, vrea ea să știe, ar fi ceva în neregulă cu chestia ei? Vede cumva viermi târându-se prin ea sau poate o fi căpătat o nuanță verzuie, sau poate pute? Dacă este mai puțin bună de băgat pula în ea decât gaura curului unui puști, atunci o să și-o mănânce… și dacă-i musai să fie o gaură rotundă, are și ea o gaură în cur!

Totuși, face o greșeală fluturându-și fofoloanca pe sub nasul lui Peter. Acesta se uită la ea, o miroase și-și bagă un deget lung înăuntru înainte ca Toots să observe ce se întâmplă. Henry crede că și asta e amuzant, dar când Peter prinde în brațe curul lui Toots și îi sărută pizda, Henry este la fel de surprins ca și fufa.

Toots își lasă repede fusta în jos și-i ordonă lui Peter drăgălașul să se identifice… pește sau păsărică. Ambele, îi răspund eu și ea începe să clatine dezaprobator din cap. Câtă depravare în oamenii pe care-i cunosc.

Henry vrea să se distreze. Este departe de casă și pentru prima dată în viața lui poate să facă tot ce îi trece prin cap. Așa că de ce să nu fie asta o noapte de pomină? Suntem cu toții prieteni aici, știm cum este lumea etc., etc.; începe să filosofeze pe tema asta. În final, se întoarce către Toots. Dacă-i de acord, nu-i va părea rău. Toots îi spune să-și bage banii în cur… pe de altă parte, nu avem niciun motiv să nu ne distrăm.

Nu-s prea sigur că vreau să-mi dau nădragii jos sub nasul lui Henry… cu toate că față de mine are o atitudine hetero. Trag

concluzia că este interesat numai de persoane ca Peter. Din punctul ăsta de vedere seamănă foarte mult cu Ernest, doar că Ernest are pata pusă și pe pizde.

Henry are de făcut o confesiune. De când o știe pe Toots s-a tot gândit cum arată ea în timp ce e futută… o, da, s-a gândit să i-o tragă, dar femeile pur și simplu nu-l mai excită, nu ca înainte! Dar i-ar plăcea să o vadă futându-se. Este destul de simplu să vezi ceva de felul ăsta… orice bordel din Paris are un show pentru voyeuriști… dar nu a văzut niciodată o fată drăguță, una pe care să o cunoască, făcând-o.

Căcat, nu am de gând să-l distrez pe bogătanul ăsta nenorocit! Dar am o erecție care pare atașată de mine și dacă nu o fut pe Toots, va trebui să ies mai târziu și să plătesc o curvă… când trece pe lângă mine, o apuc de mână și o așez pe genunchii mei. Îl cuibărește pe Pulliver între buci și își ridică fusta ca s-o pot pipăi.

Toots e la fel de pregătită să fie futută pe cât sunt eu pregătit să i-o trag… coapsele îi ard și sunt umede de la sucul care se scurge dintre ele. Cât despre pizda ei… de acolo pornește incendiul… când îi ating smochina, am senzația că sunt pe cale să-mi înmoi degetul într-o oală cu plumb topit. Își desface picioarele și camera se umple cu mirosul acela minunat de pizdă.

Iisuse, aș fute-o pe treptele Palatului de Justiție, în Place de la Concorde, în fața unei întregi gărzi militare! Îi împing picioarele în aer și îi scot pantofii… mi se rostogolește din poală și se întinde pe spate la picioarele mele în timp ce eu îi scot ciorapii. Peter se cacă pe el de excitare și entuziasm.

Toots se întinde pe canapea și se freacă în timp ce mă dezbrac… încearcă să-l convingă pe Peter să vină la ea și să-i sărute din nou pizda… dar nu mai are timp să-l convingă pentru că m-am urcat deja pe ea. Nici n-apucă să se prindă când îmi bag pula-n ea. Începe să se miște atât de puternic sub mine, încât mă aștept ca arcurile de la canapea să zboare în aer și să plutească prin cameră.

Peter stă așezat în poala lui Henry… are fermoarul deschis, iar Henry se joacă cu pula lui… Peter își bagă mâna în pantalonii lui

Henry și începe să i-o frece… locul ăsta începe să semene cu o casă de nebuni. Toots guiță ca un porc înjunghiat.

Da, guiță, pizdă împuțită! Ai un cuțit în burtă, pântecele îți este măcelărit, pizda ta îi simte tăișul.

Peter se dezbracă, și când Toots îl zărește stând în picioare gol, cu pula tare și erectă, începe să-l implore să se apropie de ea și să o lase să i-o atingă. Al naibii nenorocit mic ce este, joacă la două mâini, schimbă un sex după altul de parcă ar fi cameleon… se apropie și o lasă să se joace cu pula lui, să-i atingă coaiele și să-l ciupească de coapse. Apoi, când crede că a adus-o în punctul în care va fi de acord cu el, declară că vrea să-și bage pula în gura ei.

Toots nu spune nimic din ce te-ai aștepta să spună. Se uită la el cu o expresie pe față de parcă tocmai a auzit o idee minunată… îl lasă să-și frece coaiele de gura ei… și apoi le sărută. O pizdă ca ea să-i sărute coaiele unui afurisit ca ăsta! E de-ajuns să te facă să vrei s-o strângi de gât sau măcar s-o bați până-i bagi mințile-n cap. O fut de parcă aș vrea să-mi plantez de tot pula-n ea, dar la fel de bine ar putea avea o capră între picioare — ei tot i-ar plăcea… geme puțin în timp ce-i linge flocii lui Peter.

S-o facă sau să n-o facă? îl întreabă Toots pe Henry al ei. Este destul de șocat acum sau vrea s-o vadă făcând ceva care îi va aminti toată viața ce pizdă minunată ar fi putut lua el de nevastă? E o întrebare prostească… există un singur răspuns la întrebarea ei și toată lumea îl cunoaște… îl cuprinde pe Peter cu un braț pe după buci și el se apleacă peste canapea. Apoi ea îi apucă puța cu gura, îi trage pielea în sus și începe să i-o sugă.

Sunt mai treaz decât toți ceilalți din cameră, mai treaz chiar și decât Peter, acum când vinul începe să-și facă efectul asupra lui. Cu toate astea, podeaua începe să se miște încet în fața mea… Apoi mă lovește… ejaculez și am senzația că o străpung în întregime cu pula mea. Dar ea se ține… i-am inundat pântecele cu spermă, dar ea tot nu are orgasm. După ce termin, am un gust ciudat în gură, de parcă tocmai am mâncat o linguriță de sare. Mă ridic să-mi torn niște vin.

De data asta, Henry chiar este șocat. Sigur nu vrea să arunce o privire, după ce am futut-o? Oricine poate să vadă… uită-te doar între coapsele ei, la toată chestia aia care îi iese din pizdă… dar Henry nu-l cunoaște pe Peter. Dacă o pizdă e plină de spermă, atunci cu atât mai bine, este mai dulce la gust când i-o linge… O mușcă pe Toots de coapse, o gâdilă pe pântece cu limba lui roșie și lungă… apoi îi sărută piersica.

Henry își țocăie limba ca o babă… iar Peter pare că se distrează șocându-l… își bagă limba în pizda lui Toots și când o scoate de acolo din ea se preling picături de spermă… apoi hăpăie sucul care a mai rămas în ea. O curăță bine și dacă o mai fi vreun spermatozoid rătăcit, care să fi scăpat cu viață, probabil că se ascunde în vreun colț, ținându-se cu dinții de el.

Când Peter termină de lins la borcanul lui Toots, nu mai rămâne nimic, iar ea nu reușește să-l țină cu botu-năuntru. Își scoate pula din gura ei, o rostogolește cu un gest disprețuitor de parcă ar fi fost soră-sa, Tania, și începe să se joace cu ea. Iar Toots savurează fiecare minuțel.

Oh, dar tre' să-și fi pierdut mințile, gâfâie ea, să-l lase pe băiatul ăsta, abia un copilandru… pe muistul ăsta, de fapt, s-o posede așa. Dar capacitățile ei mintale nu par să o îngrijoreze prea tare. Îl lasă să-i sugă sfârcurile, s-o muște de pântece… să îi învețe pe dinafară fiecare centimetru de piele. Iar când Peter o întoarce pe burtă, o ridică de cur și se poziționează în spatele ei, Toots i se supune docilă.

Pulica aia mică și tare reușește să-i dea un fior. Posibil să nu fie la fel de satisfăcătoare ca o pulă de dimensiuni maxime, cum este ea obișnuită să servească, dar când se folosește ușa din spate, nu ai nevoie de un armăsar ca să-ți rezolve mâncărimea… Peter îi ia mâinile într-ale sale, i le întoarce la spate și i le așază pe cur, în timp ce ea zace cu bucile desfăcute, așteptându-l cuminte.

Toots nu-i un copil, ca Tania… are ditamai pizda între picioare, iar Peter are ceva de muncă la ea. Nu-i vine greu să-și bage cârnăciorul unde vrea el, iar ea posedă un cur absolut impetuos, care-l

înghite înainte să apuce să-l simtă că a intrat în ea. Peter se agață de țâțele ei ca o maimuțică și o călărește pe la spate.

Henry privește hipnotizat curul lui Peter, care bâțâie ritmat în sus și-n jos… îmi amintește de un motănel care stă la pândă, urmărind încordat o păsărică suculentă și inconștientă. Stă încremenit, cu un zâmbet larg întins pe toată fața… când mă întorc iar spre el, este deja pe pat, cu mâinile pe bucile lui Peter, vrăjindu-l la marele greu. Peter îi aruncă o privire și așteaptă… Așa că în secunda doi, Henry al lui Toots e în el, cu pula băgată până la rădăcină în curuleţul lui.

Toots se uită puțin împrejur, vede ce se întâmplă și se entuziasmează de nu-și mai încape în piele. Nu și-a imaginat în viața ei așa ceva! declară … oh, în ce mocirlă se bălăcește de când s-a întors din Italia! Peter îi spune să-și țină fleanca — dacă nu, se pișă-n găoaza ei… mă rog, trebuie să admirăm măcar aplombul puștiului.

Pulliver își iţește nasul în sus… Ai încredere în el… indiferent ce-ți dictează bunul-simț, dacă e vreo pizdă în apropiere, atunci el e gata să se bage. Toots îl zărește și se întinde după el… adu-l mai aproape, se milogește ea.

Nu există limite pentru o femeie atât de înnebunită după pulă cum e Toots… poți să-i îndeși pizda până la refuz, la fel și rectul, gura și urechile, poți să-i dai câte una în fiecare mână și câte o pereche care să-i gâdile degetele de la picioare… tot ar mai vrea una între țâțe sau care să i se frece de pântece. Aproape că-mi smulge pula din rădăcină când mi-o apucă să și-o bage-n gură… se ține de picioarele mele ca nu cumva să mă îndepărtez de ea din nou.

Iisuse, ce îngrămădeală! Peter chițăie că e pe cale să termine… Henry fute la o așa viteză, încât este clar că în curând o să-i explodeze și lui pula. Toots e prea ocupată să mi-o sugă, așa că ea nu scoate decât niște molfăituri zemoase și dezgustătoare. Ah, Parisul vesel![7] Probabil că la ceva de genul ăsta se referă cei care vorbesc despre o viață boemă…

7 În orig., *Gay Paree* — joc de cuvinte ce face referire la *Gay Parade* — Parada homosexualilor; în context, *paree* este pronunția alternativă (în engleză) a cuvântului Paris, care este mai apropiată de pronunția în franceză a aceluiași cuvânt.

Îi cuprind lui Toots capul cu mâinile, i-l ridic și mă uit în ochii ei. La dracu', e atât de amețită de excitație încât cred că nici nu mai știe cine sunt și unde se află… Dar știe totuși, că are o pulă-n gură… venele de pe gât și tâmple îi sunt umflate și zvâcnesc… O strâng puțin de țâțe și în momentul acela îi simt inima pulsând sub ele, ca o tobă.

Ah, ce curve destrăbălate sunt fetele astea drăguțe și amabile! Nu are nici măcar decența de a-și închide ochii atunci când termin și începe să înghită! Dar apoi termină și ea… și Peter… la dracu', întreaga lume are orgasm!

▼

Scrisorile Taniei nu sunt recomandate ca remediu pentru insomnie. Cred că Alexandra a ales un loc foarte îndepărtat unde să-și trimită copiii… pentru că, dacă există vreo pulă pe un perimetru de zece mile în jurul Taniei, atunci cu siguranță își va găsi drumul spre pizdulicea ei în cel mai scurt timp. Dar Tania se plânge de febră și frustrare. Peter și ea sunt amândoi supravegheați și ținuți separat, iar singura ei distracție este un cățeluș, pe care a început deja să-l corupă, chiar dacă mai are de așteptat până să se dezvolte:

— e ca un bebeluș, nu poate să se fută deloc. Habar n-are ce-i aia, iar când mă întind cu picioarele desfăcute și-l așez între ele, nu face decât să dea din coadă și să se rostogolească cu burta-n sus. Asta fiindcă are senzația că dacă stă cu burta în sus o să-i sug furtunașul! Deja îi place chestia asta, chiar dacă nu știe ce este. Nu-i așa că-i pervers să-ți povestesc cât sunt de neascultătoare? Da, Tania ta suge puțica unui cățeluș negru și drăgălaș, o puțică mică-mititică, poate cât degetul tău, doar că are o barbă și niște mustăți încă nedezvoltate, la capăt. Nu-i așa că-i amuzant să-ți imaginezi o pulă cu mustăți la capăt?…

Și-apoi adaugă: …

…câteodată, când mă joc cu el și îmi dau seama că e timpul să iasă afară, mă dezbrac și mă întind așa, goală, ținându-l pe

stomacul meu până când face pipi, uneori pe țâțele mele și câteodată pe picioare și pe micuța mea știi-tu-ce! A, și am descoperit cum să-l fac să mă lingă. Picur lapte pe mine, între picioare și la păsărică, și oh, ce limbă moale și lungă are! Sper că în curând nu va mai trebui să-mi picur lapte între picioare…

Apoi urmează detaliile obișnuite ale chestiilor la care visează toată ziua, vise în care se pare că joc un rol important. Și-apoi ceva ce mă surprinde:

… Dar numai Mama o să fie de vină când se va întoarce și mă va găsi fututã de țapi și porci! S-o fi auzit ce gargară avea în ea când m-a adus aici! Și toată schema aia a ei cu biserica! Știu foarte bine că face chestii superdubioase cu tipul ăla, părintele Charenton! Am mai auzit de chestii de genul ăsta, să nu-și închipuie că sunt complet idioată și nu știu nimic…

Deci Tania știe despre toată povestea asta! Ba știe chiar și numele tipului! E un mister de unde își obține informațiile…

Ernest mi-a făcut un mare serviciu. Poate chiar mi-a salvat viața, fără să vrea. Și eu, în general, am numai gânduri bune despre viața mea…

Pe la zece seara, apare la ușa mea… cu o mânecă pătată de sânge. Haina îi este tăiată destul de rău, dar el nu este decât puțin zgâriat. Cineva așteptase ascuns pe scara blocului și încercase să-i ia gâtul cu un cuțit. Din fericire, Ernest era la fel de beat ca de obicei și a reușit să se împiedice la momentul oportun, chiar în secunda în care lama cădea asupra lui.

Udăm rana cu whiskey… nu poți avea încredere în spanioloii ăștia să folosească un cuțit curat; uneori, merg până acolo încât freacă lama cu usturoi pentru ca rana să se infecteze mai repede. Apoi îl pansez cu o batistă curată și Ernest arată ca nou. Știe că am fost urmărit din noapte aceea, de când cu Rosita, așa că nu-și face probleme — știe că lama de cuțit nu-i era destinată lui… tot ce

trebuie să facă pentru a fi în siguranță este să se țină departe de situații în care ar putea fi confundat cu mine.

Dar eu… ce Dumnezeu o să mă fac? Nu mă mut iar nici de-al dracu'! În plus, ar fi floare la ureche pentru cineva cu capsa pusă pe mine să mă găsească, oriunde m-aș duce…

Ca să punem punct poveștii, plec cu Ernest să ne îmbătăm. Ernest îmi spune o poveste lungă și nu foarte coerentă despre un inventator pe care l-a întâlnit și despre care crede că-l va lăsa să i-o tragă nevesti-sii și poate chiar fiică-sii. Tot restul nopții Ernest încearcă să mă convingă să mergem la bomba spaniolă ca să servim un show de show, cum îi zice el, cu pizda aia de Rosita. O să distrugem locul de la un cap la altul, zice Ernest. Și asta în timp ce el, Ernest, e atât de beat încât nu poate nici măcar să mototolească un ziar…

Alexandra este în mod sigur și fără absolut nici cea mai mică îndoială posedată. Sau cel puțin asta îmi spune ea. Duhovnicul ei e cam speriat în perioada asta… Bănuiesc că este destul de aiurea ca o convertire să se întoarcă împotriva ta. Pentru că, mă rog, nu poate să-i spună că-și imaginează toate chestiile astea, că poate ar trebui să vadă un psihanalist; din moment ce a intrat în horă cu forțele răului, trebuie să joace și el până la capăt. Asta-i una din regulile misticismului… trebuie să admiți că există și reversul monedei, iar dacă Alexandra susține că dracu' în persoană o vizitează în fiecare după-amiază pentru a servi împreună ceaiul, atunci duhovnicul ei va fi obligat să înghită întreaga poveste.

Mașinăria care pune în mișcare chestia asta este teribil de complicată. În plus, tot ce îndrugă Alexandra despre religia protestantă n-are niciun pic de sare și este complet lipsit de imaginație. Vorbește despre miracole și apariții de parcă ar fi avut loc acum câteva zile și, dacă aș citi ziarele, aș afla că toate paginile sunt pline cu așa ceva… pentru ca apoi să aflu că toată gargara pe care am ascultat-o se referă la o grămadă de chestii care s-au petrecut prin secolul cincisprezece…

O întreb care-i faza cu preotul ăsta, Charenton? Mai face miracole? Alexandra este înmărmurită… deci Tania a avut dreptate în

ceea ce o privește pe madamă… și după câte-mi dau eu seama, a avut dreptate și în ceea ce privește reputația tipului. Alexandra vrea să știe cum am aflat despre el. Pun totul pe seama demonilor ei.

— Este un om extrem de înzestrat, îmi spune ea. Și adevărul e că în timpul slujbelor pe care le ține se petrec lucruri care ar putea fi considerate miracole.

— Cum ar fi insuflarea stării de incub?

Ei bine, da, Alexandra recunoaște că l-a văzut de câteva ori și… poate spune cu certitudine că el a dobândit această capacitate. Ea nu trebuie decât să se gândească la tipul cu care ar vrea să și-o tragă, asta chiar înainte să adoarmă, și imediat după ce ochii i se închid, tipul respectiv apare lângă ea. Și nu este vorba de vreun vis, se grăbește ea să mă asigure! A avut vise erotice toată viața și nu se compară nici pe departe cu aceste vizite nocturne de care s-a bucurat în ultima vreme.

Nu-i chip să o contrazici… O întreb ce a trebuit să facă pentru a obține acest dar. Este destul de vagă în explicație. Ei bine, da, când o întreb pe față, recunoaște că s-a culcat cu preotul Charenton… dar face parte din proces. O întreb în glumă dacă a făcut vreun pact cu diavolul… dar ea mă ia în serios! Nu, nu a fost necesar să facă un pact — doar a participat la câteva ceremonii.

Dar care-i faza cu creaturile care vin și împart cu ea patul? o chestionez eu mai departe. Sunt demoni, au cumva însușiri speciale? Cu siguranță că Satan își răsplătește supușii cu niște mașinării de regulat speciale, nu?

— Sunt pur și simplu bărbați… ca și tine. Da, te-am chemat și pe tine în patul meu, dragule! Oh, dar cât de minunat… ce futaiuri extraordinare le ies!

Mă privește cu atenție, de parcă ar vrea să-și dea seama dacă înghit sau nu porcăriile pe care mi le toarnă.

— Bineînțeles, tu nu știi nimic din toatea astea…

Demonii adevărați, îmi mărturisește ea, sunt mult mai distractivi… dar și mult mai periculoși. Iau forma unor bărbați… unor

bărbați frumoși — povestește ea… dar pulile lor sunt absolut remarcabile… Puli care se schimbă, având uneori două sau chiar trei brațe. Există dovezi palpabile… există dovezi palpabile pentru toate aceste lucruri minunate despre care povestește Alexandra.

Formula obișnuită este aceea a unei puli formate din cel puțin două părți, dintre care prima bucată este îndeajuns de lungă încât să ajungă la gura femeii, în timp ce a doua bucată este înfiptă în pizda acesteia. Atunci când este prezentă cea de a treia bucată, aceasta se vâră în rectul femeii, unde, datorită capacității de a-și schimba forma și mărimea, se mișcă asemenea unui țipar, străpungând intestinele, până când vârful ajunge prin gura femeii, și astfel întâlnind cealaltă bucată de pulă.

Însă tot după spusele Alexandrei, odată invocați, tipii ăștia și-o cam iau în cap și este destul de greu să îi controlezi. Au fost cazuri în care aceste minunate creaturi au călărit femeile zile întregi… numai cu incantații, rugăciuni și magie neagră au reușit să scape de ei. Oricum, ideea e că nu trebuie să te arăți prea prietenos cu ființele astea…

— Presupun că acest Charenton celebrează Liturghia Neagră, nu? o descos eu mai departe.

— Da. Of, de fapt cred că pot să-ți spun adevărul… pentru ca incubii să poată fi invocați am… fost obligată să mă ofer drept altar.

Ah! Alexandra a mai zis ea ceva despre altar înainte. O femeie goală, bineînțeles… uneori întinsă pe burtă, astfel încât bucile să-i poată fi folosite; dar, de cele mai multe ori, este întinsă pe spate… Mi-ar plăcea să văd ceva de genul ăsta…

Îi spun Alexandrei că vreau să vin la spectacol. Ea pare să se îndoiască de ideea mea… adică nu e o chestie care se săvârșește pentru ochii curioșilor, ca un spectacol de bordel. Numai catolicii foarte buni sau cei foarte răi pot fi martori la așa ceva. O să vorbească totuși cu preotul Charenton. S-ar putea să-l atragă blasfemia de a avea un necredincios prezent la liturghie…

Chiar înainte să plece, îi spun în treacăt că ar putea să îmi facă o mică favoare… Îi povestesc despre Rosita și despre ce a pățit

Ernest. În fine, ideea e că aș fi recunoscător dacă ar putea să facă o vrajă mică, să mă scape de belea.

— Pe bune, chiar aș aprecia dacă-ai putea să aranjezi cumva să se arunce în Sena! continui eu.

Alexandra zâmbește… este posibil să se întâmple chiar așa cum am sugerat eu, îmi spune…

Pleacă fără să facă nici cea mai mică mișcare sau aluzie care să-mi sugereze că ar pofti la un futai. Cred că prietenii ei imaginari au mare grijă de ea zilele astea…

La birou, dau peste un anunț care aproape că mă face să mă cac pe mine când îl citesc. Rosita D'Oro etc., etc., o dansatoare de cabaret, s-a sinucis. Cei apropiați au observat că în ultimele zile se purta cam ciudat, iar noaptea trecută, la sfârșitul spectacolului pe care l-a susținut (mai mult ca sigur e vorba de numărul de flamenco din camera de la etaj), a luat-o la fugă pe stradă și a dispărut. (Cum Dumnezeu poate o femeie goală să DISPARĂ?) Câteva ore mai târziu, corpul i-a fost descoperit plutind în Sena!

Este tulburător… nu că aș crede în magia făcută de Alexandra, ci fiindcă am prezis totul cu atâta exactitate. Dumnezeule, nu am vrut ca fata să se sinucidă și, fiindcă am vorbit despre moartea ei, iar ea a făcut pasul ăsta, mă simt responsabil de toată povestea.

După o vreme, încep să privesc altfel lucrurile. Nu terminase cu mine… în fiecare zi, cât timp ea era în viață, aveam șanse mari să dau ortu' popii. E o mare ușurare să știi că nu mai trebuie să-ți faci griji și să nu te mai aștepți tot timpul la un cuțit între omoplați…

▼

Intră Ernest ducând sub braț un obiect despre care mă asigură că ar fi o frumoasă piesă de ceramică din secolul al doisprezecelea… un obiect antic pe care l-a luat pe nimic. Întotdeauna Ernest achiziționează chestii extrem de valoroase pe nimic… și majoritatea arată ca acest obiect pe care-l are acum. Arată ca un

bideu, nici mai mult, nici mai puțin, dar Ernest îl protejează atent, băgându-l sub masă, în timp ce îmi povestește despre inventatorul de care pomenise cu câteva nopți în urmă…

— Alf, pe bune, stăteam toți la masă și nu m-am mai putut abține… dacă ai vedea-o, m-ai înțelege. Am început s-o pipăi pe sub masă, chiar acolo, în timp ce țicnitul de bărbatu-său tăia carnea și tot restul! Căcat, știi cum decurg lucrurile la faze de genul ăsta… în doi timp și trei mișcări, mi-a scos pula afară și-a început să mi-o frece de zor. Ei, și eram fix în poziția asta când nenorocitul a trebuit să-și scape șervetul jos!

— Păi și v-a prins? Ce-a făcut? îl întreb eu.

— Păi, tocmai asta-i faza tare, Alf… n-a făcut nimic! Iar nevastă-sa… nici nu s-a sinchisit să-și ia mâna de pe pula mea. A continuat să mi-o frece în timp ce el trăgea cu ochiul la noi pe sub masă! Apoi ghici ce face tipu'… se apucă să vorbească despre cum interferează excitația sexuală cu digestia! Pe cuvânt de onoare, Alf, nu-ți vând baliverne. Pur și simplu, n-am putut să stau acolo și să-l ascult, în timp ce nevastă-sa se juca cu mine… așa că am oprit-o. Apoi, după ce am terminat cina, tipul m-a întrebat dacă am de gând să rămân toată noaptea. Alf, pe bune, tipul e complet dus cu sorcova.

— Păi, și-ai rămas?

— Am rămas pe dracu'! Ce soi de futai ar mai fi fost și ăla? La naiba, dacă e să fuți nevasta omului, nu vrei să ți-o ofere el așa, pe tavă, ca pe un trabuc după cină… la o adică, tu ești ăla care arată ca un fraier și nu el, cum ar trebui să fie… Poate că pân' la urmă nenorocitul ăla nu-i chiar atât de prost pe cât pare…

În timp ce Ernest continuă să vorbească, apare poștașul. Un bilet de la Alexandra… a aranjat cu individul ăla, Charenton. Am să o însoțesc la Liturghia Neagră pe care o celebrează el.

Alexandra mă cheamă la ea în mașină. Am așteptat-o. Am primit ieri un bilet care mă informa că scumpul ei părinte Charenton urmează să țină Liturghia în seara asta… locul nu era specificat. Din moment ce nu mi-a dat o oră de întâlnire, am început s-o aștept cam

după ora opt. Acum e în jur de zece și jumătate și, în sfârșit, se aude țârâitul soneriei, care mă face să tresar.

Alexandra este mai agitată decât a fost la ultimele noastre întâlniri. După ce urc în mașină, mă întreabă dacă mă deranjează să conducă ea în continuare. Are vocea pițigăiată, ca o școlăriță care și-a dat o întâlnire în mașina tatălui său și care ar fi mai puțin neliniștită dacă ar conduce ea. În plus, știe unde mergem, un detaliu pe care se pare că nu vrea să-l împărtășească și cu mine.

Habar n-am cum au tratat-o spiridușii în ultima vreme, cert e că Alexandra e foarte dornică s-o pipăi în timp ce conduce. Râde când o întreb de fantomele ei… îmi amintește de preoții ăia enervanți pe care îi întâlnești uneori… Genul care coboară de pe piedestal și-ncep să fie tovarăși cu tine și apoi vorbiți vrute și nevrute. Din atitudinea pe care o afișează, Alexandra este gata să se amuze puțin pe tema religiozității sale — ca oricare altul în situația ei, de altfel.

Cică ar fi intrat în corpul unor tipe pe care le știe și s-a desfătat alături de ele. Își ia ochii de la drum și se uită la mine, zâmbindu-mi. A avut o seară excelentă la cheful dat de Anna, îmi mărturisește ea.

Nu știu cum Dumnezeu a putut să afle despre asta. Nu înghit nimic din ce îmi spune, dar nici Ernest, nici Arthur și nici Sid nu ar fi vorbit cu ea despre asta. Și dacă Anna a vorbit, atunci e o curvă fără pereche, mai rea decât o credeam.

Strada șerpuiește la nesfârșit înaintea mea și, ca să nu mă plictisesc, îi ridic fusta Alexandrei peste coapse și încep să mă joc cu ea. Nu pare s-o deranjeze faptul că o mângâi între picioare… nu-i distrage atenția de la condus. Nu poartă nimic pe sub fustă și când ajung să-mi bag degetele în savarina ei, are coapsele deja umede.

Stâlpii de iluminat de pe marginea drumului încep să se rărească, iar drumul e mai prost când ne apropiem de parapetele lui. Mă gândesc că cel puțin apropierea de altar se desfășoară în bune condiții… aș fi fost chiar dezamăgit dacă toată povestea asta ar fi avut loc în mijlocul orașului, pe mai știu eu ce stradă superaglomerată. În timp ce mașina înaintează în beznă, încerc să storc

de la Alexandra câteva cuvinte care să mă ajute să-mi fac o idee despre ce mă așteaptă. Dar ea e mută ca un pește. Tot ce reușesc să scot de la ea este că voi afla totul în câteva ore…

Cotim brusc pe o stradă laterală, într-un fel de alee, care dă într-o cărare. Mașina se oprește lângă un zid uriaș. În timp ce ne dăm jos, observ că nu există nici țipenie de om în jur. Mărșăluiesc în urma Alexandrei, cu mâna sub fusta ei, lipită de bucile ei goale; sunt condus printr-o poartă grea de lemn, ascunsă în zid. Ne strecurăm de-a lungul unei poteci destul de proaste și ajungem la o clădire mică făcută din piatră. Intrăm și îmi dau seama că ne aflăm într-un fel de pasaj sau hol slab luminat. În timp ce o urmez pe Alexandra pe lângă vestibule și camere mirosind a amoniac, ea îmi explică în șoaptă:

— Locul ăsta a fost pe vremuri capela unei mănăstiri ursuline[8]. Apoi, până acum câțiva ani, a fost folosit drept grajd de către un fermier…

Intrăm într-o încăpere ceva mai largă, dar la fel de prost luminată, și Alexandra îmi alungă mâna de pe bucile ei. În cameră se află câțiva oameni, care stau așezați și discută în șoaptă. Din câte îmi dau seama la prima vedere, grupul sintetizează gloata clasică de fanatici, singura diferență fiind aceea că pizdele par mai futabile, iar poponarii sunt mai ușor de identificat. Evident, nu au loc niciun fel de prezentări… Alexandra mă parchează pe o canapea și se cară. Încerc să intru-n vorbă cu o pizdă așezată în apropierea mea, foarte drăguță, cu o atitudine foarte sobră, dar pare pierdută în meditație și nu dă niciun semn că m-ar auzi… păcat, că e o bucățică numai bună de pulă. Când unul dintre poponari vine la mine și încearcă să mă agațe, îi aplic același tratament pe care l-am învățat de la pizda meditativă… se pare că e o chestie obișnuită, pentru că tipul mă lasă în pace imediat.

După câteva minute, se întoarce și Alexandra. Lumina este atât de slabă, încât nu observ roșeața din obrajii ei, dar când o ating, descopăr că fața îi arde. Respiră repede și ochii îi strălucesc.

---

8 Ordinul ursulin — ordin călugăresc catolic, care se consacră educației fetelor și îngrijirii bolnavilor.

— Am fost să discut cu preotul, îmi explică ea.

Pizda de lângă noi îi aruncă o privire ca un pumnal.

Locul este îmbibat cu o putoare care m-a sufocat de la intrare. Beţişoarele parfumate scot valuri groase de fum. O întreb pe Alexandra ce-i asta.

— Mir, datură[9], măselariţă şi mătrăgună! îmi răspunde ea, trăgând aer în piept de parcă i-ar plăcea putoarea care pluteşte în aer.

În acelaşi moment se aude un şşt! prin toată încăperea şi câţiva inşi îngenunchează în faţa scaunelor pe care au stat. Îşi face apariţia preotul, precedat de doi băieţei grăsulii, servitori la altar. Poartă veşmântul preoţesc tradiţional, cu diverse adăugiri şi modificări. Pe cap poartă o bonetă purpurie, din care iese o pereche de coarne îmbrăcate în catifea. Îşi plimbă privirea prin încăpere şi ochii i se opresc asupra mea. Înclină puţin din cap şi apoi se întoarce solemn. Apoi, fără să mai piardă timpul, se lasă în genunchi în faţa altarului, după care urcă treptele şi începe slujba. Băieţii care-l asistă la altar încep să tămâiască în tăcere, împărţind vase din aramă pline cu rahat d-ăla care fumegă de-ţi cade părul din nas.

Ceremonia de sacrificiu continuă… majoritatea femeilor stau ghemuite asupra vaselor de aramă din care iese fum, inspirând împuţiciunea care iese din ele… Preotul se lasă într-un genunchi şi începe să mormăie în latină… fără să scoată vreun sunet, o femeie începe să-şi sfâşie rochia de pe ea… deodată, se repede în sus, pe treptele altarului, înşfacă două lumânări negre din suporturile lor şi se aruncă pe altar goală. Zace aşa, scâncind ca un câine, cu câte o lumânare înfiptă în fiecare mână, în timp ce încheieturile mâinilor îi sunt brăzdate de ceara fierbinte care se scurge şi-i picură pe pielea albă. Preotul Charenton îşi aşază mâinile pe pântecele femeii şi apoi şi le plimbă pe deasupra ei.

Unul dintre băieţii de altar aduce un cocoş negru ca smoala şi i-l întinde preotului, împreună cu un cuţit… Tipul ridică pasărea sus, deasupra capului, şi-i taie gâtul. Îl ţine apoi câteva momente deasupra femeii, până când sângele ţâşneşte pe ţâţele ei care se

9 Gen de plante din familia solanacee, foarte toxice, care cresc pe trunchiul copacilor.

mișcă sacadat în jos și-n sus, apoi i se scurge pe stomac, de unde se împrăștie în toate direcțiile, formând pete purpurii. Sângele se adună pe pântecele femeii, apoi îi alunecă în cuibul de floci și, mai jos, în pizdă… În timp ce cocoșul decapitat cade pe podea, preotul se repede între picioarele desfăcute ale femeii și începe să-i sugă sângele din găurică…

Începe apoi o rugăciune prelungă, perversă și plină de pasiune, închinată forțelor răului. Și indiferent ce părere ai avea despre menirea ei sau șansele de succes pe care le are, trebuie să admiri talentul lingvistic de care preotul dă dovadă în incantația lui… Mă trezesc că încep să aplaud… este cea mai mișto rugăciune pe care am auzit-o vreodată, chiar dacă nu pot spune cu mâna pe inimă că sunt de acord cu tot ce spune preotul aici… Se sfârșește și băieții de altar scutură din clopoței…

Este un semnal în urma căruia întreaga încăpere se transformă într-o casă de nebuni. Credincioșii încep să se dezbrace între ei sau de unii singuri… din rândurile lor se ridică un val de gemete, șoapte și tânguiri de extaz. Preotul își ridică roba și descopăr că nu poartă nimic pe dedesubt… își leagă poalele cu un cordon; femeia de pe altar se-ntinde să-i înșface pula… Dar înainte ca ea să apuce să i-o atingă, preotul îi trage spre el pe cei doi băieți de altar, iar cei doi puțoi drăgălași cad în genunchi și încep să se joace cu el și între ei. Îi sărută coaiele și-l lasă să-și bage pula-n gurile lor, în timp ce femeia de pe altar scapă din mâini lumânările și urlă ceva ininteligibil. Dintr-odată realizez că unul dintre copii este o fetiță, și nu un heruvim, cum am crezut la început…

Alexandra a luat-o razna cot la cot cu restul congregației. Își ține poalele rochiei ridicate și își arată fofoloanca, îndreptând-o către mine și către oricine pare interesat să o vadă; cu mâna rămasă liberă îmi desface șlițul. O împing de lângă mine și altcineva o înșfacă. În timp ce tipul o pipăie, Alexandra îi ia pula în mână și începe să se joace cu ea.

În timpul ăsta, preotul se pregătește pentru împărtășanie. Se pișă într-un vas plin cu vin sfințit, apoi direct în gura unuia dintre băieții

de altar, care pe urmă scuipă urina în vas. Murmură câteva cuvinte, apoi ia un pișcot de pe tavă și îl înmoaie în sucul ce se scurge din pizda femeii de pe altar… după care îl aruncă în mijlocul mulțimii dezlănțuite, care începe să viermuiască în jurul locului unde cade cuminecătura… conținutul dezgustător din vas este împărțit în mod egal în cupe mici de argint. Și câteva târfe din grup chiar dau pe gât porcăria aia! Majoritatea însă aruncă lichidul spre altar, după o scurtă ceremonie în care ating cupa de buze sau de pizdă.

Preotul Charenton îi ia acum în brațe pe cei doi asistenți și îi așază pe rând de-a lungul pântecelui femeii întinse pe altar. Apoi, în timp ce urlă și scheaună, cei doi reușesc să bage pula preotului în rect… După asta, preotul mai întinge câteva cuminecături în sosul din pizda femeii și le aruncă în mulțime…

O femeie însoțită de o puștoiacă se apropie de altar. După ce îi sărută, pe rând, pula preotului, cele două se aruncă asupra femeii întinse, mobilizându-i capul între coapsele lor… zăresc o secundă cum limba îi iese din gură și-apoi începe să le sugă pe cele două pizde… Se mai duc câteva acolo, rând pe rând, apoi câțiva bărbați… Preotul începe s-o fută în timp ce femeile își perindă pizdele prin gura ei.

O imensă reprezentare a lui Satan, lucrată în lemn, este coborâtă pe un scripete. Fiecare detaliu este la locul lui; are o pulă imensă — dar făcută strategic, nu anormal de mare — și o pereche de coaie enorme. Femeile se adună ciorchine în jurul statuii, aruncându-se înaintea sa, pentru a-i săruta pula roșiatică… Urcându-se peste trupurile celorlalte muieri, una dintre pizde se agață de statuie cu mâinile și picioarele… își stâlcește gaura de pula imensă și-apoi începe să o fută până când se prăbușește peste celelalte, în plin orgasm… O altă tipă o ia în gură… două pizde se joacă cu o a treia și cu un tip aflat în spatele chestiei de lemn…

Deodată simt ceva moale și păros lipindu-se de mâna mea. Niște brațe mi se încolăcesc pe după gât, în timp ce o puștoaică îmi șoptește ceva la ureche și-mi bagă mâna în pantaloni… Vrea s-o fut, îmi spune ea, și-și freacă iar pizda goală de mâna mea… Și mai are și

o prietenă, una mică, foarte drăguță, care-ar vrea și ea să fie futută. Are savarina deja zemoasă, iar când vorbește, se simte în respirația ei mirosul dulce de pizdă. O împing pe spate și ea se lasă-n fund, zâmbind ademenitor către mine… dar este luată pe sus de un tip care duce sub braț o altă fetișcană… puștoaica mea îi înșfacă pula și-ncepe să se bată pe ea cu cealaltă tipă…

Într-un colț, văd o fată de vreo șaișpe ani, ținută de două femei mai în vârstă, în timp ce un grup de bărbați o poștesc. Ea țipă și zgârie — dar una dintre femeile care o țin este cu siguranță mama ei… deci, bănuiesc că e OK. Îi privesc cum o fut toți, unul după altul, până când fata se lasă moale pe o coapsă. Este clar că a leșinat, dar tipii nu se opresc, i-o trag în continuare…

Printre femei, sunt câteva care-s lăsate-n voia lor, suspinând și zvârcolindu-se pe jos. Corpurile lor iau toate pozițiile posibile în care o femeie poate fi futută; o văd pe una terminând cu atâta violență, încât rămâne apoi câteva minute bune întinsă pe podea, prea slăbită de puteri ca să se mai poată mișca. E clar că se imaginează călărite de incubi, iar plăcerile pe care le resimt sunt atât de convingătoare, încât mă ia cu fiori numai când le privesc.

Părintele Charenton a terminat cu femeia care s-a oferit drept altar. Aceasta este ridicată pe brațe, iar pântecele și sânii acoperiți de sânge îi sunt linși până nu mai rămâne pe ei nicio pată. Apoi, este purtată până la statuie și, asemenea unui berbec, este înfiptă cu fundul înainte în lemnul idolului. Puloiul roșiatic îi străpunge pizda, apoi găoaza curului. Astfel, vreo șase bărbați și femei i-o trag folosindu-se de statuie…

Dar altceva îmi atrage atenția… Una dintre muieri se revoltă și-ncepe să ocărască întreaga șleahtă, urlând rugăciuni și invocând puterea cerească să-l trăsnească pe preot. Este luată imediat în primire, mâinile îi sunt imobilizate și apoi este dusă chiar ea pe altar, unde continuă să urle ca din gură de șarpe… Urlă pe parcursul unui futai… pe parcursul celui de-al doilea și al treilea… Apoi vocea îi devine din ce în ce mai slabă… se potolește… câteva minute mai

târziu, se lasă-n genunchi și-ncepe să lingă la găoaza unei femei, care, la rândul ei, linge pizda alteia…

Începe să mi se învârtă capul. Zgomotul îmi sparge timpanele și fumul gros din încăpere începe să mă înăbușe. Dar nebunia continuă… Aproape de picioarele mele, doi tipi se luptă cu o tipă tânără și blondă. Unul dintre ei reușește într-un final să-și bage pula în curul ei… apoi celălalt își înfige ciocanul în pizdă! Și, în timp ce i-o trag amândoi așa, ea ronțăie și suge la o pulă roșie din cauciuc…

Pe altar, o femeie în jur de treizeci de ani descoperă trupul neînsuflețit al cocoșului. Împinge cu degetele pielea care atârnă liber de-a lungul gâtlejului însângerat al păsării, lăsând să se vadă carnea crudă, din care ies oase. Apucă gâtlejul de parcă ar ține în mâini o puță, mișcând în sus și-n jos pielea acoperită de pene… apoi îl bagă brusc în gură și-ncepe să-l sugă până când buzele îi sunt mânjite de sânge…

O fată care se mișcă de parcă ar fi drogată se clatină pe treptele altarului. Rochia i-a fost scoasă, dar mai are încă lenjeria de corp, ciorapii și pantofii rămași intacți. Se aruncă la picioarele părintelui Charenton și își sfâșie sutienul de pe țâțe, își rupe în bucăți chiloții, apoi începe să-i lingă coapsele și-i cuprinde pula cu buzele. Câteva secunde mai târziu, o văd întinsă alături de o femeie care o pipăie și-i desface coapsele…

În tot acest timp, n-am văzut-o deloc pe Alexandra. O caut cu privirea și reușesc în sfârșit să o găsesc. Stă în picioare lângă un zid, în pielea goală, dar fără nimeni în apropiere. Ochii îi lucesc în lumina tremurătoare a lumânărilor… Expresia de pe fața ei este una de o plăcere aproape diavolească. Țâțele i se umflă de fiecare dată când respiră, sfârcurile sunt întărite și închise la culoare.

Îi găsesc hainele pe unde și le-a aruncat și o-mping într-o parte. La început nici nu mă recunoaște, dar pe măsură ce continui să strig la ea, începe să-și revină; tresare și încearcă să se agațe cu brațele de gâtul meu.

— Vreau pulă! geme ea. Vreau să mă fuți…

Am așa un puloi că nu pot să merg fără să șchiopătez. Dar n-am de gând s-o fut în locul ăla. Și, fiindcă nu dă semne c-ar vrea să se îmbrace și nici nu are de gând să-și ducă hainele singură, le fac grămadă și le bag sub braț; apoi o-nșfac de o mână și o târăsc după mine. Nu vrea să vină… mă zgârie și mă mușcă de mână, dă din picioare și urlă după ajutor.

E așa un haos acolo… așa o amestecătură de vaiete și țipete de ajutor, încât nu înțeleg cum ar putea cineva să o audă pe Alexandra. Dar cumva părintele Charenton ne zărește. Coboară în grabă treptele altarului, împiedicându-se în robă. Se apropie de noi cu ochii scăpărând de furie, făcându-și drum printre oameni, îmbrâncindu-i în stânga și-n dreapta. Dar credincioșii lui îi taie calea… femeile se agață de genunchii lui, îl trag de haine, se aruncă în brațele lui. Reușim cumva să ajungem la ușă și nu știu cum izbutesc să găsesc drumul înapoi, pe holuri.

Imediat ce ieșim afară, ceva în Alexandra pare că se prăbușește. Se împleticește în urma mea, în timp ce eu o trag după mine prin grădină, înapoi spre zid. Se poticnește și îmi dă drumul la mână; se ridică în genunchi pe iarba umedă și, înălțându-și brațele spre mine, începe să mă implore.

— Alf! plânge ea. Alf! Vreau acasă!

Cartea 3

Ruta del Futa

Norocul lui Arthur este absolut fantastic. Mai ales când îl vezi în acțiune… când chestiile astea extraordinare se petrec chiar sub privirile tale, atunci nu rămâne niciun detaliu pe care să-l pui pe seama imaginației lui, cum s-ar întâmpla în cazul în care ai auzi doar despre ele. A merge la o plimbare cu Arthur e ca și când ți-ai cumpăra un bilet spre tărâmul elfilor, și dacă se întâmplă să dai peste o colonie de oameni așezată sub pălăria unei ciuperci, n-ar trebui să te mire. Nici măcar Arthur nu reușește să se obișnuiască, după atâta timp, cu el însuși… este la fel de șocat ca oricare altă persoană care asistă la situațiile absolut imposibile în care ajunge el. Atunci când își povestește aventurile, Arthur nu are niciodată aerul unui om care se consideră un tip amuzant, cu o viață pe măsură — în timp ce tu, amărâtule, n-ai avut parte de nicio aventură la viața ta —, ci povestește mai degrabă cu uimirea unui magician care, într-o bună zi, descoperă că iluziile pe care le face încep să funcționeze fără șmecheriile la care trebuie să recurgă de obicei. Este la fel de consternat ca toți ceilalți, ba mai mult, încearcă să-și facă aventurile mai credibile, așa că

mai trunchiază din adevăr. Dar dacă îl cunoşti pe Arthur, te prinzi imediat că ceea ce sună a minciună este de fapt doar o bucăţică din ceva ce pare desprins din poveştile fraţilor Grimm.

Bine, sunt şi dăţi când nici Ernest nu se lasă mai prejos. Spre exemplu, a fost o perioadă când Ernest a avut la dispoziţie pizda unei indience din America de Nord, una get-beget… Se afla la Paris pentru a-i învăţa pe studenţii de la Academia de Design să deseneze svastice… vechea pulă de cal, atât de primitivă; iar Ernest povesteşte că majoritatea modelelor de design pe care le inventa ea veneau direct din reclamele de la Métro. Am uitat unde a întâlnit-o Ernest, dar ştiu că o vreme s-a jucat de-a Marele Şef Pulă Ridicată şi se jură că într-o noapte s-a îmbătat şi i-a scalpat pizda cu un brici de bărbierit. Bună coarda, tot după spusele lui, dar necazul a fost că Ernest nu putea să uite faptul că era indiancă, iar Ernest se trage dintr-un stat unde singurul indian bun e unul mort sau unul care cumpără un dric Buick în fiecare an. Se temea că într-o noapte îl va scalpa şi-i va lua maul de tot, aşa că până la urmă i-a dat papucii.

Dar căcat, toată lumea ştie că indienii există şi dacă e vreun loc pe lumea asta unde să găseşti asemenea specimene, atunci Parisul este acel loc. Dar zâna bună a lui Arthur nu l-ar face să-şi piardă timpul cu ceva atât de normal… dacă Arthur ar avea o aventură cu o indiancă, mai mult ca sigur că ar fi una cu două găuri sau ceva la fel de ezoteric.

Eu şi cu Arthur ne plimbăm pe rue de l'Estrapade, admirând colecţia de pizde a după-amiezii şi-ncepând să simţim cum fierbe-n noi lichiorul vieţii, colcăind în cârnăciorii îndesaţi bine în nădragii noştri. Soarele străluceşte… este o după-amiază ca oricare alta şi nimic din atitudinea lui Arthur nu prevesteşte vreun episod din zona crepusculară. Când deodată ne trezim cu o poşetă, zăcând pe jos chiar în faţa noastră. Oamenii trec pe lângă ea, păşesc peste ea, aproape se-mpiedică de respectivul obiect, dar nimeni nu pare să-l vadă. Arthur o ridică şi ne aşezăm amândoi pe bordura trotuarului, pentru a scotoci mai bine în ea.

Nu găsim bani. Soarta nu-l ispitește niciodată pe Arthur. Nu trebuie să se hotărască dacă să fie un băiat bun și onest, pentru a fi răsplătit de zâna cea bună. Nu-i niciun chior în poșetă, așa că nu se pune problema să o golim și să o aruncăm în primul coș de gunoi care ne iese-n cale. E clar din prima că cel mai bine e să returnăm poșeta, în cazul în care se dovedește că posesoarea merită efortul.

Batiste, agrafe de prins părul, niște ojă pentru unghii, o oglindă, un dosar, niște pastile pentru crampele femeiești, alte pastile pentru lipsa acelorași crampe, o fotografie, vreo două scrisori, o cutie de chibrituri… pe scurt, una dintre cele mai plictisitoare grămezi de nimicuri pe care le-am văzut vreodată în viața mea. Sunt dezamăgit, iar Arthur nu pare nici el mai entuziasmat. Speram să ne alegem și noi măcar cu un rând, două de băutură din toată povestea asta.

Ne apucăm să citim scrisorile. Sunt mult prea nașpa ca să le citim pân' la capăt. Fotografia e cât de cât mai bună… o pizdă blondă, zâmbitoare, care pare destul de perversă, genul futabil, oricum. Arhtur tot învârte poza în mâini în timp ce citește adresa de pe scrisori. Vrea să știe ce părere am… oare poșeta este a pizdei ăsteia? I se potrivește numele scris în dreptul destinatarului? Nu-i așa că arată fix ca o pizdă care ar putea purta numele Charlotte? Arată bine, ar merge de-un futai, nu?

Adresa indică un loc din cartierul în care ne aflăm… putem ajunge acolo pe jos, în doar câteva minute… iar Arthur vrea să ducem poșeta la adresa aceea și să vedem ce-i cu pizda asta. Adică în cel mai rău caz, o să ne dea ceva de băut, îmi explică el, și dacă-i curvă, poate-o punem de-un futai… poate chiar amândouă, plusează Arthur, până la urmă e o poșetă destul de bună.

— Bine, și dacă-i vreo babă? îl întreb eu. Nu-s așa disperat după un futai încât să încalec o băbăciune, doar de dragul de a-ți ține ție companie.

Nu e băbăciune, mă contrazice Arthur. Chiar dacă nu e tipa din fotografie, poate să-mi garanteze că nicio cotoroanță nu ar putea cunoaște vreo fată care să arate așa. Pizdele fac front comun de

obicei, continuă Arthur, convins de ce spune. Și până la urmă, chiar dacă ar fi vreo cotoroanță, tot ne rămâne șansa de a bea ceva, fără să trebuiască s-o futem.

— Știu și eu, Art… Nu cred că o să meargă.

Soarele e de-ajuns de fierbinte încât să-mi încălzească neuronii afumați cu alcool. Stăm acolo, pe bucata noastră de bordură și ne gândim la toată chestia asta.

— Poate dacă era doar unul dintre noi, ar fi mers… dar așa, nu cred că-s șanse să ne alegem amândoi cu un futai. Tre' să dăm cu banul sau ceva de genul ăsta…

Arthur nici nu vrea să audă. Am găsit împreună poșeta, împreună o vom returna… Sau așa, sau dacă nu, o va lăsa la oficiul poștal să o returneze ăia de-acolo. În plus, dacă a fost furată și apoi aruncată pe jos? O să aibă nevoie de un martor — sau eu o să am nevoie de un martor… Pentru a dovedi că altcineva a fost cel care a furat poșeta și a luat banii din ea. Cumva reușim să începem o ceartă pe tema cine a luat banii…

Până la urmă, decidem că vom merge împreună. Pe drum, ne oprim la un bar și mai bem câte un păhărel. Timp în care ne luăm iar la ceartă; de data asta nu reușim să cădem de acord în ceea ce privește situația în care pizda nu va fi acasă sau cea în care ușa va fi deschisă de vreun zdrahon. Decidem să păstrăm geanta și să revenim în cazul în care tipa nu-i acasă… iar dacă ne răspunde vreun tip, atunci fie-i spargem fața, fie ne rezumăm la a-i înmâna poșeta, asta în funcție de cât de dur o să pară tipul și cât de beți vom fi noi când vom ajunge acolo.

Portarul este surd, așa că Arthur trebuie să-i arate una dintre scrisori pentru a-l lămuri pe cine căutăm. După asta, ne lasă să intrăm și ne face semn cu mâna să mergem în josul holului… drept înainte și apoi pe scări în jos, la demisol. Ciocănim și ușa se deschide imediat. De jos, de la picioarele noastre se aude piuind o voce.

Arhtur se uită la mine înmărmurit, apoi privește iar în jos. Nu-i nici copil și bănuiesc că n-o poți numi nici femeie. E o pitică.

Arthur bâlbâie ceva, apoi scoate la vedere poșeta… în cazul în care n-a înțeles ce mormăie Arthur, măcar are șansa de a-și recunoaște geanta și de a înțelege de ce ne aflăm acolo. Ne invită înăuntru. Arthur îmi face semn să o iau înainte. Am senzația că pătrundem într-o casă pentru păpuși…

Ni se oferă imediat ceva de băut… femeia pare să-nțeleagă cât de tare avem nevoie de-un pahar. Ne lasă stând pe canapea, în timp ce ea iese ca să aducă băutura.

Nici eu, nici Arthur nu scoatem vreun cuvânt. Ne uităm unul la celălalt, fără nici măcar o urmă de zâmbet pe față, apoi privim în jur, la locul în care trăiește tipa. Câteva piese de mobilier, printre care și canapeaua, sunt de mărimi normale… dar foarte multe piese au fost făcute la comandă sau tăiate pe măsura ei.

Se întoarce cu o sticlă de whisky care pare să fie cât ea de mare. Arthur îi explică pentru a patra sau a cincea oară cum am găsit poșeta… se pare că nu găsește altceva de spus, și de fiecare dată când povestește asta, ni se aduc mulțumiri și avem senzația din ce în ce mai acută că suntem amândoi niște idioți.

Nu-i scris nicăieri ce-i de făcut în astfel de situații. Ce Dumnezeu îi poți spune unei pitice? Evident, tre' să existe un subiect de discuție, dar o pitică… rahat, oamenii ăștia mici trăiesc într-o cu totul altă lume. Acum aș da orice să nu fi venit aici…

În rest, e drăguțică. Adică, mă rog, pentru o pitică arată destul de bine. Și nici nu are trăsături de-alea de copilaș cum au majoritatea piticilor… Arată mai degrabă ca o copie în miniatură a unei femei normale. Are picioare ca lumea, un cur despre care tre' să recunoști că-i mișto, iar țâțele… presupun că sunt destul de mari pentru înălțimea ei. Trag cu ochiul la Arthur și descopăr că și el a făcut aceleași măsurători… Whisky-ul e bun și mă face să mă simt mai bine. Accept încă un pahar.

Zece minute mai târziu, începe să ne facă ochi dulci… Ne-a pus întrebări despre noi, cu ce ne ocupăm etc., și ne-a informat că se odihnește — tocmai s-a întors dintr-un turneu cu circul și se pregătește să pornească într-unul nou. Toată povestea asta e spusă pe

vocea aia subțire și ușor melodioasă, care mă poartă cu gândul la o pasăre. Îi fac semn lui Arthur — nu-i a bună să o lungim prea mult pe-aici — și evadăm cu prima ocazie pe care o avem, într-un mod cât mai decent cu putință. În timp ce plecăm, ne roagă să mai trecem pe la ea. O cheamă Charlotte… Charlotte…

Eu și cu Arthur mărșăluim unul după celălalt spre prima cafenea care ne iese-n cale. Arthur pune o mie și una de întrebări, iar eu nu mă prind dacă îmi sunt adresate mie sau vorbește de unul singur… în orice caz, rămân toate fără răspuns. Au floci, ca femeile normale, vrea el să știe, cât de mari sunt pizdele lor, oare sunt bune vreun pic la futut? Își freacă palmele. Pentru Dumnezeu, de-ar avea tupeul să se întoarcă acolo și să afle toate chestiile astea… ea părea că vrea, nu-i așa, Alf? Era gata de-un futai, Alf, nu-i așa?

Stăm mult timp la masă, lăsăm să se înghesuie farfuriile în fața noastră. Eu tot încerc să-mi imaginez cum ar fi tipa în pat, degetele alea mici jucându-se cu pula mea și tot restul, și-mi rulează încontinuu prin minte titlul unui asemenea episod, ca un firicel de apă. După-amiază cu un elf…

▼

Toots vine să mă vadă pentru că în curând va pleca… părăsește Parisul, posibil pentru totdeauna. Și dintre toți oamenii cu care ar fi putut pleca, ea pleacă fix cu americanul ei. Se pare că ea și cu Henry au ajuns la o înțelegere… Nu mi-e clar dacă urmează să se căsătorească sau nu, dar în cele din urmă mă prind că o să se ia. Fiind un tip foarte pragmatic, Henry a ajuns la concluzia că Toots ar putea funcționa ca o formă foarte ieftină de asigurare împotriva oricăror neplăceri ce s-ar putea isca din atracția lui față de oameni ca Peter. Așa că o ia cu el la Londra și de-acolo se vor îndrepta probabil spre America.

Toots stă așezată pe patul meu și îmi povestește toate chestiile astea în timp ce eu mă bărbieresc. Nu de alta, dar Toots a venit cam

devreme astăzi. Mă întreabă ce părere am de toată povestea asta a ei. Încerc să mă gândesc la ce părere aș putea să am, dar trag concluzia că tre' să depun prea mult efort pentru a formula ceva.

După o scurtă pauză, Toots mă întreabă pe un ton mult prea indiferent dacă nu cumva știu adresa Annei… ar vrea să treacă pe la ea, să-și ia rămas-bun. Mă prefac că nu știu nimic. Anna se mută de colo-colo. A naibii pizdă! Poate chiar i-aș da adresa dacă mi-ar spune în față că vrea să meargă să facă un 69 cu Anna.

Toots mă însoțește la micul dejun. În dimineața asta, serviciile sunt simțitor îmbunătățite… unul dintre multele beneficii pe care o pizdă arătoasă ca Toots ți le poate aduce. Dar eu n-am deloc poftă de mâncare. Toots e frumoasă și eu i-am tras-o, dar uite că acum pleacă departe… cine ar putea mânca într-o asemenea situație? Nu mă ajută cu nimic să-mi reamintesc faptul că nu sunt îndrăgostit de Toots, că nu voi fi și n-am nicio șansă să mă îndrăgostesc vreodată de ea… Tre' să fiu îndrăgostit de ea — asta contează — și tre' să mă simt îngrozitor. Din pură simpatie față de ea, pentru că altfel nu se pune problema, nu am deloc poftă de mâncare. S-ar putea să treacă ceva timp până când va intra… sau va ieși din viața mea o pizdă la fel de delicioasă ca Toots.

Ne întâlnim pe stradă cu Carl. Ni se alătură, cu un aer foarte deprimat. Dau pe la birou, fiindcă e zi de salariu. La intrare, o las pe Toots pe mâna lui, gândindu-mă că n-o s-o mai văd probabil niciodată, dar o jumătate de oră mai târziu, când revin, o găsesc așteptându-mă în hol. I-a dat papucii lui Carl și-acum vrea să meargă cu mine acasă.

Vorbește despre Paris. Acum că pleacă, îmi spune că ar trebui să mă car și eu. New York, poate Berlin. Unul dintre fenomenele ciudate care se întâmplă în orașul ăsta este faptul că toți cei care pleacă sunt brusc cuprinși de senzația că cei ce rămân nu fac altceva decât să-și risipească sufletele și esența vieții lor. Ideea generală e că poți avea succes în Paris, dar pentru a te bucura de asta trebuie să mergi în altă parte.

Când ajungem la mine, Toots încearcă în continuare să mă convingă că trebuie să părăsesc Parisul. Dar odată intrați în apartament, cu ușa încuiată în urma noastră și patul desfăcut, gata să ne primească, Toots își uită discursul. A urcat cu mine ca să se fută, așa că orice vorbărie este acum de prisos. Abia de-am închis ușa în urma mea, că ea mi s-a și aruncat în brațe, frecându-se de mine și bâjbâind înfrigurată după Pulliver. Acolo, după cei doi pași pe care-am apucat să-i fac în încăpere, încep să o dezbrac.

Nu are chiloți pe ea… Asta-i prima chestie pe care o descopăr. Puteți să ziceți orice despre bunătățile ascunse; mie îmi place să joc cu cărțile pe masă, să am totul la îndemână atunci când vreau, fără dantelării, fără curele sau fundițe. Îi ridic rochia în timp ce-o pipăi, până îi dezvelesc complet bucile și minunata privelițe din partea frontală. Apoi, în ciuda faptului că ea umblă înfrigurată după Pulliver, mă dau doi pași înapoi ca să o pot privi în voie.

Stă împietrită, ținându-și rochia ridicată, arătându-mi din ce sunt făcute fetițele. Rozalii și păroase, plus ceva dulce, care miroase — era un cântecel pe care-l spuneam când eram mic… Doar ochii i s-au mișcat puțin. Se uită în jos, mutându-și privirea de la savarina ei la garajul în care stă parcat Pulliver. Într-un final, își suflecă rochia fixând-o sus, ca pe un prosop și străbate camera, defilând încolo și-ncoace, de parcă ar fi o pizdă pe podiumul unui concurs de frumusețe, știi, genul de știoarfă care nu se arată decât în paginile ziarelor. Buci goale, pizdă goală, pântecele expus din stânga, pântecele expus din dreapta… Frăție, ce privelițe-mi oferă, iar ea știe foarte bine chestia asta. Ăsta-i unul dintre detaliile care o fac pe Toots să pară neobișnuită… adică ar trebui să nu mai fie așa zgârcită când vine vorba de bunăciunea dintre picioarele ei, mai ales că știe ce bine arată.

Nu mă mir că bietul Carl înnebunea. Oricine în locul lui ar fi înnebunit — auzi, să ai o asemenea pizdă pe lângă tine cât e ziua de lungă și să n-o poți fute. Las' c-o să-i fie mai bine fără ea… nu că ar da crezare unui asemenea argument — nici el, nici oricare altul

ar fi în locul lui. Eu unul clar n-aș pune botul la o asemenea explicație. În timp ce o privesc cum defilează prin cameră, realizez brusc cât de îngrozitor trebuie să fie să ai sifilis sau gonoree, în timp ce ții lângă tine o frumusețe de femeie ca asta. Îngrozitor? Pe naiba, e de fapt oribil… mă trec fiori pe șira spinării când mă gândesc la asta. Să ți se dezbrace sub nas, să se întoarcă, arătându-și curul acela cu floace între buci, pentru ca apoi să se aplece ca să ridice nu știu ce, lăsându-și țâțele să atârne și să se legene puțin, iar mâinile să i se plimbe pe pântece, s-o vezi cum aproape se scarpină singură… iar tu să stai ca fraierul cu pula învelită într-o față… Îmi propun din nou să fiu superprecaut pe viitor.

Încerc să mă apropii de ea, ca s-o mai pipăi puțin, dar Toots se retrage, îndepărtându-se câțiva pași de mine. Nu, nu face nicio figură, mă liniștește ea. Dar dacă-mi înfig mâinile-n ea și ea pe ale ei în mine, dacă încep să-i frământ bucile și să mă joc cu țâțele ei… atunci cu siguranță o să se-apuce și ea de jucat cu Pulliver… și înainte să ne dezmeticim noi, el o să fie deja cu botul în tufișul ei… și-atunci ce ne rămâne de făcut? Să ne prăbușim acolo pe podea, dar vezi bine că patul e mult mai practic și mai confortabil.

Se aruncă pe saltea, ascunzându-și fața în perne, cu un braț îndoit sub frunte, lăsându-și curul gol suspendat în aer, ca pe o problemă a cărei rezolvare îmi revine mie. Coapsele îi sunt desfăcute… la dracu', puțin spus, are un yard între un genunchi și celălalt… jartierele îi strâng carnea prin ciorapii mătăsoși. Părul i se revarsă în valuri… e o grămăjoară de agrafe lângă pernă. Dintr-o parte, arată de parcă ar avea nevoie de ceva agrafe de prins părul și între picioare… flocii i se împrăștie în jos pe coapse, de parcă ar fi un soi ciudat de mușchi de pădure, lung și ondulat. Prin minte îmi trec imagini cu Anna… Anna cu barbișonul ei moale, înmuiat în uleiuri, ce-i ascunde savarina. Apoi îmi amintesc că Anna și Toots au ajuns să se cunoască foarte bine una pe cealaltă, în acea minunată noapte înecată în băutură, când s-au întâlnit la mine. Probabil că Toots știe la fel de multe ca și mine despre barbișonul moale al

Annei… iar Anna știe chestii despre Toots la care eu m-aș gândi de două ori înainte de a le învăța și eu.

Am o memorie foarte fină când vine vorba de astfel de chestii. Văd lucrurile foarte clar și în detaliu, fără contururile înceţoşate în care se pierd uneori amintirile, ca atunci când, de exemplu, le visezi. Mă mai delectez o clipă cu amintirea Annei, după care mă urc în pat și o pocnesc pe Toots peste buci — chestie la care se și așteaptă de altfel, în ciuda faptului că scoate un urlet ca din gaură de șarpe.

Se ridică pe o parte, sprijinindu-se într-un cot și întorcându-se spre mine, gata să mă halească… dar în momentul acela dă cu ochii de puloiul meu — care acum chiar este un ditamai puloiul — și se întinde după el, cu mâna cu care până mai adineauri își freca buca. O las să-și înfigă degetele în flocii mei, ca să-mi cuprindă pula… curul ei arată foarte interesant, o bucă rozalie, cealaltă albă. Încet, încep să se ivească urmele degetelor mele, ca un clișeu fotografic în curs de developare.

Henry al ei face astfel de chestii, îmi mărturisește ea în timp ce încearcă din răsputeri să-l înfigă pe Pulliver cu capul într-un orificiu care este mult prea mic pentru el. Uneori mult prea des și mai cu seamă mult prea tare, după părerea ei. Și înainte ca eu să apuc s-o întreb, adaugă repede că nu, nu a dat niciun semn cum că ar fi interesat să i-o și tragă. Nici măcar cel mai mic semn. În schimb, o pocnește peste cur și când o vede că sare și țipă, începe să râdă în hohote. Eu ce cred, e posibil să fie sadic? Oh! Și dac-o va bate? N-ar fi oribil? Și-ncepe să tremure și să ofteze, gândindu-se cât de oribil ar fi dacă ar lega-o și ar chinui-o cu un bici.

Dumnezeule, mașinăria după care funcționează femeile este absolut idioată, odată ce te-ai prins cum operează… Din moment ce asta vrea să audă, îi spun lui Toots că Henry este fără îndoială o versiune modernă a lui Gilles de Rais.[10] Ah, cât îi place să audă asta!

10 Gilles de Rais, născut în 1404, este considerat a fi precursorul ucigașului în serie modern. Înainte de prima victimă a sa, de Rais a fost căpitan în armata condusă de

Este posibil să aibă și prieteni dependenți de aceleași plăceri ciudate, își continuă ea fantezia… poate uneori îi invită la el pentru a organiza adevărate orgii de durere și plăcere… Își lasă imaginația să o poarte departe… în câteva clipe se imaginează o mireasă credulă (dacă ar fi fost și virgină în tot filmul ăsta!), care este forțată să îi distreze pe oaspeții soțului său. Căcat, dacă n-o opresc o să se convingă singură că toate fanteziile astea sunt reale și parcă văd că se duce de râpă toată povestea cu căsnicia, iar eu o să mă ling pe bot de toate bunătățile astea de rămas-bun…

Îi ridic rochia și dau să i-o scot pe cap, dar după ce i-o scot pe jumătate, mă răzgândesc și o imobilizez așa, cu fața acoperită și mâinile strânse. Se zvârcolește… delicios! Dar nu asta spune de fapt… îmi cere, mă imploră să o eliberez… doar că o dă de gol nota aceea moale din vocea ei. O pipăi, o strâng de țâțe, îi testez fermitatea coapselor… în cele din urmă, îi examinez pizda în cele mai mici detalii. Își strânge spasmodic degetele picioarelor, lovește — dar fără prea multă vehemență — și geme de plăcere. Subsuorile ei arată înfiorător de netede și dintr-un motiv obscur, cumva fără apărare…

Când o eliberez, face pe supărata. Așa, care va să zică — nu vrea să mai aibă nimic de-a face cu mine. Dar în același timp își descalță dintr-o smucitură pantofii. Sunt atât de puternic, îmi spune ea oftând. Chestie care-i absolut falsă. Cred că dacă ar fi să fac o tracțiune acum, nu m-aș putea ridica nici măcar cu bărbia până la bară… da' atâta lucru mai pot și eu, să car o femeie bine hrănită de pe canapea pe pat.

Ce-am de gând să-i fac, mă întreabă ea în timp ce eu mă zvârcolesc, încercând să îmi dau jos pantalonii fără să mă ridic din pat. Sunt vreo trei chestii pe care aș putea să i le fac, îmi spune ea, după care începe să mi le enumere… Ce-ar fi o pizdă, ce-ar face curvele astea fără cuvintele pe care le șoptesc, le strigă sau le cântă? Aș putea să i-o trag… sau aș putea s-o fac să-mi sugă pula… sau aș putea să

Ioana d'Arc. A fost acuzat și, în cele din urmă, condamnat la moarte pentru torturarea, violarea și uciderea a zeci, dacă nu sute, de copii, în special băieți.

i-o înfig în găoaza dintre buci, mă mai informează ea, de data asta după ce sunt în sfârșit complet dezbrăcat. Deci ce-am de gând să-i fac? Înainte de a începe, vrea să-i dau detalii, vrea un scurt rezumat. Ah, Toots, ce curvișteină ești… Te-aș păcăli cu nerușinare și m-aș păcăli și pe mine dacă te-aș lăsa să ieși din viața mea fără să-ți fac toate astea încă o dată! Da, o să te fut… în cur, în gură și-n pizdă… până când pula mea va lăsa în tine o urmă de neșters, pentru tot restul vieții tale… O să-mi bag pula în părul tău, în urechile tale, în ochi o să ți-o bag, o să te las să mi-o freci și-am să-mi dau drumul, cu vârful pulii înfipt bine în nările tale… O să-ți umplu întregul corp cu pula mea, mintea și sufletul am să ți le umplu cu futai… Pe unde va trece pula mea, părul o să ți se răărească și nici nu va mai crește vreodată-napoi. O să-ți trag un futai pe care n-o să-l poți duce, un futai de proporții, cum n-ai avut și n-ai să mai ai parte în viața ta, un futai care o să depășească orice experiență ai trăit până acum… te va copleși, te va umple până la refuz, își va pune amprenta pe copiii tăi și pe strănepoții copiilor tăi… zece generații de-aici încolo, urmașii tăi vor tresări în somn la șocul unui vis ce va trăi veșnic în celulele și fibrele neamului ce se va naște din pântecele tău copt.

O-nșfac pe Toots de după mijloc și-mi așez capul pe coapsele ei. Îmi apucă pula și mi-o sărută extaziată, în timp ce eu îi mușc carnea moale și-mi frec nasul de pântecele ei. Izul slab al pizdei ei este la fel de dulce ca parfumul strugurilor care putrezesc în soare… Toots îmi linge coaiele și limba ei moale se rotește prin tufișul meu… are gura udă și catifelată…

Încep să-i sfâșii cu dinții ciorapii subțiri care i se întind pe coapse. Îi fac fâșii, apoi încep să-i rod jartierele, până când le rup în două. Nu trece mult și tot ce rămâne din ele este o bucățică, asemenea unei șosete prost făcute, care nu se potrivește decât pe o gleznă.

Coapsele lui Toots zvâcnesc spasmodic de-o parte și de alta. Oh, știu că o vrea, ar fi gata să moară doar să-mi bag puțin limba în gaura ei, s-o plimb puțin pe sub coada ei și să i-o ling! Dar nu așteaptă doar asta… îmi înșfacă pula și mi-o strânge, până când Pulliver se

face negru la față… apoi cealaltă mână îi alunecă sub coaiele mele, le strânge și se arcuiește în jos pentru a-mi apuca pula cu gura.

Pântecele lui Toots este acoperit de puf moale ca un văl. Îmi trec limba peste el, în jos, spre buric, până ajung la pizda ei pârguită. Las o dungă subțire, parcă împletită, deasupra pielii ei cu gust de lapte sărat… O necăjesc și-o torturez, prefăcându-mă de nenumărate ori că sunt pe cale să-mi bag limba sub coada ei, pentru a sfârși doar prin a-i linge coapsele. E-nnebunită de atâta frustrare… își lasă balele pe pula mea în timp ce-o suge, sar stropi de salivă din gura ei, până când încep să am senzația că în curând capul îi va zbura complet de pe umeri. Și tocmai când se așteaptă mai puțin, îmi îndes gura în pizda ei și-ncep să sug… Sunt prins în ea de coapsele cu care mă strânge, iar limba mi se învârtește înăuntrul și-n afara șomoiogului alunecos de păr ud…

Va pleca… probabil că nu mă va mai vedea vreodată… deci Toots, care a fost la început a lui Carl, iar acum este practic a tuturor, e atât de vulgară și perversă, încât ai zice că-i beată muci. Mai târziu, nu imediat, ci în momentul în care se pregătește să plece, motivând nu știu ce programare, îmi dă prin cap că probabil face turul tuturor prietenilor ei, lăsând pe fiecare să guste puțin — la dracu', un adevărat ospăț de fapt — dintr-un meniu complet de curvăsăreală de ultimă speță.

Mă imploră să termin! Toots se roagă de mine să-mi las pula să explodeze în gura ei, pe același ton neajutorat pe care femeile imploră să fie futute. Vrea ca prima dată, să termin în gura ei, atunci când am mai multă spermă în mine… când e cel mai groasă și păstrează cel mai bine gustul pulii mele.

Pulliver dorește la fel de mult ca și mine să-i facă pe plac… De fapt, barba lui Pulliver pare că tremură… apoi, coapsele lui Toots se încordează și mai mult și pot să-i simt gâtul cum i se mișcă în susul și-n josul coaielor mele, în timp ce-mi înghite sperma…

Ea nu a terminat… Continui să-i sug și să-i ling fofoloanca, în timp ce Toots continuă să-mi sugă pula și să tragă de ea cu atâta

putere, încât încep să mă doară coaiele. Dacă vreau să-mi rămână întreagă, trebuie să-mi recuperez pula de la ea… și când fac asta, începe să se reverse din ea un șuvoi de blestemății aproape la fel de scârboase ca unele dintre cele mai bune discursuri ale Taniei. Dă în vileag aproape întreaga ei istorie erotică (de unde acest obicei aproape patologic al femeilor de a se confesa?), începând cu prima și până la ultima ei cădere în ispită. Și aflu, spre marea mea uimire, că o dată s-a lăsat futută de un chinezoi. Acesta-i cuvântul pe care l-a folosit ea… chinezoi. Și cum Toots are un extraordinar simț al cuvintelor, înțeleg imediat că nu se referă la vreun student chinez, ci mai repede la un amărât de spălător de rufe… un chinezoi.

Nu-mi pot imagina sub nicio formă de ce tocmai un chinezoi. N-am cunoscut până acum vreo tipă care să și-o fi pus-o cu vreunul, nici măcar n-am auzit de vreuna care să-și fi exprimat dorința de a se fute cu un chinezoi. Sunt mici, au picioare strâmbe și piepturi concave. Sunt complet incapabil să-mi imaginez o femeie obținând un futai respectabil de la un astfel de tip și nici nu cred că se poate vorbi despre vreo experiență zemoasă de hibridizare cu un asemenea specimen.

Toots îmi linge coaiele, atingând cu vârful limbii porțiunea din spatele lor și continuând apoi în jos, pe coapsele mele… Îmi sărută pe rând bucile curului, apoi mi le linge, de parcă abia acum a prins curaj să facă asta. Îmi acoperă găoaza cu buzele țuguiate a sărut și-apoi începe să mi-o sugă! Chestia asta pare să fie ingredientul secret pe care-l aștepta, fir-ar ea să fie de curvă… Își împinge limba în susul anusului meu și, în timp ce mă pătrunde așa, își dă drumul… Iese la suc din ea de parcă sute de valve minuscule au fost brusc desfăcute…

Interesul ei față de curul meu scade brusc. Dar cu chestia asta m-a excitat din nou și-acum afișez iarăși un început de erecție. Nu-s gata să o las să se oprească. Îi împing capul înapoi între coapsele mele, până când începe să-mi sugă iar gaura curului. O fac s-o țină tot așa până când pula îmi este gata de un nou futai…

S-ar putea să fie interesul ei față de curul meu, ceea ce trezește interesul meu față de al ei. Este un cur mișto, femeiesc, cu o grămă' de carne și o grămă' de păr. Și locul ăla, acel punct întunecat în jurul căruia pielea se strânge, pare numai bun pentru întrebuințarea la care m-am gândit să i-o dau. Despart bucile și mă holbez în ea. Ai zice că n-am mai văzut în viața mea așa ceva… Toots chicotește pe seama mea…

A dracu' chestie mișcă. E vie, tremură și pare că respiră. Mă gândesc că găurile de cur ar fi un subiect excelent de cercetare. Foarte posibil să nu descoperi secretul universului într-o astfel de gaură, dar ar fi o cercetare de departe mult mai interesantă decât cea făcută asupra propriului buric.

Din câte am observat până acum, Toots nu are nevoie de inițiere în niciuna dintre perversitățile minore. Și în mod evident, din moment ce am mai futut-o-n cur înainte, știe la ce să se aștepte de la mine și cum să se pregătească… Se întoarce pe burtă și-mi întinde ofranda… E acolo, în fața ochilor mei, întins ca un adevărat festin. Mă urc pe ea și-l las pe Pulliver să amușine puțin. Intră în ea într-o clipită și Toots începe să geamă din nou.

De data asta o fut pe Toots de-i sar creierii din cap. Iar ea pare destul de fericită pe tema asta, cu excepția faptului că ar vrea să am mai multe mâini cu care să o satisfac. Vrea să mă joc cu pizda ei, vrea s-o strâng de țâțe, vrea să o pipăi în sus și-n jos, din cap până-n picioare și, dacă se poate, în același timp peste tot. Până la urmă, începe să se joace de una singură, rezolvând astfel deficitul meu în materie de mâini multiple. Să fiu al naibii, ce stofă are pizda asta-n ea când vine vorba de distracție! În timp ce mușcă dintr-un colț al pernei, scoate tot soiul de sunete prin care pare că se minunează singură de propria-i perversitate, pe care de altfel am senzația că o apreciază la fel de mult ca și mine…

După ce i-o trag bine pe partea asta și o întorc ca să am grijă de cealaltă gaură, Toots slobozește un urlet. Vrea să fie futută, insistă ea, dar vrea ca pula mea să-i intre și în găoaza curului. Și fiindcă nu sunt

unul dintre demonii Alexandrei, nu prea văd cum aș putea să gestionez situația… în schimb, Toots găsește o soluție. Pe biroul meu se află o perie cu mâner rotund la capăt, neted și destul de gros. Vrea peria asta.

Până la urmă i-o dau… Am descoperit că există două modalități de a obține un futai pericol… fie iei hățurile-n mână și faci ce vrei tu, fie urmezi toate ideile absolut sărite de pe fix care le vin pizdelor pe parcurs… așa că îi dau peria. Se întinde pe-o parte, își ridică un picior pentru a aranja lucrurile așa cum își dorește și zuuum! Până la mustățile periei!

Îmi înfig pula-n savarina ei cât pot de repede… La dexteritatea pe care o are în mânuirea periei, mi-e teamă să nu termine fără mine. Și o fut așa… îi fut toți dumnezeii din pizdă, în timp ce ea își scoate toți dracii din cur, cu mânerul periei.

E atât de fierbinte, la propriu și la figurat, încât aș putea să pun în funcțiune, timp de trei ore lejer, întregul sistem Métro folosind doar energia pe care o degajă ea. Pielea îi devine alunecoasă și, fiindcă este o pizdă care nu stă prea mult locului, ajungem în curând într-o poziție care cred că amintește de un cuib de țipari, conectați unul de celălalt la ambele capete. Dar pula-mi rămâne în continuare între picioarele ei, scărpinând la greu la mâncărimea de-acolo, până când terminăm amândoi.

— A fost minunat…! începe ea să-mi spună, dar nu apucă să mai adauge ceva.

Nu și-a scos încă mânerul periei din rect… încă-l mai învârtește puțin, mișcându-l înainte și-napoi. Fac un salt peste ea și i-l îndes înapoi, până la capăt, și încep să-i dau restul futaiului pe care Pulliver nu mai poate să i-l ofere.

Frăție, cât zgomot poate face o pizdă! Dacă o ține tot așa, or să se adune toți oamenii de pe un perimetru de patru blocuri ca să asiste la distracție. Îi arunc o pernă pe cap și continui să i-o trag cu peria. Evident că nu suportă și c-o omor etc., etc. Tre' să recunosc că este consecventă. Cât timp i-o trag cu mânerul periei, repetă aceeași replică… doar tonul vocii i se schimbă și asta o dă de gol. Se

distrează de minune imaginându-şi că este abuzată, se simte în largul ei… O abuzez şi încă la modul cel mai josnic cu putinţă. Dar este un abuz care se termină cu încă un orgasm de-al ei, chestie care îmi confirmă încă o dată cât de mult i-a plăcut petrecerea la care tocmai a luat parte.

Când termin, mă aşez pe spatele ei şi mă uit în ce stadiu îi este curul. Ea zace extenuată, iar bucile alea mari şi grase mă tentează mult prea tare ca să mă pot abţine. Întorc peria cu susul în jos şi i-o lipesc cât pot de tare de cur. Ea tresare scoţând un sunet, dar fără să mai urle ca până acum… apoi scoate un „OH" şi oftează.

— Mai fă-mi o dată aşa, şopteşte ea.

Încep să o plesnesc destul de tare şi, de fiecare dată când peria aterizează pe bucile ei, ea şopteşte „Fă-o din nou… din nou…". Începe să scâncească… o doare, dar încă îi place… Curul ei capătă o culoare rozalie, transformându-se într-o masă de punctişoare minuscule ce-mi amintesc de matriţele de imprimat. În cele din urmă, nu mai şopteşte nimic… se mulţumeşte doar să ofteze…

Într-un final arunc peria şi-mi aşez palmele pe bucile ei. Are curul fierbinte, de zici că-i gata să ia foc. Mâine o să fie plin de vânătăi. Ies din dormitor ca să aduc o sticlă de vin şi când mă întorc o găsesc în exact aceeaşi poziţie în care era când am plecat. Bem fiecare câte două pahare de vin fără să spunem nimic şi, tot fără să scoată vreo vorbă, se îmbracă. Când e pe punctul de-a pleca, cu mâna deja pe clanţa uşii, se întoarce spre mine şi mă sărută pasional.

— Mulţumesc, îmi spune ea. Mulţumesc, mulţumesc!

Adio, Toots.

Ernest a aranjat totul. De vreo două săptămâni îşi tot face griji din cauza inventatorului nebun cu care are de-a face. De fapt, nu atât din cauza inventatorului, cât din cauza femeilor ăstuia… respectiv nevastă-sa şi fiică-sa. Pe Ernest l-a apucat depresia când s-a prins că bătrânul nu dă nici doi muci uscaţi în ce priveşte cu cine şi de ce se fut astea două. E ceva în neregulă, susţine el, poate au vreo boală ceva. Sau poate moşu' a angajat detectivi particulari, toţi gata

să sară la un semn de-al lui, cu aparate de fotografiat, obținând astfel dovezile necesare unui divorț. Îl atenționez asupra faptului că omul n-are nicio nevoie să divorțeze de fiică-sa, dar Ernest este ferm convins că ceva e putred acolo. Vrea să le-o tragă ambelor pizde, dar n-are de gând să-i facă jocul bătrânului Snitzgrass. Până și numele e dubios, continuă Ernest. Ce, am mai auzit eu vreodată de numele Snitzgrass? E clar ca bună-ziua că e un nume fals… e ceva dubios cu toată povestea asta…

Dar, după cum spuneam, Ernest aranjează tot. Vrea să merg să văd și eu cum stau lucrurile. Poate o să reușim să-l scoatem cu rândul pe Fitzberg sau Whistfast la o plimbare, să privească luceafărul sau ceva de genul ăsta, iar în timpul ăsta, celălalt să i-o tragă pizdei care pare să aibă cea mai mare nevoie de pulă. Așa că face el cumva și obținem o invitație pentru amândoi la cină.

Eu cică merg acolo în ideea obținerii de material pentru un articol cu titlul „Spre ce ne conduce știința?". Ernest crede în puterea presei mai ceva ca o cucoană pariziană.

Mutzborg, după cum se dovedește a fi misteriosul nume, este un omuleț plin de viață, care sare de colo-colo, ca un greieraș, cu barbișon roșcat, tuns scurt, pe care-l folosește în funcție de nevoie, la șters stiloul, la lustruit monoclul, pe post de șervețel și, în general, drept năvod în care se prind fel de fel de chestii. Având în vedere faptul că eu și Ernest ne aflăm acolo cu treburi serioase, ne prezintă mai întâi colecția lui de invenții, după care ne face cunoștință și cu perechea lui de pizde. Invențiile sunt împrăștiate toate prin pivniță, ba în stadiu de lucru, ba cu piesele incomplete, lăsate în așteptare pentru ceva ce ar fi urmat să se întâmple mai târziu. Majoritatea par niște aparate de curățat cartofi, doar că puțin mai evoluate, sau sunt mecanisme care combină cam juma' de duzină de unelte într-una singură. Singura chestie care pare să aibă o utilitate cât de cât practică este un ciment foarte ușor, care se sfărâmă în bucățele la cea mai mică atingere. Una peste alta, locul e plin până la refuz cu o grămadă de chestii inutile, o colecție de ciurucuri cum nu mi-a fost dat să văd

de mult, complet searbădă. Până și Mutzborg mi se pare ceva mai interesant decât ce-mi arată și, pe când îl ascult vorbind, încep să regret că nu voi putea scrie un articol despre chestiile pe care le debitează… este incredibil de onest în tot ceea ce spune.

Nevastă-sa și fiică-sa par mult mai în formă. Aș zice că fata are în jur de șapteșpe sau optișpe ani… maică-sa are undeva între treizeci și cinci și patruzeci. Ernest mă informează că nevasta lui Mutzborg este cea care are bani. De ce s-ar încurca o pizdă ca asta, frumoasă și bogată, cu un păduche bărbos, e încă o chestie care mă depășește complet… Poate pentru că se lasă încornorat atât de ușor…

În timpul cinei, tonul este normal și politicos, nimic indiscret. Căcat, din ce-mi spunea Ernest, aș fi zis că se culcau unul cu celălalt între două feluri de mâncare. În loc de asta, se discută despre cum va arăta harta politică a lumii în viitor, despre clima din sudul Italiei și minunile Americii.

După cină, începe distracția. Mutzborg mi se confesează timid, spunându-ne că ne-a ascuns ceva… mai este o mică invenție pe care nu ne-a arătat-o. Ne aduce o sticlă pe care o ține în sus pentru ca noi s-o putem cerceta mai bine. Este umplută cu un lichid negru, ca și cerneala, și la început bănuiesc că e chiar cerneală sau vreun lichid exploziv. A doua bănuială se dovedește a nu fi prea departe de adevăr… Este o băutură inventată de el, distilată dintr-un amestec de pelin, grâne, anumite plante de câmp și Dumnezeu mai știe ce. La finalul prezentării, sunt convins că au fost incluse în rețetă și câteva din musculițele alea spaniole verzi.

Împarte din chestia aia câte puțin fiecăruia, trecând-o de la unul la celălalt, în păhărele de lichior cât niște degetare. Are gustul crud al ginului american, plus câteva arome proprii, greu de identificat, dar imposibil de ignorat de papilele gustative. Însă n-am mai întâlnit lichior atât de tare… Mutzborg, care ne destăinuie că până acum n-a mai avut curajul să bea mai mult de o înghițitură din lichior, este convins să ni se alăture la degustarea unui nou rând de păhărele și

în curând începe să cânte. Conversația se relaxează, iar nevasta lui Mutzborg începe să dea semne de veselie.

După a treia șarjă, e rândul lui Ernest să cânte, în timp ce fiica îmi face ochi dulci. Mutzborg iese din cameră ca să aducă niște apă minerală pentru că, după prima înghițitură, lichiorul minune devine prea siropos. Îi ia ceva până se întoarce și între timp noi mai dăm pe gât încă un rând.

Încep să-mi tremure puțin mâinile și picioarele. E mai mult decât o simplă tresărire a mușchilor… Îmi simt nervii întinzându-se la fiecare mișcare a degetelor de la mâini și picioare, vibrând ca niște corzi de pian prea mult strânse, fiecare scoțând o notă diferită. Culorile din cameră devin brusc foarte vii. Mă mir că n-am paralizat. Îmi simt pielea îngrozitor de sensibilă.

Toată lumea este entuziasmată de această invenție, inclusiv Mutzborg. Într-o oră și ceva, dăm gata tot conținutul sticlei. Fata lui Mutzborg face pe deșteapta cu mine și-mi tot arată coapsele, fără ca altcineva să observe faza. Ernest stă așezat pe canapea, lângă nevasta lui Mutzborg; are o mână plasată sub ea, pipăindu-i meticulos curul. Mutzborg intră și iese din conversație, sărind când încolo, când încoace după țigări sau după una-alta, până când amețește singur de la atâta țopăială. Se prăbușește în scaunul lui și, bombănind ceva despre dragostea liberă, adoarme instantaneu.

Nevastă-sa zice ceva de genul că o să-i arate lui Ernest grădina, la lumina lunii. Își fac o ieșire demnă și maiestuoasă… faza ciudată la lichiorul inventat de Mutzborg este că nu-ți afectează în niciun fel funcțiile locomotorii. Ernest aproape că strică din efectul ieșirii lor, ciupind tipa de cur și făcând-o să chicotească exact în momentul în care pășesc peste prag…

Orice discuție logică a fost de mult abandonată, așa că stau cu fiica lui Mutzborg la masă și, preț de vreo cinci minute, urlăm tot felul de aberații unul la celălalt. Am început să am erecție imediat ce Ernest și tipa s-au cărat din cameră, iar la sfârșitul celor cinci minute de aberat, am un exemplar de pulă dintre cele mai tari pe care le-am

afișat vreodată. Și nu e să zici că o afișez degeaba în fața pizdei… are ochii larg deschiși, știe ce-i acolo… Se fâțâie pe scaun de parcă ar avea un gândac sub cur, prilej pentru a-mi arăta tot, până sus, la chiloții albi de mătase. Mutzborg sforăie în continuare.

Cinci minute, după care… mergem să…? Pur și simplu… Mergem să…? Stinge toate luminile din cameră cu excepția uneia singure, mai slabă, în timp ce eu o aștept cu pula zvâcnindu-mi în pantaloni. Apoi ne așezăm amândoi pe canapea. Ce curviștină! Mă așteptam să aibă bunul-simț de a sugera să mergem în dormitor… până și mă-sa a ieșit în grădină… Dar ea nu, tre' s-o facă acolo, cu tată-său lângă noi, dormind dus în scaunul lui…

E mișto să am iarăși pe mână o pizdulice d-asta tânără. Nu-i nici prea mică, încât să am senzația că nu-i de-ajuns de împlinită, dar nici nu e coaptă cum au fost pizdele din care-am gustat în ultimul timp. Îi simt mușchii tari ai picioarelor pe picioarele mele… are abdomenul plat și sânii umflați… în plus, o cere… dar nu foarte insistent. E o fată cuminte.

Ne certăm pe aproape fiecare chestie pe care vreau să o fac. Vreau să o dezbrac, dar trebuie să o fac încet, fiecare piesă în parte. Dar cu cât ia mai mult timp, cu atât mai mare se face Pulliver, așa că nu mă deranjează prea tare. Nu mă grăbesc nicăieri…

Îi scot pantofii… apoi, înainte de a merge mai departe, trebuie să-i ridic fusta, ca să o pot pipăi mai bine. Ciorapii… I-am ridicat fusta până la mijloc și tocmai îi dădeam jos chiloții, când dragul de Ernest se întoarce însoțit de mamă…

— Ne scuzați!

Femeia îl ia de braț pe Ernest și dă să iasă cu el, dar el a încremenit în ușă, holbându-se la mine și la fată. N-are niciun rost să mai încerc să-i trag fusta înapoi, s-o acopăr. Ea roșește și privește aiurea pe pereți. Probabil că în grădină era prea multă umezeală.

Femeia își cere din nou scuze, de data asta fără să-l mai tragă de braț pe Ernest. Se pare că teoriile ei nu au ajuns până acolo încât să nu aibă nicio problemă cu ideea că oamenii ar putea foarte bine

să și-o tragă liber, precum câinii. În mod clar, este o nouă experiență pentru ea să-și vadă fiica dezbrăcată pentru a face dragoste. Nu e sigură pe ea, dar este beată sau drogată, depinde de ce o fi pus Mutzborg în poțiunea lui fermecată — așa că într-un final îl urmează pe Ernest în cameră.

Fata este teribil de jenată, dar în același timp procesează situația. Mâna mea se află încă între picioarele ei și, ghidându-mă după același principiu conform căruia ea nu-și trage fusta în jos ca să se acopere, nici eu nu-mi retrag mâna. Observ că pantalonii lui Ernest sunt desfăcuți la vreo doi nasturi…

Aud câteva remarci cum că situația nu e deloc neobișnuită. Discuția se poartă între cele două pizde ale lui Mutzborg… Eu și Ernest nu avem absolut nicio părere legată de subiectul ăsta… și în timp ce ele încă par să discute, Ernest se prăbușește pe scaunul pe care stătuse fata în timpul cinei și o trage pe mă-sa deasupra lui, așezând-o în poală. Despre Ernest știu deja că este gata să privească tot spectacolul și, după cum se prezintă lucrurile, mama fetei este la fel de nerăbdătoare ca și el. Ernest își strecoară mâna sub fusta ei și, după ce-l privește lung pe Mutzborg, începe să se joace cu ea. Fata roșește și mai tare…

Trec vreo zece minute până reușesc să-mi fac îndeajuns curaj încât să trec la fapte și cam tot atâta timp îi ia și lui Ernest să îi ridice pizdei lui rochia până peste șolduri, expunându-i curul lumii întregi. După asta, la dracu' cu tot. Mi s-ar rupe chiar dacă aș avea ca audiență o întreagă Cameră a Deputaților. Puștoaica pare că e pe aceeași lungime de undă cu mine… lichiorul își face în continuare efectul.

Între timp, femeia i-a scos pula afară lui Ernest și a început să se joace cu ea, dar atenția ei este îndreptată spre ceea ce fac eu cu fetișcana. Privește destul de calmă cum îi dau jos ultimele accesorii de îmbrăcăminte, dar în momentul în care mă dezbrac și eu, pare că devine brusc neliniștită.

— Oh, Dumnezeule! exclamă ea, frământându-și mâinile. Oh, Dumnezeule!

Alunecă brusc de pe genunchii lui Ernest și, înainte ca acesta să poată face vreun gest ca s-o prindă, aterizează cu fundul pe podea, cu rochia ridicată și pizda zgâită în direcția mea, de parcă ar vrea să-mi facă o poză cu ea. Ernest nu poate s-o ridice, iar ea este mult prea preocupată de ce i se întâmplă fiică-sii pentru a-i mai da atenția pe care bietul de el crede că o merită. În sfârșit, văzând că nu are de ales, Ernest îi scoate de tot rochia. Faza nu pare s-o deranjeze… de fapt, nici nu dă vreun semn că ar observa ce îi face Ernest. Stă acolo pe podea, ancorată bine pe curul ei mare, doar în ciorapi și pantofi, și afișând o atitudine atât de indiferentă, încât pare a fi complet îmbrăcată.

La început, puștoaica încearcă să-și ascundă smochinuța de mine. Și-o acoperă cu mâna și-și ține coapsele strânse. Dar prinde curaj de îndată ce o pipăi puțin și-l simte pe Pulliver cum își freacă mustățile de pântecele ei. Odată trecută și faza asta, nimic nu mai pare s-o deranjeze — nu protestează dacă-i pipăi puțin pizdulicea, nu zice nimic nici dacă-i gâdil puțin găoaza… totul e în regulă acum.

Am parte de un futai de zile mari… Viața clocotește în trupul ei și, în plus, are experiență; în schimb, nu regăsesc în ea nimic din nebunia Taniei. Îi place să și-o tragă, asta-i clar, dar nu e sărită de pe fix când vine vorba de așa ceva.

Este destul de strâmtă pentru Pulliver… când îl bag în ea, este altă senzație decât cea atât de cunoscută până acum, când pur și simplu se avânta cu capul înainte, într-o direcție cunoscută. Dar când intră destul de adânc încât să-i atingă punctul acela care o mănâncă, făcând-o să dea spasmodic din curuleț, totul este perfect. Încă mai roșește și, de fiecare dată când privește în direcția maică-sii, scoate un Ohhh! prelung, de jenă, care nu face decât să dea o nuanță și mai mișto futaiului.

După câteva minute de futut, mama puștoaicei pare că vrea să treacă printr-o experiență mistică, să vadă totul de la o distanță cât mai mică. Nici măcar puloiul lui Ernest care afișează ditamai erecția nu pare de-ajuns încât s-o țină locului… Încearcă să se ridice, dar

efortul e prea mare pentru ea. Se târăște de-a bușilea, apoi își sprijină capul de marginea canapelei, privind cuminte ca o imensă cățelușă curioasă. Ca să păstrez intensitatea momentului, o-ntorc pe puștoaică pe-o parte, cu bucile spre fața mă-sii, astfel încât să fie ușor de observat tot ce se întâmplă.

O fut pe fată în poziția asta de mai puțin de-un minut, când brusc simt ceva mai mult decât înmănușarea unei pizde în jurul pulii mele. E mama fetei care mă pipăie și începe să se joace cu mine. Când vede faza, Ernest începe în sfârșit să se atace. Vrea să știe ce dracu' e-n neregulă cu pula lui? Începe să se dezbrace, aruncându-și furios hainele pe podea. După care o apucă pe pizdă de-un picior și-o târăște prin cameră. Îi dă drumul când ajunge în dreptul lui Mutzborg, aproape că o lasă pe picioarele lui, după care sare pe ea și-și flutură pula prin fața ei. Urlă mai ceva ca un indian, zbierând la ea că o va face să i-o sugă până când va căpăta puțin respect pentru pula lui. În timpul ăsta, ea încearcă să-l potolească, spunându-i că o să-l trezească pe soțul ei. Dar Ernest e deja acrit… declară că el nu dă nicio flegmă, de fapt, nici măcar o juma' de flegmă dacă micuțul broscoi o să se trezească… de fapt, chiar speră să deschidă puțin ochii…

Evident că fata vrea să vadă ce se întâmplă. Rămâne atât de șocată să-l vadă pe Ernest lăsat pe vine peste fața mă-sii, cu ditamai pula îndreptată spre gura ei, încât uită să se mai fută. Dar când Ernest câștigă în sfârșit, când pizda o ia la supt așa cum vrea el… când i-o apucă cu buzele așa cum trebuie și nu mai încape nicio îndoială că i-o suge până la măduvă, fata brusc prestează mai bine ca înainte. Nu-și ia ochii de la Ernest și de la mă-sa… nici măcar o secundă. În schimb, pe mine mă ia la un futai absolut delicios.

Zuuum! Pula mi-a explodat undeva adânc, în creierii ei. Am senzația că stomacul mi-a ieșit pe gaura curului, iar intestinele mi s-au scurs în pizda asta mică și strâmtă. Puștoaica mă cuprinde în brațe… scâncește că o să termine, că i s-a încins pântecele, că pizda i se întoarce pe dos… Se pare că invenția lui Mutzborg e dată dracului.

Între timp, Ernest a reușit cu succes să trezească interesul pizdei față de pula lui. Nu mai trebuie să stea așezat pe țâțele ei ca să i-o țină-n gură… nu i-ar da drumul sub nicio formă. El stă întins pe spate cu ambele mâini sub cap, pe post de pernă, în timp ce ea se apleacă asupra lui, luând muie la marea artă…

A mai făcut așa ceva înainte? o întreb pe fată în timp ce stăm amândoi și privim spectacolul. Oh, nu, evident… așa ceva n-a mai făcut niciodată. Minte, curvișțina… e sugătoare de puli, pot să recunosc una dintr-o mie. În plus, a răspuns mult prea grăbit… Mă ridic pe canapea ca să am o poziție bună în cazul în care trebuie s-o conving cu forța, dar în momentul în care vede ce apropii de ea, cade în genunchi în fața mea. Apoi… direct în gură.

Mama aruncă o privire spre noul decor. Nici n-am avut timp să capăt o altă erecție, că fata își umple deja gura cu pula mea. Ochii maică-sii se măresc și e clar că e pe punctul de a spune ceva, dar fix în momentul ăla Ernest termină. Îi forțează capul în jos, iar ei nu-i mai rămâne nimic de făcut decât să înghită… cele două curve, îngenuncheate amândouă, fiecare cu câte o pulă-n gură, se privesc ochi în ochi fără să scoată niciun cuvânt. Nu-mi pot imagina pentru nimic în lume ce le poate trece acum prin minte…

Ernest sugerează un schimb. Nu că nu i-ar plăcea ce are deja, adaugă el plin de tact, dar el votează întotdeauna pentru varietate. Sunt la fel de dispus să o-ncerc pe mămică, pe cât e el de dornic să fută puțin la puștoaică. Și fiindcă cele două pizde nu se pot opune, schimbul e ca și făcut. Singurul dezavantaj aici este că Ernest obține și canapeaua odată cu fata…

Sugerez să încercăm unul dintre dormitoare, dar Mama nici nu vrea s-audă. E limpede că vrea să rămână și să se uite cum fetița ei și-o trage… în plus, cred că-i place ideea acestor futaiuri săvârșite chiar sub mustățile zbârlite ale soțului ei. Mă ridic, traversez camera spre ea, iar ea se așază în genunchi, îmi cuprinde coapsele și-ncepe să-mi sărute coaiele… apoi îl cuprinde pe Pulliver cu buzele și-ncepe să-l sugă demonstrativ, ca pentru a-i arăta fiică-sii cum trebuie procedat.

Când i-l scot din gură, Pulliver nu mai e moale, așa că o-ntorc cu spatele și i-l înfig între buci…

Fata a rămas cu pula lui Ernest în gură și aproape că i-o mușcă din rădăcini când vede ce sunt pe cale să-i fac mă-sii. E posibil să fi auzit de metoda asta de futai. În schimb, mă-sa a auzit cu siguranță… de fapt, pare că știe tot în materie de futut în cur și a băut destul din elixirul preparat de bărbatu-său, încât să nu mai aibă nicio reținere în a-și afișa cunoștințele. Își ține curul în sus, astfel încât eu să pot ajunge cu ușurință la el, apoi își cuibărește capul în brațe, ca o pisică pe cale să adoarmă.

Îndată ce Pulliver începe să-și bage botul pe sub coada ei, curva își ridică imediat capul… n-ai să vezi vreodată pizdă care să meargă la culcare când are o pulă sub cur. Își apleacă iar capul și privește în jos, de-a lungul pântecelui, pe sub țâțele care-i atârnă, ca să vadă mai bine ce se întâmplă acolo jos. Îmi potrivesc pula în ea destul de ușor, deși e clar că nu așa este futută de obicei. Are gaura curului la fel de strâmtă ca pizda fiică-sii, dar, ca și în cazul precedent, începe să se desfacă ușor, pe măsură ce-o fuți.

Pula mea înfiptă-n curul ei o face să dea din fese, iar când încep s-o fut pe bune, clămpăne ca un lemur. Se excită și sare ca un iepure ale cărui picioare sunt legate. Dă din brațe și deodată, fără să vrea, îl lovește tare pe bărbatu-său în fluierul piciorului. El se trezește și se holbează ca un idiot spre noi… femeia își pune îngrozită palmele peste gură. Apoi moșul îi localizează pe fiică-sa și pe Ernest. Fata e încă în genunchi și n-a apucat nici măcar să-și scoată din gură pula lui Ernest…

Nu știu ce așteptăm cu toții… câteva secunde nu mișcă nimeni. Apoi Mutzborg cască, închide ochii și începe iar să sforăie.

— Ne-a văzut?

Atât fata, cât și mama vor să afle asta și pun amândouă întrebarea într-un singur glas. Părerea mea e că ne-a văzut, dar că probabil nu-și va aminti nimic. Ernest susține că tipul e atât de beat, încât nu mai poate nici măcar să conștientizeze ceea ce vede. Pizdele se liniștesc

imediat… Ernest își bagă pula înapoi în gura ei, iar puștoaica începe din nou să i-o sugă… a mea e nerăbdătoare să continui ce începusem.

Termină chiar înaintea mea, iar ultimele secunde trebuie să mă zbat pentru a-mi ține pula în ea… după ce a trecut valul imens de plăcere care i-a zguduit trupul, vrea să o scoată din ea cât de repede posibil. Dar eu o țin înăuntru… îi prind mâinile la spate și o las să urle cât o țin bojocii. Când în sfârșit termin și eu, curva e din nou tăcută.

Pe Ernest îl dor toate alea. Atât el, cât și fata au fost atât de prinși să ne privească, încât au uitat de ei înșiși, iar fata a supt tot din el, lăsându-i pula moale ca o cârpă și, după toate aparențele, imposibil de resuscitat pentru tot restul serii…

Nici eu nu mai sunt în stare să prestez ceva, cel puțin nu în următoarele ore, în ciuda faptului că ambele pizde sunt gata să continue petrecerea cu cel puțin încă o tură. Pe lângă asta, atât eu, cât și Ernest am început să avem dificultăți în a ne deplasa, așa că ne trezim ciocnindu-ne de mobilă sau unul de celălalt, la intervale regulate și marcate cu câte o vânătaie. Ne cerem scuzele de rigoare, ne îmbrăcăm și ne cărăm.

Pentru prima dată când ne aflăm pe stradă la o astfel de oră, nu reușim să găsim niciun taxi. Agățându-ne cu disperare unul de celălalt în mijlocul acestei lumi înfricoșătoare și grețoase, ne îndreptăm spre apartamentul lui Ernest. Dimineața, ne trezim cu cea mai nasoală mahmureală din viața noastră.

▼

Anna vrea să dăm un chef. Îmi face propunerea direct, într-o după-amiază petrecută împreună într-o cafenea. I-ar plăcea să aranjeze cu un grup de prieteni care-i sunt foarte dragi, să o fută cu toții într-una din serile astea… cât mai curând posibil. De-aici înainte va lua tot ce îi oferă viața și la naiba cu scenariile în care încerci să fii ceva ce nu ești. Asta nu-i Anna pe care o știam eu acum câteva luni de zile, dar Anna s-a schimbat foarte mult, într-o perioadă destul

de scurtă de timp. O chestie de reținut — și anume faptul că este fix genul de persoană care ar da bine într-un proiect de genul celui pe care tocmai mi l-a propus… arată și se comportă ca o doamnă, e tot timpul la șapte ace, se îmbracă elegant și are ceva bani. Cu alte cuvinte, se bucură de toate accesoriile scumpe care să facă din ea o curvă de doi lei.

O întreb pe cine și-ar dori la chef… Ernest, Sid, Arthur… sunt de-ajuns? Da, crede ea, ar fi exact cât trebuie… Nici prea mare grupul, ideea e să fie îndeajuns de mulți încât să se creeze o atmosferă interesantă. Și toată lumea va fi beată și vor face numai chestii neserioase.

Aranjez lucrurile fără nicio problemă. Nu se plânge nimeni nici la faza cu cheltuitul banilor pe băutură. Auzi la ea, curva, să facă o asemenea propunere! Ei bine, o să am grijă să primească exact ceea ce cere, cu vârf și îndesat… Vreo patru zile nu mă apropii de femei, înghit la greu ouă crude și sorb câteva duzini de scoici…

În ziua petrecerii, îmi petrec a doua jumătate a după-amiezii cu Anna. După cum se poartă, mă prind că are emoții… Până acum n-a mai făcut ceva atât de îndrăzneț. Îi sugerez drept sedativ să mergem până sus la mine, să tragem una mică înainte de marele eveniment, dar pizda nu se lasă convinsă. Nici măcar n-ai s-o miroși, mă avertizează ea, până nu vine timpul… Ar fi ca și când ai începe să te joci cu jucăriile din sac înainte de Crăciun…

O scot la cină și după ce mâncăm, petrecem o grămadă de timp pupând paharele cu băutură. Când ajungem la mine, Sid și Arthur sunt deja acolo. Ernest ajunge mai târziu puțin, după ce-am dat pe gât primul rând de băutură, dar n-are a face… și-a luat revanșa la barul din care tocmai vine…

Chestiile de genul ăsta nu încep așa, nitam-nisam… Bem încet, vorbim o grămadă pentru a destinde atmosfera și a face ca totul să curgă de la sine, în fine, una peste alta, trec vreo trei ore până să-nceapă cheful. În punctul ăsta, lumea e deja făcută muci; suntem în faza în care tragem mult de fiecare pahar. Arthur ne arată pentru

a patra oară trucul despre cum poți să-ți scoți cămașa fără să te dezbraci de vestă. Anna circulă de la unul la altul, fără să zăbovească prea mult într-un singur loc. Ți se așază în poală, îți dă timp să umfli o erecție și când ți-o simte tare, își mută locul… și tot turul ăsta e făcut, evident, sub semnul bunei camaraderii…

Apoi dispare câteva minute. Toți își îndreaptă privirile către mine… noi când dracu' o mai futem? e întrebarea care se articulează pe buzele tuturor. Nu-i revine ei misiunea de a sparge gheața? Sid declară că, dacă ea nu pomenește nimic când se întoarce, el o s-o înșface și-o s-o ia cu japca. Căcat, o seară ca asta e la fel de nașpa ca una petrecută lângă domnișoara Cavendish…

Și tocmai când dezbaterea e în toi, apare și Anna. O privire spre ea și nu mai e nevoie de niciun fel de speculații. Poartă doar chiloți și pantofi… nimic altceva. Țâțele alea superbe ale ei sunt goale, nu le atinge nimic cu excepția unui șir lung de mărgele negre, care atârnă între ele, i se lipesc de piele și tresaltă la fiecare pas pe care-l face.

— Gata! zice Anna.

Ernest sare și încearcă s-o prindă… dar ratează și cade înapoi pe scaun. Arthur e cel care o prinde primul. Anna îi cade-n poală și-l lasă să se joace cu ea, în timp ce noi începem să ne certăm: care dintre noi o fute primul? Eu invoc dreptul de gazdă; Sid, din lipsă de motive, ne asigură că el are mai multă nevoie de futai decât noi, ceilalți…

Dar nu degeaba am învățat să trișez la cărți… Iau un pachet și o tragem la sorți pe Anna, tăind pe rând cărțile. Regele meu o câștigă… Arthur a tras un juvete, Sid un șase, iar Ernest un trei. Drept premiu de consolare, Ernest cere dreptul de a-i scoate el chiloții — ori asta, ori, dacă nu, va trebui să-i îmbrace iarăși când va veni rândul lui.

O purtăm toți patru pe sus, până în dormitor, iar Ernest îi scoate pantofii și-i dă jos chiloții… Și fiindcă tot umblă pe-acolo, reușește să-i bage un deget în pizdă, încercând s-o mituiască să-l lase pe el primul, dar Anna rămâne fidelă înțelegerii.

Cât mă dezbrac, băieții sar cu sfaturi pe mine. Anna e singura care pare că nu are nicio părere despre cum ar trebui să fie mânuită.

Stă întinsă pe pat și privește cum ne dezbrăcăm… nu știu de ce, dar pare cam speriată.

În schimb, eu nu am erecția pe care mă așteptam s-o am. Noroc că Anna e genul de fată care știe cum să rezolve o astfel de problemă. De îndată ce mă urc în pat, îmi ia pula-n mâini și îi aplică un masaj care își face imediat efectul.

Încep s-o fut, dar nu pentru mult timp. E un futai rapid și destul de tare, dar pur și simplu nu-i unul de durată. Sunt atât de tensionat, m-am umflat cu atâtea fructe de mare și lactate, încât termin aproape înainte să încep s-o fut… Poate chiar e adevărat că, atunci când trișezi, câștigul nu ține mult… Oh, e mișto cât ține și e clar că Anna îl simte pe Pulliver în fiecare cută a pizdei, dar se termină înainte să apuc să apreciez senzația.

Imediat ce mă dau jos de pe ea, Arthur sare pe poziție. Arată ca un iepure când i-o trage. Am senzația că până și urechile îi sunt lăsate pe spate. Ideea de bază în cazul lui Arthur s-ar putea formula cam așa: „N-am nevoie decât de pizda ei, de restul ce mai rămâne din ea, mi se fâlfâie". Nu se uită nici măcar la perechea aia minunată de țâțe. Pula i se pierde înăuntrul ei, iar Arthur aproape că dispare și el, odată cu respectiva pulă. Mă rog, Anna vrea fără nicio îndoială să fie tratată ca o știoarfă, iar futaiul pe care i-l aplică Arthur corespunde întocmai dorinței ei. Ar putea la fel de bine să aibă o sacoșă pe cap… căcat, ar putea fi cusută în pânză din cap până-n picioare, cu doar o gaură mică tăiată-n dreptul pizdei — Arthur ar fi la fel de bucuros să i-o tragă.

Anna se uită-n jur cu o privire care a început deja să aibă luciri sticloase. Își flutură picioarele prin aer și îl strânge pe Arthur în brațe, futându-se cât poate ea de tare. Sid și Ernest stau în picioare lângă pat, cu pulile sculate ca niște țevi de oțel… pula mea nu a leșinat chiar de tot… Ce chef minunat, absolut minunat, șoptește amețită Anna…

Este de-a dreptul remarcabil cum poate o pizdă așa mică… sau chiar și una mare… cum poate umple cu mirosul ei o cameră întreagă. Iisuse, dacă ar suna cineva la ușă acum, n-ar fi nevoie să vină

până-n dormitor ca să știe că e o pizdă în cartier… Rămân surprins că mirosul nu atrage încă oamenii de pe hol. Cât despre pat, ce să mai zic?… Bine că mâine e ziua în care primesc lenjerie curată…

În ciuda faptului că Arthur își înfige pula-n ea de parcă e pe cale să facă moarte de om, Anna nu a terminat încă. O plesnește peste buci ca s-o facă să grăbească ritmul, îi ordonă să se întoarcă ba pe-o parte, ba pe alta, să facă așa sau invers, de parcă ar plăti-o în aur pentru futaiul ăsta. Dar știoarfa e dată pe spate de fazele respective. Se supune… cred că dacă i s-ar ordona acum să meargă pe tavan, și-ar da toată silința s-o facă și pe-asta…

Ernest se apropie de ea și, îndată ce Anna poate să ajungă la pula lui, degetele ei se înfășoară lacom pe țeava lui Ernest. Sid merge de cealaltă parte a patului și o lasă să-i țină pula în mâna rămasă liberă… le strânge pe-amândouă până li se învinețesc, e atât de excitată încât dacă băieții nu-s atenți, ar fi capabilă să le smulgă din rădăcini pe amândouă și să și le îndese-n urechi…

Arthur termină cu o smucitură care aproape îmi demolează patul. Chiar prestează la greu pentru Anna în secundele care i-au mai rămas. A umplut-o cu spermă, dar n-a reușit s-o facă să termine. Sid se acrește tot, în timp ce Arthur își șterge pula pe stomacul ei… vrea să știe cine dracu' vrea să fută o baltă de proporțiile astea? Îl face pe Arthur să-i șteargă pizda Annei cu o batistă, după care ia poziție pentru a începe porția lui de călărit.

Abia de-a apucat Sid să-și bage ciocanul în pizda Annei, că ea termină. Scoate oh-uri și ah-uri de câteva ori, după care rămâne câteva minute nemișcată, lăsându-l pe Sid să se descurce de unul singur. Nu știu dacă-l deranjează faptul că ea pare pe jumătate moartă, oricum nu lasă să se vadă că-i pasă de chestia asta… fute la ea până când aproape o dă jos din pat, după care o întoarce pe burtă și-o fute pe partea cealaltă. Pe la jumătatea actului, Anna pare să-și amintească brusc unde se află și ce i se întâmplă… se trezește și începe să dea semne de viață. Nu trece mult și e ca nouă, ba aș zice chiar mai bună de-atât. În timp ce Sid termină, pare că Anna e pe punctul de-a mai

avea un orgasm. Sid geme și gâfâie, o plesnește peste burtă și-o trage de țâțe, dar nu reușește s-o mai facă să termine încă o dată. Tot încercând s-o aducă în punctul acela, reușește să sară puțin calul, așa că până la urmă e nevoit să se oprească și să-i dea pace.

Când Ernest îi desface picioarele, pizda Annei este atât de răvășită, încât mă întreb dacă am mai văzut vreodată una în stadiul ăsta. Se scurge din ea un șuvoi de spermă și suc de fofoloancă… picioarele îi sunt bulite… una peste alta, nu-l acuz pe Ernest că face ditamai tărăboiul. Dar până la urmă îi desface genunchii mai tare și se așază de bine, de rău între coapsele ei. Anna e încă puțin timidă cu Ernest… se pare că n-a uitat ultimul chef la care a fost și la care a participat și el. Și, ca și când ar vrea să se revanșeze pentru data trecută, e deosebit de drăguță cu el. Îi cuprinde pula cu ambele mâini și și-o bagă singură în pizdă… Ernest nu trebuie să facă practic nimic. Ar fi în stare să ducă ea tot futaiul dacă el și-ar dori asta.

Se pare că Ernest a urmat aceeași dietă ca și mine în ultimele zile… în orice caz, nu rezistă mai mult decât mine. Dar acum că Sid a spart gheața și Anna a avut deja un orgasm, e posibil ca ea să termine mai repede de-aici încolo… are orgasm cu Ernest chiar în momentul în care din pula lui țâșnește primul strop de spermă, așa că sunt amândoi satisfăcuți.

Ai crede că după o rundă ca asta, Anna ar fi gata să încheie povestea, dacă nu pe toată seara, măcar până își recapătă suflul. Ei bine, nu. Îi mai zvâcnește încă pizda de la ultimul futai pe care l-a primit, dar pare mai interesată ca oricând de pulile noastre. Mă așez pe pat, iar ea se târăște până lângă mine și-ncepe să-mi lingă coaiele și pula.

— Ce-ar fi s-o punem pe pizdă să ne-o ia la muie pe rând? sugerează Sid.

Anna e de acord și, ca să ilustreze mai bine asta, îmi ia ciomagul la molfăit. Am pula lipicioasă de la spermă și de la sucul de pizdă, dar după ce mi-o suge puțin, e ca nouă.

Începe o mică dispută. Ernest e de părere că ar trebui s-o lăsăm să ne curețe pe rând pulile, până când le are pe toate în gură. N-are

nici cea mai mică importanță ce crede Anna la faza asta și mi se pare că o doare undeva de ce decizie luăm, pentru că, în timp ce se discută pe tema asta, ea continuă să-mi sugă pula fără să se deranjeze să privească măcar o dată spre noi.

Până la urmă cădem de acord… Înainte de a continua distracția, Anna o să ni le sugă pe rând… ocazie pentru noi să ne tragem sufletul. Și, fiindcă băutura se află în cealaltă cameră, decidem să aibă loc acolo ceremonia. O înșfăcăm pe Anna de pe saltea și o cărăm în cealaltă cameră. O purtăm la fel ca la început, când am dus-o în dormitor, doar că de data asta o ținem cu bucile înainte, cu picioarele și mâinile desfăcute ca niște aripi de uliu. Șiragul de mărgele negre se târăște pe podea. Ernest îi îndeasă chiloții în gură și-o lasă să și-i ducă în dinți. Pantofii ei rămân în dormitor, aruncați pe podea, alături de hainele noastre…

Dacă ar fi fost ca toate chestiile astea să i se întâmple cu niște tipi pe care nu-i cunoaște prea bine sau cu unii cu care intenționa să nu se mai vadă niciodată în viața ei, aș fi înțeles felul în care ni s-a dat Anna, renunțând complet la orice urmă de demnitate. Dar să facă asta cu oameni pe care îi vede în fiecare zi, cu oameni pe care îi întâlnește pe stradă și la petreceri… din punctul meu de vedere, e mult mai nasol să fii curvă cu niște prieteni decât cu niște străini. Adică-n pula mea, nu-i ca și când oamenii își pierd respectul față de ea numai în momentul ăla, când și-o dă la poștit ca ultima știoarfă… ci se va întâmpla de fiecare dată când vor vorbi despre ea, de fiecare dată când îi vor rosti numele. Dar ce e un nume? Pula mea, zac o grămadă de chestii într-un nume… De-acum înainte, Anna n-o să mai însemne pentru noi un „hei, salut!"… ci vom rezuma într-un singur cuvânt toată curvăsăreala asta jegoasă pe care-o afișează acum…

Bem cu toții încă un rând… Cum termină de înghițit, Anna își aruncă paharul și se lasă în genunchi, cu nasul în cea mai apropiată pulă… care din întâmplare e a lui Arthur. Se bucură de toată încurajarea din lume, atât din partea lui Arthur, cât și dintr-a noastră. Are pizda făcută franjuri? Puțin îi pasă Annei de asta. Nu-i pasă

de nimic… nici de poreclele pe care le alegem pentru ea, nici de faptul că Arthur insistă să i se adreseze cu „Domnule“ atunci când îi vorbește. După ce termină cu el, trece de la unul la celălalt, aplicându-ne fiecăruia același tratament.

Petrece mult timp în genunchi în fața lui Sid… Și-a amintit că el voia să i-o ia la muie până la capăt. Dar în timp ce i-o suge, descopăr că i se scurge o băltoacă din pizdă, un cocktail de spermă și suc de savarină ce se prelinge pe covorul meu. Sid declară că știe el cum să rezolve problema… se apleacă, îi împăturește pizda ca pe o felie de salam și soarbe toată zeama din ea… apoi îi ordonă Annei să-și bage degetele-n peșteră și să lingă ce-a rămas pe ele. Mă rog, nu știu cât de practică e soluția lui, ci mai degrabă interesantă, așa că până la urmă o gonește la bideu să se spele.

Când se întoarce, Ernest, care stă așezat pe canapea, o înșfacă repede. O anunță că o s-o fută-n cur și, fără să mai piardă timpul, începe să se chinuiască să-și bage pula-n găoaza ei. Sid începe să urle cât îl țin bojocii… mai întâi tre' să termine de supt la el.

Anna rezolvă imediat ceea ce pare să devină o problemă serioasă. Tot ce trebuie să facă Sid, spune ea, este să vină lângă canapea și astfel vor fi amândoi satisfăcuți. De fapt, adaugă ea, ar fi interesant dacă s-ar trage toți mai aproape de ea…

N-are nicio problemă să-și satisfacă clienții… cel puțin nu atunci când e gratis. Sid s-a așezat pe canapea, iar ea și-a desfăcut cracii, sprijinindu-și pântecele de el și având grijă ca bucile să-i rămână cât mai aproape de margine, astfel încât toată lumea să i-o poată trage. Îl lasă pe Sid să-i bage toată pula-n gură, fără să comenteze nimic… după care eu, Arthur și Ernest futem cu rândul la găoaza ei.

Sid declară că îi convine de minune aranjamentul ăsta… Anna este o muistă pe cinste când are o pulă înfiptă bine în cur. Și, invers, pare că se fute mai bine când are un puloi în gură. Merge bine de ambele părți; cred că depinde doar la ce capăt preferi să te afli.

Când îi vine rândul a doua oară, Arthur vine cu ideea că ar fi supermișto să se pișe-n găoaza ei. Ernest încearcă să-l convingă să

n-o facă… va trebui să lingă după aia, așa cum a făcut Anna mai devreme, îl avertizează el… Arthur se întoarce spre mine întrebător…

— Dă-l în pula mea de covor! îi zic eu. Hai, pișă-te-n ea… Vreau să văd asta.

— Da, băi, hai, dă-i drumu'! îl încurajează Sid. La dracu', poate o facem să lingă tot după ce termini…

Așa că Arthur își dă drumul. Pentru prima dată de când a început distracția, Anna încearcă vag să protesteze… dar nu poate face mare lucru ca să-l oprească. Sid o ține cu forța jos și-i îndeasă mai bine pula-n gură, eu și cu Ernest o ținem de picioare ca să nu ne lovească, iar Arthur o umple de pișat. După ce termină își ține-n continuare pula-n ea, așa că nu-i scapă nicio picătură… ne informează că acum curul ei face cele mai ciudate chestii pe care le-a simțit vreodată…

Din gâtul Annei ies tot soiul de zgomote, se îneacă, râgâie… Se pare că Sid încearcă să ajungă la curul ei, luând-o de sus în jos. Ernest pare interesat de ce spune Arthur… vrea să încerce și el chestia asta. Îmi amintesc că n-am reușit să mă descotorosesc de un bol de care voiam să scap și dau fuga să-l aduc, dar când mă întorc, descopăr că schimbul a fost deja făcut… i-au acoperit găoaza cu degetele mari de la mâini, iar acum pula lui Ernest acționează ca un dop.

Anna a făcut ca un drac când Arthur s-a pișat în ea… când Ernest îi aplică același tratament, face deja ca o legiune întreagă de draci. Sid mă întreabă calm dacă am de gând să-ncerc și eu… începe să se umple atât de tare, încât, spune el, a ajuns până la pula lui… Ernest se declară complet nemulțumit, cică a fost tras pe sfoară… curul Annei nu este cu nimic diferit de alte cururi în care și-a băgat pula. Dacă ar fi fost într-un bordel acum, și-ar fi cerut banii înapoi.

În fine, acum avem o problemă cu Anna al cărei cur e plin până la refuz de pișat. Între timp, Sid a terminat și a avut grijă ca Anna să înghită tot ce-a avut el să-i dea; tot el găsește și cea mai bună soluție la problema noastră. Așa că înfigem în curul Annei gâtul unei sticle. Procedăm cu atenție și nu băgăm mai mult de doi centimetri

în găoaza ei; după asta o lăsăm să se descurce singură. Anna se îndreaptă către baie, balansându-și cu grijă bucile…

În trei minute e-napoi… reproșându-ne că am făcut o glumă proastă pe seama ei, dar părând proaspătă ca o margaretă… și vrând pulă mai mult ca oricând… de îndată ce mai bea un păhărel de rom. În absența ei, Sid m-a ajutat să umplu bolul… Anna nu se prinde de față decât după ce ia din nou pula lui Sid în gură. Moment în care se dă de gol singură… că, vezi Doamne, ea știe ce gust are pișatul. Sid, care probabil cunoaște deja povestea, smulge de la ea detaliile serii petrecute cu mine, Ernest și Arthur… și Annei îi plac la nebunie toate aceste detalii suculente.

N-am mai deschis nicio fereastră și nicio ușă de câteva ore bune… aerul e greu și fierbinte, poți să tai cu cuțitul fumul de țigară. Eu încep să-mi cam pierd interesul și am senzația că timpul se târăște greu pe lângă noi. Încă o băutură și lucrurile se limpezesc din nou, dar numai pentru puțină vreme… am nevoie de doze multe și frecvente pentru a ține lucrurile sub control. O privesc pe Anna cum îi suge pe Arthur și Ernest, întinsă pe canapea și lucrând la amândoi în același timp.

După ceea ce pare a fi o veșnicie, reușește să-i aducă pe amândoi la punctul de a avea orgasm. Sid stă așezat pe canapea și se joacă cu pizda ei; ea însăși pare foarte aproape de a termina. Apoi, tot făcându-le amândurora laba, împinge și-ndeasă până reușește să-și bage ambele puli în gură. Bum! termină amândoi aproape în același timp, iar Anna se joacă în continuare cu ei, pentru a-i încuraja — asta în timp ce înghite conștiincioasă doza dublă de spermă…

Sid îi cere să-i sugă pula ca să o poată fute-n cur… dar nu o lasă s-o ia la supt până nu i-o curăță cum trebuie, adaugă el. Iar de curățat, nu se poate curăța decât cu pișat pe care chiar Sid i-l va pune Annei la dispoziție… și zicând astea, se întinde după vas și i-l dă Annei să și-l țină sub bărbie… apoi își apropie pula până ajunge la doar câțiva centimetri de gura ei și-și dă drumul. Anna primește jetul de pișat drept în față, fără ca măcar să clipească; deschide gura

mare, iar jetul zboară peste bărbia ei, direct în gură… după ce se încheie și procedeul ăsta, Sid o întoarce pe canapea și îi rașchetează curul, așa cum îi promisese.

E timpul să mai fut și eu ceva la ea. O las să-mi lucreze bine pula, timp în care Sid termină ce-a început. După care, nu am decât să-i iau locul și să-i fut pizda pe la spate. O fut la marea artă… când îl scot pe Pulliver din ea are la activ vreo două orgasme din futaiul ăsta…

Între timp, lui Ernest i-a mai venit o idee. În timp ce i-o trag Annei dintr-o parte, el se așază pe burtă, cu bucile ridicate în aer, chiar sub fața ei. E nevoie de ajutorul lui Arthur și de câteva încurajări cam violente pentru a o convinge pe Anna să treacă la treabă, dar până la urmă aceasta își vine în fire… îi linge bucile lui Ernest, le sărută pofticioasă… până la urmă, îi cuprinde coapsele și își așază gura pe rectul lui. Nu trece mult, și începe să-l sărute copios și să-l lingă în cur… când se apropie de orgasm, Anna deja își bagă și-și scoate limba spasmodic din găoaza lui Ernest… Ritmul se întețește… în medie, avem un scor de o băutură la fiecare futai… Ea obține cam două futaiuri la fiecare pahar dat pe gât. E atât de beată, încât nu poate sta în picioare de una singură, dar noi nu ne lăsăm. Au căzut toate restricțiile… ar face orice acum, ne suge pe rând găurile cururilor, îi linge recunoscătoare vârfurile degetelor de la picioare lui Arthur atunci când el o așază invers pentru un 69… În general, lucrăm la ea câte doi. Nu va avea de ce să se plângă după cheful ăsta.

În sfârșit, ajungem și în punctul în care ne-am epuizat toate resursele. Anna găsește greu o pulă sculată, trebuie s-o caute bine, mergând în patru labe de la unul la celălalt, sugând pe rând un șir de puli ude și moi, până când reușește să găsească o scânteie de viață într-una din ele… și-atunci când o găsește se aruncă pe jos și se lasă iarăși futută, zăcând de parcă ar fi pe jumătate în comă. A fost poștită de atâtea ori, încât sunt convins că nici nu mai știe cine o fute… Mărgelele i s-au rupt și acum zac pe sub picioarele noastre. Arthur adună un pumn de mărgele și i le îndeasă în pizdă, după care începe

să i-o tragă așa… Îi place la nebunie chestia asta… crede că Arthur și-a pus ceva pe pulă, o chestie poate din trusoul stripperilor, care să-i stimuleze pizda, iar când vede că Arthur își scoate pula din ea fără să poarte nimic, se îngrijorează.

Băutura s-a terminat… semnul de netăgăduit că petrecerea e pe sfârșite. Dar Anna mai vrea un futai. Ne încearcă pe toți, dar Sid e singurul care mai are un pic de pulă — singura problemă e că nici aia nu se ridică. Anna imploră… face tot ce îi stă în putință.

— Nu-mi pasă cum o faci… bate-mă dacă vrei…

Reușește cumva să meargă până în dormitor și să se întoarcă fără să cadă. Pune o curea în mâinile lui Sid și se aruncă în poala lui, oferindu-i curul gras și coapsele albe. Sid începe s-o lovească, lăsând urme roșii pe pielea ei… Anna nu se mișcă, nu dă din picioare, de fapt nu pare să simtă deloc cureaua. Deodată Sid aruncă pe jos unealta de tortură și o-ncalecă iar…

Anna e prea varză ca să se mai îmbrace de una singură. Împreună reușim să îi punem cumva hainele pe ea. Când terminăm, descoperim că n-a mai rămas decât un mic ac de siguranță… Ernest insistă să-i dăm înapoi toate accesoriile și folosește acul pentru a-i prinde fusta la spate, lăsându-i curul gol la vedere. I-am uitat chiloții. I-i îndes în mână, odată cu poșeta.

Cei trei… Sid, Arthur și Ernest… reușesc să o care până jos, în fața clădirii. Privesc de la fereastră cum un taximetrist îi ajută să urce la el în taxi. Băieții au adresa boșorogului care o întreține și au decis să o lase pe veranda casei unde locuiește moșul. Va fi o surpriză minunată pentru el…

Tot scurgând dintr-o sticlă în alta, reușesc să mai storc un păhărel. Mă uit în gol prin sticla paharului… lumina care trece prin el capătă proporții și se revarsă în întreaga cameră. Îl dau pe gât și, când luminița ca de ambră se stinge, bezna cade peste mine, învăluind totul ca într-o pătură…

Volumul II

„Coaie“, exclamă regina, „dacă
le-aș fi avut, aș fi fost rege!“

CANTERBURY

Cartea 1

O Liturghie Neagră și un pitic

Eu unul nu pot prescrie decât o singură rețetă pentru oricine aflat în situația Alexandrei… un amestec generos de lichior și futai. După experiența prin care a trecut la maslul ținut de Charenton, este destul de tulburată și incoerentă, dar reușește să găsească brandy-ul pe care îl păstrează de obicei în mașină. Ne urcăm și demarăm în viteză de acolo. Nu cunosc străzile, iar Alexandra e mult prea isterică să mă poată ajuta. Cu toate astea, din locul în care ne aflăm acum, toate drumurile duc către Paris.

Charenton… ăsta da bărbat! Cel puțin reprezentațiile lui nu sunt plictisitoare, chestie care nu se aplică în cazul mai venerabililor săi confrați. Și din moment ce nu pare să meargă pe chestii extreme, adică nu măcelărește copii și nici nu face pe canibalul, caracterul lui demonic pare unul destul de inocent. Fără îndoială, ceva mai spectaculos în comparație cu stilul evanghelic obișnuit, dar nu cu mult mai periculos decât acesta. Îi respect vitalitatea și mi se rupe că o închină extremei celeilalte… majoritatea oamenilor pe care-i cunosc sunt morți de la gât în jos sau în sus, nici nu mai contează direcția.

Alexandra are propriile ei păreri despre chestia asta. După ce pupă buza sticlei de câteva ori, se cufundă în tăcere. Așa goală cum e, se ghemuiește în scaun, rezemându-se de mine, și-mi întinde sticla. Iau un gât și i-o dau înapoi. N-am nevoie de brandy nici pe jumătate cât am nevoie de un futai… După câțiva kilometri, încep să simt iar măciuca pe care am avut-o în nădragi la Charenton. Abia când te afli într-o mașină în mișcare, cu ferestrele închise, începi să realizezi potențialul chestiei care fierbe între picioarele femeilor…

Alexandra nu se poate relaxa… și probabil că nici nu va reuși până când nu va face ceva pe tema mâncărimii care o tot sâcâie. Coniacul a mai liniștit-o puțin, dar nu îndeajuns. O simt ca pe un obiect gata să-mi explodeze în mâini. Îmi sfâșie hainele și-mi înșfacă scula… nu ca să se joace cu ea, ci doar ca s-o țină în mână, ca pentru a se asigura că e încă acolo și că nu va dispărea nicăieri.

De câteva ori încerc să-i spun că ar fi bine să se acopere cu ceva… Nu că aș avea vreo problemă să conduc prin Paris cu o pizdă goală lângă mine. Dar când parchez mașina în fața clădirii în care locuiește, Alexandra e la fel de goală ca atunci când am pornit motorul. Nici măcar acum nu vrea să se îmbrace. Își strânge hainele grămadă și, cu ele în brațe, se dă jos din mașină și, până găsesc eu întrerupătorul, face câteva ture în sus și-n jos. Apoi, mai pierdem vreo cinci minute pe-afară, până reușește să-și găsească cheile.

N-am mai văzut-o în viața mea pe Alexandra comportându-se în halul ăsta. Nu zic că n-a fost o știoarfă de când am cunoscut-o, dar întotdeauna a fost o pizdă discretă… genul de coardă care se atacă imediat dacă încerci o pipăială în alt spațiu decât în dormitor. Dar nu pot să spun nici că sunt extraordinar de mirat. Nu mai încerc să le înțeleg… Pur și simplu le fut și atât. Reușesc astfel să economisesc o grămadă de efort. Poți să fuți o pizdă în douăzeci de minute, dar dacă ții vreun pic la timpul tău, atunci nu-ți permiți să răspunzi la toate întrebările care ți se pun în alea douăzeci de minute.

Alexandra mă conduce direct în dormitor, urcând scările în fața mea, cu bucile curului mișcându-se planturos dintr-o parte în alta

și frecându-se ritmat de parcă ar fi o mașinărie miraculoasă. Frate, pizdele astea n-au pic de respect față de tine… își flutură cozile chiar sub nasul tău, fără să le pese câtuși de puțin de ceea ce provoacă în interiorul tău. Coapsele Alexandrei sunt scăldate până la genunchi în sucul care i se prelinge din savarină… sunt tentat să-mi înfig dinții în curul ăla gras pe care mi-l flutură pe sub nas și să sfâșii o halcă de carne pentru prânzul de mâine…

Ajungem în dormitor, iar Alexandra este la fel de tensionată ca și mai înainte. Încearcă să se întindă și să aibă răbdare până fac onorurile, dar e mult prea agitată să reziste. Până mă dezbrac eu, se sprijină într-un cot și începe să-și facă de lucru cu tufișul dintre picioarele ei. Și, cu toate că a încetat de mult să mai tremure, continuă să ia câte un gât din sticlă.

Alexandra s-a tot jucat cu mine în timp ce conduceam și rezultatul e că acum am o pulă cât încheietura mâinii și-mi simt coaiele de parcă cineva mi le-a făcut nod. Am așa o minunăție de erecție, încât după ce mă dezbrac, stau puțin în fața oglinzii și mă admir singur vreo două minute. Orice bărbat ar trebui să poarte cu el o fotografie de-a lui făcută într-un astfel de moment, mai ales când are un asemenea tonus, o fotografie pe care să o țină la îndemână și la care să se uite înainte de a merge în biroul șefului, să ceară o mărire de salariu. Apoi ar fi mișto să o păstrezi până când le-o poți arăta nepoților.

Alexandra o admiră alături de mine, în ciuda faptului că are propria filosofie în ceea ce privește utilitatea chestiei mele. Nu stă mult pe gânduri și mi-o înșfacă. Înainte să apuc și eu să mă urc în pat, ea deja încearcă să și-o bage cu totul în gură. Ca să vezi, pizda… după ce am făcut sluj pe lângă ea să mi-o sugă… Își bagă capul între picioarele mele și începe să facă dragoste cu Pulliver. Geme… Îmi spune că ar putea să-mi sugă pula și toată noaptea… dar am motivele mele să cred că nu va dura chiar așa mult… Îmi trag o pernă sub umeri și-i scot agrafele din păr.

Alexandra mă întreabă dacă am observat-o vreun pic pe tipa care a servit drept altar la liturghie… moment în care mă întreb cum

poate cineva să considere rasa femeilor altfel decât una infestată de prostie, dacă până și un specimen chipurile inteligent al respectivei rase îmi pune întrebări de genul ăsta. Nu fac însă niciun comentariu și îi răspund că da, parcă îmi amintesc să fi văzut o persoană pe-acolo…

— E măritată, are un copil… și nimic din chestiile astea pe care le face ea nu ajunge la urechile lu' bărbat-su. Ba mai mult, Charenton merge în vizită la ea acasă, fără să se ferească… soțul crede că este duhovnicul nevesti-sii și e chiar mulțumit să-i vadă închiși ore în șir într-o cameră…

Își apleacă iar capul și-ncepe să-mi lingă burta în timp ce-și freacă de bărbie capul roșiatic al lui Pulliver. Limba ei e ca un șarpe mic care bâjbâie târându-se pe stomacul meu, pentru a mi se ascunde apoi în mătura de floci… Nu știu de ce, dar nu mă pot abține să-mi doresc să fi fost pe lângă ea într-una din nopțile când Alexandra deținea unul dintre rolurile active în ceremonia preotului Charenton… când nu se află-n pat, e așa o bucată de pizdă plină de demnitate și autocontrol de nu-ți vine să crezi.

Sunt momente când ceva din trăsăturile Alexandrei îmi amintește de cele ale egiptencelor. Poate felul în care își ține buzele, ușor răsfrânte atunci când se află aproape de pula mea. Sau poate e unghiul din care o privesc, atunci când își așază fața pe stomacul meu, pentru că nu mă gândesc la chestia asta decât în clipele în care îi linge mustățile lui Pulliver. Alexandra ar trebui să poarte la ea o coroană de aur, o viperă cu care să se joace și o pană din coada unui păun, cu care să-mi gâdile coaiele…

Îmi așază pula-n palma ei, în timp ce îi atinge capul cu buzele… nu se grăbește, e timp berechet pentru toate. Alexandra nu se compară cu niciuna din pizdele astea tinere care sar pe tine ca niște păduchi. E coaptă, e o femeie mare, e prea multă carne pe oasele ei pentru ca să poată sări de colo-colo, ca o minge de cauciuc. Când ești cu Alexandra, rămâi cu o profundă senzație de satisfacție și-abia după ce fuți pe cineva ca ea realizezi cât de puțin obții din futaiurile

alea care se termină ca niște explozii. Artificiile sunt mișto, dar dacă vrei să-ți ții curul cald în timpul iernii, nimic nu se compară cu un foc care mocnește încet sub cărbunii încinși…

Când îl ia din nou pe Pulliver în gură, știu cu certitudine că nu va mai ieși tare dintre buzele ei. Îi dau părul după urechi ca să-i pot vedea mai bine fața… apoi îmi încleștez gleznele în jurul taliei ei. Abia atunci Alexandra își dă seama că Pulliver e pus serios pe treabă și nu-i pasă deloc că mi se blegește înainte să-i fi dat și ei puțin pe sub coadă… încearcă să scape și trebuie să-i țin capul jos cu forța și s-o împing până când ajungem în sfârșit la o înțelegere. Până la urmă Pulliver rezolvă singur disputa… termină brusc, în timp ce are nasul înfipt adânc în gâtul ei. De îndată ce simte asta, Alexandra renunță la bătălie și-și face partea ei. Simt cum suge litri întregi de spermă din pula mea și am senzația că se poartă de parcă ar încerca să-mi sugă tot ce am în coaie. Scoate tot felul de sunete pe gură, de parcă ar fi un pai de plastic rămas fără nimic în pahar… nu se mulțumește doar să-mi înghită sperma… vrea să-mi înghită și pula, iar după asta, pe mine cu totul…

A epuizat tot ce aveam în mine, dar Alexandra e excitată la maximum. Sare din pat și mai trage un gât de brandy, apoi vine iar lângă mine și-ncepe să-și gâdile pizda, frecându-și-o de flocii mei. Se aruncă pe perne și, desfăcându-și savarina la câțiva centimetri de nasul meu, își deschide picioarele și-ncepe să se joace de una singură. Evident că așteaptă ceva de la mine… După ce stă așa câteva minute, arătându-mi cum funcționează acea parte anatomică, Alexandra oftează plină de dorință. Îmi destăinuie că sunt momente când și-ar dori să nu-i fi dus la țară pe cei doi copii… Dacă Peter al ei ar fi aici, ar ști ce să facă, ar face-o fericită… sau chiar și Tania… Micuța Tania, cu trupul ei catifelat, cu limba ei perversă și rapidă… Da, uneori, deși știe că a făcut ceea ce trebuia atunci când i-a trimis departe de Paris, își dorește să fie din nou împreună.

Dorința e de altfel unanimă în cazul de față. Din câte știu eu, Tania și Peter ar da orice să se întoarcă în Paris, chiar și fără

privilegiul de a se fute cu propria lor mamă. Oricum, toată faza mi se pare cam stupidă… Nu cunosc vreun caz în care exilul forțat, în singurătate, să aibă vreun efect moralizator asupra copiilor…

Sugestia Alexandrei este trecută cu vederea, așa că până la urmă pizda prinde curaj și mă întreabă direct… vreau să-i dau limbi? Răspunsul este nu. N-am nici cea mai vagă idee ce chestii o fi lăsat prin fofoloanca Alexandrei pula pontificală a preotului Charenton, așa că nu mă las nici de-al dracu' ademenit în vreun joc de genul celor practicate de micuțul Peter. Dar, ca s-o fac fericită, îi ling totuși coapsele… au gust de pizdă. Și, fiindcă mare parte din fericirea Alexandrei constă în anticiparea anumitor momente, e aproape satisfăcută cu ce-i dau. Își ține un deget în gaură, aproape că se frânge în două în încercarea de a-și depărta mai mult coapsele și își scutură coada în timp ce eu o ling peste tot împrejur.

Dar chestia asta nu poate ține la nesfârșit… Alexandra se excită mult prea tare pentru a se mulțumi doar cu atât mai mult de câteva minute. Vrea să fie fututã, iar un deget în pizdă e un înlocuitor mult prea jalnic a ceea ce ar trebui de fapt să fie acolo. Așa că-l ia pe Pulliver la gâdilat, îi face promisiuni, îl mituiește cu sărutări… și în curând, l-a tachinat de-ajuns cât să-i ridice iarăși capul. Și frate, ce se mai bucură când îl vede prinzând iar viață! Se învârte prin pat până când salteaua începe să arate de parcă juma' de duzină de cercetași și-au făcut tabăra timp de o săptămână între cearșafurile mele… se urcă pe mine, apoi alunecă sub mine, printre brațele și picioarele mele, lăsând urme de suc și putoarea pizdei ei împrăștiate peste tot. Într-un final, când văd că iar se fâțâie pe lângă mine, o înșfac, o pun cu cracii în sus și mă apuc de treabă…

Nu se mulțumește să-și desfacă picioarele și să aștepte să intru în ea… își înfige degetele în pizdă și își desface labiile atât de tare, încât pentru o secundă am senzația că pizda i se va întinde până peste pântece. Apoi se aruncă spre mine, cu peștera la înaintare, încercând să-mi înfulece singură pula. Nici n-avea cum să rateze… adică nu cu o pizdă căscată în halul ăla. Pula îmi alunecă în tufișul

ei, printre buzele alea suculente și întinse, direct înăuntru, până când am senzația că înoată în ulei. Alexandra mă cuprinde cu brațele și picioarele, în timp ce vaginul i se încordează și sare să-l înghită pe bietul Pulliver…

Din câte am văzut eu, Alexandra n-a fost futută la cheful dat de Charenton. Mă rog, cel puțin nu se poartă de parcă ar fi fost… din entuziasmul cu care primește futaiul, aproape c-aș băga mâna-n foc că n-a mai văzut pulă de câteva săptămâni. Există, bineînțeles, și posibilitatea ca goblinii ăia ai ei să nu i-o fi tras-o chiar așa bine cum i-ar plăcea ei să cred… posibil ca spiritul să nu fie de ajuns atunci când vine vorba de nevoile carnale… Scutură din cur mai ceva ca o dansatoare de hula… își strânge țâțele-n palme și mi le bagă sub nas, implorându-mă să i le sug… Gâfâie mai ceva ca o locomotivă și mă aștept în orice moment să-i sară supapa de siguranță. O apuc de cur, o ciupesc și-i desfac bucile… mai că m-aruncă jos din pat când încep să-i gâdil flocii din jurul găoazei.

Dumnezeule, ce mai claie de păr poate să aibă pizda asta sub coadă! Îți trebuie o lanternă ca să te aventurezi prin hățișurile din jurul rectului ei… Dacă se pricopsește vreodată cu lăței, nici nu mai scapă de ei vreodată… cert e că îți trebuie o coasă cu care să-ți croiești drum prin șerpăria dintre bucile ei. Și neapărat să lași o urmă ca să știi pe unde să te întorci… În sfârșit, reușesc să-i găsesc rectul și-ncep să pipăi orbește în jurul lui, pentru a mă asigura că ăla-i locul în care să-mi bag degetele… Alexandra țipă și chițăie de parcă o scalpez, dar o ignor și îi înfig trei degete în cur… Oricum, am senzația că aș mai putea băga lejer încă vreo trei, fără să i se întâmple cine știe ce…

Și brusc, mă trezesc că pula mea revarsă valuri fierbinți de spermă în pântecele ei. …Alexandra primește din plin șocul cald, strângându-și și mai mult coapsele în jurul meu… și terminând și ea odată cu mine… Zacem prinși unul într-altul, iar eu îmi îndoi degetele în ea, de fiecare dată când o simt cum se contractă… Orgasmul ei nu se mai termină… și nici al meu…

Dar în noaptea asta, Alexandrei nu-i ajunge un singur futai. Se odihnește puțin, cât apuc să beau niște coniac… apoi e gata, torcând pe lângă mine, după încă o tură. Stă întinsă alături de mine, frecându-și șomoiogul de picioarele mele, atingându-și pizda de flocii mei, acoperindu-mă și acoperind întreaga cameră cu putoarea dulce și fierbinte care se scurge din ea. Are pizda atât de suculentă încât, atunci când se freacă de mine, am senzația că fleoșcăie o pensulă plină de vopsea pe burta mea… apoi, pe măsură ce i se usucă, flocii i se încrețesc, încremenind așa, de parcă ar fi apretați…

Alexandra vrea să afle dacă este mai bună de futut ca Tania… Degețica-aia-ce-și-încălezește-singură-păsărica, cum îi mai zice Alexandra. De ce-ar vrea un tip ca mine să i-o tragă Taniei în halul în care mi-am dorit eu să i-o trag? Adică, dacă ar fi vorba de niște puștani, da, ar mai înțelege… de exemplu cum un băietan ca Peter să vrea s-o fută pe Tania… și chiar n-ar deranja-o dacă Tania s-ar lăsa futută de tineret de vârsta ei. Dar toate murdăriile astea pe care le face cu bărbați în toată firea… nu-i bine nici pentru bărbați și cu siguranță că nu-i bine nici pentru Tania. Ce-o să se aleagă de fata asta când se va face mare? Cu ce se va mai satisface atunci? Dar revenind la întrebarea ei… nu-i mai bună ea, o femeie în toată firea, cu tot ce trebuie pentru a stinge setea unui bărbat, decât greierul ăla cu pieptul plat, pizdulicea aia de cățelandră, fătuca aia…?

Cum dracu' poate un bărbat să răspundă la o asemenea întrebare? Tania este ea însăși o categorie aparte… n-o poți judeca după standardele obișnuite, pentru că nu mai există alta ca ea. Mă eschivez întrebând-o pe Alexandra de ce ea este atrasă de fată… Ah, dar cică asta ar fi altceva! Bagă schema cu incestul, chestie care chipurile ar face-o să-și piardă mințile. Dacă Tania ar fi fost fiica altcuiva, n-ar avea nicio treabă cu ea… dar nicio treabă. Oh, da, ar putea să defileze pe sub nasul Alexandrei zi și noapte, că nimic nu s-ar întâmpla. Nimic. Ceea ce, evident, nu înseamnă decât că Alexandra mănâncă rahat la greu. Fără îndoială că legătura de rudenie ajută relația pe care

o are cu o pizdă ca Tania, condimentată de faptul că au același sânge, dar, fiică sau nu, Tania ar putea ajunge lejer în patul Alexandrei, oricând ar avea chef.

Alexandra continuă, recapitulând câteva dintre aspectele cele mai dure ale aventurii sale cu puștoaica… Se pare că Tania a scos de la maică-sa toate detaliile picante ale futaiurilor și chestiilor pe care le poate face cu un tip, după care le-a pus în practică… iar ea, la rândul ei, i-a împărtășit Alexandrei câteva din propriile experiențe. Chestia cea mai interesantă este faptul că preotul Charenton a făcut presiuni asupra Alexandrei să i-o dea pe fiică-sa pe mână — lui și diavolului. Ea, în schimb, l-a tot amânat, din diverse motive… Acum, evident că toată faza s-a terminat… dar, dacă n-aș fi fost cu ea în noaptea asta, continuă Alexandra, zguduită de un fior… oh, acesta ar fi fost sfârșitul… da, cu siguranță… S-a străduit atât de mult, încât pur și simplu trebuie să fie iar futută…

Pula mi s-a întărit, iar ea o ține între coapse, frecându-și piersica zemoasă de vârful ei. Și fiindcă niciunul dintre noi nu face nimic ca să oprească lucrurile, pula îmi intră lejer în peștera deschisă… Eu unul aș fi mulțumit să zac așa și să i-o trag Alexandrei, dar se pare că ea are inclus ceva mai mult în meniu și futaiul simplu nu-i chiar ce vrea ea acum. Se entuziasmează… într-un final, mă încalecă și-mi arată cum crede ea că ar trebui făcute lucrurile.

Sunt o grămadă de chestii care nu-s nici pe jumătate la fel de plăcute cum este ce-mi face ea acum… să zaci confortabil pe spate, în timp ce ești călărit de o bucată de curvă ca asta. Eu nu trebuie să mișc un deget… Alexandra cunoaște toate schemele, așa că nici nu se compară cu futaiul vreunei pizde începătoare și complet ignorante, căreia tre' să-i arăți în detaliu cum funcționează toată mașinăria. Și în plus, asta mă călărește la marea artă, se dezlănțuie, arătând ce-i poate pielea și luându-și adio de la orice urmă de demnitate rămasă în ea. Presupun că orice femeie care te fute în poziția asta își pierde puțin din demnitate — asta spre deosebire de oricare altă poziție ai adopta… la dracu', chiar și când o iau la muie tot mai au ceva

demnitate în ele, dar se duce naibii tot la un futai invers, cu toată smuceala și zbânțuiala de rigoare… n-au nicio șansă.

Nu mi s-a întâmplat niciodată în timpul unui futai prestat de pizdă ca aceasta să nu vrea să vadă cum arată lucrurile. Dacă sunt eu deasupra, le pot fute și-o săptămână fără să le trezesc vreo curiozitate în direcția asta; dar odată ce-am lăsat pizda să încalece șaua, începe imediat să caute din priviri o oglindă. Iar Alexandra nu face excepție de la regulă… mă fute puțin, după care sare după o oglindă de mână. Apoi se urcă iar pe mine. Aruncă o privire spre ce se întâmplă între cracii ei și prima impresie o dă pe spate. N-ar trebui să arate AȘA, exclamă ea, dar după câteva minute de holbat începe să fie mai pe gustul ei. Declară că are o pizdă foarte drăguță, care arată excelent în exercițiul funcțiunii…

Alexandra vrea să vadă ce se întâmplă când avem orgasm… dar când terminăm, are ochii atât de încețoșați, încât mă îndoiesc că mai vede ceva…

După ce se termină tot, rămâne tăcută câteva minute bune. Stă întinsă pe pat lângă mine, cu picioarele desfăcute la maximum, lăsându-și pizda să i se răcorească un pic. Vrea să-mi povestească despre Charenton. E clar c-o mănâncă să vorbească despre chestia asta, chiar dacă vrea să cred că acum e oripilată de toată povestea… Normal că Charenton a futut toate pizdele din credincioasa lui turmă… ar fi fost și prost să n-o facă… iar dacă vreun individ din congregație a ratat vreun futai cu un alt membru, nu e altceva decât un pur accident. Oh, și imaginea aia îngrozitoare! N-o va uita niciodată. A fost atât de speriată în prima noapte și a urlat ca din gură de șarpe când au purtat-o spre chestia aia… Cred că vorbește despre o chestie pe care eu o ratasem… Oricum, cică înăuntru s-ar fi aflat un vas plin cu vin sfințit, care era eliberat print-o sculă imensă… la prima ceremonie la care a luat parte, s-a făcut criță cu vin sfințit.

Sunt interesat să aflu ce are de gând să facă acum… o să se întoarcă la biserica catolică? Nu, nu crede că mai poate să facă asta… e ca și când a epuizat toată pornirea ei spre misticism. Nici ea nu știe

ce va face… Dar eu ce cred, ar fi o idee bună să o trimită pe Tania la mănăstire?

Mi se pare absurd să mi-o închipui pe Tania la mănăstire. Ar fi în stare s-o corupă și pe maica stareță, așa comoară e la casa omului… cred că în mai puțin de două săptămâni, supraveghetorii s-ar alege cu o clasă întreagă de muiste și n-ar mai rămâne nicio lumânare în toată instituția care să nu miroasă ciudat atunci când e aprinsă… Alexandra oftează și-mi dă dreptate… dar ce va face ea, asta nu știe… ar fi trebuit s-o ia la muie în loc să și-o tragă cu tatăl lor atunci când a fost să fie, îmi spune ea.

I se face iar de un futai și, pentru a-mi resuscita pula, mi-o ia din nou la supt. Durează ceva până reușește să-l scoată pe Pulliver din transă, dar ea nu se lasă și, într-un final, după ce i-a făcut aproape tot în afară de faptul că nu l-a înghițit cu floci cu tot, Pulliver începe iar să se îmbățoșeze. Ei, și tocmai atunci, când aveam și eu cu ce să i-o trag cum se cuvine, Alexandrei îi vine o idee care… să zicem că nu-i cea mai bună dintre toate câte i-ar fi putut trece prin cap. Încerc s-o avertizez, dar, înainte s-o pot opri, ea își freacă pizda cu câteva picături de coniac… asta așa, să vadă dacă nu cumva se va simți altfel.

Alexandra o ia razna complet de îndată ce chestia aia îi atinge fofoloanca. Îmi lasă pula să-i cadă din gură, sare peste mine și-ncepe să țopăie prin cameră, urlând de mama focului. Se ține cu mâinile amândouă de pizdă… își face vânt cu o batistă, și-o scaldă în pudră, ba chiar se urcă de câteva ori pe un scaun pentru a sări, din motive rămase misterioase pentru mine, pe podea… Dacă ar fi fost Tania sau chiar și Anna în locul ei, nu ar fi fost atât de amuzant… dar Alexandra e ditamai pizda, voinică și cu un aer atât de placid de obicei, încât acum este de-a dreptul hilară.

Până la urmă aterizează iar în pat… Poate dacă-mi bag pula-n ea, n-o s-o mai ardă în halul ăsta, sugerează ea… Îmi înfig scula-n ea și Alexandra urlă ca o apucată… acum nu mai vrea decât să stea cât mai departe de mine posibil. Eu, pe de altă parte, mă țin tare și intru

mai adânc în ea… O fut până mă ia cu amețeli și, cu cât ea țipă mai tare, cu atât mai mult îmi place mie…

E chiar mișto de terminat într-o pizdă care protestează atât de zgomotos, doar că am senzația că încerc să merg pe bicicletă într-o bărcuță lovită brusc de o tornadă. Storc din mine și ultima picătură de spermă, în timp ce Alexandra se zbate în continuare să-și croiască drum printre cearșafuri. Am încă pula înfiptă adânc sub coada ei. Și brusc, fără să-i dau nici cel mai mic avertisment, încep să mă piș în ea.

Alexandra începe să facă spume îndată ce își dă seama ce i se întâmplă… O omor, o să-i explodeze pântecele, îi distrug organele interne… dar în realitate curva dracu' e în extaz. Brusc încetează să mai scheaune și-și aruncă brațele în jurul gâtului meu, implorându-mă să nu mă opresc. O să termine… vrea să fac în așa fel încât să iasă cu jet puternic… Aud ceva bolborosind înăuntrul pântecelui ei…

Pizdele astea sunt complet duse… absolut toate, fără nicio excepție… Nu contează ce le faci, totul e acceptat, e chiar minunat… Vrei să ți-o aducă și pe soră-sa sau poate pe fiică-sa, sau chiar pe bunică-sa? Super! Vrei să le rupi în bătaie? Oh, las' pe ele, că-ți vor aduce imediat un bici! Îți sunt recunoscătoare pentru orice și orice le-ai face este mișto. Nu există altă explicație… toate pizdele sunt duse cu pluta…

▼

Ernest e în pat cu o sticlă lângă el și cu o ghirlandă de trandafiri ofiliți pe cap. Când intru în dormitor, lasă sticla și cheamă dansatoarele, dar nu apare niciuna.

— Hmmm… fără dansatoare, bombăne. Cred că deja întrec măsura.

Și mai trage un gât din sticlă.

Nu-și amintește exact de când e beat, îmi destăinuie Ernest, dar va ști de îndată ce se va întoarce la lucru. Ăștia de la birou sunt foarte buni la astfel de chestii. Își amintește însă de ce s-a îmbătat… un adevărat triumf pentru Ernest. S-a îmbătat din simpatie pentru

un amic, apoi amicul s-a împăcat cu nevastă-sa și pe el l-a lăsat să continue singur.

— M-a invitat la el acasă, la cină, îmi povestește Ernest, și ghici peste ce-am dat când am intrat pe ușă? Pizda lui și-o trăgea chiar acolo, ba asta încă nu-i nimic, dar și-o trăgea chiar pe masa la care noi trebuia să mâncăm! Ai mai auzit așa ceva? Chiar pe masă, în curu' gol, în timp ce un tip i-o înfigea de zor…

Gândul la tipul care i-o înfigea de zor pizdei pare să-l agite pe Ernest, așa că mai ia o gură de băutură. De data asta își amintește să-mi ofere și mie sticla. În plus, se oferă să-mi împletească și mie o ghirlandă, în cazul în care mi-aș dori așa ceva.

— Bun, hai să punem chestia asta în discuție, îmi spune Ernest. Tu să zicem că ești de acord cu faptul că mariajul este o instituție nobilă și sfântă, iar eu voi susține contrariul.

Se sprijină cu toată greutatea într-un cot și își trage cearșafurile în jurul lui, ca pe o togă. Dar înainte ca discuția să înceapă, Ernest uită complet despre ce era vorba.

— Ce părere ai de o pizdă ca asta? mă-ntreabă el. Nu crezi că ar trebui să aibă măcar decența de a o face în așa fel încât bărbat-său să nu se simtă jenat când invită pe cineva acasă? Ei bine, nu… Ea era chiar sub nasul nostru, zvârcolindu-se și scâncind ca o scroafă ce urmează să fie tăiată, iar broscoiul ăla coios i-o trăgea până dincolo de urechi. Iar eu, Alf, ca întotdeauna, am intrat primul în cameră. Așa că, ce era de făcut? De unde să știu eu că nu e vorba de o rutină, eu știu, ceva obișnuit la ei: poate trebuia să ne aliniem în spatele tipului și să ne luăm și noi porția, nu? Ce părere ai de asta, Alf? Tot ce puteam eu să fac era să aștept, să văd ce urmează; dacă bărbat-său și-ar fi dat jos nădragii, atunci totul era OK și poate mai târziu, după ce i-o trăgeam cu toții, luam și cina. Fii atent aici! Ți s-a întâmplat vreodată ca un tip mai coios, așa, să vrea și el să-ți arate noul lui radio sau poate o mașină și chiar atunci să nu funcționeze? Întotdeauna tipul o să zică ceva de genul: „Ciudat, chestia asta n-a mai făcut așa până acum". Ei, fix pe banda asta se blocase tipul ăsta

în timp ce pupam amândoi la o sticlă de whisky, doar că el spunea întruna „ea“…

În sfârșit, Ernest ia o pauză ca să respire; apoi, reia aria da capo și-mi spune din nou întreaga poveste.

— Apoi, după ce ne-am îmbătat, am găsit o pizdă și am aranjat tot, nu trebuia decât s-o futem… numai că atunci, ce crezi că se întâmplă, Alf? Tipu' ăsta decide că poate să i-o tragă nevesti-sii de o mie de ori mai bine decât broscoiul ăla și-mi spune că se duce acasă, să-i demonstreze asta. Și pe mine nu mă invită să merg cu el! Iisuse, ai crede că după ce mă invitase la cină și tot ar face măcar atâta lucru, nu? Dar în loc de asta, a înghițit câteva mentosane d-alea care se vând la bar și s-a cărat de unul singur… Asta ca să vezi cum o pizdă poate să ducă la ruină un tip de toată isprava…

Undeva pe drum, Ernest a cumpărat un teanc de fotografii mișto. Zac aruncate pe biroul lui și, în timp ce ascult pentru a treia oară povestea, arunc un ochi prin ele. Sunt toate fotografii de clasă, cu bucăți una și una, care arată a pizde, nu a mătuși ce fac pe drăgălașele… și chiar în prima duzină… o găsesc pe Anna. Scot un strigăt de uimire și Ernest vrea să știe ce-am găsit… nici măcar nu știa că are chestiile astea pe birou.

Mă rog, e o lume mică, perorează Ernest în timp ce se uită și el prin teancul de poze, descoperind alte câteva cu Anna… probabil că de-aia le-a și cumpărat, văzând că apare în atâtea fotografii. A, și Anna asta e o altă pizdă care și-o caută cu lumânarea, îmi spune el. Crezi că Anna o să-mi facă mie sau oricui altcuiva din grupul nostru vreun bine? Anna n-o să facă nimănui niciun bine, mai ales ei înșiși.

Plec cu pozele Annei puse bine în buzunar și cu o mare parte din sticla de whisky în stomac. Ernest a mai scos o sticlă din birou și s-a apucat iar de îndrugat vrute și nevrute, strigând iarăși după dansatoare. Trec pe la birou și ca de obicei nu am ce face acolo, așa că scriu vreo două–trei scrisori ca să dau impresia că muncesc juma' de oră. După asta, mă ridic și navighez iar pe-afară, să văd ce mai găsesc.

Tocmai când ies în stradă, dau nas în nas cu Arthur. Îmi spune că m-a tot căutat și este atât de entuziasmat încât abia mai poate vorbi. Dar înainte să-mi poată povesti, trebuie să bea ceva. Arthur fierbe de nerăbdare în timp ce traversăm spre o bombă unde am credit… Intrăm într-un bar din vecinătatea biroului meu, unde creditul mi-a expirat de aproape o lună.

Se pare că micuța noastră prietenă Charlotte l-a căutat pe Arthur. El nu era acasă, dar fata i-a lăsat un bilețel… O invitație de fapt pentru noi doi, să-i facem o vizită. Arthur se cacă pe el la faza asta și insistă să citesc cu glas tare biletul, pentru ca nu cumva să sar peste părțile interesante.

— Băi, imaginează-ți-o pe pizda aia mică venind pân' la bârlogul meu, se precipită el. Iisuse, ce-o fi zis portarul când a văzut-o la ușă?… Ăștia din bloc de la mine o să creadă că-s nebun de legat. Fii atent, citește din nou partea asta… ce altceva înseamnă dacă nu o invitație de a trece pe-acolo și-a o servi cu un futai? Iisuse, ce ți-am zis eu că-i parașută? Ți-am zis sau nu?

Dă pe gât paharul și mai cere unul.

— Băi, Alf, ia zi, cum stai azi cu tupeul? Ai sânge-n coaie? Dumnezeule, n-am avut curajul să mă duc acolo și să dau ochii cu ea de unul singur… dar dacă ai fi cu mine, m-aș descurca…

Se uită neliniștit spre mine, să vadă ce reacție am.

— Băi, Alf, uite ce e… Poți s-o încerci tu primul. Mergem amândoi până acolo și după ce i-o tragi tu, sar și eu… Frate, dacă voiam, nici nu-ți ziceam de chestia asta… Puteam să mă duc singur acolo și să-mi servesc futaiul. Dar eu nu fac faze d-astea, Alf… Băi, da' tu ai mai auzit de-așa ceva până acum? Cine pula mea a mai auzit de-o pitică să-i placă pula? Să mor dacă eu m-am gândit vreodată în viața mea să mă fut cu un pitic…

Eu unul nu bag mâna în foc la tot ce zice Arthur acum. Am impresia că citește mult printre rânduri, mult mai mult decât este scris în bilet. Singura propunere clară e invitația la un pahar. Dacă în ceea ce privește logica lui Arthur am îndoieli, cel puțin am încredere

în presimțirile lui, iar faza cu pitica este atât de dementă, încât devine tentantă. Pe scurt, ne hotărâm să mergem…

Când ne deschide ușa, Charlotte arată ca o păpușică… doar că nu găsești păpuși care să aibă totul inclus, așa cum are ea. Dacă o surprinde să ne vadă pe amândoi, nu lasă să se vadă asta… Se bucură mult că am venit, ne spune… nu prea știa ce să facă azi. Apoi, când tocmai ne așezaserăm confortabil pe scaune, ne trezim cu un ditamai câinele-lup că dă năvală în cameră, pregătit să mă halească și pe mine, și pe Arthur.

Dacă n-am fi fost în pericol să fim devorați în următoarele secunde, ar fi fost distractiv s-o privim pe fată cum se luptă cu fiara. Îl înșfacă de lesă, în timp ce câinele, fără să facă prea mult efort, o ridică și-o scutură puțin prin aer. Dar Charlotte îi dă peste nas, îi spune că n-are niciun pic de maniere, iar el se liniștește aproape instantaneu. Ar da-o pe spate numai dacă ar lătra o dată la ea. Dar câinele își bagă coada între picioare și se strecoară afară din cameră.

Charlotte ne spune că vrea să-l închidă și pleacă după el, mișcând eficient din fese, ca o femeie de proporții normale. Arthur îmi spune în șoaptă… e clar de ce are un animal ca ăsta, nu-i așa? Dacă ar fi avut un taur d-ăla de jucărie sau vreo javră de-aia mexicană, chelioasă, mai ziceam că-i animal de casă… dar, Iisuse, tu ai văzut ce pulă avea nenorocitul ăla?

După ce dăm pe gât al doilea rând, nu mai avem nicio îndoială… Charlotte toarce după un futai. Chiar nu-i mare diferență între felul în care se comportă ea și felul în care se poartă de obicei orice altă pizdă. I se pare amuzant tot ce spunem eu și Arthur și se întâmplă să râdă chiar și atunci când nu avem intenția să facem glumițe.

Pizda asta mică! E fascinantă, cum stă cățărată pe un scaun cu doi kilometri mai mare ca ea, picior peste picior și trăgându-și fusta pentru a ne oferi șansa de a trage cu ochiul spre ce ascunde ea acolo… Dar cum pula mea să bagi în pat o pitică — e o chestie la care nu m-am mai gândit până acum și în consecință nu știu ce mișcare să fac în continuare. Mă uit la Arthur; Arthur îmi rânjește înapoi.

Continuăm să bem din gustosul scotch pe care ni-l oferă Charlotte… Ea dă pe gât pahar după pahar, luând după fiecare câte o gură de apă; n-ar trebui să treacă prea mult până să se amețească…

Alcoolul o lovește destul de brusc… acum pare bine… în secunda doi, e făcută muci. Eu nu mă prind ce se întâmplă decât în momentul în care mă ridic să-i mai torn un pahar… Tocmai mă aplecasem deasupra scaunului, eram cu spatele la Arthur, și înainte să mă prind ce se întâmplă, ea începe să-mi caute pula și mă înșfacă de prohab. E o senzație extraordinară… degetele alea de bebeluș care mă gâdilă pe lângă prohab… Stau nemișcat și o las să se joace cu ce am pe-acolo. Mi-o mângâie și-o bate ușor cu palma, așa cum fac unele femei cu o bucată de blană. În timpul ăsta, ține paharul în cealaltă mână, zâmbind spre mine de parcă noi doi am avea un secret. Dar secretul nostru nu ține mult… Arthur aruncă o privire pe sub picioarele mele și scoate un strigăt.

— Băi, dar cu mine cum rămâne? vrea el să știe… și nimeni nu are senzația că s-ar referi la băutură.

Pizda asta mică nici măcar nu se oprește din pipăit. Are mâinile atât de mici, încât și le poate strecura în pantalonii mei fără ca măcar să-mi desfacă un nasture, și chiar o face în timp ce-și îndreaptă zâmbetul de păpușică spre Arthur…

— Tu n-ai venit până aici, lângă mine! îi zice ea.

Arthur pare să fi uitat cu totul de înțelegerea pe care am făcut-o noi doi. Zboară de pe canapea și se așază pe celălalt braț al scaunului pe care stă Charlotte — și toate astea cu o viteză de care nu-l crezusem în stare.

— Nu-l băga în seamă pe tipu' ăsta, o sfătuiește el. Uite, pune mâna aici… Nu-i așa că-i o frumusețe?

Îi ia paharul și îi plasează mâna rămasă liberă pe prohabul lui.

— Pe bune, nu vrei să-ți pierzi timpul cu ce are el… Oricum, n-ai de unde să știi cu un tip ca ăsta… Pe unde a umblat săptămâna trecută? Ai idee? Știe cineva? La dracu', cred că nici el n-are habar… Uite… strânge asta, așa, să vezi ce mare se face.

Charlotte chicotește și ne strânge pe amândoi. El e un neserios, spune ea… sunt amândouă prea mari… Noi nu vedem că ea nu-i decât o fetiță micuță, cu ambiții foarte mici? Iar Arthur vrea imediat să îi vadă ambițiile. E prima dată când aude porecla asta, spune el. Cred că Arthur s-a îmbătat… are senzația că e amuzant.

Dar Charlotte nu vrea să ne arate ambiția ei… în schimb, ne arată tot ce are în jurul acesteia, astfel încât să ne facem o idee cam ce dimensiuni are… Își ridică rochia și ne arată coapsele albe… Arthur declară că nu-i de-ajuns, chestie asupra căreia cădem amândoi de acord. Așa că Charlotte își apropie picioarele și ne arată din ce e făcută, până sus, la chiloței. Și odată ce i-ai văzut, chiloțeii ăia îți rămân întipăriți pe retină… probabil că sunt făcuți din aripi de zână… par mai ușori decât cei mai mătăsoși ciorapi pe care i-am atins vreodată… mi-e și frică să-i ating… s-ar frânge în bucăți în mâinile mele. În schimb, coapsele ei par mult mai substanțiale… E musai să le simt în mâini, iar pe ea nu pare să o deranjeze…

Charlotte se oprește din frecat, își ia mâinile de pe pulile noastre și își plasează ambele arătătoare pe coapse, mai sus, între picioare. Acum vedem? Doar atât de mare este. Cum ar putea ea avea ceva îndeajuns de mare pentru ce avem noi în cap să-i facem? Cât despre partea cealaltă… ajunge de aici… oh, până undeva dedesubtul ei. Își ridică o mână în aer, măsurând cu arătătorul și degetul mare… nu-i mai mare de-atât…

— Uite ce e… ce-ar fi să ne lași pe noi s-o pipăim? sugerează Arthur. E ceva ce chiar trebuie să aflu despre chestia asta… Uite… poți să-mi mai pipăi puțin pula dacă vrei… Tu mă pipăi pe mine și eu pe tine, bine?

Vorbește cu Charlotte de parcă aceasta ar fi un copil și nu poate să înțeleagă prea bine ce se întâmplă.

— Poate că-i așa cum zici tu și e prea mică, da' mai e o chestie pe care trebuie s-o verific…

Doar că ea nu-i dă voie să pună mâna pe chiloțeii ei… Pentru că el are unghiile roase și or să i se ducă firele dacă îi atinge. Așa că

va trebui să-și scoată singură chiloțeii și speră că nu ne va deranja chestia asta… Nu-i așa că nu ne supărăm dacă ne uităm în partea cealaltă? Nu? Bine, atunci… Se-mpinge-n sus, pe botinele ei cu tocuri înalte, și își ridică fundul… În timp ce ea se tot foiește ca să se dezbrace, eu îi țin rochia ridicată, lăsându-i la vedere burtica goală…

Eu și Arthur ne uităm unul la celălalt… are păr. Ba chiar prezintă un cuib de toată frumusețea acolo, jos… Eu mă înfig în el, iar Arthur se trezește prea târziu… Charlotte se așază la loc și începe să se joace iar cu pula lui, în timp ce eu studiez cu înfrigurare ce se ascunde în tufișul ei ciufulit…

E o pizdulice perfectă… și mai ales, nu chiar atât de mică. E la ani-lumină depărtare de o pizdă de dimensiuni normale, dar nici nu mă duce cu gândul la copilași de grădiniță. Presupun că este chiar mai mică și mai moale decât a Taniei, dar părul care o acoperă e mai des și mai lung… E o pizdă de femeie în toată regula, doar că la dimensiuni liliputane… Îi bag un deget prin crăpătură și-i strâng buzele… și când mă uit spre Charlotte să văd cum reacționează, pizda mică îmi face cu ochiul…

Ce cred, e drăguță? Într-o bună zi o să găsesc eu o pizdă care nu îmi va pune întrebarea asta în timp ce-o pipăi și-s șanse mari ca, atunci când o voi găsi, ea să-și fi înghițit din greșeală dinții falși și să fi dat deja ortu' popii… E ca și când te-ar întreba cineva dacă e drăguț să respiri… o pizdă-i o pizdă și toate pizdele sunt drăguțe… Dar Charlotte este cu adevărat una de excepție… Așa că nu mă deranjează să-i spun ce piesă rară are. Trebuie s-o admiri, așa cum ai admira un ceas foarte mic, dar finisat la perfecție…

În timpul acesta, Arthur înnebunește așteptând să-și pună labele pe pruna lui Charlotte. Ea l-a deschis la prohab și i-a scos pula afară, are amândouă mâinile pe ciomagul lui, dar el nu-i nici pe jumătate interesat de ce-i face pe cât e de fascinat de ce se întâmplă între picioarele ei. Eu o mângâi pe Charlotte pe la spate… E moale ca o pernă umplută cu puf de gâscă… Nu mă pot abține să o ciupesc — sper doar că nu se învinețește ușor.

Când îi vine rândul, Arthur e uimit. Prima chestie care îi trece prin cap e să o întrebe dacă nu are niște poze cu minunea în prim-plan… Ai putea face o avere vânzându-le, o sfătuiește el. Poate eventual să pui și o riglă în cadru, ca să se vadă dimensiunile în milimetri… Între timp, Charlotte îmi desface prohabul și-l scoate pe Pulliver afară, în aerul răcoros al după-amiezii. Oftează… e de părere că-i minunat… O fi Charlotte o piticanie, dar are ditamai mâncărimea sub codiță.

Arthur vrea să o ducă pe Charlotte pe canapea și s-o dezbrace…

— N-o să pățești nimic, o asigură el. La dracu', ai ditamai pizda… Pun pariu că am futut unele mult mai mici la viața mea. Oricum, pula mea nu-i chiar așa mare… de fapt, dacă e s-o măsori și s-o compari cu altele, e chiar mică; doar că așa pare când o vezi prima dată. Întreabă-l pe Alf dacă nu-i așa.

În tot acest timp, el încearcă să-și frece pula cu ceea ce pare a fi o bucată dintr-un furtun roșu de incediu… Ai zice că micuța Charlotte înțelege totul. Ne măsoară pe amândoi din priviri; nu-i în stare nici măcar să-mi cuprindă toată pula cu mâna, dar dă din cap a aprobare… Ei bine, poate… Și Arthur se repede să spună că dacă nu ne futem, putem măcar să stăm întinși unul lângă celălalt și să ne jucăm împreună…

Charlotte se așază de-a curmezișul canapelei. E atât de micuță, încât atunci când îi scoatem pantofiorii, descoperim că nici nu poate atinge podeaua cu vârfurile picioarelor… Un pantof de-al ei încape complet în palma strânsă a lui Arthur. Iisuse, când mă gândesc la sexul ambalat în acest pachețel minuscul! Are cât orice pizdă normală și totul a fost împachetat, înghesuit în trupul acesta micuț și fierbinte… Poți s-o simți clocotind înăuntru când o atingi…

Majoritatea piticilor pe care i-am văzut arătau ca niște ponei Shetland… rotunzi și grași și mai ales lipsiți de forme. Dar așa cum se întâmplă uneori să mai vezi și câte un exemplar din specia asta de ponei la fel de sprinten și bine proporționat ca un cal, împodobit cu un cap care se potrivește cu restul corpului, așa și pizda asta este

o femeie în miniatură. Are forme… și încă ce forme… ba chiar își folosește corpul asemenea unei femei normale. Înainte să zic că am mers deja cam departe, încep să mă simt prea mare și cumva neîndemânatic.

Are niște țâțe… Sunt atât de mici, încât atunci când îți pui mâna pe una, dispare complet sub palma ta, dar pentru înălțimea ei sunt de mărime normală. N-avem nicio șansă să prindem un futai între ele… Pula lui Arthur arată ca o bâtă de baseball între sânii lui Charlotte… În schimb, încercăm o senzație complet nouă când îi sugem țâțele, cuprinzându-le cu totul în gură…

Fix acum, Arthur a găsit un motiv de care să se plângă… Că ce mișto ar fi fost dacă avea un Kodak cu el. Nu că ar vrea să facă poze grețoase, îi explică el lui Charlotte… nu vrea decât o fotografie cu el așezat pe canapea și cu Charlotte alături, ca să se poată vedea ce ditamai puloiul are el și în ce pizdă mică are să-ncapă. Charlotte este indignată de remarca lui… Nu, zău așa, da' ce fel de fată crede el că este ea? Mă rog, asta nu o împiedică să-i înșface pula de îndată ce Arthur reușește să se dezbrace… Sunt întins lângă Arthur, iar Charlotte stă între noi, așezată în fund, și se joacă cu amândoi…

Nu mi-e greu să-i strecor un deget în deschizătura de sub cur. Charlotte e la fel de zemoasă ca oricare alta și dacă știi cum s-o faci, nu-i mare lucru… Iar ei îi place joculeț cu degetul… Se lasă pe spate și-și desface picioarele, încurajându-ne.

Arthur stă în cur și-și miroase degetul… Bombăne ceva de câteva ori, după care nu mai rezistă. Se uită mai întâi la savarina lui Charlotte, după care la mine. Este foarte clar la ce se gândește, doar că Arthur e greu de mulțumit… Într-un final, îl lasă nervii și nu mai rezistă… se apleacă și își înfundă nasul în pizda lui Charlotte, ca s-o miroasă mai bine. Ea își apropie picioarele, încolăcindu-le în jurul gâtului său și-și freacă smochinuța de fața lui. Arthur se uită în sus, spre mine, și-mi spune că mă pot duce dracu' dacă nu-mi place… Își plimbă limba pe clitorisul ei, apoi începe să i-l sugă… Eu stau întins lângă Charlotte și mă joc cu sânii ei…

E o păpușă cu care m-aș juca toată ziua, fără să mă satur. Dar Pulliver nu are capacitatea de a aprecia lucrurile proiectate în abstract… de fapt, n-are decât o singură idee în capul ăla chelios și n-ai nicio șansă să o scoți de-acolo. Pulliver vrea futai și gata. Dar trebuie să aștept ca Arthur să își scoată nasul de sub curul lui Charlotte… ea stă în continuare cu picioarele încolăcite după ceafa lui și par să se distreze amândoi de minune. Are un gust dulce, ca de pepene galben adus din Texas, mă informează Arthur… e o chestie pe care a auzit-o la Ernest, deși adevărul e că, după primele luni petrecute aici, toți americanii încep să vorbească așa. Nu e vreunul în Paris care să nu se dea mare că știe Statele Unite ca pe propria sa față…

Charlotte vrea să afle dacă am bănuit vreun moment, înainte de a veni aici, că vom ajunge la așa ceva. Îi fac semn lui Arthur să-și țină gura, dar ăsta, ca un idiot, începe să-i spună… că ne-am prins din prima de fază și că urma să i-o trag eu înaintea lui. Din start, Arthur se alege cu două bile negre; e șucărită pe amândoi, dar mai ales pe Arthur. Îl forțează să-și ia gura de pe pizdulicea ei. Eu, în schimb, sunt lăsat să mă joc în continuare cu ea… E nevoie de încă un păhărel ca s-o binedispunem la loc.

Arthur nu se potolește și o tot caută cu lumânarea… normal, nu-l poți acuza pentru simplul fapt că vrea să afle cum stau lucrurile, dar n-are deloc tact. Într-un final, Charlotte îi spune că poate s-o întrebe orice, să zică tot ce-l frământă… o să-i spună tot ce vrea el să afle, după care ori încetează să o considere un monstru, ori se cară dracu' din casa ei. Sunt de acord cu ea în proporție de șase sute șaptezeci și cinci la sută. Eu în locul ei ne-aș fi dat de mult afară…

Evident că prima întrebare a lui Arthur are legătură directă cu pizda. Vrea să știe dacă toate femeile mici… un termen pe care el îl consideră foarte delicat… au pizdele precum cea a lui Charlotte. Se pare că nu. Unele au pizdele mari cât o pălărie, iar altele au niște crăpături minuscule, fără niciun fir de păr pe ele. Și cu bărbații lucrurile stau la fel, ne spune Charlotte, și e foarte complicat să găsești unul cu care să te potrivești…

După asta, Arthur vrea să afle dacă Charlotte și-a mai tras-o până acum cu vreun tip de înălțime normală. Nu vrea să răspundă la întrebarea asta, iar eu știu deja din privirea lui Arthur că o va întreba acum despre câinele polițist… Să fiu al dracu', ar fi în stare s-o întrebe orice, inclusiv dacă nu cumva i-a supt-o vreunui om de cauciuc…

În sfârșit, pare că Arthur începe să se prindă puțin de fazele pe care le face. Ia un păhărel de băutură și se cară din cameră. Abia peste câteva zile, când avea să-i povestească tot lui Sid, am aflat și eu că s-a dus la baie să vadă dacă și buda e de dimensiuni reduse…

Lui Charlotte pare să-i placă cum miroase pula mea… Zace cu fața cufundată în flocii mei și, în timp ce se joacă cu coaiele mele, nu se mai satură să mă miroasă. Într-un final scoate limba și-i pipăie puțin vârful să vadă ce gust are… își deschide gura cât de larg poate, lăsându-mă să încerc să i-o bag înăuntru… de-abia reușim… e o muistă de primă clasă, suge pula mai bine ca orice altă femeie de dimensiuni normale… nicio pizdă n-ar găsi o pulă prea mare ca să o poată mânui. Charlotte nu poate fi delicată când vine vorba de suptul pulii, mai ales când e pe punctul să se înece cu ea.

Când se așază sub mine și își desface picioarele pentru futut, nu reușesc s-o fac. Cel puțin nu din prima. Stau doar lângă ea și o privesc, până când începe să-și legene coapsele, scâncind după pulă. Și-apoi dintr-odată, mă așez între picioarele ei, iar ea are câte o coapsă minusculă de-o parte și de alta a mea; Pulliver își bagă imediat nasul în pizdulicea ei. E ca și când aș încerca să fut un copil… la dracu', e mai rău de-atât, pentru că pe Charlotte chiar o arde de-un futai și dacă nu va merge, o să înnebunească…

Mi-e frică să nu o sfâșii în două, ca pe o piersică pârguită… dar pula îmi intră în ea fără ca Charlotte să scoată vreun sunet. Încerc să mă uit în jos… se umflă ca un balon atunci când am toată pula înăuntru… probabil că se umflă și înăuntru.

Mă mușcă de sfârc și-mi spune s-o fut… e atât de excitată acum, încât mi-ar fi spus același lucru chiar dacă aș fi avut pula de două ori mai mare decât o am…

Odată ce se deschide spre mine, nu mai există cale de întoarcere. Poate că Charlotte nu-mi va mai părea niciodată la fel; poate că pizdulicea ei nu va mai fi niciodată atât de drăgălașă și perfectă, cum era înainte să începem, dar asta contează mai puțin — acum important e cum o lucrezi… nici n-ai cum să te lauzi cu o smochinuță de primă clasă dacă nu poți s-o fuți… Așa că i-o înfig bine, de am senzația că i-a ajuns în urechi; ea cere mai mult. Ai crede că se sperie, cu o pizdă așa mică în dotare… dar nici vorbă de așa ceva. E toată — câtă este — o pizdă care se cere futută și dacă se teme vreun pic, se teme de posibilitatea de a nu avea parte de tot futaiul pe care și-l dorește.

N-am nici cea mai vagă idee unde are de gând să-mi bage toată pula. Dacă nu-i iese acum pe gât, nici că-i mai iese… așa că o înșfac de curulețul ei gras, o întorc invers și încep s-o fut cum aș fute oricare altă pizdă. Nu mai e loc nici pentru un fir de păr să intre în ea… I-am întins pizda atât de tare, încât n-ai spațiu să pui nici măcar un ac între marginea găurii de pizdă și marginea găoazei. Oricum, cine dracu' stă să pună ace pe-acolo? Am prins-o… Am prins-o bine. Charlote are parte acum de un futai d-ăla de care nici mă-sa care a făcut-o nu i-a dorit vreodată să primească… Deodată începe să chițăie… mă lovește cu picioarele așezate de-o parte și de alta a mea… Are orgasm și în momentul acesta îmi arată că știe și ea să se fută…

Charlotte e una dintre pizdele alea care, odată ce au un orgasm, par să termine la nesfârșit, atâta timp cât pompezi pulă-n ele. Din canapea încep să iasă fulgi… pentru o fetiță așa de micuță ca ea, Charlotte declanșează un adevărat iad. Își ridică glasul și odată cu el și curulețul ei de copil, dându-le ambelor frâu liber. E bine că portarul e surd… altfel ar fi dat deja buzna peste noi, pregătit să anunțe o crimă, la urletele pe care le scoate pizda asta. Își înșfacă țâțele și mi le așază în palme ca să i le frământ… dincolo, unde era legat, câinele începe să latre, gata să dărâme pereții… Sucul s-a întins pe coapsele lui Charlotte, pe buci și chiar și pe burtă… Cred că am deschis un nou izvor înăuntrul pizdei ei…

Pulliver sughite de câteva ori. Nu-i obișnuit cu spațiile atât de înguste și pare indecis. Dar în cele din urmă își dă drumul… O fut pe Charlotte atât de tare, încât nu mai poate nici măcar să chițăie. Își ține gura deschisă, dar nu mai iese niciun sunet din ea. Brusc, mi se reamintește că am o cantitate considerabilă de alcool la bord… mobila începe să se clatine prin cameră, ca într-un balet lent.

Arthur se întoarce cu pula balansându-i-se în față, ca un stâlp. Eu sunt în mijlocul canapelei, încercând să fac cât mai puțin zgomot, iar Charlotte stă întinsă pe spate și își face de lucru cu fofoloanca. Îndată ce vede pula sculată a lui Arthur, sare din pat și dă fuga la el. Pizducă ușuratică! Brațele i se întind până la refuz în jurul bucilor lui Arthur. Stă ca într-o îmbrățișare, ghemuită lângă coaiele lui. Dacă nu se ridică pe vârfuri și se uită în jos, vârful pulii lui Arthur îi atinge buzele… Doar atât e de înaltă. Îi sărută pântecele lui Arthur și-și pierde buzele în tufișul care-i crește pe jumătate în sus, spre buric. Apoi, fără să facă nicio altă mișcare, își deschide pur și simplu gura. Nu face nimic altceva, doar stă în picioare și-l lasă pe Arthur să i-o bage în gură.

Probabil că Arthur și-a frecat-o la greu cât a fost plecat din cameră. Sau, dacă nu, înseamnă că-și pierde controlul, pentru că nu trece niciun minut de când Charlotte i-o suge, că el și termină. Se petrece totul într-o clipită — acum Charlotte molfăie cât poate la el și sunt amândoi fericiți, în secunda doi sunt cuprinși de extaz, iar Charlotte încearcă să termine un kil de spermă dintr-o singură înghițitură. Am impresia că privesc o imagine mișcătoare, care a fost accelerată de câteva ori…

Charlotte se repede înapoi spre mine… Vrea să știe dacă nu cumva mi-ar plăcea să mi se sugă pula… Și înainte să apuc să-i răspund, se suie pe mine și mi-o ia în gură. Ar vrea să-i sug și eu păsărica… aproape că-și aruncă bucile pe fața mea. Eu rămân întins, zgâindu-mă între picioarele ei. Problema e că n-am fost niciodată atras de pizde umplute cu spermă… În loc să-ncep s-o ling, o mușc de coapse, iar ea pare aproape la fel de fericită. Își lasă

balele și suspină pe pula mea, până când devine prea mare pentru ce-i face ea…

Nu poate să țină în mânuță decât un singur coi de-al meu. Nu știu de ce, dar îi place să mi le strângă… o fi crezând că așa stoarce mai multă spermă din ele. Deci cu o mână îmi frământă coaiele, în timp ce cu cealaltă îl sugrumă pe Pulliver, încercând să-l convingă să fie drăguț cu ea. Între timp eu mă joc cu bucile ei. Are un rect mic cât o monedă de-un ban și descopăr că-i place când o gâdil acolo. Arthur e și el interesat de chestia asta… se uită mai de-aproape și-i de părere că ar fi mișto să-i băgăm o pulă acolo, dar nu avem nici cea mai mică șansă…

Degețelele alea de copil mă înnebunesc… Și gura aia strâmtă, de păpușă… Pulliver vrea să arate încă o dată ce poate, iar eu nu-l reține. Am cea mai tare senzație când termin între buzele alea mici și o privesc cum îmi înghite sperma…

Tocmai am terminat cu ea și Arthur a început s-o pipăie, când deodată se aude un zgomot de-mi sare inima din piept. Din cealaltă cameră, năvălește nenorocitul ăla de câine, târând după el lesa cu care fusese legat și arătând de parcă-ar fi gata să termine ce începuse mai devreme. E cât casa de mare și se repede direct spre canapea. Eu și cu Arthur suntem azvârliți într-o parte și-n alta, dar câinele nu ne vrea pe noi. Aterizează în cele patru labe deasupra lui Charlotte, imobilizând-o.

Arthur se repede spre primul lucru aflat la îndemână… sticla de scotch… dar câinele n-are de gând să o mănânce pe Charlotte… Doar o violează. Iar ea nu poate să facă nimic ca să-l oprească… javra știe cum s-o ia pe Charlotte, ba mai mult, dată fiind situația, aș putea spune că este cât poate el de delicat cu ea. Iar Charlotte nu se teme de el… este doar îngrozitor de jenată.

— Haide, băi, trage-l de pe ea! îi sugerez eu lui Arthur. N-o să-ți facă mare lucru.

Arthur îmi spune politicos să mă duc dracului… el n-are de gând să se apropie de nenorocitul ăla. Între timp, câinele a reușit să-și

bage vârful pulii, una de-aia foarte roșie și zemoasă, între picioarele lui Charlotte.

— Se pare că o să i-o bage înăuntru, îmi spune Arthur. Băi, Alf, ce zici, să-l întrebăm dacă vrea să ciocnească un păhărel cu noi după ce termină? Fac pariu cu tine că nenorocitul ăsta are ceva experiență la activ și-ar fi interesant să auzim ce are de povestit.

— Vă rog… plecați… de aici…! ne imploră Charlotte printre gâfâituri. Jacques, oh, Jacques, nu face asta! Pleacă de pe mine, câine rău ce ești.

— Tu ce faci, bă, ai de gând să stai acolo și să-l lași pe animalul ăla să-ți ia bucățica de la gură? îl întreb eu pe Arthur. N-ai de gând să faci nimic?

— Am de gând să stau aici și să privesc toată scena, îmi răspunde Arthur. Tu ai mai văzut așa ceva până acum? Adică… poate în vreun spectacol de bordel. Dar să vezi un câine care să violeze o pizdă, asta n-ai văzut nicăieri, îți zic eu… Și-n plus, tre' să fii nebun să crezi c-o să-ncerc să înfurii calul ăsta… e mai mare ca mine.

Charlotte continuă să ne roage, printre gâfâituri, să ne cărăm de-acolo. Câinele a prins-o bine acum, are deja pula-n ea și-o fute la viteză maximă… Într-un final, ea se resemnează, nu mai poate face nimic decât să-și desfacă picioarele și să-l lase să-și facă damblaua…

— Uite ce e, cap pătrat! îi zic eu lui Arthur după ce stăm amândoi și ne uităm câteva minute bune. Chestia asta o să se termine în câteva minute și după aia ce crezi că o să se întâmple? Îți zic eu că are o privire răutăcioasă… După ce termină cu futaiul, o să-i fie o foame de zile mari. Mă doare-n cur de ce-ai de gând să faci, eu unul mă car de-aici în secunda asta.

Mă furișez de pe canapea, să-mi iau hainele. Arthur se gândește câteva secunde, după care se îmbracă și el. Reușim să mai dăm pe gât câte un scotch și încercăm să ne luăm la revedere de la Charlotte… Doar că ea nu ne aude… și-a împletit brațele în jurul ursului ei și-l iubește și ea la rândul său. Cred că, odată ce ajungi să le cunoști, îți poți da seama că femeile sunt de fapt niște ființe pline de șarm…

Ajungem în stradă, unde nici eu, nici Arthur nu avem ce să ne spunem în legătură cu vizita care tocmai s-a încheiat. Mergem puțin, când deodată Arthur mă prinde de braț.

— Hei, Alf, vezi ce mare e pizda aia? Ți-ar plăcea să i-o tragi? Frate, cred că te pierzi sub curu' ăla… cam așa ceva aș vrea să am la bătrânețe, ca să-mi țină noaptea de cald…

Pizda aia pare într-adevăr mare. Dar dacă închid un ochi și mă uit din nou la ea, îmi dau seama că n-are mai mult de-un metru șaizeci…

▼

Pe Anna a apucat-o depresia. Nu știe ce să mai facă din cauza bășinosului de boșorog care o ține; cică a început să facă pe nebunul. Adică îi dă mălai și tot tacâmul, dar tipu' e exasperant. Am ieșit să luăm prânzul împreună, iar ea îmi povestește tot dosarul tipului.

În primul rând că vrea să-i cunoască toate prietenele. Trăiește cu impresia că e un moșuleț foarte atrăgător, așa că prima chestie pe care o face de îndată ce Anna îi prezintă vreo pizdă pe care-o știe ea este să încerce s-o ducă pe-aia în pat. Chestie care bănuiesc că ar fi OK, doar că toate pizdele astea vor și ceva bănuți de la moș, iar faza asta îl seacă. Crede că Anna le mituiește ca să-l ia drept fraier… se oftică tare când își dă seama că nu obține pizdă decât dacă plătește…

Apoi, mai sunt câteva mici detalii… Mai nou, așteaptă o variantă îmbunătățită a celor „O mie și una de nopți" pentru care o plătește. Anna tre' să-i povestească despre viața ei sexuală și a ajuns la disperare tot încercând să inventeze noi aventuri. Noaptea trecută, de exemplu, când băieții au lăsat-o în fața ușii lui… A fost de-a dreptul încântat de faza asta… Anna povestește cum aproape a sărit din cămașa de noapte cu care era îmbrăcat când a văzut-o, pentru că era destul de clar ce i se întâmplase. Și bineînțeles c-a futut-o… probabil are senzația că futaiul administrat de el este cel care-i pune ei capac… și nu numai atunci, dar și după ce-a terminat, a trebuit să afle tot ce s-a petrecut… A ținut-o trează ore-n șir, încercând să

afle ce și cum, iar Anna era atât de beată și în așa hal de futută, încât nu voia decât să se culce cât mai repede. Iar când n-a mai putut ține ochii deschiși, moșu' s-a ofticat… dacă a putut sta trează când i s-au făcut toate chestiile alea, de ce nu poate să stea și cu el câteva ore?

Apoi, când are vreo întâlnire de afaceri, Anna trebuie să îmbrace un cu totul alt rol. Lui îi place să se laude cu ea, să vadă oamenii ce pizdă de pizdă are el, chestie care e OK, numai că Anna tre' să arate lumii întregi amploarea mâncărimii de sub coada ei… și toată mâncărimea asta are legătură doar cu el. Așa că trebuie să se fâțâie încolo și-ncoace, să-și arate formele și să se poarte ca o cățea în călduri, frecându-se de el și lăsându-l să-i pipăie curul, poate chiar să-l apuce puțin de coaie din când în când. Apoi, după ce se satură de frecat, ea merge în cealaltă cameră și-l strigă, după care el se scuză și vine să se joace cu ea vreo juma' de oră… uneori reușește chiar să aibă o erecție și s-o fută, dar de cele mai multe ori nu face decât s-o dezbrace și s-o smotocească puțin. După aia… mărșăluiesc înapoi împreună, el încheindu-se la pantaloni tocmai în momentul în care intră din nou în cameră, iar Anna arătând… și trebuie să-i facă jocul până la capăt… de parcă tocmai a ieșit dintr-o mașină de spălat rufe…

Acum a mai născocit un plan, la fel de genial. I-ar plăcea ca Anna să aducă acasă un goriloi cu pula mare care să o trateze pe Anna cu tot ce intră în meniu, în timp ce el, ca un tătic ce-i este, să stea ascuns în dulap și să-i privească. Dar Anna refuză cu încăpățânare să se bage în așa ceva. Știe ea foarte bine ce-i poate pielea ăstuia: ar sta ascuns acolo și-ar face laba până s-ar sătura, după care ar sări din dulap, jucând rolul iubitului oripilat de ce vede. Și fiindcă s-ar afla în casa lui, ar fi în stare să-l pocnească peste bot pe tipu' ăla, ba poate chiar și-ar exersa și talentul de trăgător pe el… chiar dacă l-ar nimeri, justiția franceză l-ar susține pe motiv că-și apăra, vezi Doamne, onoarea. Sună cam fantezist ce-mi spune ea, dar Anna zice că n-aș mai gândi așa dacă l-aș cunoaște pe nenorocitul ăsta.

În timp ce ne bem cafeaua, scot pozele pe care Ernest le cumpărase de nu mai știu unde și încep să le frunzăresc. Annei îi cade fața

când le vede… ar fi trebuit să se prindă că prietenii ăia ai ei aveau să-i facă una ca asta. I-au zis că vor să facă pozele doar așa, ca să se distreze și ei… las' că o să vadă ei distracție când o să le taie coaiele data viitoare când se va-ntâlni cu ei. Dar sunt oameni care n-ar trebui să vadă fotografiile astea niciodată, îmi spune… și acum e deja prea târziu, orice găgăuță din Paris poate să și-o frece uitându-se la ea… Anna vede deja întreg Parisul dând din mână în mână fotografiile cu ea și arătând-o cu degetul pe stradă. Ei, dar cel puțin o să-l facă fericit pe moșul ei — cel puțin pentru o vreme… ăsta-i fix genul de poveste care-i place lui…

Când să plecăm, dăm nas în nas cu Raoul. Și fiindcă are ceva de discutat cu mine, mai stăm la un pahar. Raoul e puțin timid când vine vorba să-mi destăinuie ce are pe suflet, mai ales de față cu Anna, așa că ea se cară la baie, lăsându-ne să stăm de vorbă…

Cumnata lui s-ar fi întors cică la Paris și Raoul a aranjat să-mi plătească pentru meditațiile la spaniolă pe care i le-am dat. I-a povestit câte ceva despre mine, a aranjat tot, iar ea a fost destul de înțelegătoare. N-am idee ce i-ar fi putut spune, dar se pare că a vrăjit-o destul de bine… nu mă cunoaște deloc, dar, după recomandarea dată de Raoul, este gata să pună la bătaie un futai gratis. Raoul speră ca într-o bună zi să ajungă în America și acolo să vândă aspiratoare…

N-ar fi o idee prea bună să merg la ea acasă, mă sfătuiește Raoul. E prea riscant și-n plus poate că nu vrea să aflu unde locuiește. Mie îmi convine… atâta timp cât nici ea nu știe unde locuiesc eu… cel puțin până când apuc și eu să văd cum arată. Așa că fixăm un loc de întâlnire… pe Rue Cuvier colț cu cheiul St. Bernard, la ora opt, mâine-seară.

— Dar dacă văd că mă așteaptă vreo băbătie, îl atenționez eu pe Raoul, am să fac stânga-mprejur și-am să mă car automat de-acolo. Nu batem palma acum că trebuie s-o fut… Sunt de acord doar cu atât, că, dacă-mi va plăcea de ea, va trebui să-mi dea pizdă…

— Nu-i o băbătie… e drăguță, Alf. Așteaptă doar s-o întâlnești… O să fie un futai pe cinste, ai să vezi… Frate-meu încă mai crede că-i drăguță și, vorba aia, e însurat cu ea…

— Știe cum mă cheamă? O fi crezând că-s bogat sau cine știe… ce dracu' i-ai zis de mi se dă așa, pe tavă?

— Oh, Alf, i-am spus… am aranjat totul cum trebuie. Nu crede că ești bogat, nimic de genul ăsta… I-am spus doar numele mic. Mă rog, ea crede că ești un tip foarte tare… I-am spus o grămadă de chestii bune despre tine. Tu doar s-o fuți ca lumea, e tot ce vrea de la tine. Mă rog, poate o să stea și la mine puțin, înțelegi, Alf? Poate că e o chestie pe care n-ar vrea s-o afle frate-meu… Ceva legat de tipu' de la băcănie… pesemne că uneori îi aduce zarzavaturi fără să ia bani pe ele…

— Puțin îmi pasă ce face ea cu tipu' de la băcănie… ce-are de gând să-mi facă mie? Nu vreau să intru în vreo belea…

— Nu te bagă în nicio belea, Alf. E o fată de treabă. Știu ce zic. Merge la biserică…

— Suge pula?

— Bineînțeles că suge pula. E fată de treabă, ascultă-mă ce-ți zic. Merge la biserică.

Anna se-ntoarce de la baie, iar Raoul se cară, pentru că eu și Anna mergem în vizită…

▼

Când ajungem acolo, descoperim că cele două prietene ale Annei nu sunt acasă. Au lăsat în schimb un bilet în ușă, prin care ne invită să intrăm… Iar ele se vor întoarce imediat. Așa că așteptăm și, până una alta, luăm un loc, iar Anna vrea să vadă iar fotografiile alea. Oh, e chiar îngrozitor să-și imagineze pozele astea împrăștiate prin tot Parisul, oftează ea… și Dumnezeu știe pe unde or mai fi ajuns. Stă și se uită la ele, dând din cap și lingându-se pe buze, până când nu mai suport să o privesc… nu face decât să-și întețească mâncărimea de sub coadă, iar eu cunosc o grămadă de alte moduri de-a face asta decât acela de a te holba la poze scârboase cu tine însăți…

Anna îmi tot spune că n-ar trebui s-o facem… dar nu face nimic să mă oprească, așa că nu trece mult și suntem deja pe canapea,

jucându-ne unul cu celălalt. Îi dau pantalonii jos și-i dezvelesc bucile; ea-mi scoate pula afară și-și trece degetele prin flocii mei… moment în care intră cele două pizde. Pizde tinere, pe deasupra… în jur de vreo douăzeci de ani.

Atmosfera este promiscuă de la bun început. Cu o introducere ca asta, nici nu avea cum să fie altfel. Anna se fâțâie încurcată și reușește cumva să-l bage înapoi pe Pulliver, dar nu poate face nimic în legătură cu chiloții ei lăsați în vine. Într-un final se ridică, își trage fusta până sus și-și ridică înapoi chiloții. Mi se face cunoștință cu cele două pizde care se dovedesc a fi americance… una, pe nume Jean, iar cealaltă, cu o poreclă obișnuită în rândul lesbienelor… Billie.

Jean e o pizdulice blondă care pare să-și cumpere toate țoalele cu o mărime mai mici … abia reușește să intre în ele. Billie are și ea forme, doar că se poartă la costum și papion. Mai târziu Anna îmi spune că Billie are ceva bani, pe când Jean e într-o situație mai delicată cu mălaiul, așa că Billie are grijă de facturi, iar Jean are grijă să-și desfacă la timp picioarele.

Jean e într-adevăr bună. Și fiindcă toată lumea stă în picioare, mă ridic și eu, cu toată erecția mea. Jean îmi privește prohabul de parcă s-ar uita la o cutie din care se așteaptă să sară oricând una dintre jucăriile alea cu arc. Ar vrea să știe, deschide ea subiectul, dacă chestia aia pe care i s-a părut c-o vede e pe bune sau a început să vadă lucruri care nu sunt acolo. Anna îi spune că este foarte reală și-o întreabă dacă i-ar plăcea să mai arunce o privire. Jean zice că o să mai aștepte puțin… Apoi zâmbește și-mi face cu ochiul…

Habar n-am de ce am venit aici… Anna mi-a zis că o să-ntâlnesc două prietene de-ale ei, dar se pare că ne vom juca unii cu ceilalți. Billie ne arată câteva cărți pe care le-a ilustrat… Din nu știu ce motiv misterios, lesbienele par să desenze mai bine ca oricine scene cu oameni care și-o trag. Așa că folosim asta drept punct de plecare. Anna se uită mai îndeaproape la una dintre ilustrații… Oricine a supt vreo pulă la viața sa își poate da seama că autoarea nu are o asemenea experiență la activ, comentează ea. Billie îi cere

să-și argumenteze afirmația, chestie care nu o deranjează deloc pe Anna… scoate din poșetă propriile poze și i le arată lui Billie. Ce pizdă… Mai înainte făcea pe îngrijorata, chipurile să nu fie văzute în public!

O frecăm așa mai bine de juma' de oră, până să-și facă Jean curaj și să spună cu glas tare ce are în cap. În tot acest timp, Billie doar că n-a dezbrăcat-o acolo, sub ochii noștri. De fiecare dată când Billie trece pe lângă ea și o alintă cu o ciupitură de cur, Jean se întoarce și se uită fix în ochii mei… Ce-ar fi să ne schimbăm toți în ceva mai confortabil, sugerează Jean, sau avem de gând s-o tot dăm așa, pe după vișin, tot restul după-amiezii?

— De fiecare dată când vede un tip, vrea să se dezbrace! ni se destăinuie Billie. Nu știu ce să mă fac cu ea…

— De fapt, e geloasă! ne explică Jean. Crede că trebuie să mă dezbrac numai pentru ea, nu și pentru alții… Dar, Billie, mie îmi place să mă dezbrac… Vreau să-mi dau jos hainele chiar acum…

Se uită spre mine. Am pula ridicată mai ceva ca un dirijabil și deja am renunțat s-o mai îndes de-a lungul cracului de la pantaloni, ca să-mi maschez erecția. Habar n-am ce-ar trebui să fac… Până acum n-am mai fost într-un scenariu ca ăsta. Dacă ar fi să le iau separat, aș ști cum să mă comport cu fiecare dintre ele, dar toate trei deodată e prea mult — pur și simplu mă depășește situația. Iar Jean nu e singura care toarce după un futai… Anna vrea și ea, iar Billie pare să aibă și ea ceva de genu' acesta în minte, deși Dumnezeu știe ce vrea ea mai exact…

Billie preia controlul situației cu eleganță, lăsându-mă pe mine cu buza umflată. A naibii pizdă… n-a suportat ca Jean a ei să se holbeze la o pereche de pantaloni… O înșfacă brusc pe Jean de mijlocelu' ăla mic al ei și o aruncă pe canapea, de parcă ar fi un apaș.

— Hai, luptă, curvă mică ce ești! urlă ea, în timp ce Jean începe să dea din picioare, ca să o țină departe. Așa carevasăzică, vrei să-l lași să te vadă… Bine, atunci am să te dezbrac eu, barem să aibă ce vedea…

Eu unul nu m-aș fi apropiat prea mult de tocurile lui Jean, care, între noi fie vorba, arătau destul de periculos… Jean se poartă de parcă-ar vrea s-o decapiteze pe Billie dintr-o singură lovitură de picior. Dar Billie nu pare să se teamă de ea… Probabil că au mai jucat jocul ăsta de câteva ori… la naiba, cu ființe de teapa lor nici n-ai de unde să știi cum stă treaba. Oricum, pentru mine tăvăleala asta e un spectacol pe cinste… Jean își ridică fusta până în dreptul chiloților pentru a putea lovi mai bine. Are coapsele apetisante, ca de altfel tot restul corpului. Billie reușește să ajungă între picioarele lui Jean și din momentul ăsta Jean nu mai are nicio șansă de izbândă. Billie îi pălmuiește coapsele lui Jean și o izbește peste bucile rămase dezvelite. În timp ce Jean se luptă să scape, Billie se aruncă pe ea și trece la treabă.

Chiar este excitant să le privești pe pizdele astea două cum se luptă, așa că nu-s deloc surprins când mă trezesc cu Anna că vine la mine să mi se așeze în poală. Avea ceva lubrifiant între picioare când am atins-o mai devreme, dar acum cantitatea de suc s-a dublat… I s-a întins pe coapse, până aproape de genunchi și miroase ca atunci când ții o pizdă în pat vreo trei nopți bune… Îmi înșfacă pula și începe să se joace cu ea, iar eu nu mai trebuie să fac efortul de a-i da jos chiloții… de data asta, și-i dă jos singură…

Jean se luptă ca o apucată. Realizează că Billie nu mai poate fi oprită, că o va dezbrăca, așa că face tot ce-i stă în putință să o dezbrace și ea pe Billie. În câteva minute, rămân amândouă fără fuste și încep să se zvârcolească, lăsându-și la vedere bucile goale, pentru ca apoi să piardă și restul hainelor. Chiar dacă Billie e lesbiană, are niște forme delicioase. Faptul că știu că nu este interesată de mine nu mă oprește din a mă excita când dau cu ochii de pizda ei. Bucata asta rozalie, acoperită de păr, e menită să aibă o pulă-n ea… chiar dacă Anna nu l-ar fi tachinat, Pulliver știe despre ce vorbesc eu aici și ar fi fost cu nasul sus de mult…

Billie reușește în sfârșit să dea jos toate hainele de pe Jean… ea însăși abia de mai are câteva cârpe care s-o acopere. Strigă la Anna și la mine să privim spre curva ei. N-am vrea s-o auzim gemând? O strânge

de țâțe. Sau poate vrem să vedem un prim-plan cu fofoloanca ei… și spunând asta, o întoarce pe Jean cu fundu-n sus și-i gâdilă pizda. Cred că vrea să-i numărăm și flocii… începe să se joace cu păsărica lui Jean și să-și bage degetele-n ea… Jean a devenit foarte tăcută…

Anna are rochia ridicată până-n talie și acum și-o desface în față pentru a-și scoate afară perechea aia minunată de țâțe. Billie se întinde peste Jean și se uită fix la pizda Annei, în timp ce continuă să se joace cu a lui Jean. Jean și-a băgat mâna între coapsele lui Billie, dar nu pot să văd ce face. Anna vrea să mă joc cu țâțele ei… se apleacă deasupra mea, scuturându-și-le pe sub nasul meu.

— Pizda asta ți-o trage? o întreb eu în șoaptă. Se uită la tine de parcă-ar vrea să te înfulece, nu altceva…

Se pare că nu-i treaba mea să aflu ce și cum… Anna mă dojenește cu degetul și nu-mi răspunde. Apoi își desface picioarele și mai mult, astfel încât Billie să-i poată vedea mai bine pizda… Jean și Billie au pus capăt bătăliei și acum stau întinse una lângă cealaltă și își scot în tăcere restul țoalelor, până când rămân goale ca niște puicuțe jumulite de fulgi… cu excepția unei singure bucăți, unde fulgii au rămas intacți… Anna își dă jos ciorapii. Apoi decide că a venit timpul să scape de rochie. Îmi place să țin pasul cu restul lumii, așa că mă dezbrac și eu. Și-n timp ce fac asta, se opresc toate trei din ce făceau și-ncep să mă privească… Jean chițăie și saltă pe marginea canapelei… vrea și de-aia… niște de-AIA! anunță ea întreaga lume.

Billie îi spune că, dacă-i fată cuminte, poate o să primească… Rahat, aș prefera să fie obraznică și-atunci i-aș da… Între timp, Anna s-a prelins între picioarele mele și a-nceput să se joace cu pula mea, frecându-și fruntea de ea, dar fără să-și dezlipească privirea de pe cele două pizde aflate pe canapea. Deodată, Jean o înșfacă pe Billie de cur și-o îmbrățișează; se sărută ca niște adolescente. Dacă te-ai uita la o pereche de coapse, ai jura că fata fute, nu glumește. Stau acolo întinse, frecându-și pântecele și țâțele și pizdele una de cealaltă — chestie care-i de-ajuns să te facă să-ți smulgi părul din cap, când le vezi făcând toate mișcările alea fără să ajungă nicăieri.

— Arată-le ce știi să-mi faci! geme Jean.

Iisuse Hristoase, ai crede că ar putea măcar să fie mai rezervate vizavi de ce-și fac una celeilalte… dar nu e cazul curvelor ăstora! Jean își desface picioarele și se întinde pe spate; Billie nu se lasă mai prejos când vine vorba de decență… mâna ei alunecă în josul burții lui Jean, dezvăluindu-ne marele mister.

Billie se distrează de minune jucându-se de-a v-ați ascunselea în tufișul lui Jean. Majoritatea pizdelor blonde cu care am avut eu de-a face nu aveau așa mult păr în jurul fofoloancei și în general nici prin alte locuri, dar Jean are cât vrei — doar dacă nu cumva vrei să umpli o saltea întreagă cu fulgii ei. Billie își șterge fața cu pizda lui Jean, o mușcă de pântece și, într-un final, începe s-o sărute fix în gaură. Cât despre mine și Anna, parcă nici n-am fi acolo… Billie începe să sugă pizda lui Jean și asta îi solicită întreaga atenție… Ai crede că o să fie și ea mai cu băgare de seamă, fiind în prezența altora… pe de altă parte, e de-ajuns să arunci o privire la o pizdă ca ea, îmbrăcată în costumul ăla cu care a venit și cu mersul ăla mai mult de bărbat decât de femeie, ca să știi că-i place să-și bage nasul sub fustele muierilor… nu își ascunde în niciun fel preferințele, dimpotrivă…

Anna începe să se joace cu țâțele pe lângă pula mea. Ține un ochi spre canapea, dar nu-l neglijează nici pe Pulliver. Îl așază în culcușul dintre sânii ei și-ncearcă să-l legene de parcă ar vrea să-l adoarmă. Anna are niște țâțe care au darul de a face un futai mai bun decât multe alte futaiuri pe care le-am încercat cu diverse pizde, așa că dragul de Pulliver e foarte mulțumit de tratamentul care i se aplică… mai ales că Anna se apleacă din când în când și îi sărută nasul roșu, de alcoolic înrăit…

Jean s-a săturat de Billie care-i linge în continuare fofoloanca… oricum, probabil că de asta are parte în fiecare seară sau câteva seri pe lună și presupun că te poți sătura de așa ceva, la fel cum ajungi să te saturi de orice pe lumea asta. Jean vrea să știe de ce nu are voie să fie futută acum… părerea ei este că a venit momentul ca toată lumea să facă schimb.

Billie e de acord cu ea. Cu siguranță a venit vremea să facem schimb de locuri, îi dă ea dreptate… și dintr-un salt se așază cu pizda pe fața lui Jean, înainte ca aceasta să realizeze ce se întâmplă.

— Las' că te știu eu, târâtură! o boscorodește Billie în timp ce-și freacă smochina de nasul ei. Vrei să creadă că ești fată CUMINTE, nu-i așa? Ah, lingătoare de pizde ce ești… mai bine zi ce s-a întâmplat când a venit soră-mea în vizită! Da, atunci, în prima noapte. Și ce-ai lăsat-o pe Annette să te învețe? Ia zi, nu te-am găsit eu cu nasul vârât sub fusta lui Bebe? N-ai lăsat-o tu pe Meg să se joace cu tine? De fapt, e vreo prietenă de-a mea căreia să nu-i fi dat limbi? Al dracu' de puține… după părerea mea. Oh, curvă ce ești, nu-ncerca jocul ăsta cu mine! De câte ori ai ocazia, te-ntorci la mine cu chiloții plini de spermă sau cu nasul mirosind a lindic…

Anna continuă să-și scuture țâțele pe pula mea, dar brusc deschide gura și mă lasă să i-o dau la supt. O fac cu atâta grabă, încât aproape că i-o îndes pe gât… Din poziția în care mă aflu, nu văd decât curul lui Jean și picioarele ei care se mișcă prin aer, dar din sunetele care ies de sub fundul lui Billie, îmi pot imagina și singur restul scenei. Billie își ține picioarele strâns apropiate de capul lui Jean, ca un jocheu… se apleacă înainte și saltă… nu-i mai trebuie decât niște pinteni și-o cravașă mică…

Anna sare de lângă mine… și o face la timp pentru că, dacă mai continua, aș fi terminat în mai puțin de-un minut. Se așază pe canapea, iar eu o urmez. Jean își ține ochii închiși și-i suge pizda lui Billie de parcă ar suge sucul dintr-o pară zemoasă… în timpul ăsta, o pipăie pe Billie. După cum arată, nu pare să-i displacă vreun pic schema asta.

Annei îi vine o idee trăsnită… Vrea ca Billie să-mi sugă pula. N-aș fi sugerat în viața mea așa ceva, dar Anna vine cu argumente… ea, de exemplu, este hetero, dar a supt pizde la viața ei și nu are nicio problemă să recunoască chestia asta. Din câte înțeleg eu, e posibil ca Anna să fi avut de-a face cu savarina lui Billie la un moment dat… și dacă Anna poate să sugă o pizdă, atunci nu prea văd de ce Billie n-ar putea molfăi o pulă.

Billie e o persoană extraordinar de înțelegătoare, mai ales că-i lesbiană. Majoritatea târâturilor de genul ei te-ar scoate prin tavan dacă le-ai sugera o chestie de-asta… dar Billie ascultă cu atenție și pare să cântărească bine propunerea. În cele din urmă își aruncă un picior peste Jean… îmi rămâne în minte ideea asta cu jocheul și mă gândesc acum că arată de parcă tocmai a descălecat… după care se uită mult și bine la pula mea..

— Știi… cred că o s-o fac! declară ea în cele din urmă. Bineînțeles, dacă și tu ești de acord, Alf…

Dacă sunt de acord! Dumnezeule, dar și eu, la rândul meu, sunt un om foarte înțelegător… Nu-mi amintesc să fi refuzat vreodată o astfel de ofertă. Așa că îmi parchez curul pe canapea și aștept să văd ce urmează.

Billie nu are nevoie de niciun fel de instrucțiuni din partea galeriei. Declară că înțelege cum se face chestia asta de la cap la coadă — cel puțin teoretic vorbind — și că nu va avea nevoie de niciun ajutor… Îngenunchează în fața mea, se târăște între coapsele mele și, după ce-mi privește pula o secundă, se uită în sus, spre mine. Din poziția asta, privindu-mă așa, de jos în sus, are ochii plini de dragoste… dacă n-aș ști sigur ce-i cu ea, aș jura că e înnebunită după pula mea și numai gândul că o să apuce să sugă puțin din ea… Apoi, începe să se joace cu Pulliver… nu că ar avea nevoie să se joace cineva cu el, dar presupun că face parte din teoria după care se ghidează ea. Apoi… pula-mi plonjează-n gura ei.

Pizda naibii, e destul de convingătoare… începe să geamă și să saliveze din greu în timp ce-mi lucrează pula, de parcă asta-i cea mai bună chestie de care a avut parte vreodată. Își pune brațele în jurul taliei mele și mă îmbrățișează, își freacă țâțele de genunchii mei, se joacă cu coaiele mele… iar când nu-mi suge efectiv pula, atunci fie îmi sărută coaiele, fie îmi șamponează pântecele cu limba.

Conform propriilor ei standarde, Billie poate fi clasată drept o curvă de primă mână. Le vezi uneori frecând menta prin baruri, târâturile, trăgând cu ochiul la fiecare pizdă care se nimerește să

treacă pe acolo și încercând să cumpere băutură celor pe care vor să le agațe… eu întotdeauna m-am întrebat cum ar reacționa astea dacă ar avea parte de un futai sănătos. Da' n-ai nicio șansă să te apropii de ele. Ba sunt unele care arată de parcă-ar fi făcute în ciuda pulii. Dar nu s-ar gândi în veci să lase vreun tip să le umble sub fuste. E ca și când te-ai gândi tu, ca bărbat, să-l rogi pe zdrahonul care stă lângă tine în metrou să-și dea jos nădragii și se te lase să i-o freci puțin… Eu unul știu… Am încercat să agăț câteva pizde d-astea…

Bănuiesc că Billie tre' să știe ce o să se întâmple dacă va continua să-mi sugă pula în ritmul ăsta — tre' să fie și teoria ei bună la ceva. Jean și Anna mor de nerăbdare să mă vadă cum termin… Iar eu nu vreau să dezamăgesc pe nimeni… Îmi trag pula cu mâna, până când aproape că-mi dau coaiele peste cap: aș vrea, dacă reușesc, să-i dau toată doza dintr-odată…

Billie știa despre ce vorbește când a zis că n-are nevoie de ajutor. Sunt gata să o apuc de cap și s-o țin în cazul în care îi vine vreo idee, când se va trezi cu gura plină de sacâz. Atâta doar că îmi pierd timpul la faza asta. Aș zice chiar că-i place chestia respectivă. În timp ce termin, trage cu ochiul spre Jean și, după ce se asigură că târâtura ei o privește, înghite toată sperma. Jean o apucă pe Anna de țâțe și se pare că urmează ceva interesant… Dar se oprește înainte ca Billie s-o prindă pe picior greșit… După ce eu mă potolesc, Billie o înșfacă pe Jean… dar nu ca să-i sugă fofoloanca, așa cum am crezut la început. Își pune brațele în jurul lui Jean și o sărută pe gură. Se îmbrățișează reciproc, trecându-și limbile una în gura celeilalte… Jean îi șoptește lui Billie că nu este decât o muistă, o muistă nesătulă.

Anna se bagă în joc cu atitudinea cuiva care se simte lăsat pe dinafară. Are o așa o mâncărime în pizdă, ne anunță ea. Nu vrea nimeni să facă nimic pe tema asta? Billie o ia în brațe pe Anna și-ncepe s-o mângâie… nu trece mult și-ncep să se joace una cu cealaltă, iar eu nici nu mă mai mir când Billie își pune capul între coapsele Annei și începe să-i lingă de zor savarina.

Jean e în spatele lui Billie, gâdilând-o sub coadă și băgându-i câte un deget în pizdă… Să fiu al naibii, la o așa expoziție de cururi, nu pot rămâne ca prostu' uitându-mă la ele cum se giugiulesc. Sar și eu în gașcă și o înșfac pe Jean… Pulliver nu prea e în stare de vreo performanță la ora asta, dar știe ea, pizda, ce trebuie făcut în astfel de situații, are ea cu ce să-l facă bine… își desface picioarele ca să mă pot juca liber cu smochina ei, în timp ce ea începe să-mi facă masaj la pulă.

Jean asta mă scoate din minți. Câteva minute petrecute cu ea și deja am o pulă care-ar putea fi în pericol să fie vânată și-mpăiată — depinde unde-o expun. Pizda-i atât de excitată, încât gâfâie ca o cățea… cred că dacă încearcă să-și desfacă mai mult picioarele o să se rupă-n două… iar scoica i-a fost deschisă de tratamentul pe care i l-a aplicat Billie, în așa măsură încât degetele îmi alunecă ușor înăuntrul ei, de îndată ce o ating… E o pizdă dolofană, de toată frumusețea… Dacă urăsc ceva mai mult în viața asta, sunt pizdele alea slăbănoage, care n-au decât o gaură acoperită de păr, de parcă cineva le-ar fi înțepat cu un băț între picioare.

Pe Billie nu o deranjează ce-i fac eu lui Jean a ei. Cred că oricum n-ar deranja-o, dar mai ales acum, când este efectiv înfășurată toată în jurul Annei și nu are timp de altceva, chiar n-are nicio treabă. Anna ne privește, dar Billie nici măcar nu observă când mă urc pe Jean.

La început, Jean nu se implică în futai. Își ridică doar genunchii, făcându-mi loc să intru în ea, dar nu merge mai departe cu cooperarea. Mai repede se lasă futută decât să se fută… ei, dar e futută al naibii de bine. La fiecare mișcare de-a mea, pula îmi intră în ea până la rădăcină… marginile pizdei i-au fost prinse înăuntru și nu au mai rămas decât flocii zbârliți în afară. O fut până începe să-i atârne limba din gură… și când ajunge pe punctul de a-și da drumul, începe și ea să se fută; din momentul ăsta am senzația că mi-o trag cu furiile dezlănțuite ale naturii.

Anna, care s-a tot uitat cum fut la pizda aia mică și feroce, pare că a primit o supradoză cu piper între picioare. Își desface pizda până la refuz, încât afurisita de gaură se cască de tot, iar Billie pare

să-și fi bagat mare parte din față înăuntrul ei. Și-apoi își dă drumul: când o face, nu suportă s-o simtă pe Billie încercând să o-ncalece… o împinge pe Billie, doar pentru a o lăsa din nou să se apropie, ca să-i lingă sucul ce i se scurge pe coapse.

Când Billie își revine din toată chestia aia și vede ce fac eu cu Jean, se avântă într-o serie de invective mult prea delicate pentru a fi îndeajuns de masculine pentru gustul ei. Numai o femeie poate să scoată din ea cuvinte la întâmplare, care să pară totuși că au un înțeles. De fapt, Billie nu-i chiar așa furioasă… dar din câte m-am prins eu, pizdele astea două se distrează cel mai bine atunci când fie se scuipă în față, fie se iau la trântă. Jean nu prea o bagă în seamă… se fute de mama focului. Și brusc își pune un picior pe umărul meu, își ridică în aer curul, astfel încât Anna și Billie să poată vedea mai bine cu ce se mănâncă chestia asta… și în momentul ăla terminăm amândoi…

Acum vrea să-i dau adresa! E prima chestie pe care Jean o articulează după ce termină și pare destul de serioasă când o zice. Să fiu al dracu', doar n-am să refuz o pizdă ca Jean… în ceea ce o privește pe Billie, nu pare să o deranjeze. În schimb, Anna face pe geloasa… O întreabă pe Billie dacă nu se teme să nu-și piardă târfa. Ei bine, nu-i cazul lui Billie…

— Are nevoie de pulă, îi explică Billie Annei, în timp ce se joacă cu părul lui Jean, dându-i-l pe după ureche. Nu mă supăr când pleacă să și-o tragă… Doar că nu suport târfele astea cu care se mai înhaită uneori. Dar tu, Jean, știi ce ai de făcut, atât timp cât eu îți dau voie…

Jean știe… și chiar atunci, pe loc, ne arată despre ce e vorba. Își strânge părul la spate ca să n-o încurce, apoi se apleacă și începe să-i sărute pizda lui Billie… Abia dacă mai respiră după futaiul pe care i l-am dat, dar o suge pe Billie până când Billie își dă drumul…

▼

Aseară, la opt fix, mă prezint la intrarea din Jardin des Plantes, ca să onorez întâlnirea pe care o stabilisem. Cincisprezece minute…

o jumătate de oră… Ora nouă și pizda aia nu se mai arată. Iisuse, oamenii care trag țeapă la întâlniri ar trebui băgați în închisoare. E ca și când te-ar jecmăni de bani… e mai rău. Practic îți risipesc viața… O oră aici, cinșpe minute acolo… după o vreme, dacă aduni, rezultă ani întregi pieduți aiurea. Deci mi-a mai fost furată o oră — iar eu de unde să fac rost de alta care s-o înlocuiască pe asta? Dumnezeule mare, n-am să trăiesc la nesfârșit, nu am atâtea ore la dispoziție, ca să le risipesc așa, aiurea. Dar femeile nu se gândesc niciodată la chestii de genul ăsta. De fapt, nu cred că femeile se gândesc vreun pic la faptul că viețile lor se vor apropia la un moment dat de sfârșit. Sau, oricum, nu o fac la modul în care o fac bărbații. Poți să fii sigur de asta… dacă un bărbat nu este punctual, de obicei e vorba de unul care nu-i bun de nimic, nu-i mare lucru de capul lui și cu siguranță are pula mică. Dar când vine vorba de femei — până și una deșteaptă sau, mă rog, ceea ce noi numim a fi femeie deșteaptă —, până și una de-aia o să te facă să aștepți puțin, fără să aibă cea mai mică remușcare…

La ora nouă, decid să-mi bag picioarele și să mă car. Am lucruri mai bune de făcut decât să stau să păzesc trotuarul toată noaptea. Mare brânză a făcut și Raoul ăsta cu aranjamentul lui… E totuși o chestie de reținut… în Paris n-ai să rămâi niciodată cu buzele umflate. Dacă n-apare pizda pe care o aștepți, nu-i nimic, apare alta… În toate bombele și cafenelele ai să găsești ditamai lista de adrese și nu-s toate scrise la mișto, așa cum se întâmplă în America. (Acum, pe bune, ce fel de pizdă ai găsi la o adresă de genul ăsta? Chiar ar trebui să-ncerc o dată…) Aici se găsește pizdă la fiecare colț de stradă… dacă vrei, poți plăti pentru o bucată sau poți s-o ai gratis, depinde cât de tare o vrei. Și dacă stomacul îți este la fel de gol aici ca și în America, măcar patul nu trebuie să rămână la fel de gol…

Ei, și dacă s-a întâmplat faza asta și cumnata lui Raoul n-a apărut, n-o să-mi fac griji că n-am ce fute noaptea asta. O oră mai târziu, după ce am băut câteva păhărele, am agățat deja una. Nu-i chiar târfă, adică nu una pe bune, e doar o femeie înfometată. Nu-i o

frumusețe, dar nu-i nici prea urâtă; e tânără și pare că folosește din când în când apa și săpunul. Așa că-i dau ceva să mănânce și-apoi mergem acasă, unde încerc să i-o trag… dar sunt încă șucărit de faza cu cealaltă pizdă…

După care mă trezesc în dimineața asta cu Raoul, în pas săltat și proaspăt ca o floricică. Nenorocitul, are de gând să facă pe șmecheru'… ei, cum a mers aseară — vrea el să afle…

— Băi, frate! Băi! Alf? face el către mine, scuturând din deget a dojană. Cum ți s-a părut? A fost nașpa, cum credeai tu la început? Vezi… când îți fixez eu o întâlnire… Poate data viitoare o să mă crezi…

Face un ocol prin cameră, până găsește o țigară.

— Alf, pe bune, te place… am văzut-o azi, la prima oră, și e-nnebunită după tine… doar că te crede puțin dus cu pluta. O singură chestie e cam nașpa… foarte nașpa. Știi, vânătăile alea de pe spatele ei, Alf… cum o să explice ea chestia când o s-o vadă frate-miu? Mă rog, i-a plăcut și partea asta… la momentul respectiv. E încăpățânată, Alf, și uită de ziua de mâine… Data viitoare să n-o mai pocnești așa tare… Și pentru Dumnezeu, du-o la un hotel mai ca lumea… are prieteni la ăsta în care ați fost acum…

— Băi, ia termină cu abureala. Uite ce e, Raoul, poți să-i spui pizdei ăleia… Căcat, spune-i ce vrei tu, mă doare-n pulă! M-a făcut s-o aștept o oră…

— O oră? Nu, nu o oră, Alf… Ora opt, așa am convenit…

Raoul continuă să vorbească până când îmi dau seama că el chiar crede că aseară am fost cu cumnată-sa. Căcat, ba mai mult, îmi dă și detalii despre cum a fost… Până la urmă îl iau de guler și mă chinui să-i demonstrez că nu glumesc… Când îi zic că am fost acasă toată noaptea, cu o altă pizdă, se urcă în pat și îmi miroase cearșafurile. Când se convinge că nu mint, își pierde mințile.

— Dar, Alf, tipa s-a futut… pe bune, s-a futut ca lumea! Trebuia s-o vezi de dimineață! Alf, eu credeam că faci mișto de mine… Ea nu-i de-ajuns de deșteaptă ca să mă fraierească… Alf, știi ce cred că s-a-ntâmplat?… A luat țeapă… cineva a păcălit-o!

Vrea să afle cui am povestit despre întâlnirea asta. N-am spus nimănui. Bine, atunci în ce colț al parcului am așteptat? Da, acolo a fost și ea… etc. etc., tot așa, vreo zece minute. Raoul nu găsește nimic amuzant în povestea asta, iar pentru mine e prea devreme, abia m-am trezit ca să încep să râd.

— Mă rog, cum rămâne cu futaiul ăla pe care mi l-a promis? îl întreb eu pe Raoul. În seara asta? Poate să vină?

Raoul pune botul. La dracu' cu futaiul pe care-l aveai tu promis, mă apostrofează el… cum rămâne cu futaiul pe care l-a încasat ea? Ce explicație poate să-i dea el acum? Sau îmi închipui că o să meargă la ea și-o să-i zică, hei, l-ai nimerit pe altul, nu vrei să mai încerci o dată? Când nici măcar nu a fost plătită?

— Ce căcănar ar fi putut face una ca asta, Alf? Tre' să fi fost unul dintre prietenii tăi… nimeni altcineva n-ar face așa ceva. Ce labă tristă tre' să fie tipu', nu-i așa, Alf? Să profite în halul ăsta de o fată așa inocentă… și nici măcar să n-o plătească… nici măcar să n-o plătească, Alf? Și încă într-un hotel de doi bani, slinos ca vai de el, unde ar fi putut să capete lăței sau cine mai știe ce! Propria mea cumnată!

Nu mai poate să stea… trebuie să fugă înapoi și să îndrepte cumva lucrurile. Se întâmplă să am la îndemână o poză cu mine pe care să i-o arate? Nu? Păi bine, atunci poate mă sună el mai încolo și ne-ntâlnim undeva toți trei, ca să-i arate că a fost futută de alt tip… Raoul mai adaugă că poate dacă mă vede o să-i placă de mine și mă lasă să i-o trag o dată, dar nu e foarte optimist în direcția asta. Familia lui are întotdeauna ghinion la fazele astea, îmi spune Raoul… Are un văr care era combinat cu o tipă… fată drăguță. Dar tipa și-a luat o slujbă și n-a trecut mult până când șeful ei a început s-o hărțuiască… Ei, și vărul lui Raoul a aflat că tipa lui trebuia să fie din când în când drăguță cu șefu', chestie care normal că nu i-a picat bine. Așa că fuga la moș să-i spună să-și ia labele de pe fata lui. Ei, și ce cred că s-a întâmplat după asta? N-am idee, dar îmi imaginez că a fost ceva catastrofal… Bătrânul a crezut că băiatul caută de fapt o

slujbă, îmi povestește Raoul, așa că l-a angajat pe loc. Prin urmare, acum, și el și fata nu pot face altceva decât să-l pupe-n cur pe moș cât e ziua de lungă. Vărul lui Raoul tre' să răspundă la telefon și să spună că moșu' e într-o conferință, când de fapt știe al dracu' de bine că șefu' e în camera din spate, unde i-o trage prietenei lui de-i merg fulgii… Numai ghinion în familia lui, conchide Raoul.

Abia de-am închis ușa după el, când mă trezesc cu Alexandra că dă buzna peste mine. Vrea să știe dacă Tania e la mine. Păi, bine, dacă nu-i la mine, atunci unde am dus-o? Din câte înțeleg, Tania s-a săturat să se joace cu puiul ăla de cățel și ieri s-a făcut nevăzută. Trebuie să fi ajuns deja în Paris, iar Alexandra a venit direct la locul unde erau cele mai multe șanse să o găsească.

Dar ce-i cu Peter, a dispărut și el? o întreb eu pe Alexandra după ce-și mai revine puțin. Nu, Peter a rămas la țară, în caz că Tania se întoarce acolo… nici el nu știe unde a dispărut, nimeni nu știe. Dar n-am primit nicio scrisoare de la ea? N-am idee unde s-ar fi putut duce?

Se pare că Alexandra vrea să organizez o căutare generală, să pun țara pe jar prin câteva articole de ziar și să trimit cercetașii după Tania. N-am mai văzut-o până acum atât de isterică și n-are niciun rost să încerc să discut cu ea până nu se potolește. Îi promit c-o să fac tot ce-mi stă în putință, după care Alexandra o ia la picior în altă direcție. Și-a ieșit complet din minți azi, deși n-ar trebui. Din câte o cunosc eu pe Tania, știe să-și poarte de grijă …

Cartea 2

Franța la mine în nădragi

Deci e adevărat. Tania e golaşă ca un vultur, cheală ca un ou. N-a mai rămas nimic din tufişul ei care abia se iţea, în afară de câţiva peri răzleţi, pe care i-a ratat din greşeală. Şi nu şi-a ras numai pizdoanca… şi-a ras şi părul dintre buci, sau cineva i l-a ras… nu că ar fi avut cine ştie ce de ras…

— Peter a făcut asta — îmi spune ea —, iar Snuggles l-a ajutat. Nu-i aşa că-i amuzant?

Îşi desface şi mai mult picioarele, se lasă-n jos şi îşi ridică rochia, ca s-o pot vedea şi simţi mai bine. E la fel de fină ca pielea de pe faţa ei… de fapt, e mai fină pentru că pe faţă are un strat fin de puf, pe care-l poţi vedea la lumină.

— Arătam atât de ciudat când mă rădea, chicoteşte Tania. Ca un cal care face spume la gură. Peter zicea că ar fi mişto dacă aş putea să fac suc de pizdă în cantitatea aia.

Îmi imaginez cum s-a derulat toată treaba… Snuggles ţinând un bol cu apă caldă şi folosind din când în când pămătuful ca să facă spumă, iar Peter ţinând bucile soră-sii desfăcute, în timp ce

trecea cu aparatul de ras printre ele… Da, cred că a fost o petrecere pe cinste.

Tania nu poate sta locului în poala mea. Își fâțâie curul dintr-o parte în alta, îmi strânge mâna între picioarele ei. Iar o mănâncă sub coadă… simplul fapt că și-a dat jos bărbița n-a ajutat-o cine știe ce să se răcorească. Am putea să ne jucăm un joc, îmi bate ea un apropo, să vedem dacă Pulliver îi mai recunoaște fofoloanca…

O va recunoaște… Din punctul lui de vedere, chestia pe care o are ea între picioare echivalează cu capul Meduzei… o privire doar și împietrește, chiar și în lipsa mustăților pe post de șerpi. Am deja ditamai pietroiul în nădragi… Dar Tania știe cum să-l înmoaie…

Tania e udă toată între coapse. Nu mai are păr ca să-și poată șterge umezeala, tot sucul ăsta care iese din ea, îmi spune… poate că va trebui să-l împrumute de la mine… și fără să mai aștepte, își vâră mâna în pantalonii mei, înfigându-se direct în floci. Ce afurisită mică, nici nu mai cere voie, se servește cum poate și ceea ce nu-i în stare să obțină singură, comandă să i se dea.

E de părere că Pulliver ar arăta foarte ciudat fără barbă. Îmi desface prohabul, îmi scoate pula afară și mi-o cercetează… deci, da — concluzionează ea —, tre' să-și păstreze mustățile ca să nu-și piardă demnitatea. Îl gâdilă pe Pulliver sub bărbie… Dacă n-ar avea blănița asta elegantă, probabil că s-ar ascunde rușinat și n-ar mai crește niciodată — își dă ea cu părerea… și-ar pierde farmecul. Peter, mă informează ea mai departe, nu i-a lăsat nici pe ea, nici pe Snuggles să-l radă…

Tania îmi ține strâns pula… N-o să-i mai dea drumul până nu va stoarce și cea din urmă picătură de viață din ea. Dar e ca un copil care abia și-a descoperit păsărica și o folosește de parcă ar fi o jucărie nouă… Trebuie să-și țină o mână pe ea, chiar și când se joacă cu mine. Îi place atât de mult, îmi mărturisește ea, încât nu se poate abține să se joace cu ea tot timpul. Dar Billie, continuă ea, i-a spus că pizdulicea asta golașă nu-i genul de pizdă cu care să te joci. Și nici genul de pizdă pe care s-o fuți… E genul de pizdă pe care s-o lingi…

Îi place de Billie, o, da, crede că Billie e supertare. Uneori, Billie e aproape ca un bărbat, mai ales atunci când devine mai dură, în felul ei jucăuș de a fi. Dacă Billie îți zice să faci ceva, iar tu nu reacționezi, atunci are ea grijă să faci ce ți-a ordonat. Billie e foarte puternică, picioarele în mod special îi sunt foarte puternice… dacă ajunge să te încalece, atunci nu mai ai nicio scăpare… și are o mustăcioară numai bună de frecat fața cu ea. Oh, Billie are grijă să te țină la respect atunci când te joci de-a linsul pe sub coadă cu ea!

Evident că îi place și de Jean, dar asta e cu totul altceva. Când ești cu Jean, știi tot timpul că nu e decât o joacă, în timp ce cu Billie… Billie nu-și dorește nimic altceva pe lume și în niciun caz nu-i arde de glume când vine vorba de asta. Pe de altă parte însă, Jean are așa un stil de a-și băga limba în tine, cu mișcările alea moi și ademenitoare… Tania e de părere că orice fată ar trebui să trăiască o vreme cu o lesbiană, chiar și cele care intenționează să se așeze la casele lor, lângă bărbații lor, gata să devină niște neveste cuminți. Ernest avea dreptate… lesbienele vor moșteni pământul.

Tania se ghemuiește, acoperindu-și cu mâinile scoica și uitându-se la mine cum mă dezbrac. Doresc cumva să-mi sugă pula? se interesează ea. Eu nu-i răspund. Ah, înseamnă că vreau să-mi bag pula… aici! Și în același moment își deschide larg picioarele, ridicându-și brațele deasupra capului. Sunt în ea înainte s-apuce să-și apropie coapsele. Cu o mână îmi țin pula, în cealaltă mai am încă nădragii…

Pulliver are o mică problemă. Pe vremea când Tania avea floci, nu trebuia decât să găsească porțiunea lipsită de păr și să-și bage nasul acolo… acum porțiunea aceea nu mai există, iar Pulliver e dezorientat. Îi desfac bine picioarele și mă uit cu atenție ca să-mi împrospătez puțin cunoștințele în materie de geografie. Dumnezeule, nu-i de mirare că natura a decis că pizdele trebuie acoperite cu păr… dacă n-ai mai intrat în ceva de genul ăsta, dacă n-ai știi că este o zonă sigură, nu cu mult mai periculoasă decât o stradă intens circulată, atunci ar fi de-ajuns o singură privire spre așa ceva ca să-ncepi să ai coșmaruri. Îi trebuie curaj, nu glumă, unui bărbat ca să-și bage

pula într-o chestie care arată așa. A dracu' chestie pare hămesită nu altceva… hap-hap… și te-a înghițit.

Și mai e o chestie… dacă dispare tufișul care-o ține în umbră, un futai pare o misiune mortală. Pula mea n-are nici cea mai mică șansă de a intra în găuricea aia strâmtă fără a rupe de tot jucăria… până și un copil de cinci ani poate să-și dea seama de asta… dar până una-alta, nici eu, nici Tania nu avem cinci ani, așa că suntem amândoi dornici să încercăm… O ciupesc pe Tania de cur și când tresare, i-l înfig pe Pulliver sub coadă. Îi intră mai întâi capul, iar restul pătrunde în ea încet, târându-se ca un melc ce se retrage în cochilia sa. Habar n-am dacă știe unde merge, dar pare foarte grăbit să ajungă la destinație…

Futaiul ăsta cu Tania îmi dă senzația că regulez o școlăriță, însă cred că nicio școlăriță nu ar fi atât de golașă. Pântecele mi se freacă de ea și nu dă de nimic altceva în cale decât de pielea ei netedă. Spațiul dintre coapse este inundat și alunecos, impregnat de mirosul și căldura unui furnal pe cale să explodeze. E mai golașă ca un pui jumulit — ăla ar păstra măcar urmele jumulelii. Dar de futut, se fute la fel… ca o femeie în toată regula, ba chiar mai mult de-atât, se fute cu totul, până la capăt, cu fiecare celulă a corpului ei.

Încearcă numai să dai de capăt unei pizde hămesite după futai! Nu există capăt, poți să le dai kilometri întregi de pulă și tot vor mai găsi doi centimetri care să fie umpluți… puli telescopice, puli care se măresc și puli care explodează ca niște baloane… ea doar zâmbește dulce spre tine, cu un aer ușor dezamăgit, întotdeauna mult prea politicoasă pentru a-și articula nemulțumirea…

Își încolăcește picioarele în jurul meu, prinzându-se cu putere de mine… și pleosc — se izbește de mine, lipindu-se de bazinul meu ca un tapet. Am pula băgată până la capăt și în sfârșit reușesc să smulg un geamăt de la ea. După aceea începe să miște din coadă, îmi trage capul spre ea și-mi bagă limba-n gură.

Știu că mi se pare, dar asta nu atenuează din senzație — gura ei are miros de pizdă. Nu mă deranjează atâta timp cât este doar pizdă,

așa c-o fut în continuare și-o las să-și treacă limba pe cerul gurii mele. Are un iz dulce, ca de fructe, nici pe departe mirosul ăla de pește pe care-l are în realitate… va veni o zi când se va descoperi că acest suc de care femeile dispun în cantități nelimitate este un excelent leac împotriva căderii părului… chiar și numai fiindcă va trebui inventată o scuză pentru a liniști conștiința americanilor care nu-și refuză nimic.

Eu unul n-o pot fute pe Tania doar cu pula… goliciunea asta e mult prea năucitoare. Trebuie s-o simt cu totul, să mă joc cu ea, să-mi bag degetele-n ea. O iau în brațe și-mi strecor mâinile sub bucile ei, jucându-mă cu găoacea deschisă, în timp ce pula mi se înfige adânc în ea. Îi gâdil gaura curului, o plesnesc ușor, o strâng, o ciupesc… Până la urmă, îmi bag degetele înăuntru, fără a-mi scoate pula din pizda ei. Taniei îi place chestia asta la nebunie… niciun sunet nu scoate, niciun cuvânt… se zvârcolește pe toată canapeaua; e ca un coș plin cu șerpi vii… Ne rostogolim unul peste altul de câteva ori, iar strânsoarea picioarelor ei nu slăbește nicio secundă. Am pula băgată-n ea și nu riscă nimic de frică să nu iasă de-acolo. Executăm un număr perfect de gimnastică.

Tania nu vrea să uit de țâțele ei încă în creștere, dar de care este atât de mândră… nu le are de prea mult timp, dar și le poartă ca o porumbiță. Tre' să mă joc cu ele; tre' să le mușc, să-i molfăi din când în când sfârcurile, altfel o să creadă că n-o apreciez. Ăsta-i singurul motiv pentru care Tania se oprește uneori din futut… pentru a mă lăsa să mă joc cu țâțele ei. Dar nu pentru mult timp, bineînțeles… zece minute și îi e de-ajuns. E gata să simtă iar pulă-n ea, e gata pentru o nouă rundă. O suspectez că încă trăiește cu ideea asta fixă, cum că trebuie să se joace cu țâțele ei ca să i se umfle și sunt aproape sigur că folosește o pompă… La naiba, eram mai mare decât e ea acum când am început să folosesc chestia asta pe propria-mi pulă… Prima dată și eu am crezut că a funcționat, dar mai târziu am realizat că era, pur și simplu, masajul… sau ca s-o spun pe-aia dreaptă, laba în sine… care se aplica odată cu respectivul tratament…

Când Tania își întinde brațele în sus, deasupra capului, și își arcuiește spatele, țâțele abia de i se mai văd. Vrea să-mi scot pula din ea… dar numai pentru o secundă… până face chestia asta.

— Uită-te la mine… Arăt ca atunci când eram mică. Nu-ți pare rău că nu m-ai cunoscut atunci când eram mică? Te-aș fi lăsat să mă fuți exact ca acum… da, te-aș fi lăsat! Am fost o fetiță așa drăguță, cu părul lung, buclat… Și în fiecare zi verificam să văd dacă mi-a crescut vreun păr acolo, jos… și acum că am păr, uite că l-am ras — nu-i așa că-s prostuță la faza asta?

Se rostogolește și privește în jos, peste umăr, spre bucile goale.

— Dar pe vremea aia portbagajul meu nu era chiar așa mare. Și nu avea nici denivelările astea pe el…

Examinăm împreună denivelările de pe bucile ei… deși eu sunt mai interesat de acea denivelare dintre ele. Îngenunchez în spatele Taniei, iar ea își desface picioarele îndată ce-mi simte pula bâjbâind pe lângă curul ei…

— Trage-mi-o! Bagă-ți pula în găurica mea și fute-mă…

Își ascunde capul între brațe și din cauza asta vocea îi sună stins.

— E o gaură atât de netedă și mică… poți să-ți imaginezi că sunt încă o fetiță în timp ce mă fuți…

Tania poate să se joace și de una singură… Dar eu n-am nevoie să mă prefac… din orice unghi ai privi-o, nu-i altceva decât o fetiță, iar de aici, din spate, dintr-o poziție în care nu văd decât despicătura rozalie a pizdei ei, pare mai fragedă ca oricând. E aproape dezgustător să fuți ceva atât de fraged, dar găoaza curului ei îmi face cu ochiul și Pulliver devine de necontrolat.

Din felul în care i se întinde rectul, aș zice că Tania va fi mulțumită dacă-mi bag doar capul pulii în ea… dar ea vrea tot, toată schema și o vrea rău, nu glumă… Până la capăt, urlă ea… așa că până la capăt intră, nu-s eu acela care să facă mofturi cu ce i se oferă. Apoi vrea să mă joc cu pizda ei… și dacă n-am s-o fac, nu-i nimic, o să se joace singură. Odată și-odată o să-mi dea câteva lecții la capitolul ăsta, îmi spune ea, ca să învăț cum trebuie să mă joc cu o pizdă.

— Sunt un as când vine vorba să mă joc cu o pizdă, îmi mărturisește ea. Cu pizde mici, mari, păroase, grase… Dacă vreodată găsești vreuna pe care nu știi cum s-o mânuiești, adu-o la mine… O să-ți arăt eu ce și cum.

Și brusc… termină cu vorbăria și dă drumul unui urlet, în timp ce găoaza curului i se umple de spermă, iar ea termină. Sare mai ceva ca un greieraș, în timp ce eu încă mai fut la ea, fără să reușească să se desprindă de mine… Sunt hotărât să nu-mi scot pula din ea, dar până la urmă alunecă de pe canapea și scapă de mine…

— Dacă i-ai face așa ceva lu' Snuggles, s-ar speria într-un asemenea hal, încât ar fugi de tine pe toată perioada cât o ții ai ei în Paris, îmi spune Tania. Tre' să-mi promiți că n-ai s-o fuți așa în cazul în care am să ți-o aduc.

Eu am pula-n erecție, iar Tania se tot joacă cu ea, ca nu cumva să mi se lase. Zace pe spate și mă tot freacă, iar eu mă uit hipnotizat la sperma și zeama de pizdă ce se scurge din ea. Ca un borș de scoici…

Tania vrea să afle toată povestea dintre mine și mama lui Snuggles. Am futut-o, nu-i așa? Eu nu-i răspund. Deci am futut-o așa cum am futut-o acum pe Tania? Mi-o ia la muie? Ne-am jucat de-a 69? Dar eu nu divulg nimic… Tania poate să facă destule și fără a avea informații, d-apăi să-i mai zic ceva. Foarte bine, se conformează ea… dar n-ar trebui să fac din asta un secret, mă sfătuiește ea. Snuggles stă cu ochii-n patru; o să afle ce și cum cât de curând.

— Vrei să zici că știe că ți-ai tras-o cu taică-său? o-ntreb eu.

Tania rămâne șocată când aude că știu de faza asta. Cum am aflat? Prin Ann? Mă înșfacă de pulă de parcă-ar fi gata să mi-o smulgă…

— I-a spus nevesti-sii de faza asta? mă întreabă ea, așteptând un răspuns. Știe ce-am făcut?

Nu discut nici despre asta, chestie care o înfurie pe Tania. De unde să știe cum să se poarte dacă n-are habar de chestiile astea?

— Mi-a semnat un cec, de parcă aș fi fost o curvă, îmi povestește mai departe. Dar n-am fost să ridic banii pe el pentru că habar n-am ce să-mi cumpăr.

Apoi vrea să iau eu cecul. Uite, mi-l dă chiar acum ca să-mi pot cumpăra ceva dacă vreau. Dacă tot e plătită ca o fată de soiul ăla, atunci ar putea la fel de bine să se și poarte ca una și să înmâneze banii câștigați unui bărbat, oftează ea. Și poate am să-i explic lu' Sam chestia asta… semnătura mea pe cecul respectiv! Presupun că jocul Taniei sună cam așa: eu încerc să iau cecul de la ea și să i-l dau înapoi lui Sam, creând astfel o situație… dar banii nu înseamnă nimic pentru el și, în plus, și-a mai ușurat puțin conștiința dându-i cecul cu pricina, așa că până la urmă mi se rupe de toată faza. Îi spun Taniei să-și bage cecul în cur și să-l țină acolo până se marinează; sunt primii bani pe care i-a câștigat vreodată. Replica vine prompt: o va face, dar cu condiția ca respectivul cec să fie înfășurat în jurul pulii mele, iar eu să mă ocup de partea cu băgatul.

În fine, eu tot vreau să știu dacă Snuggles înțelege schema dintre taică-său și Tania. Tania stă o mie de ani până să treacă la subiect, ceea ce înseamnă că nu i-a spus încă nimic lu' Snuggles. Deocamdată mai așteaptă — îmi spune ea zâmbind — așteaptă să vadă ce sentimente nutrește Snuggles pentru tatăl ei. Din moment ce vrea să i-o tragă Taniei, tipul are în mod cert anumite sentimente și pentru Snuggles, nu? Cine știe… poate că sunt în limbă unul după celălalt…

Ah, târfa naibii! E clar că iar pune ceva la cale. Îmi este milă de familia Backer… dacă pizda asta mică apucă să li se prindă de coadă, atunci îi poate aștepta orice. Stă întinsă pe margine, cu fundul în echilibru. Își ține picioarele subțiri întinse drept și desfăcute, expunându-și găoacea căscată, ca o ușă de hambar lăsată deschisă. Nu face nicio mișcare… stă așa și nu face niciun gest când îmi înfig pula între coapsele ei și-ncep s-o fut…

— Snuggles o să fie geloasă când o să-i zic, spune ea…

— Pentru Dumnezeu, de ce trebuie să-i zici ei?

Tania nu răspunde… Poate nici ea nu știe de ce. Se zvârcolește, târându-se ca un vierme până la marginea canapelei, astfel încât pula mea să poată intra în ea până la capăt, apoi începe să se joace singură, scuturându-și țâțele pe sub nasul meu…

— Las' că văd mai încolo… Cred c-o să o iau la mine în cameră și o s-o pun să mă lingă. Da, asta am să fac… O s-o fac să-mi sugă lindicul și-o să-i mozolesc fața și nasul cu sperma rămasă de la tine și n-o să-i spun ce este decât mai târziu, după ce m-a supt bine. Atunci o să-i povestesc că mi-ai tras-o și că ea a molfăit din sperma ta. Oh, Pulliver cel Mare… înfige-te, înfige-te adânc… și lasă cât mai multă spermă în mine, pentru că mai târziu am să silesc o fetiță să o pape pe toată…

▼

La hotelul în care sunt cazați membrii familiei Backer… băiatul de la recepție își dă toată silința să comunice cu bruma de engleză pe care-o știe!

— Noi nu'vem *Humanity*, domnule. Noi avem *Intransigeant* și *Paris-Soir*.

— Nu! obiectează Backer. Eu vreau *Humanity*, are un titlu bun. Înseamnă umanitate, nu-i așa?

— Da, domnule.

— Îmi place titlul; vreau ziarul acesta. Comandă-l pentru mine mâine.

Băiatul pleacă, strângându-și la piept bacșișul și imediat ne trezim cu portarul care vine să ne salute. Portarul are un aer demn, de om care e sigur că va putea să rezolve problema.

— Mă scuzați, domnule. Băiatul îmi spune că vreți ziarul *Humanité*. Nu cred că e un ziar pe placul dumneavoastră, domnule. N-ar fi mai bine să comand ziarul *Matin*?

— Nu, eu vreau *Humanité*. Îmi place titlul. Francezii sunt un popor admirabil, un popor măreț, revoluționar, impresionant… Am

venit aici pentru că admir libertatea spiritului lor. Vreau să citesc ziarul vostru despre umanitate.

Portarul se uită prudent în jur, copleșit de situație. Mi-e imposibil să îmi dau seama ce părere are despre Backer, dar e clar că pe mine și pe Carl nu ne poate suferi.

— Je vous demand pardon, monsieur[11], dar ziarul acesta nu scrie despre umanitate… scrie despre politică. Este pentru clasa muncitoare.

— Păi, eu muncesc, tu muncești… fă rost de el. Vreau să-l am mâine-dimineață.

— Domnule! strigă portarul exasperat. Nu înțelegeți! Este jurnalul roșilor!

Povestea asta amenință să se întindă pe câteva ore bune, dar Carl îl zărește în sfârșit pe Severin, tipu' cu care trebuie să ne întâlnim. Din câte mi-a povestit Carl, tipu' are o gamă foarte largă de interese, care mai de care mai variate și mai greu de identificat. A încercat prin intermediul lui Carl să facă nu știu ce schemă în contul lui Backer, iar Carl nu-și mai încape în piele pe tema asta. Carl așteaptă de când se știe să intre într-o chestie de genu' ăsta, să facă parte dintr-una din acele povești scandaloase din care ies bani, care se spun în șoaptă și pe marginea cărora se fac tot soiul de speculații în cafenelele de la bursă.

Faza e că Severin este fix omul care și-ar dori Carl să fie. Pantofi lucrați de mână, placă dentară impecabilă, buzunare pline de țigări de foi Corona și o brichetă aurie cu care să și le aprindă, tenul rumen al omului care mănâncă și bea sănătos și care-și regăsește echilibrul retrăgându-se luni în șir la St. Moritz, unde nu face altceva decât să se dea cu bobul pe pârtie. Preț de douăzeci de minute, s-a tot măsurat din priviri cu Sam, fiecare evaluându-l pe celălalt, cântărindu-i puterile… seamănă cu doi oameni care încearcă tacticoși să decidă ce ar fi mai bine: să petreacă un weekend împreună sau să tragă o fugă până la primul hotel pentru un număr scurt…

11 În lb. fr. în orig. — Îmi cer scuze, domnule (*n. red.*).

Poate că se dau puțin mari în fața lui Carl. Oricum, acesta este lăsat complet pe dinafară, timp în care cei doi reușesc să stabilească un plan comun pe care să-l pună în aplicare. Severin, care a auzit ultima parte a poantei făcute de Backer în discuția cu portarul, începe să vorbească despre niște revolte care tocmai au avut loc. Cică au chemat Garda Republicană și două regimente de negrotei, îi povestește el lui Backer.

— Vechea metodă romană… ține-i pe romani cu capul plecat cu ajutorul provincialilor, iar pe barbari cu ajutorul romanilor. Oh, francezii sunt la fel de înțelepți în felul lor ca și britanicii, când vine vorba de politicile pe care le aplică. De obicei, o încercare de lovitură de stat este suficientă pentru a da naștere la o serie de întrebări în mințile francezilor. Lagny și Staviski aproape c-au distrus complet statul… lovitura din 6 februarie a fost atât de bine dirijată, încât oamenii au uitat de amândoi. Dar acum… Oamenii au început să se prindă că Staviski nu a fost singurul speculant din Franța, ba mai mult, n-a fost nici pe departe unul dintre cei care să facă un spectacol din acțiunile sale. Iar francezii, ca niște latini adevărați, sunt înnebuniți după jocuri… când sunt săraci joacă la loterie, iar când sunt bogați își fac legături prin Bayonne.[12]

După această introducere, Backer și Severin cad de acord asupra presei franceze, iar planul lui Severin începe să prindă formă.

— Problema e că azi toată lumea vrea să obțină ceva fără să ofere nimic în schimb! spune Severin… Din cauza asta nu va exista comunism, în adevăratul sens al cuvântului. Iar francezii constituie singura națiune care studiază la bursă cum se pierd banii. Aici toate ziarele au câte o pagină pe finanțe și sunt zeci și zeci de minipublicații, care apar zilnic sau săptămânal și care sunt pline cu ponturi și informații despre bursă. Dar hai să-i luăm de exemplu pe englezi… ăștia-s înnebuniți după cursele de cai…

— Până și atelierele au propriile lor pariuri la care poți câștiga tot! îi întrerupe Carl cu entuziasm.

12 Oraș în sudul Franței.

Mi-e milă de el să-l văd cum încearcă să-și facă loc în conversație și sincer nu înțeleg de ce nu se cară sau de ce nu-și ține gura. Severin continuă:

— Mai vezi uneori câteva locuri însemnate cu creta „Shining Light creditat să câștige cursa de la 2:30", dar când vine vorba de publicații care să conțină efectiv informații, cu ce te alegi? Plicurile celor care vând ponturi sau informații de genul acesta oamenilor — foarte îndrăgite, de altfel — și vreo două–trei ziare săptămânale sau bilunare. În Franța, noutățile financiare locale sunt publicate zilnic în cotidiene.

— Cred că ești nedrept cu țările teutonice! intervine Backer. Ai uitat că ăștia nu știu să citească sau să scrie… dacă ar ști, atunci bag mâna-n foc că ar citi ziarele. Îți spun eu că-s deștepți. Când auzi un șofer de autobuz cum ajunge la concluzia că va câștiga cincizeci de lire la curse în baza unei sume inițiale de zece lire, atunci realizezi că asta a fost cursa din Newton[13]. Eu sunt de părere că oamenii din popor constituie minele neexplorate ale inteligenței acestei țări.

— Eu te contrazic. Dacă ar fi fost așa deștepți, n-am fi putut să le luăm banii și nu ne-am fi aflat aici. Dacă n-ar fi proștii, ar mai fi posibil ca vreun om de afaceri să-și câștige existența? Dar, după cum spuneam, cei care pariază la bursa franceză citesc orice pont, fie el bun sau rău, și orice publicație, indiferent cât de suspectă ar fi și indiferent ce zvonuri umblă pe seama ei — și asta datorită unui al treilea aspect… nivelul incredibil de corupție la care au ajuns parlamentarii și magistrații… oamenii au întotdeauna senzația că aceste publicații pot obține informații de la surse sus-puse, folosindu-se de șantaj. Și chiar dacă sunt broșuri pentru greii finanțelor, micul speculator e convins că și el poate intra bine mersi în cercul lor. Se gândește că ministrul care oferă informații poate să spună adevărul sau poate să mintă… în ambele cazuri, zvonul va duce la o schimbare pe piață, iar micul nostru speculator ajunge la concluzia că e mai bine să riște și să iasă din poveste înainte ca

13 Newton Abbot, oraș în comitatul Devon, Anglia. Are o faimoasă pistă de curse (*n. red.*).

valurile să se stingă… la fel și când vine vorba de o delapidare. Se gândesc că ar putea fi o înscenare, dar cineva a pus-o la cale și tot acel cineva o să aibă de câștigat de pe urma ei… Sunt destul de deștept ca să profit și eu din chestia asta. Vezi tu, e un sentiment republican…

Carl aprobă din cap cu înțelepciune. Ai crede că e un jongler al pieței unș cu toate alifiile… dacă ai pronunța acum American Can[14], s-ar uita împrejur după o fată din State…

— Al patrulea punct al planului meu, continuă Severin, se bazează pe faptul că presa franceză urăște să plătească factura la cablu. Mai repede publică articole proaste, cu chestii vechi de-o săptămână, orice numai să nu plătească un serviciu de cablu.

— Și Havas[15]? întreabă Sam.

— Le-aș da celor de la Havas parte din câștig, asta se subînțelege. Ce vreau să punctez eu este faptul că New Yorkul ar avea susținerea brokerilor de pe Wall Street.

— Păi, n-ai avea nevoie decât de un singur ziar. Ai putea să cumperi o amărâtă de publicație, aflată pe punctul de a da faliment, să-mprăștii apoi zvonul prin telefonul fără fir în cafenelele de la bursă cum că ai avut în spate pe cei de la Wall Street și o să obții un succes răsunător peste noapte. Nu trebuie decât să fii primul care dă startul… celelalte ziare vor prelua informația de la tine și îți vor face publicitate.

— Nu. Ca să vindem masiv acțiunile, trebuie să avem toate ziarele financiare în spatele nostru. Tre' să fie o schemă bună, îndeajuns de bună încât să-i prindă pe toți fraierii în plasă și să atragă tot aurul ascuns prin faimoasele șosete de lână, împrăștiate pe la țară, aurul înghesuit între țâțele domnișoarelor bătrâne, banii din fondurile bine păzite de avocații marilor familii. Nu vreau să-i prind doar pe șmecherașii care pariază cu un singur bilet, nu am nevoie doar de ăștia care se plimbă de-a lungul plajelor așteptând o schimbare de val

14 Companie producătoare de conserve (*n. red.*).
15 Companie de comunicații (*n. red.*).

sau de tipii care își calculează pierderea și câștigul… Eu vreau banii care se duc în investiții…

Cu alte cuvinte, ideea lui Severin este de a juca rolul unei companii private care oferă servicii de cablu, când în realitate cumpără cablul de la alte companii. O altă idee de-a lui este ca grupul pe care îl va forma să poarte denumirea de Comitetul de Survolaj Economic sau un căcat de genu' ăsta și să pună numai nume mari în consiliul consultativ.

Carl se încruntă la țigară pentru a-și masca rânjetul de pe față. Numai gândul la bani îl face să roșească tot; povestea pe care o aude acum l-a adus de-a dreptul în pragul isteriei. Cred că se aștepta ca Baker să dea fuga la bancă imediat, iar Severin să meargă să-nchirieze deja spațiul pentru birouri — pentru că pare dezamăgit când discuția ia sfârșit fără să se fi hotărât ceva concret.

Sam și Severin se vor întâlni din nou, Severin împarte un taxi cu noi până pe Boulevard des Capucines. Ceva mai încolo, îl lăsăm și pe Carl să coboare. După care eu și Sam pornim spre locuința Alexandrei… Snuggles ar trebui să fie acolo. Este o ocazie excelentă pentru Sam să o întâlnească pe Alexandra. E încă îngrijorat din cauza Taniei.

— Crezi că e posibil să se fi speriat și să-i fi zis ceva mamei ei? mă-ntreabă el din nou. Știi, nu vreau să intru în vreun necaz. O cunoști pe maică-sa de mult timp, nu-i așa? E în regulă tipa?

Petrec restul călătoriei asigurându-l că totul e în regulă, dar când ajungem la Alexandra, abia își ascunde nervozitatea. Îmi spune că dacă izbucnește vreun scandal, eu răspund de tot…

Snuggles nu-i acasă și nici Tania nu pare să fie prin preajmă. Cică au pornit deja înapoi spre hotelul unde-i cazat Backer și probabil că nu se mai întorc toată seara. Alexandra ne invită să intrăm…

Cum dă cu ochii de ea, lui Sam i se aprind privirile. Nu se aștepta să vadă o pizdă atât de arătoasă. Se îmbățoșează imediat și începe să-și etaleze penele mai ceva ca un păun. Iar eforturile lui nu rămân nerăsplătite. Alexandra pare imediat interesată de el.

— Măi, dar e superbă! exclamă Sam îndată ce rămânem doar noi doi în cameră. Nu mi-ai zis niciodată că-i așa. Mă place, nu crezi? Iar ea știe ce anume îmi place mie la ea… uite numai cum se mișcă! Spune-mi, ce fel de femeie este în realitate? Am vreo șansă să mă culc cu ea?

Nu-i genul meu să rămân prin preajmă când situația ia o astfel de turnură, dar vreau să văd cum stau lucrurile înainte de a-l lăsa pe Backer singur cu ea. După ce mai glumim o vreme, reușesc în sfârșit să prind un moment singur cu Alexandra. Stăm în picioare în hol, iar ea mă lasă s-o pipăi… Ba mă lasă chiar să-l scot pe Pulliver din pantaloni și să-i frec nasul de coapsele ei. Dar nu vrea să-mi bag pula până la capăt în pizda ei.

— Pe urmă n-aș mai vrea s-o scoți de-acolo mult timp! îmi explică ea, împingându-mă și plasându-mi pula mai jos, între coapsele ei înmuiate în suc. Și nu pot fi nepoliticoasă cu celălalt oaspete al meu… Hai mai bine să ne întoarcem la el acum.

— Nu cred că l-ar deranja dacă ai fi nepoliticoasă cu el, cu condiția ca mai târziu să fii la fel de nepoliticoasă și cu mine, îi zic. Vrea să ți-o tragă.

Vai, dar acum ce-am mai pus la cale? Da, chiar așa, ce i-am spus fermecătorului domn Backer despre ea? Știe că am trăit cu ea? Și ce, acum îmi închipui că pot să-mi aduc prietenii și să le-o ofer așa, pe tavă… de parcă mi-ar fi nevastă sau ceva de genu' ăsta? Așa că trebuie să-i explic că Backer nu știe nimic despre ea, în afară de faptul că este mama Taniei și că tot ce cunoaște despre ea se rezumă la ceea ce vede… iar asta e destul ca un bărbat să vrea s-o fută.

Alexandra stă și procesează informația, timp în care continuăm să ne pipăim… Nu cumva domnul Backer, în afară de minunata sa fetiță, mai are și o soție? A, da, a auzit-o pe fată pomenind ceva de maică-sa. În cazul ăsta, cum e soția lui, e drăguță, bărbații se simt atrași de ea? Și, în sfârșit… cât de bine o cunosc pe soția lui?

Îi răspund la toate întrebările cu excepția ultimei… Alexandra se face că nu observă această omisiune a mea… Este foarte… însetată

de dorință, îmi spune ea. Da, i-ar face plăcere un futai în seara asta și e convinsă că, dacă aș vrea, am avea o seară minunată. Dar din moment ce mi-am adus prietenul cu mine, e clar că trebuie s-o amânăm, pentru că nici nu se gândește să se lase futută de amândoi. Și mai e ceva ce-ar vrea să rețin… dacă prietenul meu ar bate vreun apropo… poate că i-ar permite să rămână la ea. Unul dintre noi doi, înțeleg? Da, în halul ăsta își dorește să fie cu un bărbat, să-și simtă pula înfiptă în fofoloanca ei… Dar nu amândoi… nu, niciodată… De când cu experiența pe care a avut-o cu preotul Charenton a înțeles că o fată ca ea trebuie să fie cât se poate de discretă…

Mă duc să discut cu Sam. E-n regulă, îi spun. Am cercetat terenul și cred că-l va lăsa să i-o tragă… Îi place de tine, îl asigur eu și continui să-i torn încă o droaie de chestii drăguțe pe care ea de fapt nu le-a spus. Așa că de-acum totul depinde de el… nu trebuie decât să nu uite că ea tânjește după un futai și că tot ce are de făcut este să-și ia inima-n dinți și să facă pasul. Cât despre mine — eu am o întâlnire, așa că voi pleca imediat, fără să menționez că întâlnirea pe care o am e cu nevastă-sa…

▼

Ann crede că apartamentul meu e foarte frumos și foarte confortabil. Are un aer atât de intim, îmi spune ea… habar nu are de trupele care defilează pe-aici, în cele mai nepotrivite momente ale zilei. Un loc ca acesta ar fi perfect pentru o femeie care-și dorește să aibă o aventură, nu-i așa? Și sunt multe apartamente de genul ăsta în cartier? Bineînțeles că se întreba și ea așa, într-o doară…

Ann vrea să cunoască mai bine Parisul și are o listă de întrebări mai lungă ca brațul meu. Asta unde se află? Unde ar putea găsi așa ceva? Care-i cel mai bun cartier pentru aia și aia? Prima jumătate de oră pe care o petrece la mine în apartament nu face altceva decât să scrijelească toate răspunsurile mele în agendă. Mai are încă o grămadă de văzut din Paris înainte de a merge acasă, exclamă ea.

Și vrea să cunoască toate aspectele orașului. Așa, și de unde ar putea cumpăra o vedere din acelea oribile?

Îi spun de unde ar putea să-și cumpere poze vulgare… Cu toate că nu pricep cum a putut sta aici atâta timp fără să se lovească de vânzătorii ambulanți care comercializează așa ceva. Apoi vrea să afle dacă sunt într-adevăr atât de nasoale cum a auzit că ar fi… Sau sunt doar… riscante? Bineînțeles că ea, personal, nu a văzut așa ceva… Păi, în cazul ăsta, i-ar plăcea să vadă câteva. Oh, se-ntâmplă să am câteva la îndemână? Hai, că-i chiar jenant… dar presupune că sunt chestii care fac parte din viață. Da, trebuie să le vadă; fiecare om ar trebui să se bucure de o educație cât mai cuprinzătoare…

I le arăt pe cele cu Anna, i le întind pe toate și o las să se uite prin ele. Roșește de îndată ce dă cu ochii de prima. Oh… sunt foarte îndrăznețe, nu-i așa? Se uită repede prin ele și apoi le ia la rând, fără să se grăbească… Începe să se încălzească, aruncă ocheade spre șemineu și își desface puțin puloverul. Bea mai multe pahare de vin…

După asta, nu-i mare filosofie să îi scot hainele. Câteva pipăieli și e gata pentru orice… sau cel puțin așa crede ea. Odată ce-am reușit să-mi strecor mâna sub fusta ei, am undă verde. Își desface coapsele și mă lasă să i le mângâi, apoi îmi dă voie să-i scot chiloții fără să ridice nici măcar o sprânceană în semn de protest. Ce pizdă, să intre așa repede în atmosfera din pozele alea… E atât de udă între picioare, încât are chiloții fleașcă, iar fofoloanca aia mare pe care o etalează între picioare arde ca o cutie de chibrituri.

Nu cumva mi-ar fi plăcut mai mult dacă ar fi purtat o jartieră? S-a gândit la asta când s-a îmbrăcat să plece, dar i s-a părut perversă ideea să poarte așa ceva doar pe post de stimulent sexual… Totuși, dacă eu o prefer așa, va purta întotdeauna o jartieră, chiar și când va fi îmbrăcată sport…

Eu unul sunt mulțumit de ea, așa cum e… curul ăla imens pe care-l etalează e de ajuns să-mi întărească pula instantaneu, cu sau fără jartieră. Faptul că nu și-a dat jos pantofii și ciorapii creează senzația că bucile îi sunt mai mari ca oricând…

Ann se leagănă înainte și înapoi pe canapea, în timp ce eu o pipăi. Oh, ce-ar crede Sam, dacă ar vedea-o acum! Își bagă mâna în pantalonii mei și-mi înșfacă pula. Ce-ar crede Sam! Asta-i chiar rușinos din partea ei… să vină aici ca s-o fut, lăsându-l singur pe bietul Sam. Ar trebui să fie acasă acum și să și-o tragă cu bărbatul ei, în loc să vină aici și să mi-o dea mie la futut… Nu vreau s-o dezamăgesc… dar din informațiile pe care le am eu, Sam și Alexandra trebuie să fie deja prieteni buni.

Ann îmi dă jos pantalonii și începe să se joace în claia mea. Ah, părul ăsta! Își trece degetele printre floci și-mi gâdilă coaiele. N-a mai văzut nicăieri atâta păr, exclamă ea! Am eu idee ce-i vine să facă acum că-l vede? Îi vine să-și așeze capul pe el… da, să-și așeze obrazul pe el… Dar după ce-mi spune asta, începe să facă pe timida. Într-un final mă văd nevoit s-o înșfac și să-i țin capul jos…

Înțeapă, se plânge ea… dar în același timp e plăcut, adaugă repede. Oare părul ei ar avea același efect pe obrajii mei, se întreabă Ann… E sigură că are părul foarte moale… Mie unul mi-e clar că fotografiile cu Anna jucându-se 69 cu amicii ei i-au rămas în minte lui Ann, dar îi este mult prea teamă s-o spună sau doar să se gândească la un sex oral. Îmi așez brațele în jurul curului ei imens și-mi sprijin capul de coapsele ei. Ea începe să se zvârcolească… e atât de excitată că nici nu mai poate articula bine… cu toate astea, e încă reticentă când vine vorba să bage în gură chestia aia a mea…

La dracu', presupun c-aș putea s-o fac cumva s-o ia… Nu cred să fie pizdă care să nu-și deschidă gura când simte vârful pulii mângâindu-i buzele, mai ales dacă-i încălzită bine… dar eu vreau s-o ia de bunăvoie… sau cel puțin să creadă c-o ia de bunăvoie. Încep să-i ling pântecele și coapsele… Ea își desface picioarele și îmi sărută timid burta. Îmi mișc șoldurile încet, imitând ritmul unui futai lent… iar Ann îmi copiază mișcările.

Pizdele astea! Cum le place lor să obțină ceva fără să dea nimic în schimb! Ann nu ar vrea nimic mai mult acum decât să-mi înfig limba în crăpătura ei și să i-o ling până epuizez tot sucul din ea, dar

asta fără ca ea să se împrietenească mai mult cu pula mea… Dar și eu pot fi la fel de încăpățânat ca și ea… Îi ling marginile pizdei, îi mușc coapsele, îmi bag nasul în flocii ei. Când ajung foarte aproape de smochina ei, începe să șoptească gâfâit… acolo… sărută-mă acolo… de ce nu-mi bag limba-n ea acum… Oh, crede că arătăm ca oamenii aceia îngrozitori din poze, nu-i așa? Da, aproape că facem ce făceau ei…

Într-un final o las să guste puțin din ce-și dorește să simtă. O sărut fix pe gaura pizdei, apoi îmi las limba să alunece peste labii și înăuntru… coapsele i se desfac spasmodic, ca niște porți duble care nu se vor mai putea închide vreodată. Gâfâie incontrolabil în timp ce eu sug din fructul ei zemos și fierbinte… Oh, ce senzație! Să nu mă mai opresc! Limba poate să-mi intre mai adânc dacă vreau… Pot să sug mai tare… ea o să-și desfacă și mai mult picioarele… Încearcă să-l strângă de gât pe Pulliver, dar de supt încă nu suge din el…

Nu-i vine să creadă că m-am oprit din nou. Cum… oh, cum am putut să mă opresc când asta o face să se simtă atât de bine? Uite… va sta în altă poziție, ca să-mi vină mai ușor… Și-o să se joace uite-așa cu pula mea în timp ce eu o să-i fac ce-i făceam adineauri… E bine așa? De ce nu încep iarăși? Oh, de ce nu-mi așez gura pe pizda ei, să i-o mai sug puțin!

Îmi frec pula de gura ei, dar ea își retrage capul. A doua oară când o fac, nu se mai ferește… apoi mi-o sărută. Ce vreau de la ea? mă întreabă în șoaptă. De parcă n-ar ști, de parcă n-ar avea nici cea mai vagă idee legată de așteptările mele! Vreau cumva să-mi sărute coaiele și pântecele? Asta vreau? O s-o facă, dacă asta vreau. Și tot așa.

Dar există o limită când cineva îți vinde rahaturi de genu' ăsta. Imaginați-vă o femeie care are o fată de vârsta lui Snuggles, o pizdă care-a fost măritată de atâta timp, cum este Ann, și care se preface că nu știe că vrei să-ți sugă pula! Mă hotărăsc să îi mai dau o șansă… apoi, dacă nu-și deschide gura în același timp cu pizda, am să-mi bag piciorul într-una din ele și pula în ce mai rămâne. Încep să i-o

ling din nou și reușesc să mă rostogolesc deasupra, înfigându-mi pula-n fața ei. Și deodată îi simt limba pe ea… își deschide gura și îi cuprinde capul lui Pulliver… Nu trece mult și mă cuprinde cu brațele, sugându-mi-o cu toată dăruirea… O să-i dau tot ce am, să vedem cât poate duce…

Ann nu-i echipată să primească o pulă în capătul cu care am pus-o eu să lucreze, cel puțin nu la fel de echipată cum e la cealaltă extremitate… se îneacă, dar nu se lasă. Are pizda atât de căscată, încât am senzația că o să se reverse pe-acolo tot ce are Ann în ea, dar e doar o senzație… tre' să aibă organele bine cusute între ele din moment nu se cade nimic pe-acolo. Nu are pântecele la fel de tare ca al Taniei sau al Annei, dar toate sunt ancorate la locul lor. Asta-i încă o chestie la care amatoarele americance le întrec pe curvele de profesie din Paris… le poți pune cu susul în jos fără să ai surpriza să rămâi cu uterul lor în mâini…

Ann vrea ca, în timp ce-i sug smochina, să-i gâdil și rectul. Probabil că nici n-a observat că am deja două degete înfipte bine în curul ei… Mai bag unul și se declară fericită. Mă prefac că vreau să-i înfulec pizda, iar ea începe să chicotească… Nu știe că fac asta de frica acelei guri imense deschise între picioarele ei, care amenință să mă înghită cu totul…

Aș fi putut să termin imediat ce Ann l-a luat pe Pulliver între buzele ei… M-am abținut însă, pentru că vreau ca Ann să fie gata de orgasm atunci când gura i se va umple de spermă. Aștept până sunt sigur că e pe punctul de a termina, până când încearcă să mă strivească între coapsele ei și să mă înece cu sucul care se varsă din ea… Parcă are furnici în cur și-un foc aprins în pizdă. Nu s-ar mai putea opri acum, nici dacă ar intra Sam pe ușă. Și-atunci, când o văd zvârcolindu-se așa, îi dau drumul lui Pulliver, să-și facă de cap cum știe el mai bine.

Totul pare să încremenească pentru câteva secunde. Ann are o moacă speriată… Nu-i vine să creadă că m-a supt până la capăt, chestie care pare să-i provoace un adevărat șoc. Dar în timpul ăsta,

sperma țâșnește mai departe în gura ei, iar ea habar n-are cum să procedeze. Strig la ea să pună mâna să-nghită… o amenință că dacă nu o face, mă opresc și nu-i mai sug pizda. Îmi plimb limba de-a lungul buzelor păroase și Ann pare să se hotărască brusc. Înghite toată doza dintr-odată și-apoi continuă să-mi sugă pula. Îmi pun din nou gura pe savarina ei și descopăr că termină… sucul țâșnește din ea ca dintr-o pompă spartă…

Imediat ce își recapătă suflarea, Ann declară că nu mai are ce căuta la mine în apartament. Nu, de data asta chiar a mers prea departe… mult prea departe. Eu chiar nu realizez că ea are un soț care crede orbește în ea și o fetiță care pur și simplu o adoră? Trebuie să se gândească la ei. Oh, o soție și o mamă ca ea nu se poate purta în halul ăsta! A trecut timpul când își permitea genul ăsta de aventuri… o femeie la vârsta ei și în situația în care se află ea nu s-ar aventura pe astfel de ape decât dacă și-a pierdut complet mințile etc. etc.

Vrea să plece imediat, dar eu n-o las. O conving să mai rămână cât să mai bem un pahar de vin, apoi încă unul. Începe iar să se uite pe poze. Alea cu Anna sugând diverse puli, în timp ce i se linge pizda, par să o atragă în mod deosebit. Câtă decadență e în Franța… crede că e ceva în atmosferă. Ea una nu a mai făcut nimic din ce am făcut noi în seara asta… pot să înțeleg acest lucru?

O asigur că o-nțeleg la perfecție… și oare nu vrea să mă urmeze în dormitor… sau poate preferă canapeaua? E de părere că pe canapea e foarte confortabil, însă chiar n-ar trebui să… Bietul Sam… Bietul Sam… nu-i corect să-l înșele în halul ăsta… și se rostogolește pe spate, desfăcându-și larg picioarele…

▼

Carl crede că trebuie să fac ceva ca să-l conving pe Backer să se implice în afacerea lui Severin. Sunt bani, nu glumă, în chestia asta, mă asigură el, bani pentru toată lumea care este mai mult sau mai puțin implicată, iar noi doi am putea să ne alegem fiecare cu câte

o porție frumușică dacă acceptăm să pupăm câteva cururi. Carl e pupincursit de atâta amar de vreme, că nici nu mai realizează când începe să țocăie între bucile unuia sau altuia… se crede un magician care scoate iepuri din joben. Carl are probleme mari în încercarea lui de a-și câștiga existența fără să facă nimic…

Carl este prin autodefiniție un roialist, un individ care crede în ideea de patronaj. Cum dracu' să se descurce altfel unul ca el? mă întreabă pe un ton retoric. Asta-i o chestie rămasă de pe vremea când a făcut un an la arte frumoase. L-au dat afară, dar au uitat să-i scoată din cap bășinile… i-au dat drumul așa, cu discursuri despre cinquecento[16], Renaștere, Mica și Marea Pandora, Geniul Franței… chestii care vin direct de la găștile care o freacă pe lângă Deux-Maggots[17], unde se citește *Action Française*, cea mai moartă publicație de pe pământ…

În fine, Carl crede că eu am putere de influență asupra lui Sam — cel puțin am șansa de a mă apropia de el…

— Ce dracu' vorbiți toată ziua cât o frecați prin baruri? mă-ntreabă Carl. Chiar nu-ți vine nicio idee? Asta e șansa ta… sunt o mie… un milion de feluri prin care ai putea face bani. Vrei să-mi spui că nu vorbiți niciodată despre bani? Pentru Dumnezeu, ai putea face o sumă frumușică în contul știoarfelor la care-l duci… nu s-ar supăra dacă i-ai lua o taxă pentru serviciul prestat… la dracu, nici n-ar observa…

Suntem întrerupți de apariția lui Raoul care îmi spune că mă caută de câteva zile și că are să ne povestească o fază amuzantă. Cică i s-a întâmplat unui prieten de-al lui, începe el pe un ton plin de prudență… un prieten al cărui nume nu-l va dezvălui, din moment ce nici el nu-l știe… Dar Raoul pare atât de ușurat la finalul povestirii, încât sunt sigur că prietenul despre care vorbește este chiar el…

— Era doar o fetiță… știi, o fetiță foarte mică, și prietenu' ăsta al meu s-a distrat de minune învățând-o tot soiul de chestii pe care un

16 Denumirea italiană a sec. XVI, sub care sunt incluse arta și cultura din această epocă.
17 Cafenea din Paris (*n. red.*).

copil de vârsta ei nu ar trebui să le știe. După care a plecat… poate că prietenu' meu i-o fi dat și niște bani, ceva, ca să meargă la film… și cam asta a fost tot atunci. O chestie care trebuia să fie uitată sau de care să-și amintească uneori, în momentele în care nu avea femeie și trebuia să și-o ia singur la frecat… Dar după vreo trei săptămâni, fetița se întoarce. Prietenu' ăsta al meu trebuie să facă ceva… păi, ce s-a întâmplat? Păi, e însărcinată… dacă nu face ceva imediat, o să-i facă un copil. Însărcinată? Imposibil! Oh, ce oroare. Și prietenul meu este profund marcat… Într-un final, îi trece prin cap s-o întrebe cum de știe ea că e însărcinată? A fost la vreun doctor… a vorbit cu maică-sa despre asta? Nu… Nu… dar sângerează. Sângerează? Unde? Cumva în locul ăla unde sângerează toate femeile? O așază pe pat și îi ridică rochia… fetița e la ciclu, atâta tot. Așa că prietenul meu îi dă un prosop cu care să se acopere și-i mai dă niște bani să mai vadă un film. De-acum nu-i mai trebuie fetițe! Ce părere avem noi de povestea asta?

Cum nici eu, nici Carl nu părem amuzați de istoria lui, Raoul aduce vorba de cumnată-sa. Ne spune că momentan e plecată din Paris… din păcate, dar se va întoarce cât de curând, iar eu voi avea ocazia să i-o trag. Între timp, lui Raoul i-ar plăcea să întâlnească niște bucăți spaniole, pe cineva cu care să-și exerseze limba. Dar una care să nu vrea bani, adaugă el repede. Nu se întâmplă să cunosc vreo spanioloaică drăguță, fără boli sau frați cu temperament greu de controlat? Ar fi și mai bine dacă ar fi una care să-și câștige singură existența, iar dacă e și curvă, atunci ar fi chiar ideal — continuă el… Îi spun că eu unul nu știu nicio spanioloaică, dar că e posibil ca Ernest să aibă vreuna sau două de care să se fi săturat… O să mă interesez. Raoul e foarte recunoscător… ne cumpără câte o băutură, și mie și lui Carl, și ne oferă țigări. O să fie mulțumit cu orice; insistă că nu ține să fie într-un anume fel, atâta timp cât nu-l pricopsește cu vreo boală și are majoritatea dinților din față întregi…

Mai târziu, după ce îmi iau rămas-bun de la Carl, iar Raoul se cară la înmormântarea uneia dintre numeroasele sale rude, mă întâlnesc cu Sam. E foarte vesel și vorbește numai despre Alexandra.

Ce femeie! Oh, ce femeie e mama acelei fetițe! Știi, am rămas la ea toată noaptea, n-a ajuns acasă decât dimineață, pe la nouă! Evident că a trebuit să-i explice cumva absența asta lui Ann… așa că i-a spus că a fost cu mine prin oraș. Dacă întreabă ceva referitor la noaptea trecută, să inventez și eu ceva de genul că am jucat cărți…

Nu pot să-i spun că a fost o greșeală să o mintă pe Ann în felul ăsta, la fel cum nici ea nu poate să-i zică în față că știe c-o prostește. Și-n plus, e atât de entuziasmat de Alexandra, încât cred că n-ar auzi nimic din ce i-aș spune eu.

— Știe să se fută, nu glumă! îmi povestește el. Mamă, da' ce știe! Alf, n-a trecut nici juma' de oră de la plecarea ta, că noi am și trecut la fapte! Pe bune! La naiba, știi cum se întâmplă fazele astea… acum stai la un pahar de vorbă și unul de vin, iar în secunda doi te trezești că ai mâna băgată sub fusta ei…

Ne oprim la ușă unde zace dormind un cerșetor pe care Sam îl trezește și îi dă cinci franci. În același timp, îi face semn să plece unei femei care s-a apropiat repede de noi, cu mâna osoasă întinsă la cerșit și capul acoperit cu un șal.

— Mi-a zis că mai bine mergem sus — continuă Sam povestea — așa că am urcat în dormitorul ei… așa, pur și simplu! Totuși, e o chestie dată naibii… să merg acolo fiindcă voiam să știu cum este tipa, dar motivat de faza cu fiică-sa, pentru ca în final să ajung cu ea în pat? Mai întâi fiica, apoi mama… oh, Doamne! Și vreau să-ți mai zic ceva… Îți amintești ce ți-am povestit despre fată? Că mi-a luat-o la supt? Ei bine, același lucru l-a făcut și maică-sa… ce părere ai de chestia asta? Da, dom'ne, așa, de la prima întâlnire, n-am avut nici cea mai mică problemă să i-o trag! Să fiu al naibii, Alf, nici nu știu dacă mai vreau să mă întorc în State sau nu… când se găsește atâta pizdă în Paris. Singura chestie e că nu prea sunt sigur de fata ei… nu știu dacă-i bine ca Snuggles să petreacă atâta timp cu ea…

Sam își face griji pe tema asta preț de câteva minute, dar apoi revine la Alexandra și la ce pizdă de pizdă e ea. Îmi povestește că i-a citit poezii între futaiuri și mă pune să ghicesc de câte ori i-a tras-o.

— De patru ori! strigă el triumfător. Oh, poate pentru tine nu înseamnă mare lucru acum, dar așteaptă… așteaptă să ajungi la vârsta mea și atunci vei înțelege. Mai ales dacă ești însurat și ai parte de-aceeași femeie în fiecare noapte. Nu fuți o femeie de patru ori pe noapte atunci când ești cu ea de cinșpe, douăzeci de ani… Poeme de dragoste rusești… și chinezești… știai că vorbește chineza? Ei bine, da… De ce naiba n-am venit eu în Paris când aveam douăzeci de ani? Oare ce aveam în cap pe vremea aia? Dar poate că-i mai bine așa… N-aș fi putut să apreciez. Tu câți ani ai, în jur de patruzeci? Ascultă la mine ce-ți zic, mergi înapoi în America, fă rost de un milion de dolari, întoarce-te în Paris și trăiește-ți aici restul zilelor… Dar nu te însura… orice ai face, nu te însura, pentru că poți găsi oricând pizde ca Alexandra care să-ți citească poezii și să-ți suga pula, mai ales dacă ai un milion de dolari…

Sfatul e bun, dar Sam nu se gândește să-mi spună și cum să fac milionul ăla. Are chestii mai importante la care să se gândească acum.

— N-am să uit în viața mea cum arăta când și-a scos hainele și s-a întins pe pat, arătându-mi pizda și așteptând să vadă ce am de gând să fac. Nu a fost deloc timidă când mi-a cerut-o în față… doar că atunci a vorbit în rusă. Ciudată limbă pentru a vorbi despre futai! Eu unul prefer s-o aud vorbind în franceză… cel puțin pot să-mi fac o idee despre ce spune și cum stau lucrurile. Dar când a aruncat o privire spre pula mea, apoi și-a desfăcut picioarele și s-a uitat la mine printre genunchi, ar fi putut vorbi în orice limbă ar fi vrut, fiindcă tot ce avea de spus ar fi sunat la fel…

— Să presupunem că mă așteptam să fie așa! continuă Sam ceva mai târziu, când suntem parcați deja într-un bar. Adică, dacă fata e atât de ușuratică, maică-sa trebuie să fie cam la fel… e o chestie pe care o au în sânge. Uite ce e, Alf! O să mă întâlnesc destul de des cu Alexandra de acum înainte… așa că de câte ori te sun și-ți zic ceva de un joc de cărți, atunci să știi că o să fiu plecat de acasă toată noaptea, iar tu ești acoperirea mea în fața lui Ann. Dacă te întreabă

ceva, poți să-i zici orice… n-o să fie îndeajuns de interesată ca să te întrebe detalii.

— Băi, Sam, nu știu ce să zic de chestia asta…

— Eh, prostii! E-n regulă, crede-mă. Nu trebuie decât să-ți amintești că noi doi ieșim din când în când noaptea, la câteva partide de poker. Pentru Dumnezeu, Alf, am venit la Paris să mă distrez… N-ai să mă lași baltă, nu-i așa?

— Nu, nu vreau să te las baltă, Sam, dar tot sunt de părere că…

— Ei, la naiba, dacă asta-i părerea ta, foarte bine… Presupun că mă pot baza pe Carl să-mi facă serviciul ăsta…

— Nu, stai puțin, Sam, nu mă înțelege greșit… N-am zis că n-o fac… Eu doar…

— Păi atunci, hai să mai bem un păhărel și să uităm faza. Hei, Alf, fii atent la accentul meu, vezi dacă pronunț chestia asta corect… *Garçon! La même chose!* Cum a fost? Mai bine?

Sam se descurcă de minune… a învățat să bată cu lingura în farfurie pentru a atrage atenția ospătarilor… știe cum să-i cheme cu voce tare, fără ca tonul lui să dea senzația că se adresează unui cârd de porci… chiar și accentul lui e-n regulă, cel puțin atunci când comandă băuturi. Acum vrea să învețe toate formele verbului *foutre*…

▼

Ann și-a închiriat un apartament cu câteva camere în cartierul meu și mă trezesc într-o dimineață că mă cheamă pe la ea, să o vizitez. Nu știu de ce portarul nu se lasă dresat, astfel încât să nu mai permită nimănui să intre în clădire înainte de amiază; cert e că tot soiul de oameni, care mai de care mai ciudați, sunt lăsați să vină la mine, la orice oră din zi și din noapte. În fine, mi se permite să-mi iau micul dejun, chestie pentru care sunt chiar recunoscător.

Ann și-a găsit un cuibușor destul de obișnuit, o adevărată ascunzătoare, pitită sub acoperișul unei bombe dărăpănate, aflată la câteva

clădiri distanță de blocul meu. Și e foarte ieftin, foarte, foarte ieftin, îmi tot repetă ea în timp ce-mi arată apartamentul și-mi explică ce și cum. I-au spus că acolo a trăit Verlaine, îmi povestește Ann entuziasmată, și că acolo e locul unde a compus câteva dintre cele mai de seamă sonete ale lui. Îmi vine să cred? Îi răspund că da, e posibil… dacă stau și mă gândesc, bietul nenorocit trebuie să fi trăit undeva și numai un poet falit sau un milionar american și-ar putea permite atmosfera unui bârlog ca ăsta.

A decis să-l închirieze în dimineața în care s-a întors de la mine. Apropo, am idee unde a fost Sam în noaptea în care ea și-o trăgea cu mine? Unde? Căcat, n-am de gând să-i zic… mda, nici ea nu știe, dar e sigură că n-a jucat cărți cu mine… cel puțin nu în timp ce i-o trăgeam ei.

— Da, asta mi-a zis… că ați fost împreună prin oraș, la o partidă de cărți! Și în timp ce îmi povestea asta, vreau să-ți spun că puțea a altă femeie! Ei, las' că-i arăt eu! Și eu pot să joc după regulile astea… așa că am închiriat locul ăsta, unde pot veni și face ce vreau eu…

Îmi arată cum vrea să aranjeze apartamentul… nimic prea sofisticat, pentru că nu o să-l închirieze pe o durată prea mare de timp, dar în orice caz foarte boem. Vrea să agațe niște fotografii perverse pe pereți… nu se întâmplă să cunosc pe cineva care să se priceapă la așa ceva? Crede că ar mai vrea niște pasteluri și poate o gravură două, în stilul secolului al șaptesprezecelea. Și vrea să-și mai facă și niște albume cu fotografii din acelea, pe care le poți cumpăra… pe scurt, o parte plăcută a vieții ei va fi ascunsă aici…

O întreb cine va mai veni pe aici… Păi… prieteni… sau poate nimeni. Vrea doar să aibă un loc al ei, înțeleg? L-ar putea folosi ca să-l șantajeze emoțional pe Sam… să-l lase să afle cumva că și-a închiriat un loc, după care el să se chinuie să afle ce se întâmplă aici. Îl învață ea minte să-i mai fluture pe sub nas povești despre jocuri de cărți!

Apoi brusc intervine altceva în discuție… am idee pe unde a umblat Sam în noaptea aia? Eu? Bineînțeles că nu! Poate chiar a jucat cărți cu cineva, poate a zis din greșeală că a fost cu mine, când în

realitate a vrut să spună alt nume. Ann nici nu se obosește să ia în calcul ipoteza mea. A fost cu o femeie — insistă ea… o femeie știe când se întâmplă așa ceva…

Eu sunt deja gata să-i dăm o utilitate apartamentului, dar Ann evită un astfel de episod. Mă lasă s-o pipăi puțin, să-i ridic fusta și să-mi pierd mâna în tufișul dintre picioarele ei, în timp ce stăm de vorbă, dar nu permite ca lucrurile să meargă mai departe de atât. Nu — îmi spune ea — n-are niciun rost să-mi scot chestia aia din pantaloni, pentru că ea una nu are de gând să facă ceva pe tema asta… nici n-o s-o atingă… Adică… o s-o pipăie nițel, dar nimic mai mult. Nu-și va scoate chiloții și nu-mi permite nici mie să mi-i scot, așa că nu mai are niciun haz să frecăm menta pe-acolo, după ce am văzut deja despre ce-i vorba. În plus, am o grămadă de chestii de făcut, așa că îi fac vânt într-un taxi și o trimit înapoi la bărbatu-său, ca să ia prânzul împreună…

La birou n-am nimic de făcut, așa că-mi pierd timpul scriind niște scrisori către editor, pe care am de gând să i le trimit când ies de aici. Am să folosesc niște timbre de-ale companiei unde lucrez. Presupun că mai scot ei d-astea din când în când… Niciodată nu verific…

Pe la două, mă întâlnesc cu Ernest și Arthur, într-un local unde, dacă nu-ți place mâncarea și n-ai chef de băut, atunci poți să urci la etaj și să i-o tragi nevestei patronului… din ecuația asta, rezultă că e unul dintre cele mai respectabile localuri — n-ai să prinzi picior de curvă pe-acolo… toate se plâng că nu-i corect față de branșa lor… adică ele nu încearcă să-ți vândă și ceva de mâncare atunci când merg cu tine la un hotel. Da', în fine, e un loc mișto unde să întâlnești oameni, dacă ai chef să nu fii deranjat… mai ales că acolo unde nu-s curve, nu-s nici ziariști care să roiască pe lângă tine.

Ernest vrea să știe mai multe în legătură cu un zvon despre mine care tot bântuie prin târg. E adevărat că am un american după mine și că-l duc prin toate bordelurile, pentru ca apoi să se întoarcă în State și să deschidă acolo un lanț întreg? E adevărat că nu știu ce

colecționar nebun și-a pierdut fata, iar noi o căutăm prin toate canalele Parisului? E adevărat că lucrez cu un grup de finanțatori americani ca să pornesc un nou ziar pe care eu îl voi edita? Păi, atunci ce dracului e adevărat?

— Alf, n-ar trebui să dispari așa, frate! îmi zice el. Am încercat de câteva ori să te găsesc… noi am tot scos-o pe Anna în oraș și i-am tras-o, da' tu nu erai de găsit.

Poate că-i mai bine așa… Arthur s-a tot jucat cu Kodakul ăla pe care și l-a cumpărat și are un teanc de poze, cred că cele mai nasoale din câte am văzut… Anna cu Ernest, apoi Sid și Arthur cu pantalonii lăsați în vine și cu pulile sculate… Nu știu dacă aș avea nevoie de genu' ăsta de reclamă, chiar și într-un context strict privat.

— Nu le scot decât dacă încerc să vrăjesc vreo virgină, îmi explică Arthur pe un ton blând, în timp ce pune bine fotografiile. Vezi tu, pozele astea au ieșit în așa fel încât pula mea arată de două ori mai mare decât celelalte…

Îmi aduc aminte că Raoul voia să întâlnească o pizdă spanioloaică, așa că-l întreb pe Ernest dacă îl poate ajuta. La naiba, cum să nu, Ernest știe o grămadă de spanioloaice; Raoul de care vrea, mai exact?

— Fii atent! îmi zice el. Am una care-i rea de muscă, sută la sută spanioloaică… o bucățică de-asta și ți se scoală pula pe toată săptămâna. Ce are să-mi dea la schimb?

— Ăăă, uite băi, Ernest, el nu vrea să facă schimb… Nu vrea decât să cunoască și el o pizdă drăguță… de restul se ocupă el.

— Cum, fără schimb? Oh, atunci la dracu'… N-am cum să-l ajut. Nu, Alf, eu de câte ori dau o pizdă cuiva, tre' să obțin ceva în schimb. N-are și el un briceag măcar?

— Are o cumnată.

— Alf, nu știu ce să zic. Nu prea poți să te bazezi pe cumnate… Tre' să-ți cunoști bine oamenii. În plus, știi și tu cum sunt curvele astea din Spania. Nu m-am ales cu un cuțit în spate din cauză că te-ai debarasat prea repede de una din aia? Ăstora nu poți să le dai papucii

cu una, cu două, cum faci cu o americancă sau o rusoaică. Nu au temperamentul corespunzător, îți asumi niște riscuri cu ele.

— Păi, Doamne, Dumnezeule, Ernest, gândește-te la câte chestii am făcut pentru tine… Nu ți-am făcut eu lipeala cu Tania? Da, și cu frate-său, la fel… și cu Anna? Să fiu al naibii, nu crezi c-a venit timpul să faci și tu ceva pentru mine? Adică, nu ți-am cerut vreo pizdă după care să fii în limbă sau cu care să vrei să ți-o tragi…

— Alf, stai, frate, puțin… cine ți-a zis că nu o vreau pe pizda asta? E o pizdă stilată și are un cur atâta de mare. Căcat, dacă i-o las ăstuia pe mână, nici n-o să aprecieze ce i s-a dat. Să fiu al dracu', tu-nțelegi că asta i-ar linge cizmele ăluia dacă el asta ar vrea de la ea… merge orice cizmă… o ia acasă și-o linge…

— Băi, lui nu-i trebuie decât să se fută, atâta vrea. Nu caută nimic stilat, Ernest… Nu vrea decât să meargă și el la culcare cu cineva care să vorbească spaniola în somn.

Într-un final, Ernest zice că o să vadă ce poate face. Apoi mă ia la rost: ei, și când dracu' o să-l întâlnească pe bogătașul meu american? Dacă el ar fi avut vreun prieten american bogat, ne-ar fi făcut de mult cunoștință… Mda, o să văd și eu ce pot face: poate o să dau peste el din întâmplare, în vreo cafenea, în timp ce sunt însoțit de Sam.

— Ia ascultă, mai bine dă-l dracu' pe tip. Eu vreau s-o întâlnesc pe nevastă-sa. Spune-i că ai un prieten care vrea să-i arate Parisul; adevăratul Paris, Parisul lui Villon, al lui Manet, al lui Guy de Maupassant… Spune-i că o să-i arăt Café de la Régence unde juca Napoleon șah… și Alekhine[18], campionul… îi place șahul? Îi place să mănânce? O scot la cină… plătește ea… Oh, o să ne distrăm de minune! Spune-i că am s-o duc într-un loc la Place de l'Odeon, care în franceză se numește „Purcelușul de lapte", apoi mergem la o cafea pe bulervarde… poate pe bulevardul Mich'[19], unde poate să vadă studenții… Ascultă, Alf, tre' să îți faci de lucru cu bărbat-său, să-l ții ocupat… Eu o s-o distrez de minune: aici poți servi un excelent Chambertin; de-acolo poți să

18 Alexander Alekhine, unul dintre cei mai mari jucători de șah din lume (*n. red.*).

19 Bulevardul Saint Michel (*n. red.*).

iei un antricot Bercy… oo, la, la! De ce nu? Îi plac cărțile? O s-o duc pe la tarabe… e o bătrână acolo care poartă mereu un șorț negru… și un șal… care m-a lăsat să aștept, o văd și-acum, bea supă dintr-un castron — mi-a vândut *Lesbienele* lui Brantome pe treizeci de franci, cotoroanța! A fost prima mea zi în Paris… Tare aș vrea să-mi reglez conturile cu vrăjitoarea aia… O s-o duc pe Boulevard des Capucines, să-l vadă pe baronul de Rothschild… sau poate că-l știe pe baron. Îi place arta? Uite, zi-i că am o gravură excelentă la mine la hotel… Se numește „Ultima strigare a girondinelor în închisoare"… O interesează politica? Spune-i c-o să stăm pe-o bancă undeva, pe Rue du 4 Septembre, cu ziarul *La Verité* sub braț și-o să discutăm despre Troțki… fii atent la mine, mă pricep să le zic când vine vorba de politică… „Cred că revoluția perpetuă este singura soluție pentru degenerarea termidoriană[20]"… „Fără un Robespierre n-o să avem un 9 termidor"… Îi place să asculte chestii d-astea? Când am s-o întâlnesc?

— Da' cum ar merge un șantaj? se interesează Arthur. Poate că dacă Ernest ar plimba-o de colo-colo, ar scoate până la urmă ceva de la ea, vreo chestie pe care s-o țină secret față de bărbat-său.

Cred că Arthur ar fi în stare s-o șantajeze și pe bunică-sa că s-a culcat cu bunică-său… Ernest îi spune că n-ar trebui să vorbească așa… poate-l aude careva care crede că vorbește serios și-l toarnă la poliție!

— Mă rog, tu fixează-mi o întâlnire cu pizda bogătană! încheie Ernest. Îi arăt eu cum să se distreze din nou… o s-o fac din nou tânără…

▼

Jean a trecut pe la mine și, negăsind pe nimeni acasă, mi-a lăsat un bilet în care-mi spune că o pot găsi la barul din colț. Mă duc după ea și o găsesc stând la masă lângă o lesbiană cu un aer

20 Termidorian — nume dat participanților la lovitura de stat din Franța de la 9 termidor, anul II (27 iulie 1794) (*n. red.*).

întunecat și o figură obosită, care pare să-i fi cumpărat câteva pahare de Amer-Picon[21].

— Mereu mă trezesc cu ele roind pe lângă mine! îmi povestește Jean, în timp ce ne îndreptăm spre apartamentul meu. Chiar dacă locul e plin de femei, tot la masa mea vei găsi cele mai multe lesbiene. E ca și când aș purta o insignă… crezi că au vreo metodă prin care-și identifică uneia celeilalte femeia?

N-are niciun rost s-o întreb pe Jean de ce a venit să mă vadă… urcă scările înaintea mea, fâțâindu-și bunăciunea de cur sub nasul meu, grăbindu-se și mai tare când mă întind s-o ciupesc de buci. Vrea futai, iar paharele de Amer-Picon i-au indus o stare de anxietate, făcând-o să-și dorească respectivul futai cât mai repede posibil. Îmi bagă mâna între picioare în timp ce eu încerc să găsesc cheia de la ușă… Voia să treacă pe la mine mai devreme — îmi mărturisește ea — dar Billie i-a dat de lucru o grămadă… Și a trebuit să fie drăguță cu Billie în ultima vreme, din cauza unor complicații apărute recent…

Se întâmplă cumva ca una dintre complicații să poarte numele Tania? o-ntreb eu. Ah… Tania, curvișteina aia foarte tânără și foarte rea? Jean mă sărută, plimbându-și limba lipicioasă de la primul pahar de vin pe buzele mele și vârându-mi-o apoi în gură. Da, Tania a tot complicat lucrurile în ultima vreme… Ea împreună cu cealaltă, fata aia foarte, foarte mică. Sunt amândouă atât de tinere… și atât de drăguțe: dar în același timp, atât de rele și de uzurpatoare…

Jean poartă un pulover atât de strâmt încât i se vede forma sfârcurilor prin el… iar fusta e atât de mulată pe coapse, încât în față, acolo unde cred că are tufișul, i se ridică o mică umflătură… Când o pipăi prin hainele astea, e ca și când aș pipăi-o fără să aibă nimic pe ea. Chiar poți să devii extrem de familiar cu o pizdă îmbrăcată așa… pune-i mâna pe burtă și-i poți simți buricul; lasă-ți mâna să alunece puțin mai jos și-i simți crăpătura sub vârfurile degetelor… Se așază

21 Bitter franțuzesc foarte popular, cu 40% alcool (*n. red.*).

în poala mea, iar eu realizez că m-am jucat deja cu toate piesele din dotare fără să trebuiască să-i bag măcar mâna sub fustă…

Jean încearcă să-mi explice cum stau lucrurile. Pentru Billie — îmi spune ea — fetele ca Tania și cealaltă, Snuggles sunt ca un viciu. Exact ca și un bărbat, Billie adoră să fie cu o fată tânără, să se joace cu ea, s-o mintă cu tot soiul de nimicuri și s-o seducă; să facă din ea o fată rea. E un joc, la fel ca acela jucat de bărbați — ideea e să pună mâna pe ele cât mai devreme, când sunt încă inocente, pentru ca apoi să le învețe toate fațetele viciului… Dar în cazul Taniei, Billie și-a găsit nașul… curvișstina asta atotștiutoare are o imaginație la fel de bogată, este la fel de șireată ca și ea, și o corupe pe cealaltă fată, cea mai mică, într-un ritm absolut uluitor. Așa că Billie și Tania, aflate în competiție, se joacă cu Snuggles ca două puștoaice cu o păpușă. Și fiind atât de inocentă, astea două o învață tot soiul de chestii murdare… dar când sunt doar ele două, Tania și Billie știu exact ce trebuie făcut, au experiență; sunt ca două mâțe în toată firea, care știu cum să se joace, atente, arătându-și uneori ghearele — și nu ca niște pisoi care habar n-au ce și cum…

Mă rog, nu este chiar aceeași poveste pe care mi-a spus-o Tania, dar asta nu face decât să întregească puțin imaginea pe care mi-am făcut-o cu privire la ce se întâmplă în gașca asta de lingătoare de pizde. Jean le face jocul, dar ea este mai mult pe post de observator… pentru că ea e amanta lui Billie. Eticheta impusă de viciu este extrem de sofisticată…

Jean s-a săturat s-o tot pipăi. Își ridică fusta și-și înfășoară picioarele goale în jurul meu, bâjbâindu-mi prin nădragi în căutarea unei chestii de care să se poată freca și ea. Poartă o pereche de chiloți extrem de mici, dar pula îmi alunecă pe sub marginile materialului și începe să mi se frece de gaura aia păroasă, înainte și înapoi… Sus și jos, fără să alunece nicio secundă înăuntru…

Vrea să mă joc cu țâțele ei. Ce rost au avut toate eforturile ei din ultimii ani de a avea grijă de ele, de a investi în viitorul lor, de a le asigura cea mai bună îngrijire, dacă eu n-am să mă joc cu ele? Așa

că zboară și puloverul de pe ea, iar sub el nu mai descopăr nimic în afară de Jean… Cam asta era poziția în care ne aflam când a apărut Tania la ușă…

Jean se prinde că e Tania în același timp cu mine… are întotdeauna același stil de a ciocăni la ușă. Dar n-avem timp nici măcar să ne prefacem că nu suntem acasă, că Tania încearcă ușa și o găsește descuiată. Intră peste noi, iar eu și Jean ne trezim în fața ei, cu cozile îmbârligate și gurile deschise.

Măi, măi… Tania valsează prin cameră… Amor, amor! N-avea habar că o să găsească pe cineva aici, cu atât mai puțin pe Jean… Ar fi așteptat să fie poftită înăuntru dacă ar fi știut că mă distrez.

Jean alunecă din poala mea și își trage fusta. E iritată pentru că intuiește că Tania se va duce la Billie să-i toarne povestea pe tavă, iar ea nu are chef ca Billie să afle c-a fost pe la mine azi… Tre' să folosesc încuietoarea automată de la ușă — ăsta e sfatul ei… Dar n-ar ajuta la nimic… dacă Tania vrea să intre, atunci poate să sară pe fereastra din hol și-apoi, de pe acoperiș, la mine în baie.

Tania sare la mine în brațe… speră că Jean nu se rușinează, nu? Nu-i încurcată? Că doar se știu deja… n-are rost să se simtă stânjenită… Tania devine din ce în ce mai explicită, în timp ce Jean roșește toată…

— Hai, Jean, doar mi-ai supt lindicul… și eu pe-al tău… De ce să ne jenăm una de cealaltă? Te-am văzut făcând chestii mult mai dure decât scena de adineauri! Oh, trebuia s-o vezi cu Snuggles acum câteva nopți…

Se întoarce spre mine.

— Era atât de excitată, încât n-o mai puteam face să se oprească din supt! Iar biata Snuggles… Terminase deja și era o adevărată tortură s-o aibă pe Jean între picioare, cu limba împingând în continuare în piersica ei, încă lingând toate părțile zemoase și rozalii… Până la urmă a trebuit s-o tragem cu forța de-acolo — povestește Tania mai departe — și s-o lăsăm să ne sugă pe rând pe noi, timp în care i-am frecat pizda până a terminat… Oh, crede-mă că atunci ar

fi fost nevoie de ceva mai mult decât o simplă ușă deschisă ca să o poată opri!

Se așază pe marginea fotoliului în care stau, se întinde spre pula mea și începe să mi-o mângâie.

— Și ar fi fost nevoie de ceva mai mult decât o simplă ușă deschisă ca să o poată opri dacă ar fi făcut ce fac eu acum…

Lui Jean nu-i place atitudinea familiară pe care Tania o adoptă când preia controlul asupra lui Pulliver. O-mpinge la o parte și se așază din nou pe mine, plasându-mi mâna sub fusta ei. Din moment ce Tania tot o să meargă să-i povestească lui Billie, măcar să aibă ce povesti. Își ridică fusta în sus, arătându-și coapsele… vrea să i le pipăi și vrea ca Tania să privească…

— Vezi, i-am spus să mă pipăie… Poți să-i zici asta lui Billie dacă vrei… poți să-i spui că am făcut totul de una singură, că am venit aici și l-am rugat să mi-o tragă… Și să-i fie de bine!

Eu încerc să le potolesc… N-am chef de o pereche de pizde iritate, care să mă frece la cap. Deci ce-ar fi să ne calmăm și să bem ceva — o să vedeți că lucrurile se vor limpezi imediat…

Jean declară că n-are nevoie de nicio limpezeală… e foarte simplu… Tania vrea s-o fut, iar ea vrea, la rândul ei, același lucru. Alegerea îmi aparține…

Taniei nu pare să-i pese cine știe ce. E atât de obișnuită cu scenele de acasă, atât de înfricoșătoare și dostoievskiene, încât probabil că percepe episodul de acum ca pe o simplă diferență de opinie. În timp ce Jean încă vorbește, Tania se apleacă spre ea și îi sărută unul dintre fabuloșii ei sâni rămași goi… Dacă-ar avea și ea țâțe ca astea, suspină Tania… Știe cum s-o binedispună pe Jean… în nici cinci minute, sunt amândouă în poala mea, pipăindu-și una celeilalte sânii, în timp ce eu le mângâi pe-amândouă…

N-am de gând să mă plâng. Atâta timp cât reușesc să-și clarifice divergențele, eu sunt gata să le-o trag amândurora. N-ar fi fost la fel de ușor dacă ar fi fost vorba de două pizde pe care să nu le fi cunoscut — cu excepția cazului în care am fi fost cu toții băuți; dar

pizdele astea se cunosc și mă cunosc și se excită reciproc, tot atingându-se și jucându-se una cu cealaltă.

Tania vrea să tragem la sorți. Dăm cu banul ca să aranjăm lucrurile — sugerează ea… câștigătoarei i se vor da limbi și va fi futută de către cea care pierde. Jean ezită… suspectează o șmecherie la mijloc, chestie pentru care n-o învinovățesc. Pe de altă parte însă, este singurul mijloc prin care putem rezolva o astfel de situație, fără ca nimeni să nu se supere.

Dacă e să gândesc la rece, e o chestie destul de dură… să sugi pizda unei femei pentru simplul fapt că o monedă a căzut pe o parte și nu pe cealaltă. E genul de pariu pus la cale de-o curvă și sunt ușurat când o aud pe Tania că a pierdut… chiar dacă știu că Jean are o extraordinară capacitate de a suge pizda ca la carte. În cazul de față, Jean nu pare să fie fata potrivită care să piardă acest joc.

Jean se dezbracă imediat de restul hainelor… iar Tania nu se lasă nici ea mai prejos. Stau postate în mijlocul camerei și se dezbracă. Apoi se iau de mână și vin în vârfurile degetelor până la canapea. Ținându-se de mână! Asta-i partea care mă excită… Parcă ar fi două școlărițe care merg la școală… ar trebui să aibă niște bonete pe cap și niște coșuri pe braț.

Oferă o imagine pe cinste fetele astea două. Jean e toată numai forme; lângă ea, Tania pare o replică în miniatură. Două cururi rozalii plimbându-se prin cameră, două tufișuri mititele care arată unde se-ascunde ceva ce încă nu este chiar vizibil… e o privelițe frumoasă, mai ales atunci când știi că ambele pizde îți aparțin, mai mult sau mai puțin, și sper să nu uit imaginea asta.

Jean se întinde pe canapea. Tania se așază lângă genunchii ei, strângându-i coapsele. Se uită amândouă spre mine, de parcă s-ar aștepta să las să cadă o batistă, să fac un semn prin care să declar deschisă distracția. Eu stau cu o sticlă de vin lângă cot, cu picioarele sprijinite de scaun și pula atârnându-mi afară din pantaloni. Mă simt de parcă aș fi împăratul Claudiu…

Tania își înmoaie degetele în paharul ei și lasă câteva picături de vin să cadă pe pântecele lui Jean, pe coapsele și pe tufișul ei de trandafiri. Vinul nu-i îndeajuns de dulce cum i-ar fi plăcut ei, ne explică pe un ton drăgălaș… apoi se apleacă și linge câteva picături de pe pielea lui Jean.

Jean e deja excitată, dar după ce trec vreo cinci–șase minute, e deja în flăcări. E obișnuită cu genul acesta de tratament, așa își face încălzirea în fiecare noapte și îi place. Iar Tania nu-i nici pe departe o amatoare… se întinde lângă ea și își freacă tufișul mititel — tufișul acela care deja a început să crească la loc — de genunchiul lui Jean, în timp ce-i suge sfârcurile și o mângâie peste tot. Degetele ei aleargă în susul și-n josul coapselor lui Jean… apoi mâna i se oprește între picioarele ei și pumnul începe să-i maseze smochina… Îi gâdilă fofoloanca lui Jean până când picioarele acesteia se desfac, iar vârfurile degetelor ei se umezesc.

Pulliver îmi iese din șliț ca un stâlp înclinat. E plin de importanță și aproape explodează de atâta frustrare. Îmi scot hainele ca să poată respira mai ușor și las briza să-i gâdile puțin mustățile, ca să-l mai răcorească.

Jean a stat întinsă pe spate cât timp Tania s-a jucat cu ea. Dar acum Tania îi sărută coapsele și Jean s-a ridicat în fund să vadă mai bine. Tania o necăjește… aproape că-și pune gura pe savarina lui Jean, dar buzele ei nu ajung niciodată să i-o atingă. Jean începe să-și piardă răbdarea… brusc o înșfacă pe Tania de cap și-o îndeasă cu fața între coapsele ei…

— Suge-mi-o, drăcoaică mică ce ești!

Aici nu se înșală. Tania e o drăcoaică. Brațele Taniei se încolăcesc peste bucile lui Jean, iar limba îi dispare în scoica acesteia. Dacă închid ochii, se aude ca și când cineva ar suge dintr-o portocală, cineva care n-a mai văzut de mult portocală. Suge, linge, mușcă… și toate chestiile astea pe care le face le înfierbântă pe amândouă din ce în ce mai tare. Mă tem că Jean va termina înainte ca eu s-apuc să pun vreo mână pe ea… La dracu', în ritmul în care se mișcă, o să termine amândouă în câteva minute…

Dar Tania știe când să se oprească. Sare în sus și-și scutură părul care îi intră-n ochi, lăsând-o pe Jean gâfâind și mișcându-și picioarele înainte și înapoi. Țopăie până la mine și-mi ia scăunelul pe care-mi sprijineam picioarele, ca să poată îngenunchea pe el. Pe bărbie i se prelinge suc de pizdă… Și-ncepe să-mi sărute pula, să-mi lingă coaiele… alunecă de pe scăunel și îmi sărută vârfurile degetelor de la picioare… îmi înșfacă pula și și-o bagă în gură, vârându-mi degetele îmbibate în miros de pizdă sub nas.

— Fute-o! Fute-o! țipă ea…

Și înainte să apuc să văd ce se întâmplă, Tania sare-n sus și-mi trage o limbă peste buze, lăsând în urma ei mirosul și gustul pizdei lui Jean…

— Fute-o înainte să-nceapă să se joace de una singură!

Când sar pe ea, picioarele lui Jean sunt deja larg desfăcute… la fel și pizda ei. Pulliver își înfige capul în ea fără să ezite și nu se mai oprește până nu intră până la plăsele. Jean își ține genunchii ridicați, iar bucile mai au puțin și se aliniază paralel cu tavanul… începe să se fută, viermuind în toate părțile; nu mai are nicio bucată din ea care să stea locului… Acum nu-mi mai pare rău că Tania a dat buzna peste noi… nu acum, când a adus-o pe Jean în halul ăsta…

Tania e încântată. Ochii i s-au mărit și strălucesc, iar ea și-a parcat curul pe locul cald unde stătusem eu mai înainte; se freacă singură în timp ce stă și ne privește cum ne-o tragem. Dacă-ar fi fost și prietena ei Snuggles aici ca să vadă! Ce mult i-ar fi plăcut micuței inocente să privească! Biata Snuggles… trebuie să mai vadă și altă pulă decât pe cea a lui Peter… N-a mai văzut până acum un bărbat în toată firea care să i-o tragă unei fete…

Tania a împrăștiat iarăși tot soiul de zvonuri… Jean mă întreabă dacă poveștile Taniei sunt adevărate. E adevărat că i-o trag mamei Taniei, cum spune ea?

— Cu siguranță că i-o trage maică-mii! sare Tania indignată. Ba chiar și mamei lui Snuggles! Da, chiar o face! Snuggles nu mă crede, dar las' c-o să vadă ea până la urmă…

Iar fratele ei, efeminatul ăla… e adevărat că atunci când maică-sa se culcă cu vreun tip, îl ia și pe ăla micu' în pat cu ei și-l face să sugă pula amantului ei? Oh, ce lume! Ce familie ciudată! Asta înseamnă că băiatul mi-a supt-o și mie, mi-a supt pula asta imensă care acum e în ea… Ce revelație!

— Uite, hai să-ți arăt ce face Peter uneori! propune Tania… Și se ridică de pe scaun, venind lângă noi.

— Uneori, când el i-o trage mamei, o fac eu în locul lui…

Tania e pe noi, între noi, sub noi… se târăște și își face loc în brațele mele, zvârcolindu-se ca un țipar… N-am cum s-o țin locului, n-am nici cum s-o împing la o parte. Îi linge țâțele lui Jean, pe mine mă linge între buci, apoi iar se întoarce la Jean și o mușcă… într-un final, ajungem să stăm întinși unul lângă celălalt, eu și Jean, iar Tania îi cuprinde talia lui Jean pe la spate.

Jean își ține coapsele desfăcute, pentru că nu mă pot opri din futut îndeajuns încât să am timp să-i dau un brânci Taniei. Se învârte în jurul nostru ca o muscă, dar sunt prea excitat ca s-o pot alunga. Tania începe s-o lingă pe Jean între picioare… apoi îmi linge mie coapsele și coaiele. Nu cred să fie ceva ce n-ar face, curva asta mică… O sărută pe Jean în găoază… aud zgomotul produs de buzele ei și o aud cum oftează. Are nasul chiar lângă coaiele mele, pula mi se freacă de el… ne imploră să stăm o clipă nemișcați… doar o fracțiune de secundă.

— Las-o să facă ce vrea! mă imploră Jean. Fă ce-ți spune… vreau să știu ce are de gând…

Canapeaua se oprește din zgâlțâit. Am pula pe jumătate scoasă din pizda lui Jean, iar Tania începe să mi-o sărute. Buzele i se mulează în jurul ei și începe să mi-o sugă… apoi gura ei alunecă în jos și prinde între buze smochina lui Jean… Ne suge pe amândoi odată și nu se oprește nici când încep să pompez iar în pizda lui Jean. Într-un final, nu mai știu ce buze fut și care buze îmi sug pula… Îmi scot pula și-o înfig iar în pizda lui Jean, la fel de des pe cât mi-o scot și-o bag în gura Taniei.

Jean geme că e pe punctul de a termina… O fut în neștire, până când începe să mă doară pântecele… și Pulliver își dă drumul. Tania suge din mine ca un purceluș, iar eu îmi scot pula din Jean la timp ca să-i dau o doză sănătoasă Taniei peste buze… Apoi, înapoi în pizda lui Jean. Pentru Pulliver nici nu mai contează… e prea amețit ca să mai știe unde se află. I-l dau înapoi Taniei… apoi iarăși lui Jean… În sfârșit, o las pe Tania să sugă ultimele picături de spermă rămase în el…

Situația este deja destul complicată la ora asta, încât mi-e greu să cred că lucrurile s-ar mai putea înrăutăți de aici încolo. Totuși, tre' să-mi aduc contribuția la haosul general… Ann vrea poze pentru micul ei cuibușor de nebunii, așa că o sfătuiesc pe Billie să o sune. Pentru Billie nu prea contează faptul că o sună pe mama unei fetițe pe care ea și-a pus laba… are poze de vândut și un client rămâne client până la capăt. La următoarea întâlnire cu Ann, descopăr că aceasta e puțin șocată.

— Artista asta pe care ai trimis-o să mă vadă… E lesbiană! Și încă ce atitudine șocantă, chiar și pentru o lesbiană! Am luat prânzul împreună… Ar fi trebuit s-auzi ce comentarii făcea pe tema femeilor care treceau pe-acolo! Serios, aproape că m-am simțit în primejdie cu ea!

Comentariu venit de la o femeie care cumpără artă pornografică și o atârnă pe pereți… Ann este totuși o turistă și va rămâne o turistă, indiferent ce i se va întâmpla în Paris. Dacă o auzeai vorbind, ai fi crezut că limbile-n pizdă sunt practicate numai pe malul acesta al oceanului… În fine, ea a cumpărat oricum niște fotografii și a mai comandat câteva; îi place marfa și crede că merită banii, chestie care nu e valabilă și-n cazul lui Sam, care cică investește în artă.

Între timp, am discutat cu Billie o serie de chestiuni care nu aveau nimic de-a face cu arta. A trecut pe la mine ca să-mi vorbească despre Jean. Mai exact — mi-a mărturisit ea — vrea să afle ce simt eu pentru Jean… Am cumva vreo intenție nobilă, ceva de genul reformării ei și redirecționării către o viață mai bună? Am luat cumva în calcul varianta de a mi-o face amantă? Acum, ca de la bărbat la bărbat…

A răsuflat ușurată când a aflat că intențiile mele cu privire la Jean nu-s nici pe departe onorabile… N-o deranjează dacă i-o trag fetei — îmi explică ea — atâta timp cât nu încerc să i-o suflu. De fapt, chiar îi convine că Jean trece pe-aici, pentru că așa știe și ea unde se află și sunt șanse mari să nu ia vreo boală. În plus, Jean va fi mulțumită că e futută. Ăsta-i motivul pentru care continuă să facă fotografii — continuă ea —, cu toate că și-a dat de mult seama că în realitate este o artistă adevărată, și nu o șarlatancă în ale artei… Chiar și o lesbiană ajunge să se satureze de suptul pizdei… nu e oricum aceeași satisfacție pe care o obține o femeie normală atunci când e futută. Așa că, fiind mereu nesatisfăcută, trebuie să facă ceva; în consecință, aproape că s-a transformat într-un artist.

Eu și cu Billie devenim buni prieteni din momentul în care se prinde că nu am niciun plan de viitor cu Jean — în afara planurilor obișnuite, evident. Ce cred eu, ca bărbat, despre ea? mă întreabă Billie. Despre ea ca femeie, vrea să spună… Mă excit când o privesc? Consider că ar fi un futai bun sau poate, dacă ar avea părul tuns altfel, iar eu n-aș ști că e lesbiană, aș crede asta? Fiindcă știu că nu pretinde să fie altceva decât este și fiindcă știu că nu face niciun efort ca să atragă bărbații, îi pot spune pe față ce gândesc…

Adevărul e că din întâmplare Billie se prezintă ca un pachet destul de seducător, indiferent în ce îl ambalează — și nu ezit să-i spun chestia asta. Următoarea jumătate de oră, dacă nu chiar mai mult, stăm amândoi la fereastră și discutăm despre Billie de parcă ar fi altcineva, cineva care nu se află acolo în momentul acela.

Apoi Billie se uită la ceas… are o programare la care trebuie să ajungă curând… dar, înainte să plece, nu mi-ar plăcea să i-o trag? Nu-mi vine să cred c-am auzit bine… Da, asta a spus… dacă mi-ar plăcea să i-o trag; să-și scoată hainele câteva minute înainte să se care?

Până la urmă îmi explică… îi place de mine și e recunoscătoare pentru felul în care o tratez pe Jean. Și ce altceva le oferă femeile bărbaților atunci când le sunt recunoscătoare? Așa că dacă o plac,

dacă într-adevăr cred că e o bucată bună și că e genul de futai care să merite, atunci ea îmi dă voie. Dacă nu vreau… dacă eu consider un impediment faptul că-i lesbiană (cu toate că asta nu m-a împiedicat s-o las să-mi sugă pula când ne-am văzut prima oară — ține ea să menționeze)… atunci înțelege; pe scurt, n-o să-mi poarte pică, indiferent de alegerea pe care o fac.

Nu puteam să refuz o astfel de ofertă, chiar dacă n-aș fi gândit deja ce partidă bună ar fi fost dacă n-ar fi lesbiană. O pizdă-i o pizdă, iar pe Pulliver nu-l interesează decât ce se află între picioarele unei femei, nu ce are ea în cap.

— Uneori îmi place să fiu futută! mi se confesează Billie. Am senzația că-mi înșel cumva destinul dacă n-o fac. Să nu crezi că-s ca tipele alea care nu suportă atingerea unui bărbat… Aș putea să mă mărit și să fiu o nevastă destul de bună. Dar nu m-aș distra prea tare într-un scenariu de genul ăsta.

Ne ducem în dormitor să ne dezbrăcăm și, fiindcă Billie e atât de întunecată și ciudată, dau jos de pe perete pânza chinezească și o aștern pe jos ca Billie să se întindă pe ea. Îi place… gestul meu adaugă momentului o nuanță erotică la care nu se aștepta. Și, în plus, i se potrivește la perfecție.

Billie e de o stranietate seducătoare… încearcă să fie feminină și atrăgătoare în timp ce se dezbracă; e ca și când aș privi o fetiță foarte inocentă care încearcă să fie sofisticată. Calcă foarte atent peste marginile rochiei pe care a lăsat-o să-i cadă în jurul gleznelor… este dureros de delicată atunci când își dă jos chiloții și îmi oferă un scurt moment în care-i pot admira tufișul întunecat… Asta mă face să mă simt ca un prădător de leagăne, care tocmai a mituit o fetiță de zece ani, dându-i o bijuterie de la Woolworth. Apoi, înainte de a-și scoate pantofii și ciorapii, străbate camera și îmi așază-n mâini tot ce are. Își apasă pântecele de mine; stă sprijinită în vârfurile degetelor de la picioare și își freacă păsărica de fermoarul meu. Vrea să fie mângâiată, iar invitația pe care mi-o face nu rămâne fără răspuns… Râde jenată atunci când o iau pe sus și o port în brațe până la pat.

La dracu', și eu sunt jenat… o așez pe pânză, în fund, iar ea se rostogolește desfăcându-și picioarele pentru a-mi arăta despicătura dintre ele. Nu poftesc o gură din asta? mă-ntreabă ea. Apoi, când dau să mă arunc asupra ei… nu, glumea doar; asta-i treabă de fată.

Pula nu mi s-a ridicat până la capăt, așa că petrecem un timp jucându-ne unul cu celălalt, până mi se întărește de tot. Sunt o grămadă de chestii pe care Billie nu le știe când vine vorba să se joace cu o pulă, dar Pulliver nu are nevoie de convingere, ci doar de puțină încurajare…

— E mișto când o futi pe Jean? mă întreabă Billie în timp ce ne atingem pe sub coadă unul pe celălalt. O face la fel ca și celelalte fete?

Apoi vrea să afle tot soiul de chestii… Jean mi-o suge de bunăvoie sau trebuie s-o oblig s-o facă? Îmi cere să-i ling pizda? Ne jucăm vreodată 69? Îmi vorbește vreodată despre Billie? Dar despre tipele cu care și-o mai trage din când în când pomenește vreodată ceva? Și în sfârșit… cred că e fericită cu Billie?

Îi dau toate răspunsurile pe care le așteaptă și Billie e fericită. Îmi mărturisește că Jean este cea mai mișto pizdă cu care a trăit vreodată. În primul rând, că nu e dezordonată. Ah, dacă n-am fost însurat sau n-am trăit cu o femeie mai mult timp, atunci n-am idee ce înseamnă asta. Agrafe prin pat, pișat și hârtie igienică în vasul de toaletă unde a uitat să tragă apa, tampoane lăsate printre haine în dulap… cu chestii d-astea îți îmbogățește o femeie viața. Dar Jean e curată ca o pisică; dacă nu s-ar fi culcat cu ea, ar fi putut trăi ani în șir lângă ea fără să știe când e pe stop. Și ori de câte ori vrea să facă dragoste cu ea, are cutiuța proaspătă ca o floricică.

Billie ar putea să-mi vorbească despre Jean toată după-amiaza și să dea dracu' futaiul, dar mie mi s-a pus pata. Într-un final, reușesc s-o aduc înapoi la punctul de la care pornisem și-o las să vadă cum e când Pulliver își freacă nasul de coapsele ei. Își desface picioarele și eu iau poziția… E gata? Vrea să fie fututăacum? Da, da, pot s-o bag, dar nu prea repede… tre' să nu uit că nu-i obișnuită cu așa ceva.

În viața mea n-am futut o pizdă mai dezinteresată de futai ca asta. S-a plictisit, asta e… și după vreo două minute de când am intrat în ea, nu-i mai pasă de nicio culoare de ce-i fac. Următoarea chestie pe care-o face este să se întindă după geantă, s-o deschidă și să-și scoată din ea rujul și un creion. Începe să deseneze pe peretele meu, deasupra capului ei! Desenează în timp ce-o fut! O insultă a dracu' de grea, iar ea nici măcar nu-și dă seama de asta… zace de-a lungul patului, murmurând încetișor un cântecel, ca pentru sine, și nici n-ai zice că am ditamai pula înfiptă-n ea…

Pe deasupra, desenul pe care-l face e cu susul în jos, așa că oricine ar vrea să-l privească va trebui să stea fie în poziția în care se află ea acum, fie să stea în cap…

— Ai terminat deja? mă întreabă… asta pentru că m-am oprit din futut.

Apoi cască sub nasul meu, curva! Oh, fleandură pe dos ce-mi ești. Am eu grijă să te trezesc… am ceva cu care să te fac să deschizi ochii! N-o să mai întrebi dacă am terminat… vei ști când am terminat și atunci vei fi al dracu' de bucuroasă.

Îmi scot pula din savarina ei, îi zbor rujul din mână și o întorc pe burtă sub mine. Rămâne surprinsă de tacticile mele în forță, dar pe de altă parte pare să-i și placă… Asta însă până când se prinde ce vreau să fac. Atunci se dezlănțuie iadul…

Nu! E foarte categorică din punctul ăsta de vedere… nu o să fie futută-n cur! Este… Este o perversitate și, în plus, o s-o doară! Dacă vreau să fac asta, pot s-o fac cu Jean… dacă lui Jean îi place. Dar nu cu ea! Și în momentul acela are o tentativă de evadare.

Dacă Billie ar fi fost ca orice altă pizdă, n-aș fi știut cum s-o mânuiesc. Dar ea se luptă ca un bărbat, fără să muște, fără să ciupească sau să zgârie; în plus, nici nu încearcă să mă lovească în coaie. Totul se rezumă la greutate și putere în cazul ei și, atâta timp cât mă aflu în spatele ei, am un avantaj. Iar când reușesc să-mi poziționez pula acolo unde vreau eu, lupta mai mult mă ajută… de fiecare dată când se zbate, Pulliver își bagă nasul în rectul ei.

Billie a trecut acum la amenințări… dacă nu mă opresc, o să aibă grijă ca Jean să nu și-o mai tragă cu mine niciodată. O să le spună tuturor că am gonoree. O să urle până o să-l aducă pe portar la ușa mea… Ei, dacă o să le zică oamenilor că am gonoree, eu am să împrăștii zvonul că de la ea am luat-o. Dacă-mi aduce portarul pe cap, am să-i spun că nu-i decât o curvă care a încercat să mă păcălească… e un tip înțelegător; probabil că mă va ajuta s-o țin (adevărul e că boșorogul ar fi în stare să m-arunce afară în șuturi).

Billie, n-ai cum să scapi, oricât de mult te-ai zvârcoli… Și-acum că am lămurit chestia asta, de ce nu te-apuci să mai faci câteva desene, lingătoare de pizde ce ești? Da, știu că nu ești obișnuită cu așa ceva. Simt și eu cât de strâmt ți-e curul acolo unde am eu pula acum… Dar o să se mărească: va fi mai mare atunci când voi termina, după ce-mi vei fi simțit întreaga pulă înăuntru și după ce-ți voi fi uns mașinăria cu spermă…

Billie mușcă furioasă patul. Sunt un nenorocit — îmi spune ea —, un ticălos, un neam prost care mănâncă rahat… Mă uit la poze porno și mi-o frec de unul singur, dorm cu tampoane folosite sub pernă… are o imaginație extrem de colorată și e o plăcere să o văd pusă-n acțiune. O pulă-n cur face minuni uneori; e un excelent stimulent.

Când termin, am futut deja toți dracii din curul ei. Acum nu-mi mai cere să mă opresc… mă imploră. Dar eu nu mă las. Devine moale și începe să geamă… e o șmecherie de-a ei și, când își dă seama că nu funcționează, începe să lovească tare cu pumnii în saltea.

— Ajunge! se roagă ea de mine. Gata! Alf, ascultă-mă… îți fac rost de fete… oh, și încă ce fete! Știu o droaie de pizde drăguțe care își caută bărbat, Alf; pot să ți le aduc pe tavă… Alf, scoate-ți imediat pula din curul meu…

Și tot așa. Probabil că știe câteva pizde drăguțe… lesbienele astea agață tot ce mișcă și e mai de soi. Dar poate să-mi promită acum și un weekend într-un hambar plin de virgine că tot nu m-aș opri. O fut și mai vânjos și-ncep să mă joc în timpul ăsta cu fofoloanca ei.

Mi-aș da coiul stâng numai s-o văd pe pizda asta că termină, dar se pare că n-am nicio șansă…

Brusc am senzația că mi-am pierdut ambele coaie… s-au întors pe dos, făcând-mi pula să explodeze în rectul lui Billie. Îmi înfig degetele în pizda ei și-o gâdil până începe să urle, dar de terminat nu termină, curva. I-am umplut curul cu spermă și fiindcă mă simt cum mă simt, tare-aș mai vrea să mă piș în ea… dar nu vreau să risc să-mi distrug carpeta…

Lui Billie îi revine aproape imediat buna dispoziție. Deci… e clar că sunt genul de tip care se servește cu tot ce poftește. Data viitoare o să știe mai bine; n-o să mai treacă pe-aici fără o escortă de-a poliției. Sau, oricum, cel puțin nu-mi va mai oferi un futai. Toată faza începe să i se pară o glumă… nici nu știe dacă să-i zică sau nu lui Jean. Dar cel puțin m-am simțit bine? Și-acum sunt satisfăcut? Bine! Atunci, se poate să se întindă puțin ca să se odihnească și să-și termine desenul?

Sam a încheiat un fel înțelegere cu Severin. Nu cunosc chiar toate amănuntele, dar Carl ne vede pe toți făcând o tonă de bani.

— Nu știu ce-i cu mine, Alf! geme el deasupra unui pahar cu apă Perrier, ce pare să fie expresia căinței după o viață dusă în desfrâu. Poate că ăsta este marele moment din viața mea… dar să fiu al dracu' dacă simt vreo diferență față de alte dăți; i-am tras un futai de nota zece tipei…

Sam nu înțelege nici în ruptul capului de ce Dumnezeu a trebuit Alexandra să anuleze întâlnirea aceea. Dacă n-ar fi făcut asta, totul ar fi fost în regulă… s-ar fi distrat de minune cu ea și-apoi nu l-ar mai fi durut capul. Dar acum, acum se simte ca musca-n lapte.

— Ann m-ar fi iertat dacă umblam numai cu mama! îmi spune el. Are mintea destul de deschisă încât să înțeleagă că astfel de lucruri se mai întâmplă; că un om are din când în când nevoie de diversitate. Dar cum dracu' aș putea să-i spun că am fost cu o puștoaică… o fetiță abia, puțin mai mare decât propria-mi fiică? Și vreau să-ți spun că partea cea mai nasoală e că vreau s-o fut din nou! Chiar în

momentul ăsta, în timp ce stau aici și discut cu tine, o pot vedea cum a stat să-i scot hainele… nici nu știa dacă să se acopere ca să n-o văd sau să-și acopere ochii ca să nu mă vadă gol.

Cred că Tania l-a prostit pe ăsta cu un show pe cinste — sau dacă nu, înseamnă că a stat nemișcată și l-a lăsat pe el să construiască decorul, pentru că Sam are tot felul de scenarii în cap, care mai de care mai incredibile.

— Era atât de inocentă, nu știa nimic… a avut încredere în mine până la capăt, se vedea cu ochiul liber. Și în același timp era atât de plină de viață, atât de dornică să-mi provoace plăcere… era ca o fetiță pierdută în pădure…

După cum stau lucrurile acum, îmi dau seama că orice aș spune l-ar înfuria pe Sam. Fie ar crede că încerc să defăimez o copiliță dulce și inocentă, fie ar avea senzația că l-am lăsat cu bună știință să se facă de râs. Cea mai bună variantă pe care o am la dispoziție este să stau la locul meu și să mă rog ca, în momentul în care se va dezlănțui urgia, să fiu scos din ecuație și să înregistrez pur și simplu derularea evenimentelor. Așa că-l las pe Sam să vorbească… Am ascultat povești mult mai plictisitoare de dragul câtorva păhărele de băutură…

— Nu cred să fie virgină, continuă el, ușor gânditor. Nu s-a purtat ca și când ar fi fost… Presupun că vreun băiat a luat-o cu el la picnic sau ceva de genul ăsta. Da' chiar e greșit să-i faci așa ceva unei fete, cu toate iluziile pe care le are o puștoaică de vârsta ei, și să îi faci ce i-am făcut eu. Dar odată ce m-am pornit, nu m-am mai putut opri! A trebuit să i-o trag și, fiindcă era atât de tânără, de inocentă și de mică, am procedat mai rău decât cu maică-sa… Am obligat-o să facă tot ce îmi făcuse maică-sa… Dumnezeule! Mamă și fiică — le-am futut pe amândouă… și nu pot să o uit pe niciuna. Ce situație! Alf, tu știi mai bine cum e Alexandra; ce crezi c-ar face dacă ar afla? Crezi că m-ar spune lui Ann? Ar face urât? Dumnezeule mare. I-aș spune chiar eu pe loc dacă aș ști că ajută la ceva…

Cam asta face Sam cu timpul lui în ultima vreme. Cât despre Ann, ea are altă poveste — și încă ce poveste. Nu știu de ce, dar vrea

să cred că a întrecut măsura… poate crede că o să-i povestesc lui Sam și el o să fie gelos… nu a uitat încă jocul acela de cărți la care el de fapt nu a participat…

E vorba de doi tipi pe care mi i-a descris destul de vag… atât de vag încât Ann le încurcă până și numele. Ei, și tipii ăștia doi, împreună cu Ann, par să fi pângărit acum câteva nopți micuța ei ascunzătoare. Din povestea lui Ann, înțeleg că i-a dus acolo cu intenția de a-i lăsa să i-o tragă pe rând, dar în cele din urmă s-a speriat. Când s-au prins că n-are de gând să-și dea chiloții jos, celor doi li s-a pus pata, au legat-o de pat și i-au făcut felul…

Măcar dacă ar fi ales niște nume mai potrivite pentru personajele ei! Dacă băieții ăștia s-ar fi numit, de exemplu, Sid și Ernest, i-aș mai fi dat crezare. Dar tipii din povestea ei par mai degrabă niște broscoi destul de duri… poate-or fi gangsteri… și toată imaginea asta sclipicioasă este în mod evident rodul imaginației lui Ann.

— În ce hal m-au tratat! exclamă Ann, reușind să mimeze destul de bine un fior. Ce mizerie a trebuit să îndur! Nici nu pot să-ți povestesc… Nici nu vreau să-mi amintesc! Legată de pat! Fără niciun ajutor, aflată la mila unor bărbați cruzi! Ce-ar zice Sam dacă ar bănui numai așa ceva!

Dacă nu are grijă, Ann are șanse mari să se convingă singură de chestiile astea. În America, dacă o femeie începe să viseze cu ochii deschiși la așa ceva, atunci merge frumușel la un psihanalist și își face un control la cap. În Paris, are în schimb toate șansele să ajungă într-un hotel cu doi dubioși lângă ea și un pește care să înregistreze totul pe o cameră video…

Cartea 3

În căutarea unui adăpost

În ultima vreme, Sam are o grămadă de comentat la adresa francezilor. E fals — declară Sam — tot ce auzi despre confortul indolent de zi cu zi al francezilor. Mă rog, poate să accepte partea cu indolența… dar când vine vorba de confortul de zi cu zi, e gata să țină discursuri întregi.

— O oră și jumătate pauză de masă! exclamă el exasperat către mine… Era o vreme când credeam că o națiune care trăiește în stilul ăsta este una lipsită de griji… dar asta până când am aflat cum își petrec oamenii acea oră și jumătate. Mâncându-și de sub unghii, numărându-și fiecare bănuț… vrei să știi de ce pauza de masă durează o oră și jumătate? Pentru că își imaginează că sunt în siguranță dacă-și petrec timpul într-o cafenea, pentru că nu vor fi tentați să cheltuiască mai mult decât își permit. Dacă ar sta în birou, cineva ar putea intra peste ei să le vândă — eu știu — o bandă nouă pentru mașina de scris. Asta-i ideea… se cutremură la gândul că trebuie să facă vreo afacere și asta pentru că atunci când faci afaceri, ai și cheltuieli. Fii atent aici, să-ți arăt ceva…

Se scotocește prin buzunare și scoate o bucățică de hârtie, pe care o așază pe masă.

— Am primit de dimineață o chitanță de la o companie de afaceri, cică reputată. Îți dai seama ce e asta de fapt… e partea din spate a unui plic. Asta înseamnă afaceri la francezi.

Și tot așa. Sam poate găsi o mie și una de motive pentru care îi displac francezii, dar adevăratul necaz e că viața lui Sam s-a cam dat peste cap de când a ajuns la Paris. Nu-mi prea pasă de discursurile lui atâta timp cât nu amenință să plece acasă, în America. Lasă-l să zică tot ce i-o trece prin cap… din punctul meu de vedere, atâta timp cât nevastă-sa și fiică-sa sunt prin preajmă, gata de-un futai, iar el stă pe-aproape să-mi facă cinste cu un păhărel, poate să vorbească până-i plesnește capul.

Nu că nu mi-ar plăcea de Sam… de fapt, dacă e să iau în considerare toți anii pe care i-am petrecut în New York, pupând în cur diverși tipi asemenea lui, pot spune că ne înțelegem de minune. Îmi povestește fiecare detaliu al aventurilor lui cu Alexandra și Tania; eu, în schimb, nu-i spun nimic despre aventurile mele cu Snuggles și cu Ann. Schema funcționează perfect așa.

Lui Ann i se întâmplă o chestie nouă… sau cel puțin asta îmi povestește Billie. Ann încă mă evită, așa că trebuie s-o cred pe cuvânt pe Billie. Pe de altă parte, n-am niciun motiv să cred că Billie mănâncă rahat…

Billie crede că Ann încearcă s-o vrăjească la un futai… eu presupun că Billie știe mai bine când e vorba de așa ceva. Se oprește pe la mine într-o după-amiază, imediat după o întâlnire cu Ann — tocmai i-a dus încă un set de picturi din acelea de care colecționează Ann — și-mi povestește tot, cu detalii. Billie e amuzată, dar eu cred că e destul de interesată. Dacă stau să mă gândesc, Ann e o tipă care arată destul de bine și, chiar dacă Billie e atrasă mai mult de pușt oaice dulci și tinerele ca Jean și Snuggles, îmi imaginez că uneori îi place să încerce și ceva diferit.

Din ce-mi spune Billie, Ann a încercat să o flateze, i-a povestit cât de singură se simte în Paris și a rugat-o pe Billie să îi explice

despre ce este vorba în *Fântâna singurătății*. La început, Billie a crezut că nu-i vorba decât de pură curiozitate, dar acum e sigură că Ann chiar vrea să se culce cu ea. Vrea să știe ce părere am eu despre asta… nu că ar conta atât de mult.

Păi, de ce nu? Ann crede probabil că a sărit atât de tare calul de când e în Paris, încât n-are niciun rost să rateze o ocazie ca asta, prin care ar putea găsi răspunsuri la toate întrebările care au frământat-o în ultima vreme. Pentru Ann, Parisul este un episod pe care nu l-a mai trăit până acum și pe care nu-l va mai trăi vreodată din momentul în care se va afla pe vaporul ce o va duce spre New York. Dacă vrea să afle cum e să și-o tragă cu o femeie, atunci va afla acum sau niciodată.

Billie mă aprobă dând din cap, satisfăcută de răspunsurile mele — sunt fix chestiile pe care voia să le audă. Cum e Ann în pat? vrea ea să afle. E la fel de bună ca Jean, de exemplu? Vrea să-i povestesc tot ce știu despre Ann, în același fel în care un bărbat s-ar interesa de ea. Dar tipul care plătește notele… ce-i cu bărbat-său? Își ridică un picior pe unul dintre brațele scaunului, durând-o fix în gaura pizdei că din poziția în care stă eu văd tot ce are, și mă mitraliază cu întrebări.

— Pentru Dumnezeu, nu vrei să lași piciorul ăla jos? o întrerup eu într-un final. Nu m-am mai futut de aproape o săptămână.

Billie face o față îndurerată spre mine. Înțelege situația în care mă aflu. De ce n-o sun pe Jean? Sau poate prefer să-i zică ea lui Jean să treacă pe la mine, când ajunge acasă? Pizda dracului! Dacă n-are grijă, riscă să nu mai ajungă acasă așa curând… Lesbiană sau nu, aș fi în stare să-i încui hainele într-un dulap și s-o țin aici vreo săptămână.

— Până la urmă, ce-o să faci cu Ann? o întreb eu după ce i-am răspuns la o mie și una de întrebări, pe care probabil că nici ea nu și le mai amintește.

— Nu m-am hotărât încă… o să mă mai gândesc. Mă întreb ce-ar zice Snuggles.

După care se hotărăște să plece și se cară înainte să îmi pun labele pe ea și să o violez…

▼

Mă sună Ernest. Vrea să știe dacă i-am aranjat întâlnirea cu Ann. Mă văd nevoit să admit că n-am făcut mare lucru… N-am stat cu ea de-ajuns încât să putem discuta. Ei bine, atunci să fie el al dracului dacă n-o să se ocupe și singur de chestia asta… unde-o găsește? Îi înșir câteva locuri unde ar putea să dea de ea, după care-mi închide.

Mă sună câteva ore mai târziu și descopăr că are vocea la fel de surprinsă ca și a mea. A găsit-o, sunt amândoi într-o bombă de pe Rue St. Jacques și mă roagă să vin cât de repede pot.

— De ce aș face una ca asta? Uite ce e, Ernest, tu pui la cale diverse chestii… Eu tre' să merg să mănânc în curând…

Se pare că placa asta nu ține. Trebuie să meargă acasă să-și ia camera de fotografiat și nu poate să o ia și pe Ann cu el, dar nici s-o lase singură nu poate. Se teme că, dacă o lasă singură, se va trezi din beție până se întoarce el.

— Păi, și-a zis că e de acord cu compania mea? îl întreb eu.

— Păi nu, n-a zis chiar asta, Alf, dar o să fie bine. Putem să rezolvăm problema când ajungem la ea. Ce e… nu vrei să i-o tragi?

— Ba da… ba da… vreau să i-o trag, Ernest, dar nu știu ce să zic la faza cu pozele. Mă tem c-o să strici totul dacă vii cu o căruță de lumini, fire și alte chestii.

— Ba n-o să stric nimic… după ce o aducem în punctul în care vrem, o să i se pară mișto. Ce, parcă n-a fost ideea ei?

Până la urmă, merg să mă întâlnesc cu ei. Dacă nu m-aș fi dus, Ernest s-ar fi ofticat. Și-n plus, s-ar putea să-mi iasă ceva până la urmă… măcar niște băutură gratis.

În timp ce merg pe stradă începe să se întunece, iar curvele încep să își târască umbrele pe trotuare, pregătindu-se pentru negoțul de noapte. Mă întreb cine dracu' agață curve la ora asta? Probabil că

turiștii… oricine altcineva ar ști că, dacă agăți una acum, va trebui să o hrănești ceva mai încolo. Una își potrivește pașii după ai mei și începe să-mi turuie textul de vânzare…

— E așa bună, monsieur… și costă atât de puțin… nu ți-ar plăcea să vezi cum se face-n Havana? Da, am fost în Havana, monsieur… de obicei, nu spun asta… deloc! Dar timpurile sunt cum sunt… Poate o să-mi luați și mie un Pernod mic…

O alung cu un gest al mâinii și merg preț de câteva clădiri în spatele unei pizde blonde. Are un tablou sub braț… tre' să fie studentă la arte, cu toate că are mers de fată care cântă în corul bisericesc. După vreo douăzeci și cinci de metri am ditamai pula ridicată și asta doar uitându-mă la curul ei care se fâțâie înainte și înapoi. O fluier de câteva ori să văd dacă se întoarce. Nu o face.

De câte ori — mă întreb — am făcut asta la viața mea… de câte ori n-am bătut străzile alergând după vreo pizdă, ca un câine care adulmecă o cățea… fără să am nici cea mai mică șansă ca ea să-mi facă semn să o însoțesc. Curul ăla se mișcă de parcă ar fi un pendul, tăindu-mi viața în felii minuscule. Uite cum mă țin după o pizdă pe care n-am să pun laba… un milion de alți fraieri fac exact același lucru ca și mine în secunda asta… și în timpul ăsta pendulul se leagănă mai departe. Mă bucur că merg undeva. Dacă n-aș avea o destinație precisă, aș face stânga împrejur și m-aș duce după curva care m-a agățat mai devreme… nu arăta chiar așa de rău.

Fata se întoarce brusc și intră într-un magazin, iar eu n-apuc să-i văd fața… în schimb, port mai departe erecția pe care mi-a provocat-o. E ca și când aș găsi bani pe stradă atunci când mi se ridică așa și-apoi pornesc mai departe în starea asta. Singura diferență e că în cazul ăsta nimeni nu pierde nimic. Îmi propun ca, în cazul în care mai dau vreodată de pizda aia, să merg la ea și să-i mulțumesc, să încerc să-i explic ce mișto e să poți obține ceva fără să dai nimic și fără să rămână cineva în pierdere. Dar n-am s-o mai văd vreodată… niciodată nu revăd pizdele astea frumoase care mă conduc de-a lungul străzilor.

Îmi întreţin cu grijă erecţia până ajung la Ernest şi la Ann. Urmăresc pizdă după pizdă, visând la fiecare dintre ele. La dracu', cred că-s obsedat de pizde… uite că iar am început să vorbesc de unul singur… chestie pe care n-am mai făcut-o de pe vremea primelor mele zile aici, când mi se făcea atât de foame, încât petreceam majoritatea timpului delirând… un futai… la dracu'. Odată am văzut un cur imens, absolut demenţial, şi-am vrut să-l halesc. Dar am învăţat un lucru… pot să fiu pe punctul de a muri de foame, că bătrânul Pulliver nu se gândeşte la altceva decât la pizdă. Chiar şi atunci când genunchii îmi tremură şi abia de mai pot merge drept pe stradă, el tot se ridică. Poate că n-o mai fi aşa atunci când lucrurile se împut şi începe să ţi se umfle stomacul de inaniţie. N-am apucat să ajung în stadiul ăla… în schimb, m-am apucat de cerşit.

Ernest nu i-a spus lui Ann că m-a chemat. Cum dă cu ochii de mine, începe să strige surprins. Măi, măi, măi… ce surpriză să mă vadă! Mă bate pe spate şi dă noroc cu mine… tocmai se pregăteau să discute despre mine — mă anunţă el. Cât despre Ann — ea pare dezorientată şi jenată, dar trebuie să facă faţă situaţiei cum poate mai bine.

Iisuse, cât rahat tre' să mănânci cu o femeie ca s-o duci în pat! Cu unele femei. Ar fi mult mai simplu dacă ai putea să sari pe Ann şi să-i zici: „Hai la tine să ne futem"… Şi poate chiar ai putea face asta dacă ar fi de-ajuns de beată. În loc de asta, trebuie să o luăm pe ocolite. Ernest decide că azi e ziua lui.

— Fac cinste la toată lumea! ne anunţă el. E ziua mea…

… Din moment ce suntem doar noi trei, sărbătorirea n-o să-l coste prea mult. Ann e la fel de surprinsă ca şi mine când aude că e ziua lui. Ernest insistă că aşa este, cu toate că uită să spună câţi ani împlineşte azi.

— Aş da un chef — continuă el pe un ton plângăreţ —, dar apartamentul meu e atât de mic…

— A, da, şi-al meu la fel! zic eu către Ann.

— Păi…

Ann a sceptică.

— Bine! urlă Ernest. E locul perfect pentru a-mi sărbători ziua! Așa, acum voi doi stați aici… trebuie să fug până undeva. Dar mă întorc imediat… Mă întorc!

Mă trage deoparte în timp ce se cară și-mi zice:

— Pentru Dumnezeu, dă-i să bea în continuare…

— Sigur… dă-i să bea! Cum pula mea să fac asta dacă ea hotărăște că nu vrea să mai bea?

— Așaz-o cu capu-n jos și toarnă-i băutura pe gaura curului… asta am făcut și eu până acum. Fă ce-oi face, doar n-o lăsa să se trezească până mă întorc eu.

— Ce dracu' mai e și asta? De ce nu ieșim să agățăm niște curve? Sunt o grămadă de tipe mișto pe stradă în seara asta.

— Băi, Alf, nu începe cu faze d-astea… Știi unde-i Sid?

— Nu, nu știu unde-i Sid și nici nu-mi pasă. Tu îți dai seama că asta era pizda mea înainte să veniți tu și Sid și să vă băgați labele în plăcinta mea? Unde-i costumul pe care trebuia să mi-l cumpere? Crezi că mi-l cumpără în seara asta? Ei bine, nu — în schimb o s-o păcăliți cu o amărâtă de cameră pe care ați șparlit-o de pe undeva! Pentru Dumnezeu, Ernest, există o limită în prietenie! Tu și cu Sid o să stricați totul până la urmă.

— Șșș, o să te-audă… Ascultă, Alf, nu te-am păcălit în viața mea… Dacă scot ceva la faza cu camera, o să am grijă să nu rămâi pe dinafară. Normal că dacă nu vrei să i-o tragi, nu tre' să vii cu noi…

— Cum adică, dacă nu vreau să i-o trag? Cine are mai mult dreptul să i-o tragă? Cine i-a deschis apetitul?

Chiar mi-ar plăcea să-mi amintesc ce am vorbit cu Ann următoarea jumătate de oră. Am vărsat… Am dat pe-afară. Am pișat conversație la greu, mai ceva ca o vezică slabă. Am vorbit despre orice… orice mi-a trecut prin minte și singurele momente în care puneam punct erau acelea în care îi comandam chelnerului încă un rând. Ann a uitat că era ofticată pe mine, așa că a stat lângă mine, cu țâțele atârnându-i pe masă și cu gura ușor întredeschisă, încercând

să se prindă care-i faza. Ba chiar m-a lăsat s-o pipăi niţel pe sub masă, în timp ce i-am cântat o melodie rusească. Dar pizda dracu' n-a catadicsit să mă pipăie înapoi… totuşi, e prea doamnă pentru aşa ceva. În fine, cert e că nu s-a oprit din băut.

Cu toate acestea, a început să dea semne de nerăbdare. Nu sunt destui oameni în bomba în care ne aflăm pentru a satisface gusturile ei de turistă. N-am putea să mergem în altă parte şi să-i lăsăm un bilet lui Ernest? Mi se pare o idee excelentă, aşa că cerem nota şi-i lăsăm chelnerului un mesaj pentru Ernest; după care ne cărăm.

Ann începe să se veselească. Bem vreo două pahare în noul bar în care am aterizat, după care declară că s-a săturat şi de ăsta. Mai lăsăm un mesaj, după care încercăm alt loc. Am început deja să simt şi eu băutura. Încă un mesaj. Lui Ann nu-i place unul dintre baruri pentru că e plin de marinari. Următorul e plin ochi de târfe. După care numără vreo şase pisici în următorul bar în care ne oprim, iar ea nu suportă pisicile. Iisuse, deja am renunţat să mai las vorbă pentru Ernest în care bar ne-ar mai putea găsi. Mă rezum la a lăsa câte un mesaj care să ateste trecerea noastră pe acolo.

— Chiar e ziua lui Ernest? mă întreabă Ann din cinci în cinci minute.

Căcat, habar n-am dacă e ziua lui… Poate că e. De fapt, cred că nici Ernest nu ştie când e ziua lui de naştere. Mă întreb dacă nu cumva ar trebui să-i spun în faţă lui Ann că am nevoie de nişte bani… toată povestea asta cu băutul a început să mă coste cam scump. În plus, de fiecare dată când vreau să las un mesaj la bar, trebuie să duc muncă de lămurire cu patronul, care pur şi simplu nu poate să înţeleagă de ce nu vrem să ne aşteptăm prietenii într-un loc atât de drăguţ ca barul lui.

— Gata, e ziua lui Ernest! decide Ann. Trebuie să-i cumpăr ceva…

Aşa că ne cărăm şi de acolo şi ne oprim în cel mai apropiat magazin cu articole pentru bărbaţi. Ziua lui Ernest! Căcat! Nu puteam să zicem că-i ziua mea? Începe să arunce cu banii, iar mie

îmi pică fața. Pur și simplu se plimbă prin magazin și arată cu degetul spre diverse articole, iar vânzătorul le adună grămadă lângă casa de marcat.

Cămăși, cravate, șosete… Dumnezeule, e criminală faza! Eu port un amărât de costum, ros pe la încheieturi, și o pălărie care arată de parcă mi-aș lustrui pantofii cu ea… chiloți… ce mărime? Păi, eu ce mărime port, de exemplu? Ticălosul ăla cu ziua lui de naștere cu tot! Pantofi! Pentru asta trebuie să mergem în alt magazin. Și, ca insulta să fie completă, eu trebuie să fac pe hamalul și să car pachetele. Pe drum, ne mai oprim la un păhărel — băutură pentru care plătesc eu — după care cumpărăm pantofii. Ei, dacă paraşuta asta ține musai să-și cheltuiască mălaiul, atunci stai că-i dau și eu o mână de ajutor… dar Ernest va sta de vorbă cu mine despre noaptea asta!

— De ce nu-i cumperi un costum? o întreb eu. Poate chiar un palton și-o pălărie?

Un costum? Da, dar de unde să-i dea măsurile croitorului? Și-n plus, de câte ori dă comandă pentru Sam, durează câte trei sau patru săptămâni până e gata costumul. Până la urmă, reușește să cumpere unul de-a gata… dacă nu-i vine, poate să-l aducă singur înapoi. Sunt atât de furios la ora asta, încât nu-mi mai pasă ce face. Îi las chiar să mă folosească drept manechin, în timp ce ea alege chestiile pe care le vrea. În schimb, m-am hotărât să nu mai car nici măcar un pas pungile alea nenorocite. Le abandonez pe jos, în fața păianjenului care deține hardughia asta și-i comunic că poate trimite pe cineva să ni le aducă. Evident că asta va adăuga puțin la preț, mai ales dacă vrem să ni le trimită chiar în seara asta, mă informează el…

În următorul bar în care intrăm, o conduc pe Ann într-un colț din spate și o așez cu fața la perete, astfel încât să n-o mai aud că vede nu știu ce care să nu-i placă… Vreau să-mi odihnesc puțin fundul. Dar nu trec nici zece minute de când suntem parcați acolo, că apare Ernest… urmat de Sid.

— Am primit mesajele voastre! țipă Ernest, fluturând biletele prin aer.

Din senin explodează un bec, chiar deasupra lui, și zgomotul e pe punctul de a instala panica în bar. Ernest târăște o valiză, iar buzunarele îi sunt pline până la refuz. Sid cară un tripod, vreo șase reflectoare și câteva trepieduri pentru lumini. Arată ca un om care a fost spintecat în două și acum încearcă să-și țină mațele ca să nu se reverse prin haină… din el se desprind tot soiul de tubulețe răsucite. Când mă uit mai atent, îmi dau seama că nu-i altceva decât cablu.

— Cretinule — îl apostrofez eu de îndată ce reușesc să-l scot din raza lui Ann — vrei s-o sperii de tot? De ce pula mea nu ai lăsat chestiile astea într-un taxi?

— Căcat… nu știe ea pentru ce-s astea. Las' că-i spun că-i o mașinărie specială de făcut *root beer*[22].

După care se întoarce spre Ann:

— E pentru *root beer*…

Ernest vrea să mergem să mai bem, așa că ne urcăm într-o trăsură și traversăm pe celălalt mal, pe la Ile de la Cité. Eu cer în mod expres să stau lângă Ann. Acum și-a mai revenit… s-a încălzit și, în întunericul coclit al caleștii, are chiar o atitudine prietenoasă. Ajungem până la Place de la Bastille. Avem deja o sticlă dată gata când oprim în fața clădirii unde locuiește Ann, moment în care calul se pișă. Când am trecut prima dată pe lângă Notre Dame, aveam mâna băgată sub fusta lui Ann, iar ea îmi pipăia fermoarul… la întoarcere, undeva prin dreptul morgii, pe la Place Masas, îmi scosese deja pula afară, iar eu îi lăsasem jos chiloții. Nu am habar ce făcea ea cu cealaltă mână.

Odată cu noi ajung și prostiile cumpărate de Ann. Imediat ce intrăm în casă, i le înmânează lui Ernest. Acesta-i în ceață, nu se prinde care-i faza.

— E de ziua ta, idiotule! urlu eu la el. Pentru căcatul tău de zi de naștere!

---

22 Băutură carbogazoasă, asemănătoare produselor Coca-Cola, fabricată din rădăcini de plante, cu un gust și un miros specifice, comercializată îndeosebi în America de Nord.

Ernest nu poate nici măcar să mă privească în ochi, dar Sid preia imediat controlul. Îi trage o palmă peste buci lui Ann și-i spune că e și ziua lui.

— Ce-ar fi să-mi faci și mie un cadou? o întreabă el. Nu vreau mult… Doar câteva minute din timpul tău…

O înghesuie într-un colț și începe să se joace cu ea. Ernest se uită mai întâi la mine, apoi la ei. Dă din cap a nelămurire.

— Nu înțeleg chestia asta… Pur și simplu nu pot să-nțeleg, repetă el.

Ridică o cutie pierdută prin hârtiile mototolite, o scutură puțin și din ea mai cade încă o cravată. O bagă absent în buzunar.

— Alf, doar mă cunoști.

Chiar în momentul în care spune asta, Ann scoate un chițăit. Sid a întins-o pe covor și s-a așezat pe ea. Are rochia trasă până peste cap, iar el îi dă jos chiloții. Când reușește să dezgolească o bucată bună din bucile apetisante ale lui Ann, o pălmuiește de câteva ori.

— Nu vrea să-și scoată rochia, ne explică el. Cred că-i place să-i fie încălzit doar curul.

— Credeam că am venit aici ca să bem un păhărel, două! urlă Ann cât o țin plămânii. Dacă știam că o să încercați așa ceva…

Ernest începe să se încurce în cablurile și luminile pe care le-a adus. Înfige camera pe tripod și se apleacă să vadă dacă-i bine potrivită.

— Mai luptă-te puțin cu ea, Sid! începe el să dea indicații. Vrem să arate cât mai surprinsă, așa ca pentru primele cadre.

La faza asta, Ann se supără de-a binelea. N-o să-i facem nicio fotografie, insistă ea. Dar Ernest își vede mai departe de treabă, aranjând luminile în jurul lor, în timp ce Sid o mai smotocește puțin.

— Hei, Ernest… vrei să i se vadă pizda? Vrei să stea cu picioarele desfăcute: ce vrei?

— Arată-mi cât mai mult din pântecele ei… așa, și scoate-i o țâță la vedere… Lasă-i în jos sutienul. Alf, poate vrei să te implici și tu puțin…

— Du-că-se dracu'! N-o să-mi faci poze în timp ce comit un viol! Ai idee cum o să arate poza?

Indiferent cum o să arate, cu siguranță va fi una deocheată. Ann e pe jumătate dezbrăcată, în timp ce Sid are încă pălăria pe cap și molfăie dintr-un trabuc; amândoi arată cel puțin la fel de înfierbântați pe cât sunt în realitate. Apoi, Sid o lasă pe Ann, dar ea rămâne la podea, dând din mâini și din picioare.

— Numai când mă gândesc că așa ceva mi se întâmplă mie! urlă ea. Oh, dacă Sam află vreodată de asta! Oh, Dumnezeule, dacă află Sam!

— Las-o să se simtă și ea bine, atâta timp cât nu face prea mult zgomot! ne sfătuiește Ernest în timp ce deschide încă o sticlă. Se dă ea pe brazdă.

Ann acceptă o gură de alcool atunci când i se întinde sticla și se ridică, sprijinindu-se de perete. Încearcă să se înțeleagă cu noi. O femeie aflată în poziția ei nu-și permite să aibă astfel de poze… Chiar nu înțelegem asta? Ernest jură că sunt doar pentru colecția ei… N-a zis ea că vrea să-și cumpere un aparat de fotografiat și să-și facă niște poze… Păi, uite aparatul și uite-ne pe toți alături de ea…

— Uite, mai bea puțin, o îndeamnă el.

Se așază lângă ea și începe s-o pipăie. Mi se face poftă să mă așez și eu, așa că ocup celălalt spațiu de lângă ea. Încă o băutură și ne dă voie să-i ridicăm rochia peste pântece. Eu și cu Ernest îi pipăim cu rândul fofoloanca, în timp ce încercăm s-o facem să se joace cu pulile noastre.

— Bine, fie, se hotărăște ea brusc, puteți să faceți nenorocitele alea de fotografii…

Își așază paharul gol între picioare și-și bagă o mână la mine în prohab, iar cealaltă la Ernest. Pulliver e scos la lumină, odată cu pula lui Ernest. Am o bunăciune de pulă, care se face din ce în ce mai mare. Nici a lui Ernest nu se lasă mai prejos. Sid decide că a venit momentul să apese butonul aparatului de fotografiat. Sunt deja mult prea beat ca să mă gândesc dacă vreau sau nu să mi se imortalizeze mecla pentru posteritate.

— Dezbracă-mă! îmi ordonă Ann, după care parașuta se aruncă de-a lungul genunchilor noștri.

Începând cu scena asta, am senzația că de câte ori mă întorc, rahatul ăla de aparat se descarcă fix în fața mea. Are nu știu ce dispozitiv, încearcă Ernest să-mi explice, deși eu sunt prea beat să mai înțeleg ce spune el, care cică întârzie declanșarea astfel încât tipul care apasă pe buton să aibă timp să se alăture celor cărora li se face fotografia. După ce se întâmplă asta de câteva ori, începem să ne obișnuim și nu ne mai deranjează așa de tare.

Îndată ce îi dăm hainele jos, Ann se repede în pulile noastre. Parașuta asta n-are răbdare nici măcar cât să ne dezbrăcăm și noi. În timp ce se zvârcolește pe burtă, iar Ernest îi scoate ciorapii, Ann îmi desface larg fermoarul și își îngroapă fața în prohabul meu. Își mulează limba în jurul coaielor mele și mi le linge, în timp ce mi-o ia la frecat. Apoi, după vreo zece secunde, îl ia în gură pe Pulliver și-ncepe să-i spele fața.

— Pipăie-mi curul! strigă ea către Ernest. Pipăie-mă ca lumea!

Se crăcește în fața noastră, arătându-ne tot ce are ea între coapsele alea mari. Ernest îi gâdilă smochina, lovind-o ușor cu degetul, iar Pulliver plonjează înapoi în gura ei. Ann își freacă țâțele de picioarele mele și încearcă să se târască în pantalonii mei, intrând cu fața înainte. Brusc sare-n sus și începe să-și legene curul în fața noastră, ca o dansatoare de hula.

— Vino imediat înapoi, curvă ce ești! țip la ea.

Dar asta nu ajută cu nimic. Când încerc să mă întind după ea și s-o înșfac, fuge pe canapea. Sare ca o minge pe saltea, se așază cu fața în sus, se întinde cu picioarele larg desfăcute și ne arată pizda. Vrea să fie fututǎ, vrea să simtă o pulă sub cur și nu-i este rușine să ne-o spună. Își desface larg pizda și își freacă degetele de crăpătură. I-ar trebui un butoi de strâns apa de ploaie sub pizdă atunci când începe să se ude… un adevărat șuvoi se prelinge din pădurica ei, hrănind florile ce cresc în jurul bucilor ei…

Sid s-a dezbrăcat și ajunge la canapea în același timp cu Ernest.

— Ernest, n-o fute! încearcă Sid să-l convingă. Nu cu pantalonii pe tine… o să ți-i faci fleașcă de la chestia asta care curge din ea și-apoi va trebui să-i îngropi ca să scapi de ei… Lasă-mă să i-o trag eu până te pregătești tu.

Pe Ann o doare-n cur cine o fute primul… are picioarele desfăcute ca o capcană, gata să agațe prima pulă care se apropie îndeajuns de mult de ea. Sid se urcă pe ea și capcana se închide brusc. Picioarele și brațele lui Ann se încolăcesc în jurul lui, iar curul i se ridică în aer luând poziția de futai. Sid are o pulă care arată mai degrabă a ceva ce trebuie prins cu un cal și-un lasou, dar este fix genul de pulă pe care o vrea Ann acum. Își scutură curul în stânga și-n dreapta de câteva ori, după care o înfulecă. Ernest aleargă după aparatul de fotografiat și-ncepe să tragă cadru după cadru în timp ce Sid o călărește pe Ann…

— Dumnezeule! geme Ann după niciun minut. O să termin! Careva să-mi dea repede o pulă la supt în timp ce termin…

Nu mă înnebunește ideea de a-mi băga pula în gura unei parașute aflate în stadiul în care se află Ann acum… Pulliver trebuie să mă țină pentru tot restul zilelor, așa că nu risc să pierd jumătate din el pentru nimic în lume. Ann se poartă de-ajuns de isteric încât s-o cred în stare să-l mănânce. Încearcă să mă înșface, dar eu n-o las să-și pună gura pe pula mea, așa că urlă după Ernest. Ăsta se execută în doi timpi și trei mișcări, îndesându-i pula pe gât, în timp ce ea gângure și molfăie deasupra lui. De îndată ce i-o înfulecă, Ernest se schimbă la față, de parcă realizează ce greșeală teribilă a făcut; dar nu se oprește și continuă să i-o înfigă pe gât.

— Pentru Dumnezeu — gâfâie el către Sid —, fă-o pe curva asta să termine odată!

O apucă de țâțe și-ncepe să i le frământe, strângând până când sfârcurile se învinețesc. Sid își înfige degetele în rectul lui Ann și, de fiecare dată când și le mișcă în ea, Ann urlă și încearcă să înghită cu totul tufișul lui Ernest. Și-apoi, pac… Pac… Pac. Unul după altul, Sid, Ann și Ernest.

Ann are picioarele încolăcite în jurul lui Sid până în ultima secundă, când nu mai poate stoarce nicio picătură din el. Apoi, e gata să-l lase și pe Ernest la aparat, dar ăsta continuă să pompeze în gura ei.

— Tu ce dracului încerci să faci? îl ia la rost Sid, uitându-se la el. Să te pișii?

— Sigur! răspunde Ernest… și în momentul ăla Ann sare în sus, mai repede decât aș fi crezut că o tipă de dimensiunile ei poate sări.

A venit momentul să mai bem un rând. Ernest se prostește cu aparatul foto. Lui Ann încep să-i vină tot felul de idei, despre ce poze ar vrea să aibă. În primul rând, vrea fotografii în care ea ne suge pe rând pulile.

Asta-i destul de simplu… o așezăm pe o masă și facem cu rândul. Eu sunt primul, așa că mă așez la unul dintre capetele mesei, cu pula ridicată, în timp ce Ann stă întinsă pe burtă. Mi-o ia în gură și îmi cuprinde curul în brațe. Îndată ce buzele ei se închid în jurul pulii mele, eu uit complet de poze și încep să lucrez la ea.

— Uite ce e — îi propun eu lui Ernest — ce-ar fi să lăsăm arta și să ne rezumăm la futai? Lasă-mă s-o duc doar juma' de oră în dormitor și după-aia poate facem și niște poze…

Dar se pare că varianta propusă de mine nu merge. Până și Ann se opune ideii. Vrea pozele cu orice preț și vrea multe, nu doar câteva; și pe deasupra, acum e rândul lui Sid. La început nu are erecție, dar Ann are grijă să rezolve problema asta. Se agață de el și îi sărută coaiele. Apoi îl linge pe burtă și pe coapse și își îngroapă fața în flocii lui. Până când Ernest pregătește camera, Sid e gata și el. Ann trage în jos pielea de pe capul pulii lui Sid și curăță zona cu vârful limbii. Apoi, hap, pula lui Sid dispare în gura ei…

Când vine rândul lui Ernest, Ann e iarăși superexcitată… se vede după felul în care înșfacă pula. În plus, îi mai vine o idee pentru fotografii… Vrea să stea întinsă pe spate, iar Ernest să-și atârne coaiele deasupra gurii ei. Ernest pare circumspect… Îl înțeleg foarte bine, mai ales după ce a trecut prin experiența înfricoșătoare de mai

devreme, când pula i-a fost suptă cu atâta ferocitate… dar până la urmă îi face voia. Oricum, coaiele lui Ernest sunt prea mari pentru ca ea să le poată cuprinde pe amândouă odată în gură… așa că dacă mușcă dintr-un coi, tot îi rămâne unul întreg. Ann își atârnă capul pe marginea mesei, iar Ernest îşi aşază un ou între buzele deschise, cu atâta grijă de-ai zice că-i o cireașă… Ea i-o freacă în timpul ăsta, folosindu-se de ambele mâini… stă cu picioarele desfăcute și dă din cur spasmodic.

Brusc am o revelație și îmi dau seama că paraşuta asta care se pisicește după futai e Ann. Nu Tania sau mă-sa și nici vreuna din pizdele lui Arthur sau Carl, ci Ann Backer, venită în vizită la Paris. Dumnezeule mare, este absolut incredibilă puterea de adaptare a unei pizde… când am întâlnit-o prima dată, Ann ar fi fost mai degrabă gata să sară în Sena decât să facă așa ceva. Dar asta dovedește încă o dată ce minunat este să călătorești…

Lui Ann îi mai vine o idee… s-a gândit la o modalitate de a suge două puli în același timp, ne anunță ea. Ernest și cu mine va trebui să ne întindem pe canapea…

Eu n-am mai auzit de-așa ceva până acum… dar, în mod bizar, se pare că funcționează. Și eu, și Ernest ne întindem cu capetele la câte o margine a canapelei și cururile lipite unul de celălalt; picioarele mele se întind peste ale lui. Ann îmi linge pula mai întâi mie, apoi i-o linge și pe a lui… i-o suge puțin, apoi mi-o ia pe-a mea în gură. În sfârșit, le cuprinde pe amândouă cu degetele și le strânge mănunchi…

Nu-i ușor să-și îndese în gură două puli deodată, dar Ann e hotărâtă. Își sucește capul într-o parte și-ntr-alta, ținându-și gura cât mai larg deschisă. E cea mai pizdeață chestie pe care am văzut-o în viața mea, felul în care se chinuie să înghesuie pulile astea mari într-un singur loc…

Până la urmă, reușește… iar eu sunt gata să termin cu mult înainte ca ea să înceapă să sugă din ele. Mă ridic în capul oaselor și mă uit mai bine la ea și la fel face și Ernest. Sid are ochii aproape

ieșiți din orbite și deja apasă pe alte butoane ale aparatului decât cele care trebuie… face poze în disperare, fără să mai centreze pe vreo imagine. Ann salivează din greu pe noi, fâțâindu-și curul și încercând să-și frece țâțele de coaiele noastre.

— Să fiu al dracu', dacă te oprești înainte să termin, te sugrum cu ce sugi acum! urlu la ea.

Începe să se joace cu amândoi, mișcându-și capul de sus în jos și dându-mi senzația că pulile noastre sunt prinse într-o pizdă foarte strâmtă. Sid nu mai suportă… lasă baltă aparatul și se repede spre canapea cu pula ridicată. Se postează în spatele lui Ann și-și înfige ciocanul în rectul ei. Ann sare de parcă i-ar fi băgat cineva o țepușă încinsă în rect, dar îndată ce se prinde care-i faza, începe să ne sugă și mai tare.

Sid o lovește de câteva ori cu vârful pulii, după care intră în ea puțin. Începe s-o fută, împingând înăuntru ce-a mai rămas. Ann se fâțâie în așa hal încât abia reușim s-o mai ținem pe canapea. Respiră cu greutate, pentru că de fiecare dată când încearcă să prindă o gură de aer, Ernest își înfige și mai tare pula-n gura ei. Și între noi fie vorba, cele două puli nu s-au făcut mai mici. Sid urlă spre ea să zâmbească pentru că e pe cale să declanșeze butonul…

— Zâmbește, pizdă — urlă el — sau îți înfig și pula asta în gură…

Aparatul foto nu este singura chestie pe cale să se declanșeze… Îi simt pula lui Ernest zvâcnind lângă a mea și în secunda doi, gura lui Ann devine foarte lipicioasă. Sperma îi țâșnește pe marginile buzelor și i se prelinge pe bărbie, împrăștiindu-se peste tot… nu poate face nimic să oprească șuvoiul.

— Curul meu! reușește ea să zică, stropind din gură în timp ce încearcă să articuleze… Dumnezeule, mi-a luat foc!

Sid o fute până la extenuare, umplându-i rectul cu spermă, dar ea nu a terminat încă. Încearcă să înghită sperma lui Ernest și odată cu ea aproape că-mi înghite și mie pula… e deja pe la jumătatea faringelui ei, când îmi dau drumul, așa că primul jet i se duce direct în stomac. Sid a renunțat să mai încerce s-o facă să termine doar

trăgându-i-o… ia aer în piept și începe să se pișe-n ea. E hotărât s-o facă să termine sau s-o omoare și aproape că reușește să le facă pe amândouă…

Preț de o jumătate de minut, Ann se poartă de parcă a înnebunit complet. Nici eu și nici Ernest nu reușim să ne recuperăm pulile, iar ea pare să vrea să ne sugă tot conținutul coaielor. Nu ajunge ea chiar până la coaie, dar se alege cu restul. Se îneacă în sperma pe care o suge din noi, dar ăsta-i deja un detaliu mult prea mic ca s-o mai deranjeze. Are curul plin de pișat și gura umplută cu pulă… e compet nebună și în același timp fericită.

După ce termină cu suptul, nici eu și nici Ernest nu ne mai putem mișca. Sunt atât de bucuros să-mi recuperez pula, încât nu fac altceva decât să zac întins și să oftez din când în când, în timp ce Ann, care pare că încă are orgasm, linge sucul întins pe pula și pe coaiele mele, încleiat în flocii mei. Are o grămadă de curățat… am spermă întinsă de la buric până jos la genunchi, iar Ernest e în aceeași stare ca și mine. Dar ea linge tot, după care fuge la baie ca să scape de micuțul cadou pe care i l-a lăsat Sid.

Ai crede că după ce iese de acolo, e gata să se așeze puțin și s-o ia mai ușurel… dar n-ai s-o vezi pe Ann făcând asta. Ia o pauză cât să mai dea pe gât un pahar, după care e gata să pozeze. Vrea cineva s-o fută acum — întreabă ea pe un ton plin de viață.

— Ce-ar fi să ne lingi puțin în cur? sugerez eu.

Oh, nu! Asta e singura chestie care nu va apărea în fotografii — declară Ann. Așa că instantaneu scenariul ăsta devine singurul pe care suntem hotărâți să-l imortalizăm cu ajutorul aparatului de fotografiat. Sid și Ernest o înșfacă… eu îmi întorc curul către ea, iar ei îi freacă nasul de rectul meu. Ann se luptă de parcă ar fi posedată, dar este la fel de beată pe cât suntem noi rupți de la atâta futai. Îi simt nasul frecându-se de rectul meu, și-apoi aud o plesnitură — Sid o pălmuiește peste buci.

— Pupă-l, curvă — strigă el — că dacă nu, mergi mâine la bărbat-tău cu bucile pline de vânătăi…

Până la urmă Ann sărută ce i se oferă. Își ţuguie buzele pe rectul meu și scoate limba afară. Încă se mai opune, dar e imediat admonestată cu câte o lovitură peste buci, care o aduce pe calea cea dreaptă. În cele din urmă începe să sugă… îmi cuprinde talia cu ambele braţe și începe să-l tragă de gât pe Pulliver.

Cu cinci minute în urmă puteam să jur că n-o să mai am vreodată o erecţie, dar când îi simt limba alunecându-mi în rect și o aud sugând în stilul ei zgomotos, mă trezesc că Pulliver își ridică iar capul. Este o revenire atât de extraordinară prin forţa pe care o afișează, încât Sid și Ernest vor imediat să încerce tratamentul la care tocmai sunt supus, așa că Ann trebuie să le servească pe rând câte un supt sănătos de cur, în timp ce ei încearcă să vină la starea de mai înainte. Ernest vrea să încerce să își toarne o sticlă de vin în rect și să o lase pe Ann să bea direct din el, dar Sid reușește să-i scoată din cap ideea… Ann e atât de beată încât va leșina imediat dacă îi mai dăm să bea. Dar ea insistă că nu e beată… așa că mai dă pe gât două pahare ca să ne demonstreze că nu spune prostii. Vrea să i-o trag, iar eu sunt gata, așa că după ce-mi mai linge puţin curul, o încalec și-mi înfig pulanul în ea. Iisuse, ce gaură adâncă și fierbinte are! Părul din jurul ei e pus acolo ca să te-agăţi de el la ieșire, în caz că pici în ea… Dar Pulli o adoră… termină aproape imediat ce intră în ea. Continui s-o fut și mai termin o dată înainte ca ea să aibă orgasm.

Ernest vrea și el s-o fută după ce sunt gata. Dar Ann vrea în continuare să ne demonstreze că nu s-a făcut muci, așa că mai dă o dată sticla pe spate și ia o înghiţitură enormă înainte să-și desfacă picioarele pentru Ernest. Eu mă duc puţin până la baie și, când mă întorc, îl văd pe Sid cum o călărește, în timp ce Ann zace beată moartă sub el.

Ernest stă așezat într-un colţ, în mijlocul cămășilor lui noi, lângă costum, înconjurat de toate prostiile alea. Imediat ce Sid termină cu ea, Ernest începe s-o înjure de mama focului pe Ann.

— Uitaţi-vă și voi câte lucruri mi-a cumpărat ștoarfa asta bogată! exclamă el pocnind din degete. Uite așa… iar eu stau și mi-o trag

pe-aici, încercând s-o fac să cumpere aparatul, ca să am și eu ceva bani în plus săptămâna care vine… Ce pizdă! A dracu' pizdă, plină de bani!

— E și păcat, în pula mea! îl susține Sid, pe un ton înțelegător. O ștoarfă de doi bani ca asta!

Ernest mai înjură puțin, după care se ridică să mai facă niște fotografii cu Ann, în timp ce eu și Sid o așezăm în pozițiile indicate de el. Ann doarme buștean…

— Băi, uite ce — zice Sid, după ce se fac câteva fotografii — eu sunt prea bătrân pentru genu' ăsta de exerciții… Ce-ar fi să mergem pe-afară și să luăm câțiva hăndrălăi să ne ajute? La dracu', dacă aducem câțiva tipi aici și îi lăsăm să i-o tragă, ai putea să faci niște poze mișto. O să-i facem o surpriză… a naibii pizdă, cu banii ei cu tot!

— Ăă, Sid, n-ar fi prea drăguț din partea noastră…

— Rahat, ce vrei să zici acum, că n-ar fi drăguț? E drăguț să le permiți oamenilor să facă fotografii în timp ce le sugi cururile? Ce te face să crezi că ea e drăguță? E doar bogată… Hei, ce ziceți? Am putea chiar să punem o taxă de intrare, ca să nu vină toți cerșetorii…

Începem o dispută pe tema prețului, cât ar trebui să încasăm, dar în mare ideea ni se pare atât de bună, încât ne îmbrăcăm și ieșim să vedem dacă găsim amatori. Eu unul sunt de acord cu asta pentru că mi se pare așa o farsă jucată lui Ann… în halul ăsta sunt de beat.

— Nu tre' să le zicem că e leșinată și nici că vrem să facem poze, plănuiește Sid în timp ce ne prăvălim pe scări. Le spunem doar că-i o pizdă plină de bani care vrea să și-o tragă. Mamă, o să-i cadă fața când o să vadă pozele astea!

Snuggles îmi face o vizită… Snuggles cea cu sfârcurile rozalii ca zmeura și cu chiloțeii din ce în ce mai înfierbântați. E după-amiază… Tocmai am făcut un duș, așa că o întâmpin pe Snuggles doar în halatul de baie… vestimentație care pare să-i servească de minune scopului cu care a venit. E în căutare de futai… și are să-mi spună o poveste de necrezut.

Sam i-a tras-o. E încă sub efectul șocului, chestie care mi se pare normală, având în vedere că până nu demult i-a fost doar tată — și încă atâția ani de zile. Trebuie să te lovească puțin o fază de genul acesta, când taică-tău își scoate brusc pula, ți-o flutură prin față, apoi ți-o trage.

Evident că nu s-a întâmplat chiar așa. După cum îl cunosc pe Sam, a procedat probabil altfel. Dar rezultatul rămâne același…

Ca de obicei, Tania e în spatele poveștii ăsteia. Probabil că a lucrat săptămâni în șir la bietul Sam, băgându-i în cap ideea, făcând-o să vibreze în el cu fiecare unduire a curului ei de parașută bună. Și evident că i-a băgat în cap aceeași idee și lui Snuggles, și asta încă din minutul doi de când s-au cunoscut. Așa că, într-o după-amiază, apa a dat în clocot.

Prima dată am crezut că e Ann când am auzit pe cineva bâjbâind pe la ușă… Ernest urma să-i ducă azi pozele. Și credeam că sunt gata pentru orice. Dar chiar nu eram gata pentru salutul pe care mi-l pregătise Snuggles…

— Tati m-a futut aseară…

Chestie care nu sună prea bine când e spusă în holul blocului, unde oricine poate s-audă, așa că o iau de-o aripă și-o trag înăuntru, după care încui ușa în caz că se gândește vreunul să treacă pe la mine. După care ia loc și îmi povestește tot…

A naibii curvă, nu ratează niciun detaliu, oricât de inflamator ar fi el. Nu poate să-mi spună pur și simplu că i-a tras-o, eventual când și unde… nu, trebuie aproape să-mi arate cum a făcut-o. Asta-i încă o șmecherie de-a Taniei.

După cum spune, s-a întâmplat după-amiază. Snuggles s-a întors la hotel, unde l-a găsit pe taică-său singur… Cu toate că e destul de sigură că Tania tocmai plecase de la el, pentru că, atunci când s-a aplecat s-o sărute, pielea lui era impregnată cu parfumul Taniei. Chestie foarte posibilă, mai ales dacă Tania se aștepta ca Snuggles să apară… Îmi și imaginez cum l-a tachinat pe bietul Sam până l-a adus în pragul disperării, după care l-a lăsat cu pula sculată și garda

lăsată. În fine, cert e că Sam a urmat-o pe Snuggles la ea în dormitor și, ca un idiot ce e… sau ca o curvă ce e ea… Snuggles a început să se schimbe în fața lui. În mai puțin de două minute, era deja pe ea, pipăind-o, iar după trei, era deja cu ea în pat. În cinci, deja și-o trăgeau, iar după vreo cinșpe minute, Sam avea deja ceva la activ care să-l facă să se simtă ca un căcat.

— Păi, și de ce Dumnezeu l-ai lăsat să facă una ca asta? țip eu la Snuggles când ajunge în punctul ăsta al poveștii. Puteai să-l oprești, nu? Nu și-ar fi violat propria fiică!

— Cred că voiam să o facă! îmi mărturisește Snuggles aruncând spre mine privirea aia de puștoaică atotștiutoare pe care o are uneori.

Voia s-o facă! Da, la dracu', bănuiesc că așa a fost. Iar ea nu pare să înțeleagă de ce sunt supărat. Ce pula mea știe un copil ca ea despre economie? Are ea habar că dacă lucrurile se mai împut mult, ai ei or s-o șteargă urgent spre America — acolo unde ar fi trebuit să rămână de la bun început — și eu n-o să mă aleg din vizita lor decât cu o pulă neostoită și o sete acută de băutură mai bună decât îmi pot permite să cumpăr? Adică, uite câte căcaturi poate să facă… Ea continuă nestingherită să-mi spună ce mult și-a dorit ca el să-i facă asta și cum s-a simțit când a început s-o pipăie și cât de mare avea pula… Toate chestiile astea, până când eu nu mai rezist s-o aud vorbind. Mă duc în bucătărie în speranța că o să găsesc ceva care să-mi calmeze nervii și fac drumul dus-întors cu o umflătură în fața halatului, care i-ar putea da oricui de gândit că sufăr de elefantiazis[23] la boașe.

— Păi, și-acum ce-ai de gând să faci? o întreb după ce îi ofer un păhărel mic de vin și mă instalez în fotoliu cu un pahar mai mare lângă mine.

— Presupun c-am să-l fut din nou — îmi răspunde ea — și-apoi din nou… dacă vrea și el.

Dacă vrea și el. Cum Dumnezeu s-ar putea abține un bărbat? Nu trebuie decât să mă uit la ea… stă pe scaun încrucișând-și și

23 Boală congenitală, caracterizată prin mărirea exagerată a anumitor organe periferice.

descrucișându-și picioarele, arătându-mi noua pereche de chiloți pe care o poartă… iar eu am un puloi… și, la dracu', nici măcar nu-s tată-său!

— Credeam că o să te bucuri să auzi vestea! adaugă Snuggles după câteva momente. Tania mi-a spus că-ți plac paraşutele de ultimă speță.

Nu mai pot face nimic decât să mă iau cu mâinile de cap. Nu mai am niciun răspuns. Toată povestea asta a scăpat de sub control și totul se mișcă mult prea repede pentru ca eu să pot ține pasul. În timp ce stau așa și mă gândesc, Snuggles se apropie de mine și se așază pe podea, între genunchii mei. Își pune bărbia pe coapsa mea, ca un cățeluș, și se uită spre mine. Mâna i se strecoară sub halatul meu și-i simt degetele lipicioase… a vărsat vin pe ele…

— Tu știi de ce am venit pe la tine, nu? șoptește ea. Bineînțeles, aș putea să merg acasă, să văd dacă tăticul e acolo…

Continuă să-mi pipăie piciorul, zgâriindu-mă încet cu unghiile pe care mai nou a învățat să și le lase lungi. Iisuse, și cum arată! Codițe pufoase și pete de cerneală pe unghii în loc de ojă. Dar gura aia roșie de paraşută mică ce e o să-nceapă în curând să o dea de gol… gura aia de muistă, de lingătoare de pizde… Începe să aibă trăsăturile alea după care te uiți de obicei la femei, încercând să le identifici… Nu știu ce este, dar începe să se întrevadă…

Snuggles își freacă țâțele de genunchii mei… Țâțe? Mai bine zis piept, cu toate că se ghicește o moliciune acolo, poți să simți că ceva a început. Apoi îmi desface halatul de baie, puțin câte puțin, privindu-mi atentă coapsele în timp ce mi le dezvelește. Pulliver ține cortina ridicată, pregătit de marele spectacol. Snuggles își furișează mâna pe sub halat și îi gâdilă mustățile…

Apoi, dintr-o singură mișcare, mă dezvelește complet, iar eu mai că scap paharul din mână… devine brusc hămesită. Așez paharul jos, iar ea se sprijină în călcâie și îmi privește pula cu o expresie ametită în ochi. Își înfășoară degetele în jurul puloiului meu și strânge până când capul lui Pulliver se umflă și se înroșește.

— Pentru Dumnezeu, nu sta acolo fără să faci nimic — o apostrofez eu —, bag-o în gură dacă vrei s-o sugi…

— Nu poți să mă obligi…

Nu-i mare lucru s-o oblig. Nu trebuie decât să-mi pun mâna pe capul ei și să i-l împing înspre mine… de restul se ocupă ea. Pulli plonjează înăuntru, iar ea se sprijină de mine în timp ce-și desface rochia. Apoi începe să-și frece pieptul lipsit de sâni de coaiele mele, oferindu-mi o excelentă imitație a maică-sii.

— O să mi-o tragi?

Îmi freacă pula cu gura și privește în sus, spre mine, cu inocență.

— Să-mi dau jos hainele acum… sau vrei s-o faci tu?

Mă ridic, dar îmi dau seama că nici nu știu ce vreau să fac. Ea stă așezată în genunchi, cu gura înfășurată iarăși în jurul pulii mele, iar eu nu reușesc să mă decid s-o dau afară, în loc s-o las să mă sugă până la capăt. Dar n-o fac… o iau pe sus și o duc în dormitor…

Se întinde pe o parte în pat și mă privește. Rochia i s-a ridicat până deasupra șoldului și reușește cumva să-și țină și țâțele dezvelite. Unul câte unul, își împinge pantofii din picioare cu vârful degetelor, lăsându-i să aterizeze pe podea. Îmi dau jos halatul și sar în pat lângă ea.

Ce-și mai iubesc parașutele astea mici trupurile neîmplinite încă! Rahat, chiar dacă n-ar fi fost atât de excitant să le privesc, m-aș excita doar văzând ce părere bună au despre ele… O scot pe Snuggles din rochie și-i smulg chiloții de pe ea… Ea se întoarce să vadă dacă am o priveliște cum se cade asupra curului ei…

— Trage-mi-o cu ciorapii pe mine! mă roagă ea. Trage-mi-o cu ciorapii pe mine!

Deci chestia asta a învățat-o. Cel mai probabil, de la Tania. A naibii curvișteină… Am să i-o trag cu ciorapii pe ea! Mai știi, poate o vrea să merg să cumpăr și o pălărie, să i-o trag cu pălăria pe cap… Îmi înșfacă pula și-și desface larg picioarele. Smochinuța aia mică și roșiatică mă fixează ca un semnal de alarmă. E lucioasă ca un măr și are cam aceeași culoare. Iisuse, dar ce măr zemos…

— Linge-mi pula! îi ordon eu. Hei, i-ai făcut asta și lu' tac-tu?

Nu, îmi răspunde ea, doar s-au futut. Și-a băgat pula în pizda ei, a futut-o și asta a fost tot. Dar poate data care vine…

O apuc de talie și-i ridic pântecele spre pieptul meu, frecându-mi pula de fața ei. Poa' să mi se spună că fut copii, dar cui pula mea să-i pese… Snuggles e un copil al dracu' de futabil… O ling pe șolduri și-o mușc de coapse. Chițăie și dă din cur ca un purceluș, dar îi place… și, dacă stau să mă gândesc, de ce nu i-ar plăcea? Câte fete de vârsta ei au șansa de-a avea parte de un cunilingus? Destule, știu, dar până la urmă nu-s chiar așa de multe…

Când se prinde ce vreau să fac își desface și mai mult smochina, împingând-o spre mine. Coapsele i se strâng în jurul capului meu și aproape că mă plesnește peste față cu ea. E ca și când ai fi plesnit peste gură cu o cârpă caldă și udă… dar nicio cârpă nu are puf pe ea și nici n-ai să vezi cârpă care să aibă mirosul pe care-l are piersica asta zemoasă. Îmi scufund limba în ea… și ling o porție sănătoasă de suc… și în același timp îmi bag pula-n gura ei. Îi place la nebunie jocul ăsta… șerpuiește pe lângă mine ca un țipar, încercând să se facă nod în jurul meu. Am un cârnat de două ori mai mare ca orice altceva a mai văzut până acum în materie de puli, dar ea petrece de minune în compania lui. Salivează molfăind la el mai ceva ca o veterană, înmuind totul într-o zeamă plăcută. Curvițtinele astea tinere mă iau întotdeauna prin surprindere la fazele de genu' ăsta. Când dai peste vreo tipă cu ditamai tufișul și o pereche zdravănă de ugere… o iapă din alea care au despicătura tăiată cu toporul între craci… te aștepți să fie udă între picioare. Dar fetele ca Tania și Snuggles… e uimitor ce cantitate de zeamă pot produce prin găurile lor infime…

Snuggles are un pântece de toată frumusețea. Nu-i mare și moale ca al maică-sii… n-ai cum să-l confunzi cu o pernă plină de fulgi… dar pielea e netedă și fierbinte ca pula mea și se mișcă întruna, de fiecare dată când respiră. Știi că ai ceva viu în mâini. Și când îl lingi, începe să se zbată…

Îmi las limba să-i alunece în pizdulice și sug la ea o vreme. Snuggles îmi ține pula cu amândouă mâinile. Capul lui Pulliver e-n gura ei, cu toate că mai mult îi face laba decât îl suge. Îi gâdilă nasul cu vârful limbii și-mi spune că-i foarte suculent. Îmi spune că-și imagina că, dacă în loc să sugă din pizda Taniei, dintr-a lui Billie sau Jean, ar fi supt puli, nu și-ar mai fi udat fața în halul ăla… dar s-a înșelat, o pulă e aproape la fel de zemoasă…

Snuggles e aproape cheală între buci. Rectul ei e roz și strâmt și, fără să-mi dau seama cum, mă tentează al naibii de tare. Îmi trec un deget peste el și-l încerc puțin. Snuggles se zbate și mai tare, dar nu pare deranjată. Până la urmă îmi bag degetul în el, doar ca să văd ce-o să facă… ei, pizdulicea asta mică începe să sară înainte și înapoi, încercând să se fută singură cu degetul meu.

Mă opresc brusc și în loc să-i sug pizda, încep să-i sug rectul. Nu mă întrebați de ce… o fac pentru că-i acolo și arată de parcă trebuie supt… îl ling de câteva ori, îl sărut… Și-apoi îmi înfig limba-n el. Snuggles mai are puțin și-mi smulge pula din rădăcini — atât de tare suge din ea.

Nici nu trebuie să îmi spună că termină… știu că asta se întâmplă… și eu la rândul meu termin. Mă urc pe ea ca s-o pot ține mai bine, ca nu cumva să se răzgândească brusc și să mă lase cu o găleată de spermă împrăștiată pe cearșafuri. Apoi, îmi deșert coaiele în gura ei. Reușesc să-mi bag un deget și limba în pizda ei… și terminăm amândoi în același timp.

— Înghite, pizdă nebună ce ești! urlu la ea, în timp ce Pulliver se dezlănțuie. Înghite, că dacă nu, te fac să speli gustul cu o gură de pișat!

— Încerc… să… înghit…! e tot ce poate să articuleze.

A primit o doză atât de tare, încât aproape că-i iese prin urechi, dar face tot ce poate.

După o vreme, camera își revine la coordonatele normale. În tot acest timp, am avut așa o senzație de zbor, de parcă aș fi fost o pasăre, iar acum plonjez în jos, cu toată viteza. Snuggles încă îmi suge pula, încă mai înghite jeturile de spermă ce ies din mine. Și nu știu cine

dracului, un nenorocit, încearcă să spargă ușa. O scutur pe Snuggles de pe mine… e mai rău ca o lipitoare prinsă de pula mea… și ascult. Mi se pare că-i Sid, dar până la urmă ar putea fi oricine. Poate-i Carl, ceea ce ar însemna ditamai dezastrul.

Am citit povești de genul ăsta, dar mă jur că-i prima dată în viața mea când trebuie să ascund pe cineva. Am făcut atâta zgomot, încât oricine ar fi la ușă știe sigur că sunt înăuntru. Și-n plus, aș vrea să știu cine e…

Snuggles e sub pat în mai puțin de-o secundă, luându-și cu ea hainele. Și nu mai pot s-o scot de-acolo. Încerc s-o trag de picior, dar e mai rău ca un melc pitit în cochilia sa. De ce pula mea n-o fi așteptat s-o bag în dulap? Mă rog, acum nu se mai poate face nimic… ușa o să zboare din țâțâni dacă nu răspund mai repede…

E Sam. E prima dată în viața lui când trece pe la mine și trebuie s-o facă fix acum, când mi-o trag cu fiică-sa! Îmi aruncă o privire ciudată și intră înăuntru.

— Te-a lăsat auzul? mă-ntreabă el. Ce era gălăgia aia?

— Exerciții fizice! îi răspund.

La naiba, cred că arăt de parcă am făcut antrenament până mai adineauri. Îmi lovesc pieptul cu pumnul și trag adânc aer în piept. Apoi îmi amintesc brusc că nu am nimic pe mine și că am pula încă udă. Îi zic că mă duc să-i aduc ceva de băut și dispar în bucătărie unde pot cel puțin să-mi acopăr fundul cu un prosop.

Când mă întorc din bucătărie, Sam nu mai e în sufragerie, unde l-am lăsat. S-a dus în dormitor și s-a așezat pe pat. Mai că nu mă cac pe mine când îl văd unde e.

— Hei, Sam, hai, vino încoace și ia un loc…

Nu, nu… nu vrea să mă întrerupă de la antrenament. Cea mai bună chestie din lume… să te menții în formă. Vrea să vin lângă el și să-mi continui exercițiile în timp ce își bea paharul pe care i l-am oferit. N-are niciun rost să-i spun că am terminat… e sigur că m-a întrerupt și în plus…

— Am venit să vorbesc cu tine, îmi mărturisește el. Aș prefera să faci ceva în timp ce-ți povestesc.

Așa că trebuie să mă duc în dormitor. N-am nici cea mai vagă idee ce fel de exerciții fizice fac oamenii. Îmi învârt brațele de câteva ori și încerc câteva genuflexiuni.

— Ai patul făcut vraiște, observă Sam.

Pare să se gândească la ceva.

— Mda… Știu…

Încerc să sar de pe un picior pe altul și mă trezesc că aterizez în fund. Deodată îmi dau seama că, dacă nu continui mișcările, e foarte posibil ca Sam s-o audă pe Snuggles sub pat. Dumnezeule, n-o să pot face la nesfârșit schema asta cu sărituri, întinderi și bufnituri pe podea.

— Sam, îl implor eu din nou, hai să mergem în cealaltă cameră. Am terminat tot ce aveam de făcut.

Duc o adevărată muncă de lămurire cu el, dar până la urmă reușesc să-l conving. Nu pot să închid ușa la dormitor pentru simplul fapt că nu există ușă. Era una pe vremuri, dar asta se întâmpla înainte ca eu să mă mut aici.

Sam are aceeași poveste de spus ca și Snuggles. Doar că lui îi ia aproape o oră să mi se destăinuie. Și-n tot acest timp, aștept cu sufletul la gură ca Snuggles să scoată vreun sunet… poate un pârț, ceva. Până și eu scap unul. În primele zece minute sunt cu nervii întinși la maximum.

Partea cea mai nasoală e că trebuie să am răbdare și să fiu cât mai înțelegător cu Sam, asta în timp ce nu-mi doresc altceva decât să-l iau de-o aripă și să-l dau afară. Pe deasupra, trebuie să-i mai dau și sfaturi… Nu m-am prins încă de ce un om care poate face bani urmând formula americană tradițională… de la zdrențe la bogăție… vine să ceară un sfat de la un pârlit de ziarist ca mine, dar Sam pare să aibă convingerea că eu am un răspuns la toate când vine vorba de chestii de genul ăsta.

— Oare ar fi mai bine s-o duc la un internat și s-o scot astfel din viața mea? mă întreabă el. Sau să bag divorț de Ann? Mai întâi, cealaltă fetiță… Tania… și acum propria-mi fiică! Alf, când ajung înapoi acasă, mă duc direct la psihiatru să văd dacă n-am ceva la cap.

Trebuie să-l înveselesc cumva. Îi dau niște vin și-l asigur că totul va fi bine, că toată povestea asta se va clarifica de la sine până la urmă. Nici măcar eu nu cred că totul va fi bine până la urmă. Din punctul meu de vedere, pot spune că e una dintre cele mai ale naibii încurcături în care cineva ar fi putut să se bage… și asta mă include și pe mine…

Sam vorbește ca un apucat și la sfârșitul primei ore petrecute cu mine n-a ajuns la nicio concluzie. Singura victorie pe care am înregistrat-o a fost aceea că l-am convins să nu-i spună totul lui Ann, așa cum se gândea să facă. În sfârșit, se uită la ceas… are o întâlnire, iar eu nu încerc să-l țin. Îl dau afară cât pot de repede, promițându-i c-am să mai discut cu el pe tema asta…

După ce mă asigur că a coborât scările și nu se mai întoarce, mă duc în dormitor și mă uit sub pat. Snuggles stă întinsă pe spate și se joacă de una singură, distrându-se de minune. O scot de-acolo și ea se urcă-n pat, scuturându-și bucile spre mine.

— De ce dracu' n-ai lăsat lucrurile așa cum erau? mă răstesc la ea. Rahat, puteai să te fuți cu cine voiai, da' nu cu taică-tău…

— Sunt o curvă — îmi răspunde ea — și-mi tot imaginam ce pulă mare are. Și chiar are o pulă mare. O să încerc să-l fac să mi-o tragă din nou…

— Curvă mică și nenorocită, sper să-i vină mintea la cap și să-ți tragă o scatoalcă sănătoasă! De ce crezi că s-a măritat maică-ta cu el? Ca să ai tu cu cine să ți-o tragi? Pe dracu'! A făcut asta ca să se culce ea cu el! E treaba ei să-l fută, nu a ta! Poate să-i ofere tot ce vrea…

— Păi oricum ea e mai tot timpul ocupată să și-o tragă cu tine sau cu altcineva. Și de ce, mă rog, să nu-l las pe tata să mă fută? E drăguț… Îl cunosc de când mă știu! Ia să vedem, de când îl știu? Păi tu ești aproape un străin…

Străin sau nu, se repede la pula mea și începe să mi-o frece. Eu mă așez pe pat și ea se lasă în genunchi de-a lungul picioarelor mele, frecându-și sfârcurile de zmeură de pula și de coaiele mele. Pulli începe să fie atent la ce se întâmplă, în timp ce ea alunecă mai în față,

frecându-l de pântecele ei. Și iată-i curulețul mic și moale, așteptând să-l bag în seamă…

Nu se prinde ce se întâmplă decât după ce mâna mea o plesnește pentru a treia oară peste bucile goale. Atunci începe să dea din picioare și să se zbată de parcă cineva e pe cale s-o omoare. Îi plesnesc bucile și coapsele rotunde cu atâta putere încât începe să mă doară mâna…

— N-ai să te mai fuți vreodată cu taică-tău! Promite!

Pe dracu', vezi să nu promită. E o pizdă încăpățânată și, cu cât îi trag mai multe scatoalce, cu atât mai încăpățânată devine.

— Ba o să-l fut! Ba da, ba da, ba da, ba da, ba da, ba da!

Îi mai trag câteva. Dar de ajutat, n-ajută mare lucru. Curul i se schimbă la culoare, devenind roz, dar ea cântă cât o țin plămânii fără să schimbe prea mult melodia.

— O să-l fut! Și… o să i-o sug! Puțin îmi pasă că mă bați, eu asta o să fac! Dacă vreau, îl fut chiar în fața maică-mii! Plesnește-mă mai tare… să vezi dacă-mi pasă! Plesnește-mă cât poți tu de tare… Am s-o fac chiar dacă ai să mă obligi să-ți promit că nu se va mai întâmpla!

Plesnește-mă mai tare! Curva! Eu unul renunț. Ar fi trebuit să mă învăț minte până acum, să știu deja că poți plesni o pizdă până o convingi să te fută sau să ia o muie, dar odată ce-au prins gustul, nu le poți convinge să nu mai vrea din nou, oricât de tare le-ai bate. Așa că mă opresc din lovit, iar Snuggles se târăște peste mine în pat…

— Acum hai, fute-mă! suspină ea. Mi-ai încins fundul… fute-mă!

Las' că am să-i încing eu curul mai tare de-atât… O întorc pe burtă și mă așez în spatele ei. Îi îndes capul lui Pulliver în smochinuța ei și restul îl împing direct din futai. E mică, chiar dacă tocmai m-a supt mai devreme, se simte cum strânge, dar e destul suc acolo, așa că Pulliver alunecă fără probleme. O fut până când începe să se zvârcolească, până când geme după următoarea pompare în pântecele ei. Și atunci îl scot afară pe Pulliver.

N-are nicio șansă acum… Îi cuprind bine mijlocul cu un braț și-mi înșfac pula cu mâna rămasă liberă. Zum… Fix în rectul ei. Când îmi simte capul pulii intrându-i în cur, începe să sară ca o vrăbiuță, dar n-are nicio șansă să mă oprească. Doamne, nu știu cum de nu s-a desfăcut în două… nu de alta, dar dacă o auzi cum urlă, ai jura că de fapt asta s-a întâmplat.

Țipă în gura mare că n-o să-l mai fută pe taică-su… n-o să mai facă nimic din ceea ce eu îi interzic să facă… numai să-mi scot pula din fundul ei. O să fie fată cuminte, urlă ea mai departe. Îmi promite tot ce vreau eu…

Am trecut deja de punctul în care să-mi pese dacă-l va mai lăsa sau nu pe Sam să i-o tragă. Din partea mea, poate să se și cace-n farfuria lui. Nu vreau decât să-mi țin pula în curul ei și să gust din ce am acum. Vreau s-o fut până-i sar capacele, dar nu reușesc decât să scot un râu de zeamă din pizda ei…

— Joacă-te cu păsărica mea dacă tot îmi faci așa! geme ea. Nu mai suport senzația dinăuntru…

Îi spun să se joace singură cu păsărica ei… ceea ce și face, târfuliță perversă ce este! Și-o deschide cu o mână și-și folosește degetele de la cealaltă ca să și-o frece. Până la urmă, bag și eu două degete în ea. Moment în care încep să-i umplu curul cu spermă și ea termină, făcând ca toate ielele…

Ann e foarte confuză, iar Sam mai are puțin și dă în bâlbâială. Eu unul îi înțeleg pe amândoi. Bine, adevărul e că Ann a contribuit puțin la starea actuală a lucrurilor, dar bietul Sam…

Ernest i-a dus pozele lui Ann. Poze foarte reușite de altfel, având în vedere cât de beți eram când le-am făcut. Dar Ann nu a fost în stare să le aprecieze la justa lor valoare. Ba a fost chiar oripilată când le-a descoperit pe cele în care apărea ea cu o gașcă de vreo șase zdrahoni pe care nu i-a mai văzut în viața ei până atunci. Prima dată l-a acuzat pe Ernest că a falsificat pozele, dar a renunțat destul de repede la ideea asta. Când în sfârșit s-a prins că a fost într-adevăr futută de indivizii ăia, că prin Paris umblă cam juma' de duzină de tipi care

îi cunosc anatomia la modul cel mai intim cu putință, a făcut un scandal de pomină. Cel puțin așa îmi povestește Ernest… Eu n-am discutat personal cu ea și poate-i mai bine așa. Ernest îmi povestește că i-a fost frică să-i spună că le-am luat tipilor și o mică taxă pentru privilegiul de care i-am lăsat să se bucure…

Oricum, ea a cumpărat camera de la el… dar după cum îl știu eu pe Ernest, probabil că a trebuit să cumpere și negativele. Și iarăși, dacă îl știu bine pe Ernest, probabil că Ann a cumpărat negativele după ce s-au făcut mai întâi câteva mii de imprimări din ele. Ernest zice că s-a făcut verde la față când a văzut prima poză… una de-aia bună, suculentă, în care e ea în prim-plan, cu o pulă în gură și alta în pizdă, în timp ce, în plan secund, se văd trei tipi așteptând să le vină rândul. Și cică nici măcar n-a apreciat efortul depus atunci când am făcut poza — să o punem să sugă o pulă fără să se trezească de tot…

În ceea ce privește micul necaz al lui Sam… e vorba de Snuggles, normal. Acum câteva zile, s-a întâmplat să ațipească puțin după-amiază și s-a trezit că i-o luase la supt. De atunci a umblat mai mult beat. De câte ori începe să se trezească, hotărăște să meargă la Ann și să se spovedească ei, așa că eu mă văd nevoit să-l îmbăt din nou. Începe să-l calce pe nervi chestia asta… și la fel și pe mine. Nu se poate să continue așa la nesfârșit… ori tre' să ascundă pentru tot restul vieții rahatul în care s-a băgat, ori tre' să găsească o soluție mai bună decât cea la care s-a gândit. Îmi tot vorbește despre asta…

— Alf, m-am trezit — îmi zice el… moment în care mai comandăm un rând — și am simțit cum lucra din greu la pula mea. Dumnezeule mare, am crezut că visez… Am crezut că-i Ann… Nu știu ce-am crezut. Dar nu m-am mișcat. Am lăsat-o să continue… Am închis ochii câteva minute și am lăsat-o să mi-o sugă… Mi-a tras prepușul în jos… știi, cum face o femeie, nu trebuie să-ți povestesc… și, în timpul ăsta, îmi masa coaiele cu mâinile… Propria mea fiică, să fiu al dracu'! Fetița mea mică și dulce! Pentru Dumnezeu, știu cine e în spatele poveștii ăsteia… e curva aia de Tania! Într-un fel sau altul, ea a împins-o spre asta! Dracu' s-o ia pe Tania asta! Cât aș vrea să nu

o fi futut! De ce nu mi-ai zis să n-o las pe Snuggles să iasă cu perversa aia mică și ordinară? Iar eu de ce n-oi fi avut atâta minte cât să pricep că trebuie s-o îndepărtez pe Snuggles de ea, mai ales atunci când am văzut cum se purta Tania?

Eu și Sam meditățm preț de câteva minute asupra acestui aspect. Dar fiindcă nu reușim să găsim niciun răspuns decent la niciuna dintre întrebările formulate de Sam, mai punem deoparte încă o pereche de farfurioare și aștept ca Sam să continue. Căcat, cred că deja aș putea să-i zic toată povestea invers, de la coadă la cap, dar presupun că-i face bine să vorbească despre asta.

— Am lăsat-o să mi-o sugă — repetă el —, am lăsat-o să continue până când mai aveam puțin și terminam, iar în timpul ăsta am început încet-încet să mă trezesc. Apoi, treptat, am început să îmi dau seama că cea care-mi face asta nu-i alta decât Snuggles… Doamne, ce moment! Alf, pentru Dumnezeu, sper să nu treci niciodată prin așa ceva!

Și eu sper la fel. De fapt, o să am serios grijă să nu mi se întâmple asta.

— Apoi, când mi-am dat seama ce se întâmplă, am… nu știu ce m-a apucat. Cred că am luat-o razna câteva minute. M-am uitat la ea… și mi-a făcut cu ochiul, la fel ca muista aia nenorocită de Tania… iar eu am înșfăcat-o de cap și m-am ridicat. Stătea în genunchi, lângă pat, și eu am forțat-o să rămână acolo… Am început s-o fac în toate felurile…

Din punctul ăsta al povestirii, Sam devine cam vag în detalii, dar totul se rezumă la un singur aspect: puștoaica l-a supt până la capăt, a încheiat așa cum trebuie încheiată orice muie…

— … și apoi am văzut-o că înghite… M-a supt până când mai avea nițel și-mi seca de tot coaiele…

Dar mai e o chestie care-l deranjează aproape la fel de tare ca și ce i-a făcut el ei…

— De unde o fi învățat toate astea? Bineînțeles, de la Tania… dar cine ar putea fi tipul pe care a exersat? Sau tipii! Câți bărbați crezi că

au… oh, e groaznic să fii nevoit să-ți pui astfel de întrebări despre propria fiică! Ce bărbat ar putea fi atât de josnic încât să-i facă una ca asta unei fetițe atât de mici ca ea? În afară de mine… Propriul ei tată…

Uneori, când ajunge la partea asta, Sam îmi aruncă o privire cam ciudată, pe care aș vrea să n-o mai aibă. Nu mă prind dacă mă bănuiește de ceva sau doar mi se pare mie. Pare să aibă în el o întrebare nerostită și pe care nu se poate hotărî să o articuleze.

— Am încercat să aflu câte ceva în timp ce mi-o sugea… când i-am zis în toate felurile… și… tot tacâmul. O tot întrebam de la cine a mai luat muie înainte, de la câți bărbați… dar ea n-a vrut să-mi zică nimic…

Respir mai ușurat când aud asta, deși încă nu mă simt chiar în largul meu. Parcă văd că, dacă mai ajung o dată în pat, Snuggles o să verse tot din ea… și ceva îmi spune că sunt șanse al dracu' de mari ca ăștia doi să repete povestea. Odată începută o chestie de genul ăsta, sunt slabe șanse să se termine așa, peste noapte.

— Bine, aș putea să iau o curea și s-o bat până obosesc, continuă Sam. Tata așa ar fi procedat cu mine dacă aș fi… adică, vreau să zic că… știi ce vreau să zic. Dar nu suport nici măcar să mă gândesc s-o întreb. Aproape că mi-e frică să mă mai întorc la hotel…

Eu nu pot decât să sper că orice se va întâmpla, se va întâmpla repede și se va stinge de la sine. Nu suport să am nervii întinși în halul ăsta și nici nu mai suport să stau beat tot timpul; nici nu pot să mănânc când sunt în halul ăsta de matol, chiar dacă reușesc să înghit câteva linguri de supă când trec pe la birou să-mi fac partea numită muncă. Încet-încet o să mor de inaniție.

▼

Billie trece pe la mine, aducându-mi-o pe Jean pe post de cadou — sau poate eu sunt un cadou pentru Jean… N-am înțeles încă prea bine cum stau lucrurile. Poate că Billie încearcă s-o consoleze pe Jean pentru tărășenia care i s-a întâmplat lui Ann.

Se apropie seara, iar eu abia m-am sculat din pat, după două zile de zăcut încontinuu. N-am fost bolnav… pur și simplu am dormit. Nu mai suportam și până la urmă am reușit să scap de Sam. L-am făcut pierdut într-un bordel… e pe mâini bune, într-o bombă clasa întâi… și sper din tot sufletul să rămână acolo câteva zile. O să aibă grijă de el, sunt fete de treabă, iar eu le cunosc pe toate…

Deci, cum ziceam, Billie aterizează la ușa mea, aducând-mi-o plocon pe Jean — și vreau să spun că în viața mea nu m-am bucurat mai tare ca acum, când am văzut-o pe bucata asta lesbi cu pizda ei la ușa mea. Nu numai că am nevoie de un futai serios ca să mai scap de sângele ăsta coclit care s-a strâns în mine… dar chiar vreau să văd pe cineva care să nu fie băgat până-n gât în povestea asta din ultimele zile. Apoi aflu că Ann și Billie s-au jucat de-a prinsul de coadă una cu cealaltă. Mda, mă rog… Eu tot mă bucur să le văd.

A trecut ceva vreme de când nu mi-a mai gătit vreo pizdă. Cred că micuța chinezoaică a fost ultima care a făcut ceva de genul ăsta. Dar când aud că abia m-am trezit și că vreau să mănânc, Billie și Jean încep să gătească ceva. Asta înseamnă că unul dintre noi tre' să coboare să cumpere diverse chestii, mai exact Jean. Billie se așază și începe să-mi povestească aventura ei cu Ann.

Billie nu insistă prea mult asupra detaliilor mai picante… cert e că Ann a aflat ce dorea să afle despre femeile de teapa lui Billie. Billie s-a dus să-i mai arate niște schițe, apoi seara au ieșit împreună și Ann a făcut tot ce i-a stat în putință să o convingă pe Billie să rămână la ea peste noapte. Au aterizat în pat, unde a început distracția. Ann știe acum tot. Nu găsesc că-i interesant?

Cu siguranță că găsesc povestea interesantă. De asemenea, aș vrea să știu și dacă se va opri aici… sau cumva Billie are de gând să continue relația cu Ann? În momentul de față, Billie nu e sigură. Pare să fie genul de fază lăsată în coadă de pește, ca atunci când cineva pleacă de lângă tine dimineața și se duce acasă. În schimb o amuză Jean, care face pe geloasa de când a aflat de episodul ăsta.

Jean se întoarce și cele două pizde pregătesc o gustare pentru toată lumea. Din fericire, am și eu masă și niște farfurii… odată am stat într-un loc în care nu erau decât niște plăci pe care trebuia să le pun de-a lungul a două scaune. E mișto să ai masă, pentru că poți oricând să pipăi pe cineva pe sub ea. Eu și cu Jean ne jucăm unul cu celălalt cât mâncăm. Billie știe ce facem, dar nu pare s-o deranjeze. Însă nu trece mult că devine și ea interesată și începe și ea să se joace cu Jean. Așa că iată-ne pe toți trei stând la masă, eu cu pula în mâna lui Jean, Jean cu fusta ridicată mai sus de cur, iar Billie — Dumnezeu știe ce-o mai fi făcând și ea… în schimb toți vorbim despre cât de greu este să găsești salam de Bologna de calitate sau mai știu eu ce aberație de genul ăsta. E o situație de-a dreptul cretină.

Jean e prima care cedează. Nu, nu mai vrea încă o ceașcă de cafea — ne spune ea. S-a încins bine și vrea să se dezbrace. Mă strânge și mai tare de pulă, după care se ridică de la masă, scuturându-și puțin curul ca să-și îndrepte fusta. Merge la canapea și se întinde, oferindu-ne o bucată bună de coapsă la care să ne holbăm în timp ce ne hotărâm cum procedăm cu ea.

— M-ai adus aici ca să mi-o tragă! zice ea într-un final către Billie. De ce nu te cari ca s-o poată face?

Billie nu consideră că trebuie să fie dată afară. Până la urmă — explică ea —, n-ar fi prima dată când mă privește trăgându-i-o lui Jean.

— Tu mereu vrei să te uiți cum mi-o trag alții! se plânge Jean. Am senzația că-ți place să crezi că-s o scroafă.

În replică, Billie îi spune că într-adevăr e o scroafă… și încă una extrem de perversă. Tot schimbul ăsta de replici se desfășoară pe tonul cel mai plăcut cu putință. E o chestie destul de drăguță și cumva liniștitoare pe care s-o asculți în fundal…

— Ești o muistă ordinară, îi spune Billie lui Jean.

— Și tu la fel! vine prompt replica lui Jean. Nu uita că te-am privit cum l-ai supt pe Alf…

— Nu, Jean, eu nu-s o muistă ordinară… Eu n-am venit acasă cu spermă întinsă pe sutien, scursă de pe bărbie.

— Într-adevăr, am observat asta… tu o înghiți, nu-i așa?

Chestia asta continuă așa o vreme. Cred că dacă ar ține-o așa toată noaptea, n-aș face nimic altceva decât să stau acolo și să ascult. E atât de liniștitor — eu să stau așa cu pula sculată, ascultând cum bucățile astea bune își aruncă una alteia cuvinte atât de dulci și perverse…

— Hai, povestește-ne de băiatul ăla care ți-a frecat fața cu căcat, sugerează Billie pe un ton blând.

Se așază lângă Jean și începe s-o pipăie, ridicându-i rochia ca s-o poată ciupi de curul ăla dulce pe care amândoi l-am frământat.

— O să-i arăt lui Alf pizda ta, Jean — îi spune ea —, pentru că nici nu cred c-o vrea. Ce-ai să faci dacă n-o să vrea să te fută?

— Nu vreau să i-o arăți! protestează Jean. Dacă am chef s-o vadă, i-o arăt și singură! De ce nu i-o arăți pe-a ta, curvă?

— A mai văzut-o! o asigură Billie. Și a și futut-o…

Îi ridică fusta lui Jean până la buric și o întoarce cu podoabele spre mine. Jean dă din picioare, făcând ca bucățica roșiatică dintre picioarele ei să apară și să dispară ca un semnal de alarmă. Billie îi gâdilă fofoloanca. Jean o înșfacă pe Billie de fustă și i-o trage în jos, lăsându-i bucile pe jumătate dezvelite. Iisuse, dacă mi se întărește pula mai tare de atât, o să încep să sparg pietre cu ea…

— Ce încerci să faci? întreabă Billie. Vrei să vadă și el ce sugi tu în fiecare noapte, asta vrei? Atunci las' că i-o arăt singură… dar tu va trebui să-i arăți cum o folosești, perversă mică ce ești! Limbistă mică și perversă!

— Sunt mai femeie decât tine! strigă Jean către ea.

A răsucit fusta pe Billie în așa hal, încât aceasta nu mai are de ales și scapă din strânsoare dând din picioare. Acum sunt amândouă în curul gol și se luptă pe canapea. Billie încearcă s-o împingă pe Jean pe podea, în timp ce Jean se chinuie s-o despoaie pe Billie de restul hainelor. Mă gândesc că dacă astea două fac așa în fiecare seară, atunci tre' să fie vai de hainele lor…

— Ești o curvă împuțită, o sugătoare de cururi! insistă Billie. Te-ai mai uita la un tip ca la un bărbat adevărat… un bărbat în

adevăratul sens al cuvântului… dacă ai ști că-i place să sugă pula? Atunci ce te face să crezi că tu ești o femeie adevărată? Ești disperată după pizdă! Fustangioaico!

Deodată, în mijlocul acestui tămbălău, se potolesc amândouă brusc; este exact ca și când cineva ar fi apăsat pe un buton. Acum par că se topesc una în brațele celeilalte. Încep să se mângâie și să se sărute. Jean îi freacă pizda lui Billie, iar Billie îi desface bluza lui Jean. Îi scoate sânii afară și începe să-i sărute și se le sugă sfârcurile.

— Pot să-ncep să te sug dacă ești gata! șoptește Jean.

— Nu… te sug eu — răspunde Billie.

— Ba nu, eu sunt femeia — protestează Jean. Tu ești soțul meu… Eu trebuie să ți-o sug.

Își dau jos restul hainelor și Jean se lasă să alunece de pe canapea între picioarele lui Billie. Billie se lasă pe spate și își ridică fundul, ca Jean să poată ajunge ușor la smochina ei — iar Jean începe să o sărute. Jean începe cu degetele de la picioare ale lui Billie și urcă până ajunge la sânii ei, pentru ca apoi să lingă o cărare în jos, până la savarina lui Billie.

O fi Jean femeie în toată puterea cuvântului, cum susține ea, dar o place pe Billie la fel de mult ca oricine altcineva. Iisuse, mai are puțin și i-o mănâncă de tot. Îi mușcă pântecele lui Billie, îi linge sfârcurile și-i sărută coapsele… Nu trece mult și începe să-și frece nasul de smochina lui Billie, ținându-i-o deschisă cu degetele, ca să-și poată băga nasul cât mai adânc în ea. Apoi își înfige limba înăuntru și începe să lucreze la ea.

— Oh, e așa bună și zemoasă în seara asta! exclamă de îndată ce a gustat puțin din ea. Și te-ai dat cu parfumul ăla, Orange Blossom, pe păr, nu-i așa…

— Cu asta chiar că te-ai dat de gol — zice Billie strângându-și genunchii pentru a o ține mai bine pe Jean. Ăla-i parfumul lui Ruth! Știam eu că i-ai dat limbi! Hai, recunoaște acum, futăcioasă mică și mincinoasă… Ai lăsat-o să te pună în genunchi, nu-i așa?

Jean se vede nevoită să recunoască:

— Doar… doar puțin…

— Doar puțin! Ar trebui să te pun în lesă, ca pe o cățea în călduri ce ești — dacă vreau să fiu sigură că nu alergi de colo-colo cu limba scoasă! Stai că vezi tu… data viitoare când mai trece Ruth pe la noi, am să te fac să-i dai limbi de față cu toată lumea care s-o afla pe-acolo… și puțin îmi pasă cine se va nimeri să fie martor! Și-acum, bagă limba înăuntru! Linge-o! Gata, ajunge… acum ai să mă lingi în cur…

Jean nici măcar nu încearcă să riposteze. Billie se întoarce și își ridică fundul, pentru ca Jean să i-l sărute, iar Jean își pune mâinile pe bucile lui Billie și trece la treabă. Linge fiecare bucățică din curul lui Billie, fiecare centimetru din dosul picioarelor ei… Îi linge până și călcâiele de data asta. Apoi își pune buzele pe rectul lui Billie.

Dacă nu mă bag mai repede în scena asta, o să termin în izmene. Pulliver e gata de luptă. Își agită mustățile și se poartă de parcă ar fi gata să dea strigătul de atac. Eu pot să am toată răbdarea din lume, dar cu el nu mă înțeleg; nu-i la fel de isteț ca mine.

Niciuna dintre cele două pizde nu are habar că sunt pe cale să le atac, decât după ce-am încălecat deja pe ele. Atunci Billie se-ntoarce și — poate fiindcă ea a fost prima care m-a văzut — mă urc pe ea. Sar pe canapea și-mi scutur pula pe sub nasul ei.

Billie nu vrea să aibă nimic de-a face cu pula mea, dar eu mă înfășor în jurul ei mai ceva ca o maimuță cățărată pe un stâlp. Mi-o frec de fața ei. Asta n-o face să-i placă mai mult ca înainte, dar puțin îmi pasă mie dacă-i place sau nu. Îmi înfig capul pulii în buzele ei roșii, umezindu-i-le. Jean se uită în sus spre noi, de undeva de sub curul lui Billie… suge mai departe, ca o fată cuminte ce e…

Am nevoie de ceva putere de convingere, precum și de ceva forță ca să obțin ceea ce urmăresc. Dar Billie nu are inima rea… se consideră aproape bărbat, așa că poate să-nțeleagă prin ce trec… Până la urmă îmi dă voie să i-o bag în gură și începe să mi-o sugă. Dar tocmai când eu încercam să mă hotărăsc dacă să-l las sau nu pe Pulliver să explodeze în condițiile astea, sare și Jean pe canapea. Vrea să fie futută — anunță ea — și e păcat să irosesc bunătate de pulă pe Billie, când Billie nici măcar nu o apreciază.

— Îți place de mica mea târfuliță, nu-i așa? mă-ntreabă Billie. Dar așteaptă doar să vezi când o s-o încing ca lumea… o să fac din ea o pizdă adevărată…

Habar n-am ce vrea să spună cu asta… după definiția mea, Jean e o pizdă de pizdă… nu una de-aia naşpa, ci una de-aia futabilă. Indiferent ce plănuiește Billie să-i facă, n-o va face cu mult mai bună decât e deja… Încep să o fut, iar ea își scutură bucile înspre mine, întinzându-se în același timp pentru a o strânge de sfârcuri pe Billie…

Billie vrea limbi, așa că ne rostogolim cu toții pe o parte, iar ea își strecoară curul între fețele noastre. Jean își întește capul între coapsele lui Billie, iar eu mă sprijin de șoldul ei ca să pot privi.

Lui Jean îi place să fie privită; în plus, prestează o muncă de calitatea-ntâi pe pizda lui Billie. Îi linge tufișul, apoi își înfige limba în despicătura zemoasă — și cu cât mai suculentă devine pizda lui Billie, cu atât mai bine și-o trage cu mine. Își udă nasul și își înmoaie bărbia în suc de pizdă… Și scoate un sunet care din când în când seamănă vag cu acela făcut de pompa de desfundat buda… O suge cu atâta poftă, încât îmi vine și mie chef să gust puțin din ea. O mușc de cur pe Billie și-mi înfig un deget sub coada ei, ca să gâdil puțin locul din care suge Jean.

Billie pare să fi ghicit ce am de gând să fac… se întoarce și își oferă curul lui Jean, servindu-mi sub nas bidineaua ei udă, pizda ei deschisă și suculentă. Nu încearcă să mi-o bage pe gât, nimic de genul ăsta… ea doar așteaptă să vadă ce-o să fac. La dracu', acum nu-i momentul să mă formalizez… Eu și cu Jean ne privim unul pe celălalt printre coapsele lui Billie. Am coada prinsă într-a ei, undeva la vreo juma' de metru — sau poate mai puțin de-atât — și suntem amândoi atât de excitați, încât nici nu mai vedem bine.

Jean îi trage o limbă peste cur lui Billie. Apoi încă una. Și brusc, până să mă dezmeticesc eu, se întinde și-mi bagă limba-n gură. Pizdă perversă și nenorocită! Sunt atât de ofuscat, încât îmi vine să-i dau câteva limbi lui Billie și-apoi s-o stropesc pe Jean cu gelatină… dar mă abțin.

Pizda lui Billie are o mireasmă înnebunitoare. Îmi îngrop nasul în bidineaua ei și zac acolo câteva minute, trăgând cu nesaț aerul pe nări. Dacă-i Orange Blossom, cum zicea Jean, atunci îmi place la nebunie Orange Blossom… mie îmi miroase pur și simplu a pizdă curată… Într-un final i-o sărut și-apoi încep s-o ling. Limba lui Jean o întâlnește pe a mea undeva între coapsele lui Billie. Încep să sug și Jean mă imită. Billie înnebunește…

Deodată, Billie termină. Termină și se revarsă. Pentru mine, e mai mult decât pot duce de unul singur, așa că de fiecare dată când primesc o doză, mă retrag. Billie își înfige curul spre Jean, iar Jean începe să înghită cu lăcomie.

Cred că Jean și-a pierdut mințile. Începe să râdă și pentru o secundă am senzația că e pe cale să facă o criză de isterie. O pocnesc peste buci și nu mai râde așa de tare.

— Nu vă faceți griji, domnule ofițer, chicotește ea. O să termin în tăcere.

Și chiar o face. Nu știu exact când începe să aibă orgasm și când termină, dar undeva pe la mijocul acestor două repere, termin și eu. Pula mi se revarsă pur și simplu în ea, iar eu îmi grop fața în pizda lui Billie și-o sug, în timp ce-i umplu pântecele lui Jean. Lesbiana asta și iubita ei mi-au oferit cel mai tare futai pe care l-am gustat în ultimele săptămâni…

E sfârșitul petrecerii. Sfârșitul unei lungi, foarte lungi petreceri. Gata, s-a terminat, am epuizat tot. Acum încep să mă întreb în ce moment m-am lăsat prins în acest carusel și de ce aleg să cobor din el tocmai acum. Păi, presupun că orice moment e la fel de bun ca oricare altul. Șmecheria e să nu amețești în timp ce se învârte cu tine, ca să te poți ține drept când cobori la sfârșit. Așa, iar de aici te-ndrepți spre roată și roller-coaster. Te vor duce spre nicăieri, în cel mai memorabil fel cu putință.

Azi am trecut pe la redacție și am primit înștiințarea aia pe care o tot așteptam și pe care credeam că n-am s-o mai primesc. Plata pe două săptămâni, care pică numai bine să-mi achit micile facturi pe

care le-am acumulat de ici, de colo, în ultimii doi ani de când lucrez la ziar. Chestie care îmi dă posibilitatea să fac scor egal.

Partea amuzantă e că am fost concediat din cauza unui articol pe care nu l-am scris eu. Sau cel puțin așa mi se spune. Nu știu cum a apărut nu știu ce știre despre cineva care era bun prieten cu cineva de sus. N-am văzut textul în viața mea, dar cert e că s-a presupus că eu l-am scris. Probabil că articolul mi-a fost atribuit în perioada când îl ajutam pe Sam să rămână beat și, din moment ce nu există nimic care să dovedească faptul că nici măcar nu mă aflam la birou în perioada aia… iar lucrurile sunt oricum atât de amestecate la nenorocitul ăsta de ziar… eu sunt țapul ispășitor. Evident, n-are niciun sens să fac gură… N-aș face decât să las vreun amărât fără slujbă, vreun tip cu nevastă și opt copii. Tipii cu neveste și câte opt copii sunt întotdeauna cei care fac munca altora… sunt atât de speriați să nu-și piardă jobul, încât nu suportă nici măcar să-i vadă pe alții într-o poziție proastă. Așa că per total sunt chit. A trecut ceva timp de când primesc cecurile fără să fac nimic, iar acum mi se dau papucii din exact același motiv. E incredibil.

Ei, acum că am în mână hârtiile care-mi anunță plecarea, mă așez să-mi strâng lucrurile de pe birou. Dar nu pot să fac asta… nu am nimic pe birou; nu am lăsat niciodată ceva pe el. Adevărul e că nu am chef de altceva decât s-o apuc puțin de buci pe blonda aia arogantă care trece din când în când prin camera de știri, fâțâindu-și coada prin aer — dar azi nu e prin preajmă.

Când ajung în stradă, mă apucă bursc o stare de euforie. Chiar dacă nu am petrecut vreodată mai mult de o oră pe zi în biroul ăla, am o senzație minunată de eliberare. Merg hai-hui pe stradă, întrebându-mă unde să mă duc mai întâi… ca un puști care joacă hochei. E o zi super: mă simt minunat…

Deodată îmi amintesc că o să rămân fără niciun sfanț îndată ce-mi voi plăti chiria. Decid să mă duc pe la Sam, așa, de amorul artei. Sam e numai bun pentru o extorcare. Sunt o mie și una de chestii pe care aș putea să le fac pentru Sam. Căcat, dacă-i cazul, aș

putea chiar să-l scot din cursă pe Carl, cu tâmpenia lui de afacere cu falsuri, deși nu cred că voi fi nevoit să fac ceva de genul ăsta.

Ajung la hotelul lui Sam și intru, încercând să-mi imaginez ceva ce aș putea să-i vând. Sau, poate că ar trebui doar să-i spun că mi-am pierdut slujba din cauză că m-am îmbătat cu el… va trebui să mă susțină cumva. În fine, nu-mi fac griji.

Apăs de câteva ori pe butonul soneriei, dar nu se întâmplă nimic. Tocmai mă pregăteam să plec, când ușa se deschide brusc și în prag apare Sam îmbrăcat în costum de unionist. Pare destul de beat…

— Intră… intră… strigă el către mine. Nu ai și niște amici cu tine? Adu-i încoace dacă ai!

Închide ușa în urma mea, după care ia o sticlă de pe masă și-mi face semn cu ea să merg în dormitor.

— E acolo, îmi spune. Du-te și fute-o…

N-am idee despre ce vorbește până n-ajung în dormitor… Îmi trece prin cap că-i vorba de Tania. Dar nu e Tania. Ann zace în pat, goală pușcă.

— Hai, bagă mare… trage-i-o! mă îndeamnă Sam. Mai întâi, ia de bea un păhărel.

— Măi, Sam, uite ce e…

— Nu-mi spune că nu merită efortul unui futai, mă oprește el. Știu eu mai bine. Am dovezi!

Înșfacă un maldăr de hârtii dintr-un sertar și mi le bagă sub nas. Nu sunt hârtii… Sunt fotografiile pe care le-am făcut în noaptea aia cu Ann. Mi le îndeasă în mână și se îndreaptă spre pat. Eu măsor din priviri ușa ca să mă asigur că o pot tuli repede de-acolo… cu toate că Sam nu pare să fie pe punctul de a scoate vreun pistol sau ceva de genul ăsta. O trage pe Ann de pe pat și-o împinge spre mine.

— Suge-i-o acum, târfă! îi strigă. Am văzut toate pozele… acum vreau să văd și cum o faci!

Ann e și ea destul de luată. Se împleticește spre mine și apoi se lasă în genunchi în fața mea. Încerc să scap de ea, dar mi-a cuprins

în brațe picioarele. Îmi sărută prohabul și-și bagă degetele prin fermoarul meu.

Toată scena asta este atât de isterică și de înspăimântătoare, încât mă împietrește. Nu-mi dau seama dacă au înnebunit ei sau eu sunt cel care a luat-o razna. O privesc pe Ann cum îmi scoate pula și începe să mi-o lingă… Apoi o cuprinde cu gura…

— Snuggles! urlă Sam.

Snuggles apare în pas ștrengăresc din cealaltă cameră. Și ea dezbrăcată, dar nu pare deloc speriată. E un semn bun… dacă Sam ar fi luat-o razna, atunci s-ar fi căcat pe ea de frică la ora asta.

— Hai, vino în pat, o îndeamnă Sam. Și tu la fel, Alf. Haide, fute-le pe amândouă… nu-i prima oară. O să le-o trag și eu… am mai făcut-o înainte…

— Ia ascultă, Sam, zic eu, ce Dumnezeu înseamnă asta?… Ce se întâmplă?

— Păi, ăsta-i Parisul, măi băiete! strigă el. Parisul, unde se întâmplă totul, unde înveți despre tine chestii de care nici măcar n-aveai habar! Și despre familia ta!

O trage pe Snuggles spre el, iar ea îi înșfacă pula. O așază pe genunchi și începe să se joace cu smochina ei, în timp ce strigă mai departe la mine…

— Vreau să-i cunosc și eu pe amicii ăștia ai tăi… pe tipu' ăsta, Ernest, și pe Sid. Și pe fratele poponar al Taniei… Cred că m-aș distra uitându-mă la un poponar cum i-o trage nevesti-mii! Ba poate o să-l las să mi-o sugă și mie după ce termină, dacă face treabă bună! Adu-i pe toți aici… pe toți în afară de nenorocitul ăla de Carl. Vreau să-i cunosc doar pe oamenii care mi-au futut familia în locul meu!

O împinge pe Snuggles de pe genunchi și aceasta aterizează în fund; Sam o strigă pe Ann să vină să-i sugă puțin pula. Într-un final, decide că vrea ca amândouă să i-o sugă, cu rândul.

— Alf, o să dăm o superpetrecere în noaptea asta! îmi spune Sam. Lesbiene și tot tacâmul… Una pe nume Billie s-a culcat

cu nevastă-mea! Și cu fiică-mea… Nu tre' să uităm de Snuggles! Șampanie și pizdă pentru toată lumea! Am s-o chem și pe Tania aici… și pe Alexandra! Am să dau lecții Parisului în seara asta…

— Sam, cred că faci o greșeală…

— Alf, nu mai fac nicio greșeală de acum! Uite, de ce nu fuți pe cineva, de ce nu le-o tragi uneia dintre târfele mele? Mă omor aici să le fac față… Dacă nu s-ar suge una pe cealaltă, aș fi deja mort!

— Sam, uite ce e, dacă o să faci așa, pe nebunu', o să te bagi într-o grămadă de belele… Ai o afacere de care trebuie să te ții…

— Afacere? Ce afacere? Nu am… ah, te referi la faza aia cu Severin? Și cu boul ăla de Carl — m-a călcat mereu pe nervi… Nu, chestia aia s-a dus pe apa sâmbetei…

— Dar Sam, ce Dumnezeu ai de gând să faci?

— Ce am de gând să fac? Să mă distrez puțin. O să aflu mai exact ce-i de capul târfelor mele… O să scot toată mizeria din ele! Am auzit că seara trecută ați avut un mic profit de pe urma curvei de nevastă-mea… poate o să încerc și eu ceva de genu' ăsta! Nu… pot să vin cu ceva mai bun de-atât… Și știi ce-am să fac după ce aflu tot ce zace-n ele? O să le bat până o să obosesc și-apoi o să le duc înapoi în America! Au vrut Paris… Le dau eu Paris cât să nu poată duce!

Stau în picioare cu pula scoasă din nădragi, fără să știu ce să fac sau să zic. N-am mai trecut prin așa ceva până acum… Nici măcar n-am avut habar că astfel de scene se pot întâmpla. Eu tot am senzația că ceva nu e în regulă cu filmul pe care-l derulează Sam acum. Mă întreabă dacă vreau să le văd pe Ann și pe Snuggles într-un 69.

— Sam… știi, nu prea am timp acum. Am trecut pe la tine doar ca să-ți spun că m-au concediat de la ziar…

— Te-au dat afară, zici? Ei, păi era și timpul să te prindă cu ceva. Cât vrei să împrumuți?

— Nu vreau să împrumut nimic, Sam. Vreau să-mi dai niște bani.

— Dumnezeule, așa da, mai stăm de vorbă! Vii și-mi ceri direct! Cât vrei? Spune-mi în bani americani…

Deja flutură prin aer un carnețel de cecuri. Îmi încerc norocul și spun o sumă de două ori mai mare decât cea de care am nevoie în realitate pentru a face ceea ce am de gând să fac. Apoi o traduc în franci, ca să poată scrie cecul. Mă înfig în bucățica aia de hârtie ca un om care se agață de o barcă imensă de salvare…

— Dacă mai vrei bani, treci mâine pe-aici… Ah, stai, că era să uit… Treci diseară ca să mă ajuți să fut pizdele astea, nu-i așa?

O tai spre ușă înainte ca el să aibă timp să se răzgândească. Iar când ajung în stradă, alerg după un taxi să mă ducă la bancă. Fug și nu am de gând să mă mai opresc din fuga asta. Nu am să mă opresc până când n-am să-mi cumpăr cu banii de la Sam un bilet spre America și o să fiu deja pe vapor. Iar când ajung în America o s-o iau iar la fugă. Fug și nu am de gând să mă opresc până când nu am un ocean între mine și Sam Backer, Ann, Snuggles, Tania, Alexandra și tot restul târfelor isterice care m-au înnebunit încet, dar sigur în ultimul an și ceva. Plec în America și o să cumpăr sau o să creez, sau o să comand o pizdă mecanică de cea mai bună calitate, o mașină de futut care să funcționeze pe curent electric și care să poată fi scoasă din priză când fuselajele încep să sară în aer și când necazurile încep să curgă.

Epilog

Următorul text constituie declarația pe proprie răspundere dată de Milton Luboviski, la Ambasada Statelor Unite din Paris, la data de 10 martie 1983, prin care arată circumstanțele în care l-a însărcinat pe Henry Miller să scrie *Opus Pistorum*:

▼

În vara anului 1940, eram partener de afaceri la librăria Larry Edmunds de pe North Chuenga Boulevard nr. 1 603 din Hollywood, California. În luna septembrie a acelui an, într-o duminică după-amiază, când închisesem deja, a trecut pe la librărie Henry Miller. A bătut la ușă, s-a prezentat, iar eu l-am poftit înăuntru. Acesta a fost începutul unei prietenii care a durat în jur de treizeci și cinci de ani. La momentul acela, Henry avea foarte puțini bani — aproape deloc — și cunoștea extrem de puțini oameni în California. M-am împrietenit cu el, ajutându-l din când în când cu bani, făcându-i cunoștință cu diverși oameni și la un moment dat chiar găsindu-i o locuință.

Pe data de 1 septembrie 1941, Larry Edmunds a decedat, eu devenind singurul proprietar al librăriei. Pe vremea aceea, afacerea nu mergea prea bine, așa că am sporit veniturile librăriei vânzând — de fiecare dată când aveam ocazia — diverse obiecte pornografice. Majoritatea clienților mei erau producători din diverse studiouri, scriitori și regizori precum Joseph Mankiewicz, Julian Johnson, Daniele Amfitheatrof, Billy Wilder, Frederick Hollander, Henry Blanke și alții.

Henry, care avea nevoie de bani, s-a oferit să scrie pentru mine un material pe care apoi să-l vând. M-am oferit să-i plătesc un dolar pe pagină în schimbul tuturor drepturilor asupra materialului pe care urma să îl scrie. La scurt timp după aceea, a început să-mi dea câteva pagini o dată, iar eu l-am plătit cu bani gheață, la prețul pe care îl stabiliserăm în prealabil. În câteva luni, paginile aduse formau o carte completă, pe care el a intitulat-o *Opus Pistorum*.

Pe la mijlocul lui 1942, când mi-a adus ultimele pagini, îmi amintesc că a spus: „Iată sfârșitul cărții. Sper să te ajute să acoperi câteva luni de chirie".

Am bătut din nou la mașină întregul manuscris, făcând patru copii. Apoi am legat cele cinci exemplare la un tipograf, după care le-am vândut lui Julian Johnson, Daniele Amfitheatrof și Frederick Hollander. Câțiva ani mai târziu, am dăruit o copie prietenului meu Robert Light, iar originalul l-am păstrat eu.

Milton Luboviski